วิวัฒนาการของโครงสร้างจุลภาคและพฤติกรรมการไหลของน้ำโลหะระหว่างการแข็งตัว ของโลหะอะลูมิเนียมผสมซิลิกอนและทองแดงที่มีเหล็กเจือปน

จุหาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทคัดย่อและแฟ้มข้อมูลฉบับเต็มของวิทยานิพนธ์ตั้งแต่ปีการศึกษา 2554 ที่ให้บริการในคลังปัญญาจุฬาฯ (CUIR) เป็นแฟ้มข้อมูลของนิสิตเจ้าของวิทยานิพนธ์ ที่ส่งผ่านทางบัณฑิตวิทยาลัย

The abstract and full text of theses from the academic year 2011 in Chulalongkorn University Intellectual Repository (CUIR) are the thesis authors' files submitted through the University Graduate School.

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาวิศวกรรมศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิศวกรรมโลหการและวัสดุ ภาควิชาวิศวกรรมโลหการ คณะวิศวกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปีการศึกษา 2560 ลิขสิทธิ์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

Chulalongkorn University

Microstructure evolution and flow behaviour of molten metal during solidification of iron-containing Al-Si-Cu alloys

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements for the Degree of Master of Engineering Program in Metallurgical and Materials Engineering Department of Metallurgical Engineering Faculty of Engineering Chulalongkorn University Academic Year 2017 Copyright of Chulalongkorn University

Chulalongkorn University

หัวข้อวิทยานิพนธ์	วิวัฒนาการของโครงสร้างจุลภาคและพฤติกรรมการไหล			
	ของน้ำโลหะระหว่างการแข็งตัวของโลหะอะลูมิเนียมผสม			
	ซิลิกอนและทองแดงที่มีเหล็กเจือปน			
โดย	นางสาวสุรดา ช่วยประดิษฐ์			
สาขาวิชา	วิศวกรรมโลหการและวัสดุ			
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก	อาจารย์ ดร. เชษฐา พันธ์เครือบุตร			
คณะวิศวกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อนุมัติให้นับวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วน				
หนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญามหาบัณฑิต				
<u> </u>	คณบดีคณะวิศวกรรมศาสตร์			

(รองศาสตราจารย์ ดร. สุพจน์ เตชวรสินสกุล)

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

ประธานกรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. มาวิน สุประดิษฐ ณ อยุธยา)

_____อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

(อาจารย์ ดร. เชษฐา พันธ์เครือบุตร)

กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. บุญรัตน์ โล่ห์วงศ์วัฒน) กับ

.....กรรมการภายนอกมหาวิทยาลัย

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ราชธีร์ เตชไพศาลเจริญกิจ)

สุรดา ช่วยประดิษฐ์ : วิวัฒนาการของโครงสร้างจุลภาคและพฤติกรรมการไหลของน้ำโลหะ ระหว่างการแข็งตัวของโลหะอะลูมิเนียมผสมซิลิกอนและทองแดงที่มีเหล็กเจือปน (Microstructure evolution and flow behaviour of molten metal during solidification of iron-containing Al-Si-Cu alloys) อ.ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก: อ. ดร. เชษฐา พันธ์เครือบุตร, หน้า.

โลหะอะลูมิเนียมผสมซิลิกอนและทองแดง มีการใช้งานอย่างกว้างขวางในอุตสาหกรรม ยานยนต์ แต่ในระหว่างกระบวนการรีไซเคิลอะลูมิเนียม จะเกิดการเจือปนของธาตุเหล็ก เป็นสาเหตุ ให้เกิดเฟสสารประกอบเชิงโลหะ β-Al₅FeSi ในโครงสร้างจุลภาคที่ส่งผลต่อการเกิดโพรงหดตัวและทำ ให้สมบัติทางกลของวัสดุลดลง ด้วยสาเหตุนี้จึงมีความพยายามที่จะลดผลของเฟส β-Al₅FeSi ด้วยวิธี ต่างๆ แต่อย่างไรก็ตาม การศึกษาในอดีตยังไม่เพียงพอที่จะอธิบายพฤติกรรมการไหลของน้ำโลหะ ในช่วงกึ่งแข็งกึ่งเหลวได้ งานวิจัยนี้จึงอาศัยเทคนิค in situ X-ray tomography ร่วมกับเทคนิค computational fluid dynamics (CFD) ในการวิเคราะห์วิวัฒนาการของโครงสร้างจุลภาคระหว่าง การแข็งตัว และศึกษาพฤติกรรมการไหลของน้ำโลหะภายในช่องแขนของเดนไดรท์ โดยทำการศึกษา ในโลหะอะลูมิเนียมผสมซิลิกอนและทองแดง ที่มีส่วนผสมของเหล็กเจือปนต่างกัน (0.4-1.0 wt.%) ้ทั้งกรณีที่มีการเติมและไม่เติม grain refiner ผลการศึกษาพบว่า ปริมาณเหล็กเจือปนที่เพิ่มขึ้นส่งผล ต่อพฤติกรรมในการกำเนิดของเฟส β-Al_sFeSi แต่ไม่ส่งผลต่อพฤติกรรมในการเติบโตของเฟส β-Al₅FeSi ผลจากแบบจำลองทางคอมพิวเตอร์ด้วยเทคนิค CFD แสดงให้เห็นว่า เฟส β-Al₅FeSi และ โครงสร้างยูเทคติค ส่งผลร่วมกันต่อการขัดขวางการไหลของน้ำโลหะ สมการทางคณิตศาสตร์ของ Blake-Kozeny ถูกนำมาปรับปรุงเพื่อใช้อธิบายพฤติกรรมการไหลของน้ำโลหะผลของการขัดขวาง การไหล นอกจากนั้นการศึกษาในส่วนของการเติม grain refiner พบว่า ส่งผลให้โครงสร้างจุลภาค ของเดนไดรท์เปลี่ยนจากลักษณะ columnar ไปเป็น equiaxed dendrite และทำให้พฤติกรรมการ ใหลภายในช่องแขนของเดนไดรท์เปลี่ยนแปลงไป ผลการศึกษายังพบว่า การเติม grain refiner ส่งผล ต่อพฤติกรรมการกำเนิดของเฟส β-Al₅FeSi แต่ไม่ส่งผลต่อพฤติกรรมการเติบโตและลักษณะสัณฐาน ้วิทยาของเฟส β-Al₅FeSi ผลการศึกษาในงานวิจัยนี้จะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาโลหะอะลูมิเนียม ้ผสมเกรดรีไซเคิล ให้มีข้อบกพร่องจากงานหล่อที่ลดลง ผ่านการควบคุมปริมาณเหล็กเจือปนและการ เติม grain refiner ได้

5971450621 : MAJOR METALLURGICAL AND MATERIALS ENGINEERING KEYWORDS: INTERMETALLICS / MICROSTRUCTURE EVOLUTION / ALUMINIUM ALLOYS / SOLIDIFICATION / IN-SITU X-RAY TOMOGRAPHY / COMPUTATIONAL FLUID DYNAMICS

SURADA CHUAYPRADIT: Microstructure evolution and flow behaviour of molten metal during solidification of iron-containing Al-Si-Cu alloys. ADVISOR: CHEDTHA PUNCREOBUTR, Ph.D., pp.

Al-Si-Cu casting alloys are widely used in the automotive industry. However, the enrichment of iron content during recycling process of these alloys leads to the formation of β-Al₅FeSi intermetallics. This often promotes porosity formation and degrades mechanical properties of the final products. Although there have been many attempts made to neutralise the detrimental effects of B-AlsFeSi, understanding of flow behaviour and particle blockage remains limited. This work utilises in situ X-ray tomography and numerical simulation using computational fluid dynamics (CFD) technique to investigate 3D microstructure evolution and interdendritic flow behaviour during solidification. The studies were performed on commercial Al-Si-Cu alloys with varying iron content (0.4-1.0 wt.% Fe) and different grain refinement conditions. The results illustrate that higher iron content significantly affects nucleation phenomena of β-Al₅FeSi intermetallics but has no effect on growth. The CFD results showed that β-Al₅FeSi intermetallics and Al-Si eutectic jointly block interdendritic fluid flow. An analytical expression, based on Blake-Kozeny model, was further developed for permeability prediction that considers the dependency of blocking particles. In addition, the results reveal that grain refinement affects Al dendritic structure as well as nucleation phenomena of β -Al₅FeSi intermetallics. There is, however, no evidence that it alters growth behaviour of intermetallics or their morphology. These findings could be used to develop better aluminium casting via the control of iron impurity and grain refinement.

 Department:
 Metallurgical Engineering
 Student's Signature

 Field of Study:
 Metallurgical and
 Advisor's Signature

 Materials Engineering
 Materials Engineering

Academic Year: 2017

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จอย่างสมบูรณ์และเป็นเกียรติแก่ผู้วิจัย เนื่องจากได้รับความ ช่วยเหลืออย่างดียิ่งจากอาจารย์ ดร. เซษฐา พันธ์เครือบุตร อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ที่ได้ กรุณาให้คำแนะนำ คำปรึกษา ช่วยตรวจสอบแก้ไขข้อบกพร่องระหว่างการดำเนินการทำ วิทยานิพนธ์ ตลอดจนกำลังใจที่มอบให้ทุกช่วงเวลา รวมถึงคำแนะนำที่เป็นประโยชน์จาก คณะกรรมการสอบและคณาจารย์ประจำภาควิชาวิศวกรรมโลหการ คณะวิศวกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยทุกท่าน ที่ทำให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สมบูรณ์ลุล่วงและถูกต้องมากยิ่งขึ้น

งานวิจัยนี้ ได้รับความร่วมมืออย่างดีจากศูนย์ Manchester X-ray Imaging Facility (MXIF), University of Manchester, UK และศูนย์ TOMCAT beamline at the Swiss Light Source, PSI, Switzerland และยังได้รับความช่วยเหลือจากนายพรศักดิ์ ปัญจวิรัตน์ เจ้าหน้าที่ ศูนย์ความเป็นเลิศด้านฟิสิกส์ (ThEP Center) ภาควิชาฟิสิกส์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ที่ได้ให้ คำแนะนำในการวิเคราะห์ด้วยเครื่องมือ SEM, EDS และ EBSD รวมถึงความอนุเคราะห์จาก นางสาวซองทอง จรัสสิงห์ เจ้าหน้าที่ธุรการภาควิชาวิศวกรรมโลหการ สำหรับการอำนวยความ สะดวกในการใช้เครื่องมือของภาควิชาฯ และในการติดต่อประสานงาน

ขอขอบคุณบัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ที่มอบทุนสนับสนุนการศึกษา (ทุนอุดหนุนการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เพื่อเฉลิมฉลองวโรกาสที่ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงเจริญพระชนมายุครบ 72 พรรษา) ตลอดระยะเวลาที่ศึกษาใน ระดับปริญญามหาบัณฑิต

CHULALONGKORN UNIVERSITY สุดท้ายนี้ ขอขอบพระคุณ คุณพ่อและคุณแม่ รวมถึงพี่ ๆ เพื่อน ๆ และน้อง ๆ นิสิต ภาควิชาวิศวกรรมโลหการ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ในกลุ่มวิจัยเดียวกัน สำหรับกำลังใจและช่วงเวลาดีดีที่สร้างร่วมกัน

เรบัญ
เรบัญ

้า หน้า	
บทคัดย่อภาษาไทยง	
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ จ	
กิตติกรรมประกาศ	
สารบัญช	
สารบัญตารางญ	
สารบัญรูปภาพฏ	
บทที่ 11	
บทนำ1	
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของงานวิจัย1	
1.2 วัตถุประสงค์ของงานวิจัย	
1.3 ขอบเขตของงานวิจัย	
1.4 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	
บทที่ 2	
วรรณกรรมปริทัศน์	
2.1 การกำเนิดเฟสสารประกอบเชิงโลหะในโลหะอะลูมิเนียมผสม	
2.2 เฟสสารประกอบเชิงโลหะ β-Al₅FeSi	
2.3 อิทธิพลของเฟสสารประกอบเชิงโลหะของเหล็กต่อพฤติกรรมระหว่างการแข็งตัวของ โครงสร้างจุลภาคกึ่งแข็งกึ่งเหลว	
2.4 การทำนายค่าความสามารถในการซึมผ่านของน้ำโลหะระหว่างช่องแขนของเดนไดรท์40	
2.5 การปรับปรุงโครงสร้างจุลภาคด้วยวิธี grain refinement ของระบบ Al-Ti-B	
2.6 อิทธิพลของการปรับปรุงสภาพเกรนด้วยวิธี grain refinement ต่อการกำเนิดข้อบกพร่อง ในโลหะอะลูมิเนียมผสม	
บทที่ 3	

	หน้า
ระเบียบวิธีการวิจัย	63
3.1 การเตรียมชิ้นงาน	63
3.2 การศึกษาอุณหภูมิการกำเนิดเฟสและปฏิกิริยาทางความร้อนระหว่างการเย็นตัวโดย	
เทคนิค DSC – Differential Scanning Calorimeters	63
3.3 การศึกษาภาพโครงสร้างจุลภาค 2 มิติหลังการแข็งตัว	64
3.4 การศึกษาโครงสร้างจุลภาค 3 มิติ ระหว่างการแข็งตัว โดยเทคนิค in situ X-ray	
tomography	64
3.5 การสร้างแบบจำลองการไหลทางคอมพิวเตอร์โดยเทคนิค CFD – Computational	
Fluid Dynamics	71
บทที่ 4	74
ผลการวิจัยและอภิปรายผล	74
4.1 ผลของปริมาณเหล็กต่อการกำเนิดและเติบโตของเฟสสารประกอบเชิงโลหะ	74
4.1.1. ผลของปริมาณเหล็กต่ออุณหภูมิในการกำเนิดเฟสสารประกอบเชิงโลหะ	74
4.1.2 ผลการศึกษาโครงสร้างจุลภาคแบบ 2 มิติ หลังการแข็งตัว ด้วยกล้องจุลทรรศน์	
อิเล็กตรอนแบบส่องกราด	75
4.1.3. ผลการศึกษาโครงสร้างจุลภาคแบบ 3 มิติ ระหว่างการแข็งตัว (in situ) ด้วย	
เทคนิค X-ray tomography	76
4.1.4. ผลการวิเคราะห์เชิงปริมาณของพฤติกรรมการกำเนิดและการเติบโตของเฟส	
สารประกอบเชิงโลหะ β-Al₅FeSi	79
4.2 ผลของปริมาณเหล็กต่อความสามารถในการไหลของน้ำโลหะ	87
4.2.1. ผลการศึกษาพฤติกรรมการกำเนิดและเติบโตของโครงสร้างจุลภาคต่อ	
ความสามารถในการไหลของน้ำโลหะ ด้วยการสร้างแบบจำลองทางคอมพิวเตอร์	
ด้วยเทคนิค CFD – Computational Fluid Dynamics	87
4.2.2. แบบจำลองทางคณิตศาสตร์สำหรับการทำนายค่าความสามารถในการซึมผ่านของ	
น้ำโลหะในช่องแขนของเดนไดรท์	96

	หน้า
4.3 ผลของการปรับปรุงสภาพเกรนต่อการกำเนิดและเติบโตของโครงสร้างจุลภาค	.106
4.3.1. ผลของการปรับปรุงสภาพเกรนต่ออุณหภูมิในการกำเนิดเฟส	.106
4.3.2. ผลการศึกษาโครงสร้างจุลภาคแบบ 2 มิติ หลังการแข็งตัว ด้วยกล้องจุลทรรศน์	
อิเล็กตรอนแบบส่องกราด	.107
4.3.3. ผลการศึกษาโครงสร้างจุลภาคแบบ 3 มิติ ระหว่างการแข็งตัว ด้วยเทคนิค X-ray	
tomography	.109
4.3.4. ผลการวิเคราะห์พฤติกรรมการกำเนิดและเติบโตของสารประกอบเชิงโลหะ	
β-Al₅FeSi เชิงปริมาณ	.121
4.4 ผลการศึกษาความสามารถในการไหลของน้ำโลหะระหว่างการแข็งตัวของโครงสร้าง	
จุลภาคที่มีผลของ grain refiner ร่วมด้วย	.126
บทที่ 5	.133
สรุปผลการวิจัย	.133
5.1 ผลของปริมาณเหล็กต่อการกำเนิดและเติบโตของเฟสสารประกอบเชิงโลหะ	.133
5.2 ผลของปริมาณเหล็กต่อความสามารถในการไหลของน้ำโลหะ	.134
5.3 ผลของการปรับปรุงสภาพเกรนต่อการกำเนิดและเติบโตของโครงสร้างจุลภาค	.135
5.4 ผลการศึกษาความสามารถในการไหลของน้ำโลหะระหว่างการแข็งตัวของโครงสร้าง	
จุลภาคที่มีผลของ grain refiner ร่วมด้วยยายายกรมบา	.136
5.5 ประโยชน์จากงานวิจัยและแนวทางการพัฒนา	.137
รายการอ้างอิง	.139
ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์	.145

สารบัญตาราง

ตารางที่ 1 – การวิเคราะห์ขนาดเกรนโดยเฉลี่ย เมื่อมีผลของปริมาณ Al-5Ti-1B หรือปริมาณของ
ไทเทเนียมต่าง ๆ กัน ในโลหะอะลูมิเนียมผสมเกรด A319 [36]56
ตารางที่ 2 – เปรียบเทียบอุณหภูมิในการกำเนิดเฟสต่าง ๆ ระหว่างการแข็งตัวของโลหะอะลูมิเนียม
ผสมซิลิกอนและทองแดง ที่ส่วนผสมเหล็กเจือปนต่างกัน
ตารางที่ 3 – ตัวแปรในการคำนวณเพื่อทำนายค่าความสามารถในการซึมผ่านโดยใช้แบบจำลองทาง
คณิตศาสตร์ของ Blake-Kozeny [5, 24]97
ตารางที่ 4 – พจน์จากผลของเฟส β-Al _s FeSi และค่าสัมประสิทธิ์ ที่เพิ่มเติมในแบบจำลองทาง
คณิตศาสตร์ของ Blake-Kozeny เพื่อทำนายค่าความสามารถในการซึมผ่าน103
ตารางที่ 5 - ผลเปรียบเทียบอุณหภูมิในการกำเนิดเฟสต่าง ๆ ระหว่างการแข็งตัว ด้วยเทคนิคต่าง ๆ
ทั้งกรณีที่ไม่เติม (NGR) และเติม grain refiner (GR) ของโลหะอะลูมิเนียมผสมซิลิกอน
และทองแดงที่ส่วนผสมของเหล็กเจือปนร้อยละ 0.6 และ 1.0 โดยน้ำหนัก
ตารางที่ 6 – ค่าความสามารถในการซึมผ่าน ณ อุณหภูมิต่าง ๆ จากการจำลองการไหลของน้ำโลหะ
เข้าสู่โครงสร้างจุลภาคระหว่างการแข็งตัวทั้งที่ไม่มีและมีเฟส β-Al₅FeSi โดยการจำลอง
การไหลของน้ำโลหะเข้าสู่โครงสร้างจุลภาคทั้ง 3 ทิศทาง (ไหลทิศทางขนานกับ
แกน x, y และ z)126

จุฬาลงกรณมหาวทยาลย Chulalongkorn University

สารบัญรูปภาพ

รูปที่ 1 – ลักษณะโครงสร้างจุลภาคและสัณฐานวิทยาของเฟสสารประกอบเชิงโลหะรู	รูปแบบต่าง ๆ
ของโลหะอะลูมิเนียมผสม Al-5Si-1Cu-0.5Mg-(Fe): (a) β-Al₅FeSi; (b) α	Al ₈ Fe ₂ Si; (c)
π-Al ₈ FeMg₃Si ₆ ที่โตจาก β และ (d) script-like π-phase [1]	5
รูปที่ 2 – โครงสร้างจุลภาคจากการกระเจิงกลับของอิเล็กตรอน (backscattered e	lectron) ของ
ชิ้นงานโลหะอะลูมิเนียมผสม Al-7Si-0.7Fe-0.4Mg-0.3Mn (wt.%) (A: เฟ	สอะลูมิเนียม,
B: เฟสยูเทคติคของซิลิกอน, C: เฟส Mg₂Si, D: เฟส β แบบเข็มหยาบ, E: เพ	\ส β แบบเข็ม
ละเอียด, F: เฟส β แบบบล็อก และ G: เฟส β แบบอักษรจีน) [2]	
รูปที่ 3 – โครงสร้างจุลภาคของโลหะอะลูมิเนียมผสม เกรด A319 พบบริเวณของ (1)	เดนไดรท์ของ
อะลูมิเนียม (2) อนุภาค pre-eutectic β-Al₅FeSi (3) ยูเทคของติกซิลิกอ	น (4) อนุภาค
post-eutectic β-Al₅FeSi (5a) อนุภาค Al₂Cu (5b) โครงสร้างยูเทค	ติค ระหว่าง
อะลูมิเนียมและ Al₂Cu และ (6) อนุภาคของ Al₂Mg ₈ Cu₂Si ₆ [4]	9
รูปที่ 4 – ภาพถ่ายโครงสร้างจุลภาคด้วยกล้องจุลทรรศน์แบบใช้แสง ของโลหะอะ	ลูมิเนียมผสม
ซิลิกอนที่มีส่วนผสมของเหล็กเจือปนต่ำ (a,c) และสูง (b,c) โดยที่ (c	, d) มีการทำ
modification จากการเติม Sr [4]	10
รูปที่ 5 – โครงสร้างจุลภาคที่ตรงกลางชิ้นงานของโลหะอะลูมิเนียมผสมที่ผ่านการปร	รับปรุงโดยวิธี
modification และ grain refinement ร่วมกัน พบเฟส β-Al₅FeSi (บริเวณ	เวงกลม) และ
เฟส α-Script (บริเวณลูกศร) [8]	12
รูปที่ 6 – แผนภูมิแท่งแสดงความหนาแน่นของเฟส β-Al₅FeSi บริเวณใจกลางชิ้นงาน	เโดย (H1) ไม่
ผ่านการปรับปรุง (H1T) grain refinement (H1S3) modificati	ion (H1TS3)
modification และ grain refinement [8]	13
รูปที่ 7 – โครงสร้างจุลภาคระหว่างเย็นตัวของโลหะอะลูมิเนียมผสมโดยเทคนิค X-ray	synchrotron
tomography โดยบริเวณดังลูกศรใน (a) โครงสร้างเดนไดรท์ของอะลูมิเน	วียม, (b) แผ่น
β-Al₅FeSi, (c) โครงสร้างยูเทคติค และ (d) โครงสร้าง Al₂Cu [14]	14
รูปที่ 8 – การศึกษาลำดับการกำเนิดเฟส และการเติบโตของเฟส β-Al₅FeSi ระหว่างก	าารเย็นตัวของ
โลหะอะลูมิเนียมผสมซิลิกอนและทองแดงที่มีส่วนผสมของเหล็กเจือปน [15].	14
รูปที่ 9 – โครงสร้างจุลภาคของเฟส β-Al₅FeSi ทั้งหมด 4 แผ่น ซึ่งเริ่มกำเนิดจากผิว	เภายนอกของ
ชิ้นงาน ที่อุณหภูมิ 573 องศาเซลเซียส [14]	15

รูปที่ 10 – การเติบโตของแผ่น β-Al₅FeSi ที่อุณหภูมิต่าง ๆ ระหว่างการเย็นตัว [15]16
รูปที่ 11 – ลักษณะการเกิด β-Al₅FeSi ที่บริเวณต่าง ๆ ภายในชิ้นงาน [15]
รูปที่ 12 – วิวัฒนาการการเติบโตของโครงสร้างจุลภาคของแผ่น β-Al₅FeSi แต่ละแผ่น [14] 17
รูปที่ 13 – โครงสร้างจุลภาคแสดงการเติบโตของ β-Al₅FeSi ณ เวลาต่าง ๆ ระหว่างการเย็นตัว พบการแยกออกเป็นกิ่งและความไม่สม่ำเสมอของแผ่น [14]
รูปที่ 14 – โครงสร้างจุลภาค 3 มิติของแผ่น β-Al ₅ FeSi ที่อุณหภูมิ 573 องศาเซลเซียส แสดงอิทธิพล ของโครงสร้างเดนไดรท์ทำให้แผ่น β-Al ₅ FeSi มีลักษณะซับซ้อน [14]
รูปที่ 15 – กลไกการเติบโตและลักษณะสัณฐานวิทยาของแผ่น β-Al₅FeSi ระหว่างการแข็งตัวที่ บันทึกได้จากเทคนิค X-ray tomography [15]
รูปที่ 16 - ลักษณะการเกิดปฏิสัมพันธ์ระหว่างเฟสสารประกอบเชิงโลหะ โดย (a-c) เป็นลักษณะ impingement และ (d-f) เป็นลักษณะ branching [15]
รูปที่ 17 – (a) โครงสร้างจุลภาคจาก SEM และ (b) โครงสร้างจุลภาค 3 มิติจากเทคนิค X-ray tomography ของเฟส β-Al₅FeSi ลักษณะ curved ในชิ้นงานโลหะอะลูมิเนียมผสม ซิลิกอนร้อยละ 5 โดยน้ำหนัก และธาตุเหล็กเจือปนร้อยละ 1 โดยน้ำหนัก [6]21
รูปที่ 18 – โครงสร้างจุลภาค 3 มิติจากเทคนิค X-ray tomography ของเฟส β-Al₅FeSi ลักษณะ bend (บริเวณล้อมรอบสีขาว) ในชิ้นงานโลหะอะลูมิเนียมผสมซิลิกอนร้อยละ 7 โดยน้ำหนัก และธาตุเหล็กเจือปนร้อยละ 1 โดยน้ำหนัก [6]
รูปที่ 19 – (a) โครงสร้างจุลภาคจาก SEM และ (b) โครงสร้างจุลภาค 3 มิติจากเทคนิค X-ray tomography ของเฟส β-Al₅FeSi ลักษณะ branched และ hole-shaped ในชิ้นงาน โลหะอะลูมิเนียมผสมซิลิกอนร้อยละ 5 โดยน้ำหนัก และธาตุเหล็กเจือปนร้อยละ 1 โดยน้ำหนัก [6]23
รูปที่ 20 – (a,b) โครงสร้างจุลภาค 3 มิติจากเทคนิค X-ray tomography ของเฟส β-Al₅FeSi ลักษณะ hole-shaped และ (c) โครงสร้างจุลภาค 2 มิติ แสดงแท่งตรงของเฟส β-Al₅FeSi ในชิ้นงานโลหะอะลูมิเนียมผสมซิลิกอนร้อยละ 5 โดยน้ำหนัก และธาตุเหล็ก เจือปนร้อยละ 1 โดยน้ำหนัก [6]24
รูปที่ 21 – แสดงรูปร่างของเฟส β-Al₅FeSi ลักษณะ imprints ในชิ้นงานโลหะอะลูมิเนียมผสม

รูปที	22 -	2 – โครงสร้างจุลภาค 3 มิติจากเทคนิค X-ray tomography ของเฟส	β-Al₅FeSi	ลักษณะ
		wavy-shaped ในชิ้นงานโลหะอะลูมิเนียมผสมซิลิกอนร้อยละ 7	โดยน้ำหนัก	และธาตุ
		เหล็กเจือปนร้อยละ 1 โดยน้ำหนัก (ลูกศรสีดำแสดงบริเวณที่พบ va	lleys) [6]	25

- ร**ูปที่ 26** วิวัฒนาการในการกำเนิด hot tearing ของ Al-7.5Si-3.5Cu ที่ส่วนผสมของเหล็กเจือปน ร้อยละ (a) 0.2 และ (b) 0.6 โดยน้ำหนัก ที่ขนาดความเครียดจริงต่างกัน (I-IV) [18]... 30

- **รูปที่ 30** ภาพถ่ายโครงสร้างจุลภาคจากกล้องจุลทรรศน์แบบใช้แสง แสดงเฟสซิลิกอน (หมายเลข 1) ซึ่งกำเนิดบนแผ่น β-Al₅FeSi (หมายเลข 2) จากการกำเนิดผ่านปฏิกิริยา

Al-Si-β-Al₅FeSi ternary eutectic ของโลหะอะลูมิเนียมผสมซิลิกอน ที่ส่วนผสมของ รูปที่ 31 - แผนภูมิเฟสของระบบ Al-Si-Fe โดยตัวย่อ 1, 2 และ 3 แสดง primary, binary และ ternary ตามลำดับ แต่ละเส้นที่ปริมาณเหล็กใด ๆ ในแผนภูมิ มีไว้บ่งบอกลำดับในการ เปลี่ยนแปลงโครงสร้างจุลภาคที่เกิดขึ้นระหว่างการแข็งตัว โดยที่เส้นประหมายถึง **รูปที่ 32** - จำลองการกำเนิดของโครงสร้างยูเทคติคบนเฟส β-Al₅FeSi ณ อุณหภูมิที่ ternary Al-Si-β เริ่มกำเนิดในโลหะอะลูมิเนียมผสมซิลิกอน ที่ประมาณเหล็ก (a) เท่ากับค่าวิกฤติ รูปที่ 33 – แสดงความเร็วของน้ำโลหะภายในช่องแขนของเดนไดรท์ ระหว่างการแข็งตัว ทั้งกรณีที่ไม่ มี (a, c, e, g) และมี (b, d, f, h) เฟสสารประกอบเชิงโลหะ β-Al₅FeSi ณ อัตราส่วน ของแข็ง (a, b) 0.30 (578±1°C), (c, d) 0.36 (572±1°C), (e, f) 0.41 (565±1°C) และ (g, h) 0.56 (561±1°C) โดยสีเทา คือ แขนของเดนไดรท์ของอะลูมิเนียมปฐมภูมิ รูปที่ 34 – ความสามารถในการซึมผ่านของน้ำโลหะในทิศทาง (a) ขนาน (b) ตั้งฉากกับแขนปฐมภูมิ ทั้งที่ไม่มีและมีเฟส β-Al₅FeSi เส้นประแสดงอุณหภูมิที่เริ่มกำเนิดเฟส β-Al₅FeSi รูปที่ 36 – พื้นที่ตัดขวางของช่องทางเดินของน้ำโลหะระหว่างแขนของเดนไดรท์ สำหรับการไหลใน รูปที่ 37 - เปรียบเทียบค่าความสามารถในการซึมผ่านที่ได้จากการทดลองผ่านการจำลองทาง คอมพิวเตอร์และจากการคำนวณตามสมการที่ (10) และ (11) สำหรับการไหลในทิศทาง (a) ขนาน และ (b) ตั้งฉากกับแขนปฐมภูมิของเดนไดรท์ ภายในโครงสร้างจุลภาคระหว่าง การแข็งตัวทั้งกรณีที่มีและไม่มีเฟส β-Al₅FeSi ของโลหะอะลูมิเนียมผสมซิลิกอนและ ทองแดงที่ส่วนผสมของเหล็กเจือปนร้อยละ 0.6 โดยน้ำหนัก โดยที่ eut หมายถึง โครงสร้างจุลภาคที่ประกอบด้วยโครงสร้างยูเทคติคของอะลูมิเนียมและซิลิกอน [5]..... 44

รูปที่ 38 -	- โครงสร้างจุลภาค (a,c) แนวตัดขวาง (b,d) แนวตั้ง แสดงโครงสร้างเกรนของอะลูมิเนียม โดย (a,b) ไม่เติม grain refiner (c,d) เติม Al-5Ti-1B ร้อยละ 0.2 โดยน้ำหนักเป็น grain refiner [26]
รูปที่ 39 -	กราฟความสัมพันธ์ระหว่างปริมาณของขอบเกรน (ผกผันกับขนาดของเกรน) กับปริมาณ ของไทเทเนียมที่เติมในอะลูมิเนียมผสม โดยปราศจากโบรอน พบการเปลี่ยนแนวโน้มของ ความสัมพันธ์ที่ปริมาณไทเทเนียมร้อยละ 0.15 โดยน้ำหนัก [27]
รูปที่ 40 -	- แผนภูมิสมดุลของระบบอะลูมิเนียมผสมไทเทเนียม ซึ่งเฟสของแข็ง ของเหลว และ อุณหภูมิขึ้นกับความสามารถในการละลายของไทเทเนียมใน α-Al [28]
รูปที่ 41 -	- แผนภูมิสมดุลของระบบโลหะอะลูมิเนียมผสมโบรอน เกิดปฏิกิริยายูเทคติคที่อุณหภูมิ 659.7℃ และปริมาณโบรอนร้อยละ 0.022 โดยน้ำหนัก [28]
รูปที่ 42 –	โครงสร้างจุลภาคของโลหะอะลูมิเนียมผสมเมื่อเติม grain refiner Al-5Ti-1B ร้อยละ 0.2 โดยน้ำหนัก ด้วยวิธีการต่างๆ (a) เติม Al-8TiB ₂ (b) เติม Al-3.2TiB ₂ ร้อยละ 0.2 โดย น้ำหนัก โดยปราศจากไทเทเนียมส่วนเกิน และ (c) เติม Al-8TiB ₂ และโลหะผสม Al-10Ti ร่วมด้วย [26]
รูปที่ 43	 (a) ภาพที่ได้จากเทคนิค High Angle Annular Dark Field (HAADF) STEM (Z-contrast) แสดง การกำเนิดของ monolayer ระดับอะตอมบนพื้นผิว (0001) ของ อนุภาค TiB₂ และ (b) แบบจำลองกลไกการเกิด heterogeneous nucleation ของ อะลูมิเนียมปฐมภูมิบนพื้นผิว (0001) ของอนุภาค TiB₂ ที่มีชั้น (112) Al₃Ti 2DC monolayer เกาะอยู่ [26]
รูปที่ 44 –	GHULALONGKORN ONIVERSITY โครงสร้างจุลภาคของอะลูมิเนียมผสมเหล็กร้อยละ 0.18 ซิลิกอนร้อยละ 0.08 โดยน้ำหนัก และ (a) ไม่เติมไทเทเนียม (b,c) เติมไทเทเนียมร้อยละ 0.05 และ 0.5 โดยน้ำหนัก ตามลำดับ [32]
รูปที่ 45 -	- โครงสร้างจุลภาคของอะลูมิเนียมผสม เติม grain refiner ระบบ Al-5Ti-1B ร้อยละ 0.2 โดยน้ำหนัก และค้างไว้ที่อุณหภูมิ 800℃ เป็นเวลา (a) 1 ชั่วโมง (b) 78 ชั่วโมง [26]54
รูปที่ 46 -	ความสัมพันธ์ของขนาดเกรนที่ได้หลังจากค้างไว้ที่อุณหภูมิ 800°C ที่เวลาต่าง ๆ ของโลหะ อะลูมิเนียมผสมที่เติม grain refiner ระบบ Al-5Ti-1B ร้อยละ 0.2 โดยน้ำหนัก [26]54

รูปที่ 47 – โครงสร้างจุลภาคหลังเย็นตัวหลังจากทำ intensive melt shearing ที่อุณหภูมิ 720℃ เป็นเวลา 45 นาที ของโลหะอะลูมิเนียมผสม ที่เติม grain refiner ระบบ Al-5Ti-1B ร้อย ละ 0.2 โดยน้ำหนัก [26]
รูปที่ 48 – ความสัมพันธ์ของขนาดเกรนเมื่อเติมโลหะผสม Al-5Ti-1B ในปริมาณที่ต่าง ๆ กัน ในโลหะ อะลูมิเนียมผสมเกรด A319 [36]56
รูปที่ 49 – โครงสร้างจุลภาคของโลหะอะลูมิเนียมผสมเกรด A319 (a,b) ไม่เติม grain refiner (c,d) เติม grain refiner ที่ปริมาณไทเทเนียมสูงสุด ร้อยละ 0.17 โดยน้ำหนัก [36]57
รูปที่ 50 – กราฟการเย็นตัวและอนุพันธ์ลำดับที่ 1 ของโลหะอะลูมิเนียมผสมเกรด A319 กรณีที่ (a) ไม่เติม grain refiner และ (b) เติม grain refiner ที่ปริมาณไทเทเนียมร้อยละ 0.4 โดยน้ำหนัก [36]
รูปที่ 51 - ผลของการปรับปรุงสภาพเกรนด้วยวิธี grain refinement ต่ออุณหภูมิกำเนิดเฟส อะลูมิเนียมปฐมภูมิ [36]
รูปที่ 52 – ผลของการปรับปรุงสภาพเกรนด้วยวิธี grain refinement ต่อ undercooling และเวลา สำหรับการกำเนิดโครงสร้างเดนไดรท์ของอะลูมิเนียม [36]
รูปที่ 53 – ผลของ grain refiner ชนิด Al-5Ti-1B ต่ออุณหภูมิในการกำเนิดและเติบโตของโครงสร้าง ยูเทคติคของอะลูมิเนียมและซิลิกอน [36]
รูปที่ 54 – โครงสร้างจุลภาคของเฟสสารประกอบเชิงโลหะของเหล็ก กรณีที่ (a) ไม่มีการปรับปรุง โครงสร้างจุลภาค และ (b) เติม grain refiner ร้อยละ 0.8 โดยน้ำหนัก ลูกศรสีดำแสดง เฟส secondary β-AlFeSi [40]
รูปที่ 55 – ผลของการทำ grain refinement ต่อการเกิด hot tearing ในโลหะอะลูมิเนียมผสมเกรด A319 [41]
รูปที่ 56 – ลักษณะสัณฐานวิทยาของโครงสร้างจุลภาคของโลหะอะลูมิเนียมผสมเกรด A319 (กำลังขยาย 50 เท่า) [41]62
รูปที่ 57 – โพรไฟล์การควบคุมอุณหภูมิสำหรับการทดสอบด้วยเทคนิค DSC
รูปที่ 58 – โครงสร้างจุลภาคก่อนปรับลดความหยาบ (ซ้าย) หลังปรับลดความหยาบ (ขวา)
รูปที่ 59 – โครงสร้างจุลภาคก่อนการแยกแยะเฟส (ซ้าย) หลังการแยกแยะเฟส สำหรับเฟส อะลูมิเนียมปฐมภูมิ (ขวา)67

รูปที่	60 –	- เปรียบเทียบโครงสร้างจุลภาคระหว่างโครงสร้างจุลภาคตัดขวาง 2 มิติ (ซ้าย) โครงสร้	้าง
		จุลภาคจากการสร้างพื้นผิวเป็น 3 มิติ (ขวา) ณ อุณหภูมิ 559°C ระหว่างการแข็งตัว โดย	็ปที่
		สีเทาแสดงเฟสอะลูมิเนียมปฐมภูมิ และสีฟ้าแสดงเฟส β-Al₅FeSi	57

- **รูปที่ 66** ตัวอย่างข้อมูลภาพโครงสร้างจุลภาค 3 มิติที่ใช้เป็นโดเมนสำหรับการจำลองการไหลของ น้ำโลหะ ทั้งกรณีที่ (a) ไม่มี และ (b) มีเฟสสารประกอบเชิงโลหะภายในโครงสร้าง.......72

- **รูปที่ 81** ความสัมพันธ์ระหว่างค่าความสามารถในการซึมผ่านของน้ำโลหะ เมื่อไหลในทิศทางขนาน กับแขนปฐมภูมิของเดนไดรท์ของอะลูมิเนียมทั้งที่มีและไม่มีเฟส β-Al₅FeSi กับอุณหภูมิ รวมทั้งความสัมพันธ์ระหว่างสัดส่วนของแข็งโดยปริมาตร กับ อุณหภูมิต่าง ๆ ระหว่างการ แข็งตัว ของชิ้นงานโลหะอะลูมิเนียมผสมซิลิกอนและทองแดงที่ส่วนผสมของเหล็กเจือปน ร้อยละ (a) 0.4 และ (b) 1.0 โดยน้ำหนัก โดยเส้นประ แสดงถึง อุณหภูมิในการกำเนิดเฟส สารประกอบเชิงโลหะ β-Al₅FeSi และโครงสร้างยูเทคติคของอะลูมิเนียมและซิลิกอน..92

- **รูปที่ 88** โครงสร้างจุลภาคตัดขวางแนวตั้งระหว่างการแข็งตัวของชิ้นงานโลหะอะลูมิเนียมผสม ซิลิกอนและทองแดงที่ส่วนผสมของเหล็กเจือปนร้อยละ 0.6 โดยน้ำหนัก ระหว่าง (a) เติม และ (b) ไม่เติม grain refiner โดยแสดงโครงสร้างจุลภาคที่สัดส่วนของแข็ง (a) 0.35

- **รูปที่ 89** ข้อมูลในรูปแบบ 3 มิติแสดงโครงสร้างเดนไดรท์ของอะลูมิเนียมทั้งชิ้นงานระหว่างการ แข็งตัว ความแตกต่างของสี (a, b) เพื่อแยกแยะเกรนทั้งหมด 3 เกรน และ(c,d) ขึ้นกับ local curvature โดยแสดงที่อุณหภูมิ (a, c) 596±1℃ และ (b, d) 582±1℃...........111

- รูปที่ 95 ข้อมูลในรูปแบบ 3 มิติแสดงเฟสสารประกอบเชิงโลหะ β-Al₅FeSi ระหว่างการแข็งตัว
   ของชิ้นงานโลหะอะลูมิเนียมผสมซิลิกอนและทองแดงที่ส่วนผสมของเหล็กเจือปนร้อยละ
   0.6 โดยน้ำหนัก เมื่อเติม grain refiner ร่วมด้วย โดยที่ (b-d) ถูกเลือกเพื่อศึกษาจาก
   บริเวณที่ 1 (กรอบสีเหลือง) และ (e-g) บริเวณที่ 2 (กรอบสีแดง) ขนาด 400×400×400

- **รูปที่ 98** วิวัฒนาการของโครงสร้างจุลภาคตัดขวางระหว่างการแข็งตัวในบริเวณที่ถูกเลือกเพื่อ ทำการศึกษา ขนาด 400×400 voxels² ของชิ้นงานโลหะอะลูมิเนียมผสมซิลิกอนและ ทองแดงที่ส่วนผสมเหล็กเจือปนร้อยละ 1.0 โดยน้ำหนัก เมื่อเติม grain refiner ร่วมด้วย โดย (a-d) แสดงที่สัดส่วนปริมาตรของแข็ง 0.24, 0.29, 0.35 และ 0.56 ตามลำดับ...119

ร**ูปที่ 107** - เปรียบเทียบค่าความสามารถในการซึมผ่านของน้ำโลหะระหว่างโครงสร้างเดนไดรท์ ลักษณะ equiaxed, โครงสร้างเดนไดรท์ลักษณะ columnar ของชิ้นงาน

Al-7.5Si-3.5Cu-0.6Fe (wt.%) [50] และโครงสร้างเดนไ	โดรท์ลักษณะ	equiaxed	ของ
ชิ้นงาน Al-4.5Cu (wt.%) [5]			131

Chulalongkorn University

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของงานวิจัย

โลหะอะลูมิเนียมผสมเกรด A319 (Al-Si-Cu alloys) มีการใช้งานอย่างกว้างขวางใน อุตสาหกรรมยานยนต์ อาทิเช่น ใช้ผลิตเป็นเสื้อสูบรถยนต์ แต่ในกระบวนการหล่อโลหะชนิดนี้ มักมี โพรงหดตัวเกิดขึ้นในเนื้อโลหะ ที่ส่งผลเสียต่อสมบัติทางกลของวัสดุ และทำให้อายุการใช้งานลดลงได้ จากความล้า (fatigue) จากการศึกษาในอดีตพบว่ามีสาเหตุมาจากธาตุเหล็กในอะลูมิเนียมที่สามารถ เจือปนมาจากกระบวนการรีไซเคิลของอะลูมิเนียม จึงมีการศึกษาเพิ่มเติมพบว่าเมื่อมีธาตุเหล็กเจือปน ในอะลูมิเนียมจะทำให้เกิดสารประกอบเชิงโลหะ (intermetallic phase) ในรูปของเฟส β-Al₅FeSi ที่ เป็นสาเหตุให้เกิดรูพรุนขึ้น โดยอาจจะเป็นผลจากการที่เฟส β-Al₅FeSi ขัดขวางช่องทางเดินของน้ำ โลหะภายในช่องแขนระหว่างเดนไตรท์ เป็นสาเหตุให้การชดเชยของน้ำโลหะขณะหดตัวไม่เพียงพอจึง เกิดเป็นโพรงหดตัว (shrinkage porosity) ขึ้น หรืออาจมีสาเหตุจากการที่เฟส β-Al₅FeSi ที่กำเนิดขึ้น เป็น nucleation site ให้แก่การกำเนิดรูพรุนได้โดยตรง แต่ข้อสันนิษฐานดังกล่าวยังไม่สามารถสรุป ได้ชัดเจน ณ เวลานั้น เนื่องจากเป็นการศึกษาโครงสร้างจุลภาคภายหลังการแข็งตัว จึงไม่สามารถ วิเคราะห์กลไกในการกำเนิดของรูพรุนที่มีการกำเนิดและเติบโตระหว่างการเข็งตัวได้

อย่างไรก็ตาม การศึกษาที่ผ่านมาได้ช่วยอธิบายกลไกของการกำเนิดของรูพรุน โดยอาศัย เทคนิค X-ray tomography ในการวิเคราะห์โครงสร้างจุลภาคแบบ 4 มิติ ซึ่งเป็นการวิเคราะห์ภาพ 3 มิติแบบต่อเนื่องระหว่างการเย็นตัว เพื่อศึกษาลักษณะสัณฐานวิทยา พฤติกรรมการกำเนิดและการ เติบโตของเฟสต่าง ๆ นอกจากนั้น ยังทำการจำลองสภาวะการไหลโดยใช้เทคนิค CFD (computational fluid dynamics) ร่วมกับข้อมูลภาพถ่ายโครงสร้างจุลภาค 3 มิติ เพื่อศึกษา พฤติกรรมการไหลของน้ำโลหะภายในช่องแขนของเดนไดรท์ ซึ่งสามารถบ่งบอกได้ด้วยค่า ความสามารถในการซึมผ่าน (permeability) จากสมการของ Darcy's law พบว่า ระหว่างการ แข็งตัว ความเร็วของน้ำโลหะที่ซึมผ่านระหว่างแขนของเดนไดรท์มีการเปลี่ยนแปลงจากการ ขัดขวางทางกายภาพ ค่าความสามารถในการซึมผ่านจึงลดลงตามไปด้วย และเมื่อมีปริมาณเฟส β-Al₅FeSi มากขึ้น การขัดขวางยิ่งส่งผลได้ชัดเจน ผลของความสามารถในการไหลของน้ำโลหะที่ ลดลงในช่วงกึ่งแข็งกึ่งเหลว ทำให้เกิดการป้อนของน้ำโลหะเข้าไปไม่ถึงภายในหรือน้ำโลหะชดเชย บริเวณหดตัวไม่เพียงพอ (lack of feeding) จึงเป็นสาเหตุให้เกิดโพรงหดตัวขึ้นในบริเวณที่แข็งตัวช้า กว่าภายในช่องแขนของเดนไดรท์ และมีลักษณะรูปร่างตามช่องภายในโครงสร้างเดนไดรท์ของ อะลูมิเนียม

ด้วยสาเหตุนี้ จึงมีการพยายามศึกษาวิธีลดผลของเฟส β -Al₅FeSi ที่มีต่อคุณสมบัติทางกลของ โลหะอะลูมิเนียมผสม ได้แก่ การใช้อัตราการเย็นตัวที่สูงเพื่อให้เฟส β -Al₅FeSi มีขนาดเล็กลงและ กระจายตัวมากขึ้น การเติมธาตุผสมบางชนิด เช่น แมงกานีส เบริลเลียม ซึ่งสามารถทำหน้าที่เป็น neutralizer เพื่อเปลี่ยนลักษณะสัณฐานวิทยาจากเฟส β -Al₅FeSi ที่มีความเปราะ ให้เป็นลักษณะ Chinese script ที่มีความเหนียวเพิ่มขึ้น จึงทำให้สมบัติความต้านทานแรงดึงสูงสุดเพิ่มขึ้นได้ และ ลักษณะกลมมนของ Chinese script นี้ ทำให้สมบัติการต้านทานความล้าดีขึ้นอีกด้วย นอกจากนั้น ยังมีการปรับปรุงด้วยวิธี modification จากการเติมธาตุผสมบางชนิด เช่น การเติมสตรอนเทียม จะ ช่วยลดขนาดของเฟส β -Al₅FeSi เพราะเฟส β -Al₅FeSi จะกำเนิดและเติบโตโดยมีสตรอนเทียมเป็น nucleation sites ทำให้อนุภาคที่สามารถกำเนิดเฟส β -Al₅FeSi ได้มีจำนวนลดลง ความหนาแน่น ของเฟส β -Al₅FeSi ที่ตกตะกอนออกมาจึงน้อยลงตามไปด้วย แตโครงสร้างผลึกของเฟสสารประกอบ เชิงโลหะไม่เปลี่ยนแปลง

นอกจากนั้น ยังมีการพยายามปรับปรุงโดยวิธี grain refinement พบว่า จากการเติม grain refiner ระบบ Al-Ti-B จะพบเฟสสารประกอบเชิงโลหะในรูป α-phase หมายความว่า วิธี grain refinement สามารถทำให้เฟสสารประกอบเชิงโลหะของเหล็กเปลี่ยนโครงสร้างผลึกจาก β-Phase ให้เป็น α-phase ได้ แต่ปริมาณ ขนาด รวมถึงรูปร่างของเฟสสารประกอบเชิงโลหะนี้ยังไม่สามารถ ยืนยันได้แน่ชัดเนื่องด้วยข้อจำกัดของการศึกษาโครงสร้างจุลภาคใน 2 มิติ นอกจากนั้น การทำ grain refinement ในโลหะอะลูมิเนียมเป็นการปรับปรุงโครงสร้างจุลภาคเพื่อปรับสภาพเกรนของ อะลูมิเนียมจากโครงสร้าง columnar ไปเป็น equiaxed ที่เล็กละเอียด ทำให้การป้อนของน้ำโลหะ ในช่วงกึ่งแข็งกึ่งเหลวดีขึ้นได้ คุณสมบัติหลังการหล่อจึงดีขึ้น แต่อย่างไรก็ตาม การศึกษาถึงอิทธิพล ของ grain refinement ที่มีต่อเฟส β-Al₅FeSi หรือโลหะอะลูมิเนียมผสมเกรดรีไซเคิลที่ผ่านมา ยังไม่ เพียงพอที่จะอธิบายพฤติกรรมการไหลของน้ำโลหะในช่วงกึ่งแข็งกึ่งเหลวได้

เพราะฉะนั้น การศึกษานี้ จึงนำเทคนิคการถ่ายภาพโครงสร้างจุลภาค 3 มิติด้วยรังสีเอ็กซ์ ระหว่างการแข็งตัว อธิบายการกำเนิดและเติบโตของโครงสร้างจุลภาคเฟสต่าง ๆ โดยเฉพาะเฟสของ สารประกอบเชิงโลหะ เพื่อให้ทราบถึงรูปร่าง ขนาดและปริมาณที่เกิดขึ้นเมื่อมีอิทธิพลของ grain refiner ร่วมด้วย นอกจากนั้นยังนำเทคนิคการจำลองสภาวะการไหลโดยใช้เทคนิค CFD (computational fluid dynamics) ร่วมกับข้อมูลภาพถ่ายโครงสร้างจุลภาค 3 มิติระหว่างการ แข็งตัว เพื่อศึกษาพฤติกรรมการไหลของน้ำโลหะภายในช่องแขนของเดนไดรท์ ว่าลักษณะโครงสร้าง จุลภาคโดยเฉพาะเฟสสารประกอบเชิงโลหะที่มีการปรับปรุงสภาพเกรนนี้จะส่งผลต่อความสามารถใน การไหลของน้ำโลหะในช่วงกึ่งแข็งกึ่งเหลว และการกำเนิดข้อบกพร่องในงานหล่ออย่างไร ผลการ ศึกษาวิจัยนี้จะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาโลหะอะลูมิเนียมผสมเกรดรีไซเคิล ให้มีข้อบกพร่องจากการ หล่อลดลง เพื่อให้มีคุณสมบัติที่เหมาะสมสำหรับใช้ในอุตสาหกรรมการผลิตชิ้นส่วนยานยนต์ต่อไป

1.2 วัตถุประสงค์ของงานวิจัย

1.2.1 เพื่อวิเคราะห์การกำเนิดและการเติบโตของเฟสสารประกอบเชิงโลหะเฉพาะ
 β-Al₅FeSi เมื่อมีอิทธิพลของการปรับปรุงสภาพเกรนด้วย grain refiner ระบบ Al-Ti-B ของชิ้นงานที่
 มีส่วนผสมของเหล็กต่างกันโดยใช้เทคนิค X-ray tomography

 1.2.2 เพื่อเปรียบเทียบผลของเฟส β-Al₅FeSi ที่ส่งผลต่อความสามารถในการซึมผ่าน ของน้ำโลหะ (permeability) ระหว่างกรณีที่มีและไม่มีการเติม grain refiner โดยใช้หลักการ computational fluid dynamics ร่วมกับเทคนิค X-ray tomography

1.2.3 เพื่อวิเคราะห์ลักษณะสัณฐานวิทยาของเฟสสารประกอบเชิงโลหะ β-Al₅FeSi ที่มี อิทธิพลของการปรับปรุงสภาพเกรน และอุณหภูมิการกำเนิดเฟสระหว่างการแข็งตัว

1.2.4 หาความสัมพันธ์ระหว่างผลของการเติม grain refiner ที่มีต่อการกำเนิดเฟสต่าง ๆ และความสามารถในการซึมผ่านได้

1.3 ขอบเขตของงานวิจัย

1.3.1 ชิ้นงานที่ทำการศึกษา คือ โลหะอะลูมิเนียมผสม A319 (Al-Si-Cu alloys) โลหะ
 อะลูมิเนียมซึ่งมีธาตุผสมซิลิกอนร้อยละ 7.5 ทองแดงร้อยละ 3.5 โดยน้ำหนัก (Al-7.5Si-3.5Cu-xFe)
 และเติมธาตุผสม TiB₂ เป็น grain refiner ระบบ Al-Ti-B เพื่อปรับสภาพเกรน

1.3.2 ศึกษาชิ้นงาน Al-Si-Cu alloys ที่มีส่วนผสมของเหล็ก (Fe) เจือปนอยู่ในช่วง
 ร้อยละ 0.4-1.0 โดยน้ำหนัก จำนวน 2 ชิ้นที่ผ่านการทดสอบ in situ solidification โดยเป็นความ

ร่วมมือกับ University of Manchester โดยจะสนใจศึกษาเฟสสารประกอบเชิงโลหะเฉพาะ β-Al₅FeSi

1.3.3 การศึกษาผลของเฟสสารประกอบเชิงโลหะต่อ permeability จะใช้แบบจำลอง
 ทางคอมพิวเตอร์ที่ศึกษาเฉพาะ fluid flow ใน 3 มิติ โดยไม่คำนึงถึงผลของอุณหภูมิ

1.4 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1.4.1 สามารถอธิบายผลของการเติม grain refiner ที่มีต่อพฤติกรรมในการกำเนิดและ การเติบโตของเฟส β-Al₅FeSi ในโลหะที่มีส่วนผสมของเหล็กต่างกัน

1.4.2 สามารถอธิบายผลของเฟสต่าง ๆ เมื่อมีการปรับปรุงสภาพเกรนด้วยการเติม grain refiner ที่มีต่อความสามารถในการซึมผ่าน (permeability)

1.4.3 สามารถสร้างแบบจำลองที่อธิบายถึงผลจากการปรับปรุงสภาพเกรนที่มีต่อการเกิดข้อบกพร่อง (defects) ระหว่างการหล่อโลหะอะลูมิเนียมผสมได้

บทที่ 2

วรรณกรรมปริทัศน์

2.1 การกำเนิดเฟสสารประกอบเชิงโลหะในโลหะอะลูมิเนียมผสม

ในโลหะอะลูมิเนียมผสมสามารถกำเนิดเฟสสารประกอบเชิงโลหะ (intermetallic phase) ได้หลายรูปแบบ ขึ้นอยู่กับธาตุผสมต่าง ๆ โดย หากไม่มีซิลิกอนจะปรากฏ 2 เฟส ได้แก่ Al₃Fe และ Al₆Fe แต่ถ้าหากมีซิลิกอนจะปรากฏเฟสสารประกอบเชิงโลหะ 2 เฟส คือ α -Al₈Fe₂Si ที่มีโครงสร้าง เป็นแบบ hexagonal และ β -Al₅FeSi ที่มีโครงสร้างเป็นแบบ orthorhombic หากมีธาตุแมกนีเซียม เป็นส่วนผสม จะพบเฟส π -Al₈FeMg₃Si₆ และถ้ามีการใส่ธาตุแมงกานีสในอะลูมิเนียมผสมจะทำให้พบ เฟสที่สำคัญอีก 1 เฟสคือ α -Al₁₅(Fe,Mn)₃Si₂ [1] ซึ่งลักษณะโครงสร้างจุลภาคและสัณฐานวิทยาของ สารประกอบเชิงโลหะที่พบบ่อยในโลหะอะลูมิเนียมผสม ได้แสดงในรูปที่ 1

ร**ูปที่ 1** – ลักษณะโครงสร้างจุลภาคและสัณฐานวิทยาของเฟสสารประกอบเชิงโลหะรูปแบบต่าง ๆ ของโลหะอะลูมิเนียมผสม Al-5Si-1Cu-0.5Mg-(Fe): (a) β-Al₅FeSi; (b) α-Al₈Fe₂Si; (c) π-Al₈FeMg₃Si₆ ที่โตจาก β และ (d) script-like π-phase [1]

รูปที่ 2 – โครงสร้างจุลภาคจากการกระเจิงกลับของอิเล็กตรอน (backscattered electron) ของชิ้นงานโลหะอะลูมิเนียมผสม Al-7Si-0.7Fe-0.4Mg-0.3Mn (wt.%) (A: เฟสอะลูมิเนียม, B: เฟสยูเทคติคของซิลิกอน, C: เฟส Mg₂Si, D: เฟส β แบบเข็มหยาบ, E: เฟส β แบบเข็มละเอียด, F: เฟส β แบบบล็อก และ G: เฟส β แบบอักษรจีน) [2]

และจากการตรวจสอบขึ้นงานโลหะอะลูมิเนียมผสม Al-7Si-0.7Fe-0.4Mg-0.3Mn (wt.%) [2] พบเฟสต่าง ๆ ดังแสดงในรูปที่ 2 ได้แก่ เฟสอะลูมิเนียม (รูปที่ 2(A)) เฟสยูเทคติคของซิลิกอน (รูป ที่ 2(B)) เฟส Mg₂Si (รูปที่ 2(C)) และเฟสสารประกอบเชิงโลหะที่มีลักษณะสัณฐานวิทยาที่ต่างกัน คือ มีลักษณะเป็นเข็ม (needle-like) จะแบ่งออกเป็นแบบเข็มหยาบ (coarse) (รูปที่ 2(D)) และแบบเข็ม ละเอียด (fine) (รูปที่ 2 (E)) บล็อก (blocky) (รูปที่ 2(F)) และตัวอักษรจีน (Chinese script-like) (รูปที่ 2(G)) ซึ่งเฟสที่มีลักษณะเป็นเข็มมีส่วนผสมของซิลิกอนร้อยละ 15 เหล็กร้อยละ 26 โดยน้ำหนัก มีสูตรใกล้เคียงกับ Al₅FeSi ซึ่งเป็นเฟส β ส่วนเฟสที่มีลักษณะเป็นตัวอักษรจีน และบล็อก มีส่วนผสม ของซิลิกอนร้อยละ 9 เหล็กร้อยละ 29 โดยน้ำหนัก ซึ่งเป็นเฟส α

2.2 เฟสสารประกอบเชิงโลหะ β-Al₅FeSi

ระหว่างกระบวนการรีไซเคิลของอะลูมิเนียมโดยใช้เศษอะลูมิเนียม (aluminium scrap) มา หลอมรวมกัน ทำให้ปริมาณธาตุเหล็กเจือปนเพิ่มขึ้นอยู่ในช่วงร้อยละ 0.4-0.8 โดยน้ำหนัก เพียง พอที่จะกำเนิดเฟส β -Al₅FeSi ที่มีลักษณะสัณฐานวิทยาเป็นแผ่นในโครงสร้างจุลภาค ส่งผลให้ชิ้นงาน มีสมบัติทางกลลดลง เช่น อายุความล้า (fatigue life) สมบัติการยืด (ductility) เป็นต้น เพื่อลดความ รุนแรงของเฟส β -Al₅FeSi จึงมีการศึกษาการเปลี่ยนลักษณะสัณฐานวิทยาของเฟส β -Al₅FeSi ให้อยู่ ในรูปที่มีความรุนแรงน้อยกว่า เช่น เฟส α -Al₈Fe₂Si หรือ α -Al₁₅(Fe,Mn)₃Si₂ ที่มีลักษณะสัณฐาน วิทยาคล้ายกับตัวอักษรจีนโดยการเพิ่มธาตุผสมอื่น เช่น แมงกานีส แมกนีเซียม สตรอนเทียม โครเมียม เบริลเลียม นิกเกิล วาเนเดียม หรือ ไทเทเนียมโบรไมด์ เป็นต้น [3]

2.2.1 การกำเนิดและการเติบโตของเฟส β -Al₅FeSi

กล่ไกหลักของการกำเนิด (nucleation) ของเฟส β -Al₅FeSi มีผู้เสนอไว้หลายทฤษฎี โดย L. Liu [4] และคณะ เสนอว่า เฟส β -Al₅FeSi สามารถกำเนิดบนฟิล์มออกไซด์หรือกำเนิด โดยมีอนุภาค AIP เป็นจุดเริ่มกำเนิด เนื่องจากพื้นผิวของฟิล์มออกไซด์ทำหน้าที่เป็นสารตั้งต้นให้ เฟสสารประกอบเชิงโลหะกำเนิดและเติบโตได้ดี เนื่องจากอะตอมของเฟส β -Al₅FeSi มี ความสามารถในการเกาะติดและเข้ากันได้ดีบนฟิล์มออกไซด์ อย่างไรก็ตาม การศึกษาโดย C. Puncreobutr และคณะ [5] ในปี 2014 โดยใช้เทคนิค in situ X-ray tomography พบว่า เฟส β -Al₅FeSi ส่วนใหญ่จะกำเนิดบนแขนของเดนไดรท์หรือบริเวณใกล้เคียงกับเดนไดรท์ถึง 64% และพบว่าเฟส β -Al₅FeSi ทำหน้าที่เป็นจุดเริ่มกำเนิดเฟส β -Al₅FeSi ด้วยตัวเอง 20% ส่วนการกำเนิดบนฟิล์มออกไซด์เป็นเพียงกลไกรองเท่านั้น

นอกจากนั้น การศึกษาก่อนหน้าของ P. Mikolajczak และ L. Ratke [6] พบว่า เฟส β-Al₅FeSi ยังสามารถกำเนิดบนพื้นผิวระหว่างโลหะหลอมเหลวและรูพรุนได้ เนื่องจากฟิล์ม ออกไซด์ที่อยู่บริเวณพื้นผิวระหว่างโลหะหลอมเหลวและรูพรุน เป็นจุดกำเนิดเฟส β-Al₅FeSi ที่ดี เพราะฉะนั้น จึงได้ทำการเสนอไว้ว่า บริเวณที่เป็นพื้นผิวระหว่างโลหะหลอมเหลวและรูพรุน สามารถกำเนิดเฟส β-Al₅FeSi ได้ดี นอกจากนั้น ยังพบว่าปริมาณเหล็กที่สูงจะช่วยส่งเสริมให้ β-Al₅FeSi เติบโตเป็นแผ่นที่ใหญ่ได้ การใช้อัตราการเย็นตัว (cooling rate) ที่สูง ส่งผลให้เฟสสารประกอบเชิงโลหะของ เหล็กมีขนาดเล็กลงและกระจายตัวมากขึ้น นอกจากนั้น การเติมธาตุผสมบางชนิด เช่น แมงกานีส เบริลเลียม สามารถทำหน้าที่เป็น neutralizer เพื่อเปลี่ยนลักษณะสัณฐานวิทยาของ เฟส β -Al₅FeSi ให้มีลักษณะไม่เป็นแผ่นได้ โดย L. A. Narayanan [7] ศึกษากลไกการเปลี่ยน โครงสร้างผลึกจาก β -Phase เป็น α -Phase ที่มีอันตรายน้อยลง พบว่า อนุภาคของ β -Al₅FeSi จะเติบโตได้ดีบน γ -Al₂O₃ แต่เมื่อเติม neutralizer ทำให้ γ - Al₂O₃ ในโลหะหลอมเหลว เปลี่ยน โครงสร้างเป็น α - Al₂O₃ ที่อุณหภูมิสูง ซึ่งเฟส β -Al₅FeSi ไม่สามารถกำเนิดและเติบโตได้ดีบน α - Al₂O₃

อิทธิพลของการเติมแมงกานีสเป็น neutraliser ทำให้เฟสสารประกอบเชิงโลหะของ เหล็กมีลักษณะเป็น Chinese script หรือเฟสสารประกอบเชิงโลหะ α ที่มีลักษณะโครงสร้าง เป็น skeleton ที่ซับซ้อน และหากเติมแมงกานีสในปริมาณที่มากขึ้นจะไม่พบเฟส β-Al₅FeSi อีกเลย เพราะฉะนั้น แมงกานีส ทำให้เกิดการเปลี่ยนเฟสสารประกอบเชิงโลหะแบบ β ที่มีความ เปราะให้เป็น Chinese script ที่มีความเหนียวเพิ่มขึ้น จึงทำให้สมบัติความต้านทานแรงดึงสูงสุด (ultimate tensile strength) เพิ่มขึ้นตามไปด้วย [8] โดยมี W. Bonsack [9] ให้ข้อมูลเพิ่มเติม ว่า สำหรับโลหะอะลูมิเนียมผสมชิลิกอนร้อยละ 13 โดยน้ำหนัก จะต้องมีแมงกานีสอย่างน้อย ร้อยละ 0.5 โดยน้ำหนัก ถึงจะสามารถเปลี่ยนโครงสร้างเป็น Chinese script ได้ หลังจากนั้น C. Mascre [10] ได้กำหนดสัดส่วนส่วนผสมทางเคมีของแมงกานีสที่ต้องใช้สำหรับส่วนผสมของ เหล็กใด ๆ ว่า %Mn = 2(%Fe-0.5) แต่จากการศึกษาของ P. L. Colwell และ R. S. Kissling [11] สามารถประมาณค่าเป็น Mn:Fe = 1:2 ถึงจะทำให้เกิดการเปลี่ยนโครงสร้าง เพื่อทำให้ คุณสมบัติทางกลและสมบัติทางการหล่อของโลหะอะลูมิเนียมผสมดีขึ้นได้

แต่อย่างไรก็ตาม การเติมแมงกานีสที่มากเกินไป จะทำให้เกิดเฟส sludge ขึ้นในเนื้อ โลหะที่มีน้ำหนักมากกว่าโลหะหลอมเหลว จึงทำให้เกิดการแยกตัวตกตะกอนในเนื้อโลหะและลด สมบัติทางกลลงได้

2.2.2 ขนาดและการกระจายตัวของเฟส β -Al₅FeSi

2.2.2.1 ขนาดของเฟส β -Al₅FeSi จากผลของปฏิกิริยายูเทคติค

ปฏิกิริยายูเทคติคส่งผลต่อขนาดและรูปร่างของเฟส β-Al₅FeSi ที่เกิดขึ้น ดังรูปที่ 3 พบเฟส β-Al₅FeSi ที่มีลักษณะต่างกัน บริเวณหมายเลข 2 เป็นอนุภาค pre-eutectic β-Al₅FeSi ซึ่งมีลักษณะเป็นแท่งใหญ่และหนากว่าบริเวณหมายเลข 4 ที่เป็น post-eutectic β-Al₅FeSi ลักษณะเป็นแท่งบาง ๆ โดยมักโตบริเวณผิวหน้าของเฟสอะลูมิเนียมปฐมภูมิหรือ บริเวณอนุภาคของซิลิกอน เฟส β-Al₅FeSi ที่มีขนาดเล็กนี้ ตกตะกอนระหว่างปฏิกิริยา eutectic (coeutectic β-Al₅FeSi) หรือหลังปฏิกิริยายูเทคติค (post-eutectic β-Al₅FeSi)

รูปที่ 3 – โครงสร้างจุลภาคของโลหะอะลูมิเนียมผสม เกรด A319 พบบริเวณของ (1) เดน ไดรท์ของอะลูมิเนียม (2) อนุภาค pre-eutectic β-Al₅FeSi (3) ยูเทคของติกซิลิกอน (4) อนุภาค post-eutectic β-Al₅FeSi (5a) อนุภาค Al₂Cu (5b) โครงสร้างยูเทคติค ระหว่าง อะลูมิเนียมและ Al₂Cu และ (6) อนุภาคของ Al₂Mg₈Cu₂Si₆ [4]

เมื่อศึกษาโครงสร้างจุลภาคของชิ้นงานที่มีส่วนผสมของเหล็กเจือปนต่ำ (รูปที่ 4(a)) และเหล็กสูง (รูปที่ 4(b)) โดยไม่ได้ทำ eutectic modification ที่อัตราการเย็นตัวสูงมากขึ้น จะพบเฟส β-Al₅FeSi ทั้งชนิด pre-eutectic β-Al₅FeSi ที่มีขนาดใหญ่ และ coeutectic หรือ post-eutectic β-Al₅FeSi ซึ่งมีขนาดเล็กกว่า ทั้งนี้ ขนาดของเฟส β-Al₅FeSi ที่ต่างกัน เป็นผลจากลำดับของการตกตะกอนและผลของปฏิกิริยายูเทคติคของอะลูมิเนียมและซิลิกอน ที่ทำให้อัตราการแพร่ของอะตอมของเหล็กต่างกัน ส่งผลให้กำเนิดเฟส β-Al₅FeSi ในขนาด และรูปร่างที่ต่างกัน

ร**ูปที่ 4** – ภาพถ่ายโครงสร้างจุลภาคด้วยกล้องจุลทรรศน์แบบใช้แสง ของโลหะอะลูมิเนียม ผสมซิลิกอนที่มีส่วนผสมของเหล็กเจือปนต่ำ (a,c) และสูง (b,c) โดยที่ (c, d) มีการทำ modification จากการเติม Sr [4]

C. Mascre [10] ได้อธิบายเพิ่มเติมว่า เฟส β-Al₅FeSi ชนิด pre-eutectic β-Al₅FeSi ที่มีขนาดใหญ่และกำเนิดก่อนปฏิกิริยายูเทคติคนั้นเป็นอันตรายอย่างมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งจะส่งผลให้สมบัติทางกลลดลง เนื่องมาจากเฟส β-Al₅FeSi ที่มีรูปร่างเป็น แผ่นลดความสามารถในการชดเชยของน้ำโลหะ จึงทำให้เกิดรูพรุนขึ้น โดยความบกพร่องนี้ มักเกิดบริเวณใกล้เคียงกับเฟส β-Al₅FeSi

2.2.2.2 การปรับปรุงขนาดและการกระจายตัวของเฟส β-Al₅FeSi จากการควบคุมอัตราการ เย็นตัว

อัตราการเย็นตัวเป็นปัจจัยสำคัญต่อการควบคุมขนาดและการกระจายตัวของเฟส β-Al₅FeSi [4] ซึ่งอัตราการเย็นตัวที่สูง ส่งผลให้เฟส β-Al₅FeSi มีขนาดเล็กละเอียด ทั้งกรณี ที่มีและไม่มีการทำ modification ด้วยการเติมธาตุผสมอื่น ๆ ด้วยเหตุผล 2 ประการคือ
อัตราการเย็นตัวที่สูง ช่วยเพิ่มความสามารถในการละลายสูงสุดของเหล็กในเนื้อ พื้นของอะลูมิเนียม ทำให้อนุภาคของ β-Al₅FeSi เล็กละเอียดตามปริมาณเหล็กที่ยังคงกำเนิด และเติบโตเป็นเฟส β-Al₅FeSi ได้

 2. อัตราการเย็นตัวที่สูง ทำให้ได้ระยะห่างระหว่างแขนเดนไดรท์มีขนาดเล็ก โครงสร้างจุลภาคทั้งหมดจึงเล็กละเอียดตามไปด้วย อนุภาคของ β-Al₅FeSi จึงตกตะกอน ออกมาขนาดเล็ก เนื่องจากช่องว่างระหว่างแขนของเดนไดรท์มีพื้นที่น้อย

2.2.2.3 การปรับปรุงโดยวิธี modification และ grain refinement

การกำเนิดและขนาดของเฟส β-Al₅FeSi นอกจากจะเป็นผลจากอัตราการเย็นตัว ซึ่งบริเวณที่อัตราการเย็นตัวสูงเช่นบริเวณ chill zone จะมีเฟส β-Al₅FeSi ขนาดเล็กกว่า และระยะห่างระหว่างแขนของเดนไดรท์ที่เล็กกว่าบริเวณใจกลางของชิ้นงานแล้วนั้น ยังอาจ เป็นผลจากการทำ modification หรือ grain refinement ได้ด้วย

modification หรือการเติมธาตุผสมอื่น ๆ เพื่อปรับปรุงโครงสร้างยูเทคติคต่าง ๆ ตัวอย่างเช่น สตรอนเทียม จะช่วยลดขนาดของเฟส β -Al₅FeSi เพราะเฟส β -Al₅FeSi จะ กำเนิดและเติบโตโดยมีสตรอนเทียมเป็น nucleation sites ทำให้อนุภาคที่สามารถกำเนิด เฟส β -Al₅FeSi ได้มีจำนวนลดลง ความหนาแน่นของเฟส β -Al₅FeSi ที่ตกตะกอนออกมาจึง น้อยลงตามไปด้วย เพราะฉะนั้น สัดส่วนโดยปริมาตรของเฟส β -Al₅FeSi จึงน้อยลงกว่ากรณี ที่ไม่ได้ปรับปรุงโครงสร้างหรือเติมธาตุใด ๆ แต่เพิ่มโอกาสให้เฟส β -Al₅FeSi มีขนาดใหญ่ขึ้น นอกจากนั้น สตรอนเทียมยังเร่งการละลายของเฟส β -Al₅FeSi กลับสู่โลหะหลอมเหลวหรือ dissolution จึงทำให้เฟส β -Al₅FeSi แยกออกจากกันเป็น 2 ส่วน และยิ่งส่งผลมากขึ้นตาม ปริมาณสตรอนเทียมที่เติม [4]

นอกจากนั้น การเติมสตรอนเทียมยังส่งผลต่อ modification ของอนุภาคซิลิกอนให้ ละเอียดขึ้นได้อีกด้วยดังรูปที่ 4(c) และยังทำให้ เฟส β-Al₅FeSi เกิด fragmentation และ dissolution ทำให้พบเฟส β-Al₅FeSi ในขนาดที่เล็กลงตามลูกศรดังแสดงในรูปที่ 4(d) แต่ อย่างไรก็ตาม การศึกษาของ L. Liu [4] พบว่า เฟส β-Al₅FeSi ที่มีลักษณะเป็นแผ่นและมี ขนาดใหญ่ หรือ pre-eutectic β-Al₅FeSi จะไม่ได้รับผลกระทบจากการเติมสตรอนเทียมแต่ อย่างใด สอดคล้องกับ C. Villeneuve และ F. H. Samuel [12] ว่า สตรอนเทียมจะส่งผล ต่อเฟส β-Al₅FeSi ที่มีขนาดเล็กเท่านั้น จึงเป็นสาเหตุให้โลหะอะลูมิเนียมผสมที่มีส่วนผสม ของเหล็กเจือปนเกินกว่าร้อยละ 0.8 โดยน้ำหนัก ไม่สามารถนำมาใช้งานได้ เนื่องจากมี โอกาสสูงที่จะได้เฟสสารประกอบเชิงโลหะ β-Al₅FeSi แผ่นใหญ่ และไม่สามารถปรับปรุงโดย การเติมธาตุผสมใด ๆ ได้

A. Pennors และคณะ [13] ได้ให้คำอธิบายเพิ่มเติมว่า ส่วนผสมของเหล็กที่เจือปน เป็นตัวแปรสำคัญอีกตัวหนึ่งที่ส่งผลต่อขนาดและรูปร่างของเฟส β -Al₅FeSi เมื่อส่วนผสมของ เหล็กที่เจือปนในโลหะอะลูมิเนียมผสมสูง เฟส β -Al₅FeSi จะตกตะกอนออกมาในลักษณะ เป็นแผ่นหรือแท่งที่ใหญ่และหนา ความหนาแน่นของเฟส β -Al₅FeSi จึงมากขึ้นตามไปด้วย อย่างไรก็ตาม การเติมสตรอนเทียมส่งผลต่อการปรับปรุงโครงสร้างเฟส β -Al₅FeSi น้อยกว่า ผลของอัตราการเย็นตัวเป็นอย่างมาก [4] โดยการเติมสตรอนเทียมในโลหะอะลูมิเนียมผสมที่ ส่วนผสมของเหล็กเจือปนเกินกว่าร้อยละ 0.8 โดยน้ำหนัก จะทำให้ความยาวของเฟส β -Al₅FeSi ลดลงหากมีอัตราการเย็นตัวสูง แต่ถ้าหากอัตราการเย็นตัวต่ำจะทำให้ความยาว ของเฟส β -Al₅FeSi เพิ่มขึ้น มีแผ่นหนาและใหญ่อย่างเห็นได้ชัด

การศึกษาผลของ grain refinement โดย A. M. Samuel และคณะ [8] พบว่า สามารถพบเฟส β -Al₅FeSi ในลักษณะ branching และมีความหนาที่เห็นได้ชัดดังรูปที่ 5(a) จากการเติม grain refiner ระบบ Al-Ti-B นอกจากนั้นยังพบเฟสสารประกอบเชิงโลหะ α ร่วมด้วย ในรูปที่ 5(b) จึงได้เสนอว่า grain refinement สามารถทำให้เฟสสารประกอบเชิง โลหะของเหล็กเปลี่ยนโครงสร้างผลึกจากเฟส β ไปเป็นเฟส α ได้ นอกจากนั้น ยังทำให้ความ ยาวของเฟส β -Al₅FeSi เพิ่มขึ้น ตรงข้ามกับ modification ที่ทำให้ความยาวลดลงจากเดิม แต่เมื่อมีอัตราการเย็นตัวช้าหรือบริเวณตรงกลางของชิ้นงาน ผลของ grain refinement กลับทำให้เฟส β -Al₅FeSi มีขนาดที่เล็กละเอียดกว่าการ modification และเล็กละเอียดกว่า กรณีที่ไม่ได้ทำ grain refinement และ modification

รูปที่ 5 – โครงสร้างจุลภาคที่ตรงกลางชิ้นงานของโลหะอะลูมิเนียมผสมที่ผ่านการปรับปรุง โดยวิธี modification และ grain refinement ร่วมกัน พบเฟส β-Al₅FeSi (บริเวณวงกลม) และเฟส α-Script (บริเวณลูกศร) [8]

นอกจากนั้น จากกราฟดังรูปที่ 6 ยังพบว่า กรณีที่ชิ้นงานผ่านการปรับปรุงด้วยวิธี grain refinement (H1T) ความหนาแน่นของเฟส β-Al₅FeSi สูงขึ้นกว่ากรณีที่ไม่ปรับปรุง (H1) แต่กรณีผ่านการปรับปรุงด้วยวิธี modification (H1S) จากการเติมสตรอนเทียม ทำให้ ความหนาแน่นลดลง และน้อยกว่ากรณีที่ทำร่วมกันระหว่าง grain refinement และ modification (H1TS3)

2.2.3 ลักษณะสัณฐานวิทยาของเฟสสารประกอบเชิงโลหะของเหล็กใน 3 มิติ

จากการศึกษาของ S. Terzi และคณะ [14] เกี่ยวกับการกำเนิดและเติบโตของเฟสต่างๆ ระดับโครงสร้างจุลภาค โดยนำเทคนิค 3D synchrotron X-ray tomography มาใช้ เพื่อศึกษา พฤติกรรมระหว่างการแข็งตัวของโลหะอะลูมิเนียมผสม Al–8Si–4Cu–0.8Fe (wt.%) ดังรูปที่ 7 พบว่าเฟสอะลูมิเนียมปฐมภูมิ (primary aluminuim) เริ่มกำเนิดที่อุณหภูมิ 595 องศาเซลเซียส จากนั้นเริ่มกำเนิดแผ่น β-Al₅FeSi ที่อุณหภูมิ 584 องศาเซลเซียส และเติบโตต่อไปได้จนถึง 557 องศาเซลเซียส ขณะที่แผ่น β-Al₅FeSi ที่อุณหภูมิ 584 องศาเซลเซียส และเติบโตต่อไปได้จนถึง 557 องศาเซลเซียส ขณะที่แผ่น β-Al₅FeSi กำเนิดขึ้นนั้นโครงสร้างเดนไดรท์ของอะลูมิเนียมยัง สามารถเติบโตต่อไปได้ ต่อจากนั้น โครงสร้างยูเทคติคของอะลูมิเนียมและซิลิกอนเริ่มกำเนิดที่ อุณหภูมิ 569 องศาเซลเซียส และเติบโตต่อจนถึงอุณหภูมิประมาณ 518 องศาเซลเซียส เป็น final complex eutectic ซึ่งลำดับของการกำเนิดเฟสต่าง ๆ สอดคล้องกับการศึกษาโดย C. Puncreobutr และคณะ [15] ดังรูปที่ 8

รูปที่ 7 – โครงสร้างจุลภาคระหว่างเย็นตัวของโลหะอะลูมิเนียมผสมโดยเทคนิค X-ray synchrotron tomography โดยบริเวณดังลูกศรใน (a) โครงสร้างเดนไดรท์ของอะลูมิเนียม, (b) แผ่น β-Al₅FeSi, (c) โครงสร้างยูเทคติคของอะลูมิเนียมและซิลิกอน และ (d) โครงสร้าง Al₂Cu [14]

รูปที่ 8 – การศึกษาลำดับการกำเนิดเฟส และการเติบโตของเฟส β-Al₅FeSi ระหว่างการเย็นตัว ของโลหะอะลูมิเนียมผสมซิลิกอนและทองแดงที่มีส่วนผสมของเหล็กเจือปน [15]

เมื่อพิจารณาเฟส β-Al₅FeSi จากผลการศึกษาของ S. Terzi และคณะ [14] ในรูปที่ 9 พบเฟส β-Al₅FeSi ที่มีลักษณะเป็นแผ่นทั้งหมด 4 แผ่น โดยเริ่มกำเนิดจากพื้นผิวภายนอกของ ชิ้นงาน นั่นคือ เริ่มกำเนิดบนฟิล์มออกไซด์ และไม่พบการเริ่มกำเนิดแผ่น β-Al₅FeSi จากภายใน ชิ้นงาน การศึกษาในเวลาต่อมาโดย C. Puncreobutr และคณะ [15] ยืนยันว่า เฟส β-Al₅FeSi สามารถเริ่มกำเนิดจากผิวภายนอกของชิ้นงานที่เป็นฟิล์มออกไซด์ได้ ดังแสดงในรูปที่ 10 และ เมื่อพิจารณาการกำเนิดและเติบโตของแผ่น β-Al₅FeSi อย่างละเอียดในแต่ละบริเวณ พบว่าเฟส β-Al₅FeSi สามารถกำเนิดได้จาก 4 กลไก คือ (1) กำเนิดจากบริเวณที่เป็นฟิล์มออกไซด์ Al₂O₃ ที่ขอบของชิ้นงาน (ดังแสดงในรูปที่ 11(a,b)) (2) แผ่น β-Al₅FeSi กำเนิดบนแขนของเดนไดรท์ ของอะลูมิเนียม ในรูปที่ 11(c,d) (3) แผ่น β-Al₅FeSi ใหม่สามารถกำเนิดจากเฟส β-Al₅FeSi เดิมที่กำเนิดมาแล้ว (self-nucleation) ดังแสดงในรูปที่ 11(e,f) และ (4) กำเนิดบนผิวออกไซด์ ของรูพรุน ดังแสดงในรูปที่ 11(g,h) [15] นอกจากนั้น การศึกษาของ P. Mikolajczak และ L. Ratke [6] พบเฟส β-Al₅FeSi ล้อมรอบรูพรุนขนาดใหญ่บริเวณใจกลางชิ้นงานเช่นกัน ทำให้ ยืนยันการกำเนิดของเฟส β-Al₅FeSi จากพื้นผิวของออกไซด์ได้

รูปที่ 9 – โครงสร้างจุลภาคของเฟส β-Al₅FeSi ทั้งหมด 4 แผ่น ซึ่งเริ่มกำเนิดจากผิวภายนอก ของชิ้นงาน ที่อุณหภูมิ 573 องศาเซลเซียส [14]

รูปที่ 10 – การเติบโตของแผ่น β-Al₅FeSi ที่อุณหภูมิต่าง ๆ ระหว่างการเย็นตัว [15]

S. Terzi และคณะ [14] ได้ทำการพิจารณาการเติบโตของ β-Al₅FeSi ทั้งหมด 4 แผ่น ที่เวลาต่าง ๆ ระหว่างการแข็งตัว พบว่าแผ่น β-Al₅FeSi จะเติบโตได้เร็วในทิศทางด้านข้าง (lateral growth) แต่ช้ากว่ามากในทิศทางความหนา (thickening) ดังภาพการเติบโตของเฟส β-Al₅FeSi ที่เวลาแตกต่างกัน ในรูปที่ 12, 13 และ 14

Plate A 200 µm (a) $t_0 + 27.6 \min$ (b) $t_0 + 28.5 \min$ (c) $t_0 + 29.5 \min$ (d) $t_0 + 32.3 \min$ Plate B (d) $t_0 + 32.3 \min$ (a) $t_0 + 27.6 \min$ (b) $t_0 + 28.5 \min$ (c) $t_0 + 30.4 \min$ Plate C 500 µm (d) $t_0 + 32.3 \min$ (a) $t_0 + 24.7 \min$ (b) $t_0 + 27.6 \min$ (c) $t_0 + 29.4 \text{ min}$ Plate D 500 µr (a) $t_0 + 27.6 \min$ (b) $t_0 + 28.5 \min$ (c) $t_0 + 29.4 \min$ (d) $t_0 + 30.4 \min$

รูปที่ 12 –วิวัฒนาการการเติบโตของโครงสร้างจุลภาคของแผ่น β -Al $_5$ FeSi แต่ละแผ่น [14]

ระหว่างการเติบโตในทิศทางด้านข้าง เมื่อเฟส β-Al₅FeSi ถูกขัดขวางทางกายภาพจาก แขนเดนไดรท์ของอะลูมิเนียม เฟส β-Al₅FeSi จะสามารถเติบโตในด้านข้างผ่านกระบวนการโต แบบ ledge mechanism เพื่อหลบหลีกการขัดขวาง โดยที่ J. Wang และคณะ [3] อธิบายถึง กลไกการเติบโตของเฟส β-Al₅FeSi ลักษณะนี้ว่า ในช่วงเริ่มต้น เฟส β-Al₅FeSi จะเติบโตใน ทิศทางด้านข้าง (lateral growth) อย่างรวดเร็วภายในพื้นที่อิสระ แต่เมื่อเติบโตชนกับโครงสร้าง เดนไดรท์ เฟส β-Al₅FeSi จะสิ้นสุดการเติบโตในทิศทางด้านข้าง ซึ่ง S. Terzi และคณะ [14] มีความเห็นไปในทางเดียวกัน และอธิบายเพิ่มเติมว่าเมื่อเฟส β-Al₅FeSi เติบโตกระทบกับ โครงสร้างเดนไดรท์หรือสิ่งกีดขวางอื่น ๆ จะเติบโตในทิศทางด้านความหนาแทน แต่อัตราการ เติบโตจะช้ากว่าการเติบโตในทิศทางด้านข้าง จนกว่าจะเติบโตในทิศทางของความหนาจนพ้นสิ่ง กีดขวางก็จะสามารถเติบโตในทิศทางด้านข้างได้อีกครั้งอย่างรวดเร็วจนกว่าเฟส β-Al₅FeSi จะ กระทบกับอุปสรรคอื่น ๆ อีก แต่อย่างไรก็ตาม การเติบโตของเฟส β-Al₅FeSi จำเป็นต้องมีพื้นที่ ว่างเพียงพอเพื่อให้เติบโตอย่างอิสระระหว่าแขนของเดนไดรท์ แบบจำลองการเติบโตของ β-Al₅FeSi เมื่อชนกับแขนของเดนไดรท์ ได้แสดงไว้ในรูปที่ 13

รูปที่ 13 – โครงสร้างจุลภาคแสดงการเติบโตของ β-Al₅FeSi ณ เวลาต่าง ๆ ระหว่างการเย็นตัว พบการแยกออกเป็นกิ่งและความไม่สม่ำเสมอของแผ่น [14]

นอกจากนั้น S. Terzi และคณะ [14] ยังพบว่า แผ่นของ β-Al₅Fesi ยังมีลักษณะแยก ออกเป็นกิ่งได้ หรือที่เรียกว่า branching ซึ่งกิ่งของแผ่น β-Al₅FeSi สามารถทำมุมกันได้ หลากหลายขนาดทั้งมุมกว้าง ปานกลาง และมุมแคบ โดยมักจะพบแผ่น β-Al₅FeSi แยกออกเป็น กิ่ง เมื่อแผ่น β-Al₅FeSi สัมผัสกับแขนเดนไดรท์ของอะลูมิเนียม จึงทำให้แผ่น β-Al₅FeSi ถูก ขัดขวางทางกายภาพ ส่งผลให้มีการเปลี่ยนทิศทางการเติบโต

อิทธิพลทางกายภาพของโครงสร้างเดนไดรท์ของอะลูมิเนียม ทำให้โครงสร้างจุลภาค 3 มิติของแผ่น β-Al₅FeSi มีลักษณะที่ซับซ้อน และปรากฏร่องรอยของโครงสร้างเดนไดรท์ที่อยู่ รอบแผ่น β-Al₅FeSi ดังแสดงในรูปที่ 14

รูปที่ 14 – โครงสร้างจุลภาค 3 มิติของแผ่น β-Al₅FeSi ที่อุณหภูมิ 573 องศาเซลเซียส แสดง อิทธิพลของโครงสร้างเดนไดรท์ทำให้แผ่น β-Al₅FeSi มีลักษณะซับซ้อน [14]

นอกจากนั้น การศึกษาของ C. Puncreobutr และคณะ [15] ยังให้ผลการศึกษา สอดคล้องไปในทางเดียวกัน คือพบว่า เฟส β -Al₅FeSi สามารถเติบโตในทิศทางด้านข้าง (lateral growth) ได้ดีกว่าการเติบโตในทิศทางด้านความหนา (thickening) โดยเมื่อนำลักษณะสัณฐาน วิทยาของเฟส β -Al₅FeSi ระหว่างการแข็งตัวแต่ละแผ่นมาพิจารณา ดังแสดงในรูปที่ 15 จะทำ ให้เห็นกลไกการเติบโตของเฟส β -Al₅FeSi ได้อย่างชัดเจน เมื่อพิจารณาลักษณะแผ่น β -Al₅FeSi ในรูปที่ 15(b-d) พบว่า การเติบโตของแผ่น β -Al₅FeSi สามารถเติบโตล้อมรอบแขนเดนไดรท์ ของอะลูมิเนียมได้แม้จะเป็นบริเวณที่จำกัด ดังรูปที่ 15(b) ทำให้แผ่น β -Al₅FeSi มีลักษณะ ซับซ้อน เกิดรูหรือส่วนเว้าเข้าไปในแผ่นได้ นอกจากนั้นเฟส β -Al₅FeSi สามารถเบนหนีจาก ทิศทางเดิมจนเกิดการโค้งงอได้ดังรูปที่ 15(e) และยังพบแผ่น β -Al₅FeSi ที่เติบโตผ่านแผ่นของ β -Al₅FeSi แผ่นเดิมที่มีอยู่ เมื่ออุณหภูมิลดลงระหว่างการเย็นตัว ดังรูปที่ 15(f)

รูปที่ 15 – กลไกการเติบโตและลักษณะสัณฐานวิทยาของแผ่น β-Al₅FeSi ระหว่างการแข็งตัวที่ บันทึกได้จากเทคนิค X-ray tomography [15]

นอกจากนั้น การศึกษาโดย C. Puncreobutr และคณะ [15] ยังช่วยอธิบายลักษณะ ของแผ่น β-Al₅FeSi เมื่อเกิดปฏิสัมพันธ์ระหว่างเฟสสารประกอบเชิงโลหะด้วยกันเอง [15] ดัง แสดงในรูปที่ 16 ลักษณะแรกที่เกิดขึ้น หรือ impingement เป็นเหตุการณ์ที่แผ่น β-Al₅FeSi สองแผ่นหรือมากกว่า กำเนิดและเติบโตอย่างอิสระ และเติบโตชนกันกับแผ่นอื่น ๆ ที่มุมต่าง ๆ ดังรูปที่ 16(a-c) แต่อย่างไรก็ตาม หลังจากเกิดการ impingement แล้วนั้น แผ่น β-Al₅FeSi ยังคงเติบโตต่อไปได้ ซึ่งเมื่อพิจารณารูปที่ 16(c) การเติบโตชนกันของแผ่น β-Al₅FeSi มากกว่า 2 แผ่นขึ้นไป จะเกิดการรวมกลุ่มของเฟสสารประกอบเชิงโลหะที่มีความซับซ้อนมากยิ่งขึ้น

ลักษณะ impingement นี้ จะแตกต่างจากลักษณะที่สอง ดังรูปที่ 16(d-f) หรือการเกิด branching เนื่องจากเป็นเหตุการณ์การเติบโตของแผ่น β-Al₅FeSi ทำมุมออกไปจากแผ่น β-Al₅FeSi เดิมที่มีอยู่แล้ว ดังเช่นรูปที่ 16(f) แผ่น β-Al₅FeSi 2 แผ่น (สีเขียวและสีชมพู) ต่างก็ เติบโตคล้ายแตกกิ่งออกจากแผ่น β-Al₅FeSi หลัก (สีม่วง) ทั้งคู่

ร**ูปที่ 16** – ลักษณะการเกิดปฏิสัมพันธ์ระหว่างเฟสสารประกอบเชิงโลหะ โดย (a-c) เป็น ลักษณะ impingement และ (d-f) เป็นลักษณะ branching [15] การศึกษาเพิ่มเติมของ P. Mikolajczak และ L. Ratke [6] ให้ผลของลักษณะสัณฐาน วิทยาของเฟส β -Al₅FeSi ที่สอดคล้องกับผลการศึกษาโดย S. Terzi และคณะ [14] รวมถึง C. Puncreobutr [15] และคณะ ว่า รูปร่างโดยแท้จริงของเฟส β -Al₅FeSi มีลักษณะเป็น platelet หรือเป็นแผ่น แต่แผ่นของเฟส β -Al₅FeSi อาจมีรูปร่างซับซ้อนต่างกันได้หลายแบบ ตัวอย่างเช่น curved, bent, branched, crossing, hole-shaped, imprints, wavy shapes โดยอาจพบเฟส β -Al₅FeSi กำเนิดและเติบโตล้อมรอบรูพรุนก็เป็นได้ โดยในการทดลองที่ไม่มี การกวนด้วยสนามแม่เหล็ก พบว่า เฟส β -Al₅FeSi สามารถเติบโตมีรูปร่างเป็นเข็มที่มีลักษณะ ดัดโค้ง (curved needles) ดังรูปที่ 17 ซึ่งแผ่นเฟส β -Al₅FeSi มีความดัดโค้งเท่ากันตลอดความยาว ของแผ่น แตกต่างจากแผ่นเฟส β -Al₅FeSi ในรูปที่ 18 ซึ่งมีความดัดโค้งแค่บางบริเวณ เพียงแค่ 100 ไมครอนจากความยาวแผ่นทั้งหมด (บริเวณล้อมรอบสีขาว) โดยบริเวณอื่น ๆ ของ โครงสร้างยังคงเป็นเส้นตรงที่มีความต่อเนื่อง

รูปที่ 17 – (a) โครงสร้างจุลภาคจาก SEM และ (b) โครงสร้างจุลภาค 3 มิติจากเทคนิค X-ray tomography ของเฟส β-Al₅FeSi ลักษณะ curved ในชิ้นงานโลหะอะลูมิเนียมผสมซิลิกอน ร้อยละ 5 โดยน้ำหนัก และธาตุเหล็กเจือปนร้อยละ 1 โดยน้ำหนัก [6]

การศึกษาโดย P. Mikolajczak และ L. Ratke [6] อธิบายว่าการกวนเป็นสาเหตุให้เฟส β -Al₅FeSi เกิดการดัดโค้ง [16] นอกจากนั้น S. Terzi และคณะ [14] อธิบายว่า แท่งเฟส β -Al₅FeSi สามารถเปลี่ยนแปลงรูปร่างได้ เนื่องจากมีปฏิสัมพันธ์ซึ่งกันและกันกับเฟสอื่น ๆ บริเวณใกล้เคียง β -Al₅FeSi แผ่นนั้น เช่น β -Al₅FeSi แผ่นอื่น, ผิวออกไซด์ หรือโครงสร้างเดน ไดรท์ที่กำเนิดขึ้นก่อนหน้า หลังจากนั้นเฟส β -Al₅FeSi สามารถเติบโตต่อเป็นแผ่นตรง ๆ ได้ ทั้ง ด้านความยาวและความหนา

รูปที่ 18 –โครงสร้างจุลภาค 3 มิติจากเทคนิค X-ray tomography ของเฟส β-Al₅FeSi ลักษณะ bend (บริเวณล้อมรอบสีขาว) ในชิ้นงานโลหะอะลูมิเนียมผสมซิลิกอนร้อยละ 7 โดย น้ำหนัก และธาตุเหล็กเจือปนร้อยละ 1 โดยน้ำหนัก [6]

ในขั้นแรกของการเติบโต หากเฟส β-Al₅FeSi มีความยืดหยุ่นมากพอให้เกิดการดัดโค้ง ได้ ทั้งผลของการกระทบกับโครงสร้างเดนไดรท์หรือออกไซด์ใกล้เคียง และอิทธิพลของ forced flow ทำให้เฟส β-Al₅FeSi ที่ได้มีลักษณะดัดโค้ง สามารถเกิดขึ้นได้ทั้งแผ่นเล็กหรือแผ่นใหญ่ [6] จากผลของการสะสมของธาตุซิลิกอนและเหล็ก (solute pile-up) บริเวณผิวหน้าหรือช่องแขน ระหว่างเดนไดรท์ในช่วงกึ่งแข็งกึ่งเหลว ส่งเสริมให้กำเนิดเฟส β-Al₅FeSi ขึ้น และเติบโตดัดโค้ง ตามรูปร่างของโครงสร้างเดนไดรท์ที่เฟส β-Al₅FeSi โตล้อมรอบ

การเปลี่ยนแปลงรูปร่างของเฟส β-Al₅FeSi ให้มีความดัดโค้งนั้น นอกจากได้รับอิทธิพล จากแขนเดนไดรท์ปฐมภูมิของอะลูมิเนียม (primary dendrite arm) แล้ว ยังเป็นผลจากแขน เดนไดรท์ทุติยภูมิของอะลูมิเนียม (secondary dendrite arm) และแขนแดนไดรท์ตติยภูมิของ อะลูมิเนียม (tertiary dendrite arm) นั้น ๆ อีกด้วย และการดัดโค้งของเฟส β-Al₅FeSi ทั้งแผ่น (curved) ต้องการเฟสอื่น ๆ ที่ใหญ่เพียงพอ และต้องการ driving force ที่สูงเพื่อทำให้เกิดการ ดัดโค้งได้ทั้งแผ่น ในบางกรณีเฟส β-Al₅FeSi มีโอกาสดัดโค้งได้แค่บางส่วนแทนที่จะถูกดัดโค้ง ทั้งหมด จึงทำให้เกิดลักษณะ bent ขึ้น ดังรูปที่ 18

จากการศึกษาของ P. Mikolajczak และ L. Ratke [6] ยังพบเฟส β-Al₅FeSi ลักษณะ hole-shaped ที่เป็นผลจากรูปร่างของโครงสร้างเดนไดรท์บริเวณใกล้เคียง (ดังแสดงในรูปที่ 20(a-b)) เป็นการยืนยันผลการศึกษาของ S. Terzi และคณะ [14] รวมถึง C. Puncreobutr และคณะ [15] ซึ่งเมื่อพิจารณาลักษณะแผ่น β-Al₅FeSi ในรูปที่ 14 และ 15 พบว่า การเติบโต ของแผ่น β-Al₅FeSi เป็นการเติบโตล้อมรอบโครงสร้างเดนไดรท์ของอะลูมิเนียมเช่นเดียวกัน ดัง จะพบส่วนเว้าที่เกิดจากการเติบโตผ่านแขนของเดนไดรท์ แผ่น β-Al₅FeSi จึงมีลักษณะซับซ้อน เกิดรูหรือส่วนเว้าเข้าไปในแผ่น

ร**ูปที่ 20** – (a,b) โครงสร้างจุลภาค 3 มิติจากเทคนิค X-ray tomography ของเฟส β-Al₅FeSi ลักษณะ hole-shaped และ (c) โครงสร้างจุลภาค 2 มิติ แสดงแท่งตรงของเฟส β-Al₅FeSi ใน ชิ้นงานโลหะอะลูมิเนียมผสมซิลิกอนร้อยละ 5 โดยน้ำหนัก และธาตุเหล็กเจือปนร้อยละ 1 โดย น้ำหนัก [6]

นอกจากนั้นเฟส β-Al₅FeSi ยังปรากฏลักษณะ imprint ดังแสดงในรูปที่ 21 โดยผิวหน้า ของเฟส β-Al₅FeSi นี้จะไม่แบนและไม่เรียบตรง เนื่องจากมีลักษณะสูงต่ำที่เรียกว่า valleys และ hills ที่บริเวณขอบ จากการเติบโตตลอดความยาวของโครงสร้างเดนไดรท์ของอะลูมิเนียมที่ กำเนิดขึ้นก่อนหน้า ซึ่งเมื่อพิจารณารูปที่ 21 พบว่า ระยะระหว่าง hills ของเฟส β-Al₅FeSi รูปร่างแบบ imprint จะมีความสัมพันธ์เชิงระยะเท่ากับค่า SDAS ของโครงสร้างเดนไดรท์ที่เฟส β-Al₅FeSi แผ่นนั้นเติบโตติดกันตลอดความยาว แต่อย่างไรก็ตามระยะระหว่าง valleys กลับไม่ มีความสัมพันธ์โดยตรงกับ SDAS [6]

รูปที่ 21 – แสดงรูปร่างของเฟส β-Al₅FeSi ลักษณะ imprints ในชิ้นงานโลหะอะลูมิเนียมผสม ซิลิกอนร้อยละ 7 โดยน้ำหนัก และธาตุเหล็กเจือปนร้อยละ 1 โดยน้ำหนัก [6]

นอกจากนั้น P. Mikolajczak และ L. Ratke [6] ยังพบเฟส β -Al₅FeSi ที่มีรูปร่าง ใกล้เคียงกับ imprint ที่เรียกว่า wavy-shaped ดังรูปที่ 22 เฟส β -Al₅FeSi มีระยะระหว่าง hills และ valleys เท่ากับ 50 ไมครอน แต่เฟส β -Al₅FeSi ลักษณะ wavy-shaped จะมีค่า ระยะระหว่าง hills กับ valleys เท่ากันทั้ง 2 ด้านของเฟส β -Al₅FeSi และความหนาของเฟส สารประกอบเชิงโลหะ β -Al₅FeSi ลักษณะ wavy-shaped จะไม่เท่ากันตลอดความยาวของ แผ่น ดังเช่นรูปที่ 22(b,c)

รูปที่ 22 – โครงสร้างจุลภาค 3 มิติจากเทคนิค X-ray tomography ของเฟส β-Al₅FeSi ลักษณะ wavy-shaped ในชิ้นงานโลหะอะลูมิเนียมผสมซิลิกอนร้อยละ 7 โดยน้ำหนัก และธาตุ เหล็กเจือปนร้อยละ 1 โดยน้ำหนัก (ลูกศรสีดำแสดงบริเวณที่พบ valleys) [6]

2.2.4 ผลของการกวนต่อโครงสร้างจุลภาคของเฟส β-Al₅FeSi

P. Mikolajczak and L. Ratke [6] ได้ศึกษาการเปลี่ยนแปลงปรากฏการณ์การ ตกตะกอนของเฟสสารประกอบเชิงโลหะจากการกวนด้วย rotating magnetic field (RMF) และได้อธิบายว่า การกวนทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงความเข้มข้นของธาตุผสมที่บริเวณต่างกัน ซึ่งมีความแตกต่างอย่างชัดเจนใน 2 บริเวณ คือ บริเวณขอบและบริเวณใจกลางของชิ้นงาน

ภาพจาก X-ray tomography ในรูปที่ 23 แสดงเฟสสารประกอบเชิงโลหะของเหล็ก หรือเฟส β -Al₅FeSi บริเวณขอบ (บริเวณ A) และ บริเวณใจกลาง (บริเวณ D) ดังรูปที่ 23 ของ โลหะอะลูมิเนียมผสมซิลิกอนร้อยละ 5 โดยน้ำหนัก ที่ส่วนผสมของเหล็กเจือปนร้อยละ 0.2, 0.5 และ 1.0 โดยน้ำหนัก ทั้งกรณีที่มีและไม่มีการกวน พบว่า เมื่อส่วนผสมของเหล็กต่างกันออกไป จะพบการเปลี่ยนแปลงของปริมาณและขนาดของเฟส β -Al₅FeSi ขึ้น ในกรณีที่ส่วนผสมของ เหล็กเจือปนร้อยละ 0.2 โดยน้ำหนัก เฟส β -Al₅FeSi จะมีขนาดเล็ก รูปร่างส่วนใหญ่เป็นแท่ง และพบรูปร่างเป็นแผ่นเล็กน้อย แต่เมื่อมีส่วนผสมของเหล็กมากขึ้นคือร้อยละ 0.5 และ 1.0 โดย น้ำหนัก พบเฟส β-Al₅FeSi รูปร่างเป็นแผ่นทั้งหมด สามารถเห็นการเปลี่ยนแปลงของเฟส สารประกอบเชิงโลหะ β-Al₅FeSi ได้ชัดในรูปที่ 23(h,l)

นอกจากนั้นอิทธิพลของการกวนยังส่งผลต่อจำนวนและขนาดของเฟส β -Al₅FeSi อีก ด้วย แต่ยากที่จะแยกแยะได้ชัดเจนในบริเวณขอบ (บริเวณ A) ของชิ้นงาน สำหรับบริเวณใจ กลาง (บริเวณ D) ของชิ้นงาน จะเห็นผลของการกวนได้ชัดเจน จากการศึกษา จำนวนของเฟส β -Al₅FeSi ที่ใจกลางจะมีปริมาณเพิ่มขึ้น และยังเป็นสาเหตุให้ β -Al₅FeSi มีรูปร่างเป็นแผ่นขนาด ใหญ่ แต่อย่างไรก็ตาม หากปริมาณธาตุเหล็กน้อย เช่น ร้อยละ 0.2 โดยน้ำหนัก ถึงแม้จะมีการ กวนก็ไม่สามารถเปลี่ยนแปลงรูปร่างของเฟส β -Al₅FeSi ให้เป็นแผ่นขนาดใหญ่ได้ กลับกัน หาก ปริมาณธาตุเหล็กสูง เช่น ร้อยละ 1.0 โดยน้ำหนัก แต่ไม่มีการกวนพบว่า เฟส β -Al₅FeSi ยังคง เป็นแผ่นที่มีขนาดใหญ่ แต่ไม่ใหญ่เท่าชิ้นงานที่มีการกวนร่วมด้วย

เมื่อพิจารณาชิ้นงานโลหะผสมอะลูมิเนียมผสมซิลิกอนร้อยละ 7 โดยน้ำหนัก ดังแสดงใน รูปที่ 24 ให้ผลเช่นเดียวกันกับชิ้นงานที่ผสมซิลิกอนร้อยละ 5 โดยน้ำหนัก คือเฟส β-Al₅FeSi ที่ ได้มีรูปร่างเป็นแผ่นขนาดใหญ่ และมีปริมาณสูงขึ้นที่บริเวณใจกลางของชิ้นงาน และยิ่งสูงขึ้นเมื่อ มีการกวนแต่อย่างไรก็ตาม ขนาดของเฟส β-Al₅FeSi เล็กกว่าชิ้นงานที่ผสมซิลิกอนร้อยละ 5 โดยน้ำหนัก ทั้งกรณีที่มีและไม่มีการกวน

นอกจากการกวนด้วยสนามแม่เหล็กจะเป็นสาเหตุให้อนุภาคของเฟส β-Al₅FeSi มี ขนาดใหญ่ขึ้นแล้วนั้น เมื่อพิจารณาผลของการกวนต่อความยาวของเฟส β-Al₅FeSi พบว่าจะทำ ให้ความยาวของเฟส β-Al₅FeSi บริเวณขอบของชิ้นงานลดลงเล็กน้อย แต่เฟส β-Al₅FeSi บริเวณใจกลางของชิ้นงานจะมีขนาดยาวขึ้น

> จุฬาลงกรณีมหาวิทยาลัย Chulalongkorn University

รูปที่ 23 – โครงสร้างจุลภาค 3 มิติของเฟส β-Al₅FeSi จากเทคนิค X-ray tomography ของ โลหะอะลูมิเนียมผสมซิลิกอนร้อยละ 5 โดยน้ำหนัก เมื่อส่วนผสมของเหล็กเจือปนร้อยละ 0.2, 0.5 และ 1.0 โดยน้ำหนัก โดย A คือบริเวณขอบของชิ้นงาน D คือบริเวณใจกลางของชิ้นงาน ทั้ง กรณีที่ไม่มี (0 mT) และมี (6 mT) การกวน [6]

รูปที่ 24 – โครงสร้างจุลภาค 3 มิติของเฟส β-Al₅FeSi จากเทคนิค X-ray tomography ของ โลหะอะลูมิเนียมผสมซิลิกอนร้อยละ 7 โดยน้ำหนัก เมื่อส่วนผสมของเหล็กเจือปนร้อยละ 0.2, 0.5 และ 1.0 โดยน้ำหนัก ที่บริเวณใจกลางของชิ้นงาน กรณีที่ไม่มี (0 mT) และมี (6 mT) การ กวน [6]

S. Steinbach และ L. Ratke [17] อธิบายว่า ที่บริเวณใจกลางของชิ้นงาน มีการสะสม ของธาตุซิลิกอนและเหล็กในปริมาณมากที่ช่องว่างระหว่างแขนของเดนไดรท์ จากผลของการ กวนจึงทำให้เฟส β -Al₅FeSi ยาวขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับ P. Mikolajczak และ L. Ratke [16] ว่า การกวนจะช่วยให้เฟส β -Al₅FeSi มีความยาวมากขึ้นเพียงเล็กน้อยในบริเวณใจกลางของชิ้นงาน เนื่องจากธาตุซิลิกอนและเหล็กถูกผลักให้สะสมบริเวณใจกลางของชิ้นงานมากขึ้น จึงทำให้ ปริมาณธาตุซิลิกอนและธาตุเหล็กที่ขอบของชิ้นงานน้อยลง ความยาวของเฟส β -Al₅FeSi จึง ลดลงไปด้วย ส่งผลให้ความยาวของเฟส β -Al₅FeSi ลดลงกว่ากรณีที่ควบคุมส่วนผสมของเหล็ก เจือปนโดยรวมของโลหะอะลูมิเนียมผสม นอกจากนั้น S. Steinbach และ L. Ratke [17] ยัง พบว่า สาเหตุเดียวกันนี้ ยังส่งผลให้จำนวนหรือ number density ของเฟส β -Al₅FeSi มี ปริมาณมากขึ้นที่บริเวณใจกลางของชิ้นงาน

เพราะฉะนั้น ผลของการกวนจึงช่วยเพิ่มความยาวของเฟส β-Al₅FeSi ที่บริเวณใจกลาง ของชิ้นงาน แต่ปริมาณของเฟส β-Al₅FeSi จะเพิ่มขึ้นทั้งบริเวณขอบและใจกลางของชิ้นงาน และยังเป็นสาเหตุให้เฟส β-Al₅FeSi ที่ได้มีรูปร่างเป็นแผ่นที่มีขนาดใหญ่ขึ้นและโครงสร้างที่ได้มี ความซับซ้อนขึ้นอีกด้วย

2.3 อิทธิพลของเฟสสารประกอบเชิงโลหะของเหล็กต่อพฤติกรรมระหว่างการแข็งตัวของ โครงสร้างจุลภาคกึ่งแข็งกึ่งเหลว

จากการศึกษาในอดีต พบว่า งานหล่อโลหะอะลูมิเนียมผสมมักเกิดข้อบกพร่องขึ้นภายในเนื้อ โลหะ ซึ่งส่งผลต่อสมบัติทางกลของวัสดุในหลายด้าน ตัวอย่างเช่น ส่งผลให้อายุการใช้งานน้อยลงหรือ เป็นจุดเริ่มต้นให้เกิดการแตกหักของวัสดุได้ง่าย ข้อบกพร่องเหล่านี้มักเกิดในโลหะอะลูมิเนียมที่ผ่าน การรีไซเคิล จากการที่ปริมาณเหล็กเจือปนในเนื้อโลหะเพิ่มขึ้นและทำให้เกิดเฟสสารประกอบเชิงโลหะ ของเหล็กขึ้น การศึกษาในอดีตพบว่า สารประกอบเชิงโลหะของเหล็ก โดยเฉพาะอย่างยิ่งเฟส β-Al₅FeSi ในโลหะอะลูมิเนียมผสมซิลิกอนและทองแดง ส่งผลให้สมบัติในการหล่อลดลงจากการ ขัดขวางทางเดินน้ำโลหะภายในช่องระหว่างแขนของเดนไดรท์ จึงก่อให้เกิดข้อบกพร่องขึ้น เช่น shrinkage porosity และ hot tearing

2.3.1 อิทธิพลของเฟสสารประกอบเชิงโลหะต่อการเกิด hot tearing

จากการศึกษาโดย C. Puncreobutr และคณะ [18] เกี่ยวกับโลหะผสมอะลูมิเนียมผสม ชิลิกอนและทองแดงที่ส่วนผสมของเหล็กเจือปนต่างกัน โดยการทดสอบแรงดึงทิศทางเดียว ในช่วงกึ่งแข็งกึ่งเหลว ร่วมกับเทคนิค X-ray tomography พบการฉีกขาดเกิดขึ้นหลังจากให้ อัตราความเครียดเพิ่มขึ้นแก่ชิ้นงาน เมื่อพิจารณาลักษณะโครงสร้างจุลภาคของชิ้นงานในสภาวะ กึ่งแข็งกึ่งเหลว ดังแสดงในรูปที่ 25 ซึ่งเป็นภาพตัดขวางในแนวยาว (longitudinal section) ของภาพโครงสร้างจุลภาค 3 มิติดังแสดงในรูปที่ 26 พบว่า ก่อนการทดสอบด้วยการให้แรงดึง เพื่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงรูป จะพบเพียงรูพรุนขนาดเล็กที่เกิดจากการหล่อทั้ง 2 ชิ้นงาน แต่หลังจากเพิ่มขนาดความเครียดให้แก่ชิ้นงาน พบว่า ชิ้นงานที่มีส่วนผสมของเหล็ก เจือปนร้อยละ 0.2 โดยน้ำหนัก จะเริ่มเกิด voids ขึ้นที่ตรงกลางของชิ้นงาน หลังจากให้ ความเครียดจริง 14% ดังรูปที่ 25(b) หรือรูปที่ 26a-II ชิ้นงานเกิดการเปลี่ยนแปลงรูปและเกิด ลักษณะคอคอดที่ตรงกลางความยาวของชิ้นงาน และชิ้นงานฉีกขาดออกจากกัน เมื่อ voids ที่ เกิดขึ้นภายในเชื่อมต่อกันจนถึงผิวภายนอกของชิ้นงาน หลังจากให้ความเครียดจริง 19% ดังรูป ที่ 25(d) หรือรูปที่ 26a-IV

เมื่อพิจารณาชิ้นงานที่มีส่วนผสมของเหล็กเจือปนร้อยละ 0.6 โดยน้ำหนัก ซึ่งมีแผ่น β-Al₅FeSi ขนาดใหญ่ กลไกความเสียหายเกิดได้รวมเร็วและมีสภาพความความเปราะมากกว่า ทำให้พบ voids เกิดขึ้น ที่ขนาดของความเครียดจริงน้อยกว่าชิ้นงานที่มีส่วนผสมของเหล็ก เจือปนเพียงร้อยละ 0.2 โดยน้ำหนัก นั่นคือ เริ่มเกิดที่ขนาดความเครียดจริง 4% ดังที่พบใน วงกลมสีเหลืองของรูปที่ 25(f) หรือรูปที่ 26(b-II) จากนั้น voids จะเติบโตและเชื่อมต่อกันผ่าน แนวตัดขวางจนถึงผิวของชิ้นงานอย่างรวดเร็ว ทำให้เกิดการฉีกขาดออกจากกัน ที่ขนาด ความเครียดจริงเพียง 7% ดังรูปที่ 25(h) หรือรูปที่ 26(b-IV)

รูปที่ 25 – วิวัฒนาการของความเสียหายหลังจากจำลองการกำเนิด hot tearing ของ Al-7.5Si-3.5Cu ที่ส่วนผสมของเหล็กเจือปนร้อยละ (a-d) 0.2 และ (e-h) 0.6 โดยน้ำหนัก ที่ขนาด ความเครียดจริงต่างกัน บริเวณวงกลมสีเหลืองแสดงจุดเริ่มกำเนิดความเสียหาย [18]

ร**ูปที่ 26** –วิวัฒนาการในการกำเนิด hot tearing ของ Al-7.5Si-3.5Cu ที่ส่วนผสมของเหล็ก เจือปนร้อยละ (a) 0.2 และ (b) 0.6 โดยน้ำหนัก ที่ขนาดความเครียดจริงต่างกัน (I-IV) [18]

จากการทดสอบแรงดึงทิศทางเดียวในช่วงกึ่งแข็งกึ่งเหลวนั้น ทำให้เกิดการไหลของน้ำ โลหะเพื่อไปชดเชยจะเกิดความเครียดเฉพาะจุดขึ้น ซึ่งการป้อนน้ำโลหะที่ไม่เพียงพอจนเกิด ความเครียดขึ้นนี้จะส่งผลให้เกิด hot tearing ได้ จากกลไกการกำเนิด void และเติบโตจน เชื่อมต่อรวมกันจนฉีกขาด จากการศึกษาดังรูปที่ 25 และ 26 ได้ยืนยันการศึกษาในอดีตโดย C. Puncreobutr และคณะ [5] ว่า ในขึ้นงานที่มีส่วนผสมของเหล็กเจือปนร้อยละ 0.6 โดย น้ำหนัก ซึ่งมีขนาดของเฟส β -Al₅FeSi เป็นแผ่นที่ใหญ่นั้น ความเสียหายเกิดขึ้นเนื่องจากจากเฟส β -Al₅FeSi ส่งผลให้ความสามารถในการซึมผ่านของน้ำโลหะในช่วงกึ่งแข็งกึ่งเหลวระหว่างช่อง แขนของเดนไดรท์ลดลงอย่างรุนแรง ทำให้น้ำโลหะเคลื่อนที่ได้ยากขึ้น นอกจากนั้น เฟส β -Al₅FeSi ยังทำหน้าที่เป็น stress concentration โดยเฉพาะ เฟส β -Al₅FeSi แผ่นใหญ่จะยิ่ง มีความเปราะ ทำให้เกิดการแตกหักเสียหายได้ง่ายตั้งแต่ช่วงที่ความเครียดไม่สูงนัก

เมื่อพิจารณาโครงสร้างจุลภาคของชิ้นงานหลังเกิดความเสียหาย ดังรูปที่ 27 พบว่า ชิ้นงานที่มีส่วนผสมของเหล็กเจือปนร้อยละ 0.2 โดยน้ำหนัก พบ voids ภายในชิ้นงานบริเวณ พื้นผิวรอยแตก (fracture surface) ในปริมาณมากและมีลักษณะกลมและยืดตัวตามทิศทางการ ดึง ดังรูปที่ 27(a) แต่ชิ้นงานที่มีส่วนผสมของเหล็กเจือปนร้อยละ 0.6 โดยน้ำหนัก พบ voids ใน ปริมาณที่น้อยกว่า และพบ voids ที่มีลักษณะแบนคล้ายแผ่น (planar) อยู่ติดกับผิวของแผ่น เฟส β-Al₅FeSi ดังรูปที่ 27(b) เนื่องจากชิ้นงานที่มีปริมาณเฟส β-Al₅FeSi น้อยกว่าและแผ่นมี ขนาดเล็กกว่า น้ำโลหะสามารถไหลไปชดเชยในบริเวณที่เกิดความเครียดหรือบริเวณรอยแตกได้ ดีกว่า จึงเหลือร่องรอยของ voids ที่บริเวณที่ห่างจากผิวของรอยแตก จากการที่น้ำโลหะไหลไป ชดเชยระหว่างการทดสอบแรงดึงในช่วงกึ่งแข็งกึ่งเหลว ส่วนชิ้นงานที่มีปริมาณเฟส β-Al₅FeSi เยอะและใหญ่กว่า จะขัดขวางการซดเชยของน้ำโลหะ ทำให้จำกัดบริเวณของ voids ที่บริเวณที่ ใกล้กับผิวของรอยแตก รวมทั้งเนื่องจากรูพรุนที่เกิดขึ้นสามารถโตตามพื้นผิวของแผ่น β-Al₅FeSi ได้ดีจากผลของพลังงานระหว่างพื้นผิว ทำให้พบ voids ที่มีลักษณะแบนคล้ายแผ่น

รูปที่ 27 – โครงสร้างจุลภาคแนวยาวของชิ้นงาน Al-7.5Si-3.5Cu ที่ส่วนผสมของเหล็กเจือปน ร้อยละ (a) 0.2 และ (b) 0.6 โดยน้ำหนัก หลังเกิดความเสียหาย [18]

ร**ูปที่ 28** –กราฟแสดงความสัมพันธ์ระหว่างความหนาแน่นเชิงปริมาณของ voids ต่อปริมาตร ทั้งหมดของชิ้นงาน Al-7.5Si-3.5Cu ที่ส่วนผสมของเหล็กเจือปนร้อยละ 0.2 และ 0.6 โดย น้ำหนัก หลังเกิดความเสียหาย [18]

2.3.2 อิทธิพลของเฟสสารประกอบเชิงโลหะต่อการกำเนิดรูพรุน

จากการศึกษาของ T. O. Mbuya ในปี 2003 [19] พบว่า ธาตุเหล็กทำให้สมบัติในการ หล่อลดลงและเพิ่มจำนวนรูพรุนภายในชิ้นงานจากการหล่อ เนื่องจากผลของเฟสสารประกอบ เชิงโลหะหรือเฟส β -Al₅FeSi ที่เกิดจากธาตุเหล็กที่เจือปนในเนื้อโลหะอะลูมิเนียม ซึ่งธาตุเหล็ก สามารถละลายในอะลูมิเนียมได้เพียง 0.05% เท่านั้น แต่สาเหตุของการกำเนิดรูพรุนจากอิทธิพล ของเฟส β -Al₅FeSi นั้น มี 2 ทฤษฎีที่เป็นไปได้ คือ เฟส β -Al₅FeSi ทำหน้าที่เป็นจุดกำเนิด (nucleation site) ให้เกิดรูพรุน เนื่องจากการศึกษาของ N. Roy และคณะ ในปี 1996 [20] พบว่า รูพรุนที่เกิดขึ้นมักจะเกิดติดกับแผ่นของเฟส β -Al₅FeSi แต่ C. Mascre [10] ให้ความเห็น ในอีกทฤษฎีหนึ่งว่า เฟส β -Al₅FeSi ที่มีลักษณะเป็นแผ่นนี้ ขัดขวางการป้อนของน้ำโลหะระหว่าง ช่องแขนของเดนไดรท์ จึงทำให้เกิดรูพรุนหดตัวขึ้น โดยการศึกษาของ J. A. Taylor และคณะ ใน ปี 1999 [21] ช่วยยืนยันทฤษฎีของ C. Mascre [10] ว่าแผ่น β-Al₅FeSi ทำให้ความสามารถใน การไหลและการป้อนของน้ำโลหะในช่วงกึ่งแข็งกึ่งเหลวลดลง เป็นสาเหตุให้เกิดรูพรุนหดตัวขึ้น

นอกจากนั้น การศึกษาของ C. Puncreobutr และคณะ ในปี 2014 [18] เกี่ยวกับการ เติบโตของรูพรุนโดยการขัดขวางของแผ่นเฟส β -Al₅FeSi ระหว่างแข็งตัว โดยเทคนิค X-ray tomography พบว่า เฟส β -Al₅FeSi เริ่มกำเนิดช่วงเดียวกันกับที่รูพรุนเริ่มกำเนิดขึ้น ดังรูปที่ 29 รูพรุนเริ่มกำเนิดในช่องของน้ำโลหะ โดยมีเฟส β -Al₅FeSi ล้อมรอบ สอดคล้องกับการศึกษา ก่อนหน้าว่าเฟส β -Al₅FeSi ทำให้ความสามารถในการซึมผ่านของน้ำโลหะลดลง เนื่องจากเป็น ตัวขัดขวางการไหลของน้ำโลหะภายในช่องแขนของเดนไดรท์ หลังจากรูพรุนกำเนิดขึ้นจะเติบโต อย่างรวดเร็วเข้าไปในช่องแขนของเดนไดรท์ สังเกตได้จากรูปที่ 29(b,d) แต่อย่างไรก็ตาม การ เติบโตยังคงจำกัดพื้นที่ด้วยเฟส β -Al₅FeSi และเฟสของแข็งอื่น ๆ เช่น โครงสร้างเดนไดรท์ของ อะลูมิเนียม หรือโครงสร้างยูเทคติคของซิลิกอน นอกจากนั้นยังพบว่า รูพรุนจะเติบโตไปตามผิว ของแผ่น β -Al₅FeSi แทนที่จะเติบโตเข้าสู่น้ำโลหะหรือเติบโตไปตามผิวของโครงสร้างเดนไดรท์ ของอะลูมิเนียม เนื่องจากพลังงานระหว่างพื้นผิวของเฟส β -Al₅FeSi และรูพรุนน้อยกว่าพลังงาน ระหว่างพื้นผิวของรูพรุนและน้ำโลหะ จึงเป็นสาเหตุให้การศึกษาที่ผ่านมาในอดีต มักจะพบรูพรุน ติดอยู่กับแผ่นเฟส β -Al₅FeSi ดังเช่นการศึกษาของ N. Roy และคณะ [20]

เพราะฉะนั้น จากการศึกษาที่ผ่านมาทั้งหมดนี้ ยืนยันได้ว่า ทฤษฎีที่ว่า เฟส β-Al₅FeSi ทำหน้าที่เป็นจุดเริ่มกำเนิดให้แก่รูพรุน เนื่องจากพบรูพรุนติดอยู่กับแผ่นเฟส β-Al₅FeSi อาจจะ ไม่เป็นจริง เนื่องจากไม่มีหลักฐานว่ารูพรุนกำเนิดอยู่บนแผ่นของเฟส β-Al₅FeSi และถ้าหากเฟส β-Al₅FeSi ทำหน้าที่เป็นจุดกำเนิดให้แก่รูพรุนจริง ในชิ้นงานที่มีส่วนผสมของเหล็กเจือปน มากกว่า ควรจะต้องมีปริมาณของรูพรุนมากขึ้น ซึ่งไม่สอดคล้องกับการศึกษาที่ได้ ดังรูปที่ 28

รูปที่ 29 –วิวัฒนาการการกำเนิดและเติบโตของรูพรุน (สีน้ำเงิน) ร่วมกับการเติบโตของเฟส β-Al₅FeSi (สีแดง) ที่อุณหภูมิ (a) 565°C (b) 561°C (c) 555°C และ (d) 550°C ระหว่างการ เย็นตัว [18]

 2.3.3 ผลของสารประกอบเชิงโลหะต่อการกำเนิดของโครงสร้างยูเทคติคของอะลูมิเนียมและ ซิลิกอน

จากการศึกษาในหัวข้อ 2.2.2 พบว่า ปฏิกิริยาในการกำเนิดเฟส β-Al₅FeSi มีผลอย่าง มากต่อขนาดของแผ่น β-Al₅FeSi โดยเฟส β-Al₅FeSi ที่กำเนิดก่อนโครงสร้างยูเทคติคของ อะลูมิเนียมและซิลิกอน (pre-eutectic β-Al₅FeSi) จะมีขนาดใหญ่ เนื่องจากมีเวลาในการ เติบโตมากกว่าเฟส β-Al₅FeSi ที่กำเนิดหลังจากโครงสร้างยูเทคติคของอะลูมิเนียมและซิลิกอน (post-eutectic β-Al₅FeSi) ซึ่งมีการศึกษาพบว่า โครงสร้างยูเทคติคของอะลูมิเนียมและซิลิกอน นี้ สามารถกำเนิดบนพื้นผิวของแผ่น β-Al₅FeSi ได้ [21] ดังภาพถ่ายโครงสร้างจุลภาคหลังการ แข็งตัวด้วยกล้องจุลทรรศน์แบบใช้แสง รูปที่ 30

รูปที่ 30 - ภาพถ่ายโครงสร้างจุลภาคจากกล้องจุลทรรศน์แบบใช้แสง แสดงเฟสซิลิกอน (หมายเลข 1) ซึ่งกำเนิดบนแผ่น β-Al₅FeSi (หมายเลข 2) จากการกำเนิดผ่านปฏิกิริยา Al-Si-β-Al₅FeSi ternary eutectic ของโลหะอะลูมิเนียมผสมซิลิกอน ที่ส่วนผสมของเหล็ก เจือปนร้อยละ (a) 0.7 และ (b) 1.0 โดยน้ำหนัก [21]

จากการเสนอของ J. A. Taylor และคณะ ในปี 1999 [21] ว่า เฟส β-Al₅FeSi สามารถ เป็นจุดกำเนิดให้แก่โครงสร้างยูเทคติคของอะลูมิเนียมและซิลิกอนได้ โดยการกำเนิดของเฟส ซิลิกอน (ทั้งลักษณะ acicular และ polygonal) สามารถกำเนิดได้ทั้งบนสารประกอบเชิงโลหะ pre-eutectic β-Al₅FeSi ที่กำเนิดขึ้นก่อนหน้า และ post-eutectic β-Al₅FeSi ที่มีขนาดเล็ก กว่า โดยที่เฟสซิลิกอนมักจะกำเนิดและเติบโตไปตามแผ่น β-Al₅FeSi แต่อย่างไรก็ตาม ไม่พบว่า เฟส β-Al₅FeSi สามารถกำเนิดบนเฟสซิลิกอนได้ ซึ่งพฤติกรรมในการกำเนิดของโครงสร้าง ยูเทคติคตามการเสนอนี้ขึ้นกับปริมาณของเหล็ก เนื่องจากลำดับในการกำเนิดเฟสหรือการ แข็งตัวจะต่างกัน อ้างอิงตามแผนภูมิสมดุลของระบบ Al-Si-Fe ดังรูปที่ 31

รูปที่ 31 – แผนภูมิเฟสของระบบ Al-Si-Fe โดยตัวย่อ 1, 2 และ 3 แสดง primary, binary และ ternary ตามลำดับ แต่ละเส้นที่ปริมาณเหล็กใด ๆ ในแผนภูมิ มีไว้บ่งบอกลำดับในการ เปลี่ยนแปลงโครงสร้างจุลภาคที่เกิดขึ้นระหว่างการแข็งตัว โดยที่เส้นประหมายถึงไม่สามารถแบ่ง บริเวณได้อย่างแน่นอน [21]

เมื่อปริมาณเหล็กเท่ากับค่าวิกฤติ (=Fe_{crit}) การแข็งตัวจะแบ่งออกเป็น 2 ช่วง ช่วงที่ 1. การกำเนิดของโครงสร้างเดนไดรท์ของอะลูมิเนียมปฐมภูมิ ช่วงที่ 2. การกำเนิดขึ้นของ ternary eutectic หรือโครงสร้างยูเทคติค Al-Si- β -Al₅FeSi จะพบว่า β -Al₅FeSi จะกำเนิดขึ้นก่อน ภายในช่องแขนของเดนไดรท์ จากนั้นโครงสร้างยูเทคติคของอะลูมิเนียมและซิลิกอนจะกำเนิด บน post-eutectic β -Al₅FeSi และเติบโตต่อ ซึ่งโครงสร้างยูเทคติคนี้จะกำเนิดและเติบโตเป็น ขนาดเล็กตามขนาดของ post-eutectic β -Al₅FeSi ที่เล็ก [22] ดังรูปที่ 32(a)

เมื่อปริมาณเหล็กน้อยกว่าค่าวิกฤติ (< Fe_{crit}) การแข็งตัวจะแบ่งออกเป็น 3 ช่วง โดย ช่วงที่ 1. การกำเนิดของโครงสร้างเดนไดรท์ของอะลูมิเนียมปฐมภูมิ ช่วงที่ 2. การกำเนิดของ โครงสร้างยูเทคติคของอะลูมิเนียมและซิลิกอนโดยที่ไม่มีเฟส β-Al₅FeSi เป็นอนุภาคในการ กำเนิด ทำให้โครงสร้างยูเทคติคกำเนิดจากอนุภาคอื่น ๆ อย่างอิสระ และปิดกั้นพื้นที่ระหว่าง แขนของเดนไดรท์อย่างเต็มที่ ดังรูปที่ 32(b) ทำให้ค่าความสามารถในการซึมผ่านลดลงอย่างมาก และช่วงที่ 3. การกำเนิดขึ้นของ ternary eutectic โดยจะกำเนิดบริเวณภายในช่องแขนของ เดนไดรท์ที่เหลืออยู่ ทำให้ยิ่งลดความสามารถในการซึมผ่านของน้ำโลหะ

เมื่อปริมาณเหล็กมากกว่าค่าวิกฤติ (> Fe_{crit}) การแข็งตัวจะแบ่งออกเป็น 4 ช่วง โดย ช่วงที่ 1. การกำเนิดของโครงสร้างเดนไดรท์ของอะลูมิเนียมปฐมภูมิ ช่วงที่ 2. การกำเนิดของเฟส pre-eutectic β-Al₅FeSi ขนาดใหญ่ภายในช่องแขนของเดนไดรท์ ดังรูปที่ 32(c) ทำให้ช่องทาง เดินของน้ำโลหะถูกแบ่งส่วนเป็นช่องทางเดินย่อย ๆ ที่มีขนาดเล็กลง ช่วงที่ 3. การกำเนิดของ โครงสร้างยูเทคติคของอะลูมิเนียมและซิลิกอนบนแผ่นของ pre-eutectic β-Al₅FeSi ทำให้ ช่องทางเดินของน้ำโลหะยิ่งถูกแบ่งส่วนให้มีขนาดเล็กลงไปอีก นอกจากนั้น ยังทำให้ช่องทางเดิน ของน้ำโลหะมีความซับซ้อนเพิ่มขึ้นอย่างมาก ช่วงที่ 4. การกำเนิดของ ternary eutectic ใน บริเวณช่องแขนของเดนไดรท์ที่เหลืออยู่

จากรูปที่ 32 แสดงให้เห็นได้อย่างชัดเจนว่า เมื่อปริมาณเหล็กน้อยกว่าหรือมากกว่าค่า วิกฤติ น้ำโลหะจะถูกขัดขวางได้มาก โดยเฉพาะอย่างยิ่ง เมื่อปริมาณเหล็กมากกว่าค่าวิกฤติ จำนวน pre-eutectic β-Al₅FeSi แผ่นใหญ่ ที่กำเนิดมากขึ้นภายในช่องแขนของเดนไดรท์ จะยิ่ง ลดความสามารถในการไหลของน้ำโลหะทั้งด้วยการขัดขวางการไหลทางกายภาพโดยตรง และ ด้วยการกำเนิดโครงสร้างยูเทคติคบนแผ่น pre-eutectic β-Al₅FeSi ภายในช่องว่างระหว่าง เดนไดรท์ [22] เพราะฉะนั้น ยิ่งมี pre-eutectic β-Al₅FeSi มากขึ้น ทางเดินของน้ำโลหะจะยิ่ง ซับซ้อนและคดเคี้ยวมากขึ้น การขัดขวางการไหลของน้ำโลหะจะยิ่งรุนแรง ทำให้ในชิ้นงานที่มี ส่วนผสมของเหล็กมาก จะมีโอกาสเกิดรูพรุนหดตัวมากขึ้นตามไปด้วย

2.3.4 ผลของสารประกอบเชิงโลหะที่มีต่อความสามารถในการซึมผ่านของน้ำโลหะ

ในปี 2014 C. Puncreobutr และคณะ [5] ศึกษาความสามารถในการซึมผ่าน (permeability) ของน้ำโลหะในช่วงกึ่งแข็งกึ่งเหลว โดยการนำวิธีการจำลองการไหลของน้ำ โลหะด้วยโปรแกรมทางคอมพิวเตอร์ประยุกต์ใช้ร่วมกันกับภาพถ่ายโครงสร้างจุลภาคระหว่างการ แข็งตัวจากเทคนิค X-ray tomography ด้วยการจำลองผ่านน้ำโลหะเข้าสู่ช่องว่างระหว่างแขน ของเดนไดรท์ ณ อุณหภูมิต่าง ๆ ระหว่างการแข็งตัว ได้ผลดังรูปที่ 33 ซึ่งเป็นภาพตัดขวางแสดง ความเร็วของน้ำโลหะในทิศทางการไหลจากซ้ายไปขวาในโครงสร้างจุลภาคที่กำลังแข็งตัว ทั้ง กรณีที่มีและไม่มีผลของเฟส β -Al₅FeSi พบว่า เมื่อมีเฟส β -Al₅FeSi (เฟสสีขาวภายในรูป) แผ่น β -Al₅FeSi จะขัดขวางทางเดินของน้ำโลหะ และเมื่อปริมาณของของแข็งเพิ่มมากขึ้น การไหลจะ ยิ่งซับซ้อนมากขึ้น สังเกตจากความเร็วของน้ำโลหะที่เปลี่ยนแปลงไปเมื่อมีเฟส β -Al₅FeSi

รูปที่ 33 - แสดงความเร็วของน้ำโลหะภายในช่องแขนของเดนไดรท์ ระหว่างการแข็งตัว ทั้งกรณี ที่ไม่มี (a, c, e, g) และมี (b, d, f, h) เฟส β-Al₅FeSi ณ อัตราส่วนของแข็ง (a, b) 0.30 (578±1°C), (c, d) 0.36 (572±1°C), (e, f) 0.41 (565±1°C) และ (g, h) 0.56 (561±1°C) โดย สีเทา คือ แขนของเดนไดรท์ของอะลูมิเนียมปฐมภูมิ และสีขาวคือเฟส β-Al₅FeSi [5]

เมื่อพิจารณาค่าความสามารถในการซึมผ่านจากการทดลองผ่านการจำลองทาง คอมพิวเตอร์โดยการจำลองผ่านน้ำโลหะเข้าสู่ช่องแขนระหว่างเดนไดรท์ ดังรูปที่ 34 ทั้งการไหล ในทิศทางขนานและตั้งฉากกับแขนปฐมภูมิของเดนไดรท์ พบว่าค่าค่าความสามารถในการซึม ผ่านลดลงอย่างต่อเนื่องเมื่อปริมาณของของแข็งเพิ่มขึ้น แต่ค่าค่าความสามารถในการซึมผ่านจะ ยิ่งต่ำลงเมื่อมีผลของเฟส β-Al₅FeSi ร่วมด้วย โดยค่าค่าความสามารถในการซึมผ่านจะลดลงต่ำ มาก เมื่อเริ่มเกิดโครงสร้างยูเทคติคของซิลิกอน เพราะฉะนั้น เฟส β-Al₅FeSi จึงลด ความสามารถในการไหลของน้ำโลหะ เป็นสาเหตุให้เกิดข้อบกพร่องในงานหล่อได้ [5]

ร**ูปที่ 34** – ความสามารถในการซึมผ่านของน้ำโลหะในทิศทาง (a) ขนาน (b) ตั้งฉากกับแขน ปฐมภูมิ ทั้งที่ไม่มีและมีเฟส β-Al₅FeSi เส้นประแสดงอุณหภูมิที่เริ่มกำเนิดเฟส β-Al₅FeSi และ ยูเทคติคของซิลิกอน [5]

2.4 การทำนายค่าความสามารถในการซึมผ่านของน้ำโลหะระหว่างช่องแขนของเดนไดรท์

2.4.1 แบบจำลองโดยอาศัยสมการของ Hagen-Poiseuille

มีการพัฒนาแบบจำลองโดย R.G. Santos ในปี 2004 [23] เพื่อใช้ในการทำนายค่า ความสามารถในการซึมผ่านระหว่างช่องแขนของเดนไดรท์ที่มีลักษณะเป็น columnar ทั้งการ ไหลในทิศทางขนานและตั้งฉากกับแขนปฐมภูมิของเดนไดรท์ดังรูปที่ 35 โดยอาศัยสมการของ Hagen-Poiseuille สำหรับการไหลแบบ laminar ที่มีสภาพเป็น fully-developed flow และ พิสูจน์จากการไหลของของไหลที่ไม่สามารถอัดตัวได้ (incompressible fluid) ภายในท่อ ดัง สมการที่ (1)

$$Q = \frac{n\pi r^4}{8\mu} \frac{\Delta P}{L\tau}$$
(1)

โดยที่ Q คือ อัตราการไหลในเชิงปริมาตร, n คือจำนวนของท่อหรือช่องทางเดินของของ ไหลใน 1 หน่วยพื้นที่, r คือรัศมีของช่องทางเดินของของไหล, τ เป็นตัวแปรจากความคดเคี้ยว ของช่องทางเดินของของไหล ซึ่งขึ้นกับความไม่สม่ำเสมอและความไม่ราบลื่นของท่อ, L คือความ ยาวของท่อที่ของไหลไหลผ่าน, μ คือ ความหนืดของของไหล และ ΔP คือความดันที่ลดลง ภายในท่อ

การพัฒนาแบบจำลองนี้ อาศัยสมการของ Hagen-Poiseuille เปรียบเทียบกับกับ สมการ Darcy's Law ในรูปของอัตราการไหล ดังสมการที่ (2)

$$Q = KA \frac{\Delta P}{\mu L}$$
(2)

โดยที่ K คือค่าความสามารถในการซึมผ่านภายในท่อ และ A คือ พื้นที่ตัดขวางของท่อ

รูปที่ 35 - แผนภาพจำลองการไหลในทิศทาง (a) ขนาน และ (b) ตั้งฉากกับแขนปฐม ภูมิของเดนไดรท์ [23]

โดยที่พื้นที่ตัดขวางของช่องทางเดินของน้ำโลหะ สำหรับการไหลในทิศทางขนานกับ แขนปฐมภูมิของเดนไดรท์จะขึ้นกับระยะห่างระหว่างแขนปฐมภูมิ (λ_1) เท่านั้น แต่การไหลใน ทิศทางตั้งฉากกับแขนปฐมภูมิของเดนไดรท์จะขึ้นกับระยะห่างระหว่างแขนทุติยภูมิ (λ_2) ด้วย ดัง รูปที่ 36 ซึ่งมีค่าพื้นที่ตัดขวางเท่ากับ λ_1^2 และ $\lambda_1\lambda_2$ ตามลำดับ ค่าความสามารถในการซึมผ่าน ระหว่างแขนของเดนไดรท์ในทิศทางขนาน (K_p) และทิศทางตั้งฉาก (K_n) กับแขนปฐมภูมิของ เดนไดรท์ จากแบบจำลองนี้ แสดงไว้ในสมการที่ (*3*) และสมการที่ (*4*) ตามลำดับ

$$K_{\rm P} = \frac{f_{\rm L}^2 \lambda_1^2}{8\pi\tau^3}$$
(3)

$$K_n = \frac{f_L^2 \lambda_1 \lambda_2}{8\pi \tau^3} \tag{4}$$

สมการข้างต้น สามารถใช้ทำนายค่าความสามารถในการซึมผ่านของน้ำโลหะภายในช่อง แขนของเดนไดรท์ในช่วงกึ่งแข็งกึ่งเหลวได้ โดยที่ขึ้นกับ สัดส่วนของเหลว (*f*_L) และระยะห่าง ระหว่างแขนของเดนไดรท์ รวมถึงค่าตัวแปรที่แสดงถึงความคดเคี้ยวของช่องทางเดินน้ำโลหะ (τ) ซึ่งคำนวณได้ดังสมการที่ (5)

$$\tau = 1 + \sum_{k=0}^{i} \left(\frac{\lambda_2}{\lambda_1}\right)^{f^K}$$
(5)

โดยที่ค่า i มีค่าเท่ากับ 2 และ 3 สำหรับการไหลในทิศทางตั้งฉากและขนานกับแขน ปฐมภูมิของเดนไดรท์ ตามลำดับ

รูปที่ 36 - พื้นที่ตัดขวางของช่องทางเดินของน้ำโลหะระหว่างแขนของเดนไดรท์ สำหรับ การไหลในทิศทาง (a) ขนาน และ (b) ตั้งฉากกับแขนปฐมภูมิของเดนไดรท์ [23]

2.4.2 แบบจำลองโดยอาศัยสมการของ Blake-Kozeny

D. R. Poirier [24] พัฒนาแบบจำลองที่ใช้อธิบายค่าความสามารถในการซึมผ่านของน้ำ โลหะโดยอาศัยวิธี multilinear regression กับสมการของ Blake-Kozeny (สมการที่ (6)) ซึ่ง เป็นสมการที่อธิบายการไหลสำหรับการไหลอย่างช้า ๆ ตัวกลางที่เป็นรูพรุน (porous media)

$$v = C_1 \frac{D^2 f_L^3}{\mu (1 - f_L)^2} \left(\frac{dP}{dy} - pg\right)$$
(6)

โดยที่ C₁ เป็นตัวแปรจากผลของลักษณะสัณฐานวิทยาของเฟสของแข็ง, v คือความเร็ว ของน้ำโลหะ, D คือ ขนาดของส่วนที่เป็นลักษณะเฉพาะของเฟสของแข็ง (D คือขนาดเส้นผ่าน ศูนย์กลางเมื่อเฟสของแข็งมีลักษณะเป็นทรงกลม), f_L คือ สัดส่วนโดยปริมาตรของน้ำโลหะ, μ คือ ความหนืดของของไหล และเมื่อนำสมการที่ (6) ที่ได้จากสมการของ Blake-Kozeny เปรียบเทียบกับสมการของ Darcy's law สำหรับโครงสร้างเดนไดรท์ (สมการที่ (7)) และสัดส่วน เฟสของแข็ง $f_s = (1 - f_L) \propto (D/\lambda_1)^2$ สำหรับกรณีที่การไหลในทิศทางขนานกับแขน ปฐมภูมิของเดนไดรท์

$$\mathbf{v} = -\frac{K}{\mu f_{\rm L}} \left(\frac{\mathrm{dP}}{\mathrm{dy}} - \mathrm{pg}\right) \tag{7}$$

ทำให้ได้สมการทำนายค่าความสามารถในการซึมผ่านสำหรับการไหลในทิศทางขนาน กับแขนปฐมภูมิของเดนไดรท์ (K^{orig}) ดังสมการที่ (8) โดยที่ λ₁ หมายถึงระยะห่างระหว่างแขน ของเดนไดรท์ปฐมภูมิ

$$K_{p}^{orig} = C_{1} \frac{\lambda_{1}^{2} f_{L}^{3}}{1 - f_{L}}$$

$$(8)$$

โดยการพัฒนาแบบจำลองนี้ ให้ตัวแปรของความคดเคี้ยวของช่องทางเดินน้ำโลหะเป็น ค่าคงที่และขึ้นกับระยะห่างระหว่างแขนปฐมภูมิของเดนไดรท์เท่านั้น แต่การไหลในทิศทางตั้ง ฉากจะขึ้นกับระยะห่างระหว่างแขนปฐมภูมิและแขนทุติยภูมิของเดนไดรท์ ทำให้สัดส่วนของแข็ง สำหรับการไหลในทิศทางตั้งฉากกับแขนปฐมภูมิขึ้นกับระยะห่างระหว่างแขนทุติยภูมิของ เดนไดรท์ด้วย โดยที่ $(1 - f_L) = b(\frac{D}{\lambda})^m v s$ b และ m เป็นค่าคงที่ โดยที่ที่ m มีค่าเท่ากับ 1, 2 หรือ 3 และ d จะเป็นค่า λ_1, λ_2 หรือ $\sqrt{\lambda_1 \lambda_2}$ โดยที่ λ_1 และ λ_2 คือระยะห่างระหว่างแขน ของเดนไดรท์ปฐมภูมิและทุติยภูมิ ตามลำดับ ได้ค่าความสามารถในการซึมผ่านของการไหลใน ทิศทางตั้งฉากกับแขนปฐมภูมิของเดนไดรท์ (K_n^{orig}) ดังสมการที่ (9)

$$K_n^{\text{orig}} = C_2 \left(\frac{\lambda_1}{\lambda_2}\right)^p \frac{\lambda_2^2 f_L^3}{(1 - f_L)^n}$$
(9)

โดยที่ n, p เป็นค่าสัมประสิทธิ์และ C₂ เป็นตัวแปรที่ขึ้นกับลักษณะสัณฐานวิทยาของ ช่องทางเดินของน้ำโลหะที่เป็นผลมาจากสัดส่วนโดยปริมาตรของของเหลวที่ลดลงระหว่างการ แข็งตัว

จากนั้น C. Puncreobutr [5] พัฒนาแบบจำลองเพิ่มเติมสำหรับทำนายค่า ความสามารถในการซึมผ่านของน้ำโลหะภายในช่องแขนระหว่างเดนไดรท์ของโลหะอะลูมิเนียม ผสมซิลิกอนและทองแดง โดยได้พัฒนาแบบจำลองให้สามารถทำนายค่าความสามารถในการ ซึมผ่านกรณีที่มีเฟสสารประกอบเชิงโลหะ β -Al₅FeSi ภายในโครงสร้างจุลภาคได้ ด้วยการเสนอ พจน์ ($1 - \beta f_I$) ซึ่งเป็น reduction term ที่เป็นผลจากการขัดขวางการไหลโดยเฟส β -Al₅FeSi ทั้งการไหลในทิศทางขนานและตั้งฉากกับแขนปฐมภูมิของเดนไดรท์ ดังสมการที่ (10) และ (11) ตามลำดับ

$$K_{p}^{mod} = (1 - \beta f_{I}) K_{p}^{orig}$$
(10)

$$K_n^{\text{mod}} = (1 - \beta f_I) K_n^{\text{orig}}$$
(11)

โดยที่ K_p^{mod} และ K_n^{mod} คือความสามารถในการซึมผ่านของน้ำโลหะในทิศทางขนาน และตั้งฉากกับแขนปฐมภูมิของเดนไดรท์ ตามลำดับ, K_p^{orig} และ K_n^{orig} คือค่าความสามารถใน การซึมผ่านของน้ำโลหะจากแบบจำลองที่พัฒนาโดย Poirier ดังสมการที่ (8) และ (9) สำหรับ การไหลในทิศทางขนานและตั้งฉากกับแขนปฐมภูมิของเดนไดรท์ ตามลำดับ, β คือตัวแปรที่บอก ถึงผลกระทบของสารประกอบเชิงโลหะ β -Al₅FeSi ต่อการขัดขวางการไหลของน้ำโลหะ และ f_l คือ สัดส่วนโดยปริมาตรของเฟส β -Al₅FeSi ซึ่งเท่ากับศูนย์ในกรณีที่ไม่มีเฟส β -Al₅FeSi ใน โครงสร้างจุลภาค โดยในการวิจัยนี้ ใช้ค่าตัวแปรต่าง ๆ เป็นค่าคงที่ คือ C₁ เท่ากับ 8.5×10⁻⁴, C₂ เท่ากับ 8.5×10⁻³, n เท่ากับ 0.3 และ p เท่ากับ 1

เมื่อเปรียบเทียบค่าความสามารถในการซึมผ่านของน้ำโลหะที่ได้จากการทดลองผ่าน การจำลองทางคอมพิวเตอร์ (ดังรูปที่ 34) กับค่าความสามารถในการซึมผ่านที่ได้จากการคำนวณ ตามสมการที่ (10) และ (11) และใช้ค่าตัวแปรต่าง ๆ ที่ได้จากการศึกษาในงานวิจัยนี้ ดังรูปที่ 37 พบว่า ค่าที่ได้จากการคำนวณสามารถทำนายค่าที่ได้จากการทดลองได้ดีทั้งการไหลในทิศทาง ขนานและตั้งฉากกับแขนปฐมภูมิของเดนไดรท์ เมื่อ *f*_L > 0.4 ซึ่งเป็นช่วงการแข็งตัวก่อนการ กำเนิดโครงสร้างยูเทคติคของอะลูมิเนียมและซิลิกอน

รูปที่ 37 - เปรียบเทียบค่าความสามารถในการซึมผ่านที่ได้จากการทดลองผ่านการ จำลองทางคอมพิวเตอร์และจากการคำนวณตามสมการที่ (10) และ (11) สำหรับการไหลใน ทิศทาง (a) ขนาน และ (b) ตั้งฉากกับแขนปฐมภูมิของเดนไดรท์ ภายในโครงสร้างจุลภาค ระหว่างการแข็งตัวทั้งกรณีที่มีและไม่มีเฟสสารประกอบเชิงโลหะ β-Al₅FeSi ของโลหะ อะลูมิเนียมผสมซิลิกอนและทองแดงที่ส่วนผสมของเหล็กเจือปนร้อยละ 0.6 โดยน้ำหนัก โดยที่ eut หมายถึงโครงสร้างจุลภาคที่ประกอบด้วยโครงสร้างยูเทคติคของอะลูมิเนียมและซิลิกอน [5]

นอกจากนั้น สมกการที่ (10) และ (11) ยังสามารถทำนายค่าความสามารถในการซึม ผ่านกรณีที่มีเฟส β -Al₅FeSi ในโครงสร้างจุลภาคได้ดีอีกด้วย จากผลของพจน์ $(1 - \beta f_I)$ ที่ เพิ่มเติมในแบบจำลอง โดยในงานวิจัยนี้ได้ใช้ β เท่ากับ 15 และ 10 สำหรับการไหลในทิศทาง ขนานและตั้งฉากกับแขนปฐมภูมิ ตามลำดับ เมื่อพิจารณาในช่วงที่ *f*_L < 0.4 ค่าที่ได้จากการ คำนวณโดยสมการและตัวแปรดังกล่าว เบี่ยงเบนออกจากค่าที่ได้จากการทดลองผ่านการจำลอง ทางคอมพิวเตอร์ เนื่องจากโครงสร้างยูเทคติคของอะลูมิเนียมและซิลิกอนกำเนิดขึ้นอย่างเต็มที่ ภายในช่องแขนของเดนไดรท์ ทำให้เกิดการปิดกั้นทางเดินของน้ำโลหะ และ/หรือเป็นสาเหตุให้ ช่องทางเดินน้ำโลหะขนาดเล็กถูกปิดกั้นอย่างสมบูรณ์ ด้วยการที่แบบจำลองทางคณิตศาสตร์ใน การทำนายค่าความสามารถในการซึมผ่านถูกพัฒนาโดยกำหนดให้โครงสร้างจุลภาคมีลักษณะ เป็นเดนไดรท์เท่านั้น เมื่อโครงสร้างยูเทคติคกำเนิดขึ้น สัดส่วนของแข็งโดยปริมาตรจะเพิ่มอย่าง รวดเร็ว ส่งผลให้ช่องทางเดินของน้ำโลหะซับซ้อนเพิ่มขึ้นเป็นอย่างมาก แบบจำลองทาง คณิตศาสตร์ของ Blake-Kozeny ไม่สามารถทำนายค่าความสามารถในการซึมผ่านภายใน โครงสร้างเดนไดรท์ลักษณะ columnar ที่มีโครงสร้างยูเทคติคกำเนิดขึ้นในปริมาณสูงได้

2.5 การปรับปรุงโครงสร้างจุลภาคด้วยวิธี grain refinement ของระบบ Al-Ti-B

การทำ grain refinement ในโลหะอะลูมิเนียมผสมคือการปรับปรุงโครงสร้างจุลภาคจาก โครงสร้าง columnar ไปเป็น equiaxed dendritic ที่มีสภาพเกรนเล็กละเอียด เพื่อจุดประสงค์ให้ โลหะหลังการหล่อมีสมบัติทางกลที่ดีขึ้น จากการศึกษาโลหะอะลูมิเนียมผสมที่ผ่านมานั้นนิยมทำ grain refinement โดยวิธีการ inoculation หรือการเพิ่มธาตุผสมอื่น (master alloys) เข้าไปใน อะลูมิเนียมหลอมเหลว เพื่อทำให้เกิดอนุภาคสำหรับเป็นจุดกำเนิดของเกรน ซึ่งจะช่วยให้การไหลของ น้ำโลหะในช่วงกึ่งแข็งกึ่งเหลวดีขึ้น ช่วยลดโอกาสเกิดรูพรุน, hot tearing และข้อบกพร่องอื่น ๆ โดยรวมได้ นอกจากนั้น ยังทำให้สมบัติทางกลของชิ้นงานภายหลังการหล่อดีขึ้นอีกด้วย [25]

โลหะผสมที่นิยมเติมเป็น inoculant ในโลหะอะลูมิเนียมผสมได้แก่ระบบ Al-Ti-B ซึ่งมักเติม Al-5%Ti-1%B โดยน้ำหนักเป็นส่วนผสมมาตรฐาน [26] ตัวอย่างเช่นรูปที่ 38(a,b) แสดงโครงสร้าง แบบ columnar โดยสมบูรณ์และมีจุดเริ่มกำเนิดโครงสร้างจากผนังของแบบหล่อเนื่องจากไม่มีการ เติม grain refiner เพื่อเป็น heterogeneous nucleation site ให้กับเฟสของอะลูมิเนียมปฐมภูมิ ดังเช่นรูปที่ 38(c,d) ที่มีการเปลี่ยนโครงสร้างจาก columnar ไปเป็น equiaxed โดยสมบูรณ์และมี โครงสร้างที่เล็กละเอียด จากการเติม Al-5Ti-1B ร้อยละ 0.2 โดยน้ำหนัก แสดงให้เห็นว่า grain refiner มีประสิทธิภาพในการปรับปรุงโครงสร้างจุลภาคของโลหะอะลูมิเนียมผสม

นอกจากระบบ Al-5Ti-1B แล้วนั้น โลหะผสมอื่นๆที่นิยมได้แก่ Al-Ti และ Al-Ti-C ส่วน Al-Sc, Al-Zr และ Al-Cr ยังคงอยู่ระหว่างการศึกษาวิจัย

รูปที่ 38 – โครงสร้างจุลภาค (a,c) แนวตัดขวาง (b,d) แนวตั้ง แสดงโครงสร้างเกรนของอะลูมิเนียม โดย (a,b) ไม่เติม grain refiner (c,d) เติม Al-5Ti-1B ร้อยละ 0.2 โดยน้ำหนักเป็น grain refiner [26]

2.5.1 บทบาทของไทเทเนียมและโบรอนเพื่อลดขนาดเกรนของอะลูมิเนียม

จากการศึกษาการเติมธาตุไทเทเนียมในอะลูมิเนียมผสมเพียงเล็กน้อยเพื่อลดขนาดเกรน โดย G. W. Delamore และคณะ [27] พบว่าจะเกิดปฏิกิริยา peritectic ขึ้น ดังสมการที่ (12)

 $Liquid + Al_{3}Ti \rightarrow \alpha - Al(solid solution)$ (12)

ซึ่งทางคณะวิจัยยังพบว่า ปริมาณของธาตุไทเทเนียมที่เติมมีความสัมพันธ์กับปริมาณ ของขอบเกรน (ผกผันกับขนาดของเกรน) ของชิ้นงานอะลูมิเนียมที่หล่อได้ ดังแสดงในรูปที่ 39

จากการศึกษาของ G. K. Sigworth และคณะ [28] พบว่า Al₃Ti ที่เกิดขึ้นจากการเติม ธาตุไทเทเนียมมีโครงสร้างเป็น tetragonal ที่เสถียรในอะลูมิเนียมหลอมเหลวเมื่อมีปริมาณ ไทเทเนียมมากกว่าร้อยละ 0.15 โดยน้ำหนัก [28] เนื่องจากเป็นส่วนผสมทางเคมีขั้นต่ำที่จะทำ ให้เกิดปฏิกิริยา peritectic และทำให้ Al₃Ti มีความเสถียรมากกว่าได้ สอดคล้องกับแผนภูมิ สมดุลดังรูปที่ 40

รูปที่ 40 – แผนภูมิสมดุลของระบบอะลูมิเนียมผสมไทเทเนียม ซึ่งเฟสของแข็ง ของเหลว และ อุณหภูมิขึ้นกับความสามารถในการละลายของไทเทเนียมใน α-Al [28]

งานวิจัยนี้ยังพบว่าเมื่อเติมธาตุโบรอนในโลหะอะลูมิเนียมผสม จะเกิดเฟส AlB₂ ที่มี โครงสร้างแบบ hexagonal ขึ้นผ่านปฏิกิริยายูเทคติค ดังสมการที่ (13) ตามแผนภูมิสมดุลของ ระบบโลหะอะลูมิเนียมผสมโบรอนรูปที่ 41

 $Liquid \rightarrow AlB_2 + \alpha - Al(solid solution)$ (13)

รูปที่ 41 – แผนภูมิสมดุลของระบบโลหะอะลูมิเนียมผสมโบรอน เกิดปฏิกิริยายูเทคติคที่ อุณหภูมิ 659.7℃ และปริมาณโบรอนร้อยละ 0.022 โดยน้ำหนัก [28]

เมื่อเติมธาตุผสมร่วมกันระหว่างไทเทเนียมและโบรอน พบว่าส่งผลต่อขนาดเกรนของ อะลูมิเนียมผสมมากกว่าการเติมเพียงธาตุใดธาตุหนึ่ง โดยจะเกิดส่วนประกอบของเฟส Al₃Ti และเฟส (Al,Ti)B₂ ขึ้น อาจอยู่ในรูปของ TiB₂ หรือ AlB₂ ก็ได้ ขึ้นกับส่วนผสมทางเคมีของ สารละลายของเหลวนั้น โดยการศึกษาวิจัยอื่น ๆ [29, 30] ได้อธิบายเพิ่มเติมว่า ธาตุผสมโบรอน ที่เติมไปจะเกิดบอไรด์ในรูปของ TiB₂ ทั้งหมด ทำให้สามารถคำนวณหาปริมาณของไทเทเนียม ตามอัตราส่วนผสมที่แน่นอน แต่ถ้าหากผสมไทเทเนียมเกินกว่าส่วนที่ทำให้เกิด TiB₂ (Ti/B = 1 : 2 โดยปริมาตร หรือ 2.2 : 1 โดยน้ำหนัก) จะเป็นไทเทเนียมส่วนเกิน หรือเรียกว่า super-stoichiometric master alloys แต่กรณีที่ไม่มีไทเทเนียมส่วนเกินจะเรียกว่า super-stoichiometric master alloys เท่านั้นที่สามารถปรับปรุงขนาดเกรนได้ แต่กรณีของ โลหะอะลูมิเนียมผสมซิลิกอน พบว่า sub-stoichiometric master alloys เช่น Al-Ti-B สามารถลดขนาดเกรนได้ด้วย โดยการศึกษาของ G. K. Sigworth [28] ยืนยันเพิ่มเติมว่า ในบาง กรณี การใช้ sub-stoichiometric master alloys กลับส่งผลมากกว่า super-stoichiometric master alloys อีกด้วย

2.5.2 ลักษณะของเฟสนิวเคลียสในระบบ Al-Ti-B

จากการศึกษาของ A. Cibula [31] พบว่า ขึ้นงานหล่อส่วนใหญ่มักจะมีคาร์ไบด์หรือ บอไรด์เป็นจุดกำเนิดของเฟสอะลูมิเนียมปฐมภูมิ โดยในระบบ Al-Ti-B จะมี TiB₂ เป็นจุดกำเนิด ของเฟสอะลูมิเนียมปฐมภูมิที่มีคุณสมบัติที่เสถียรในโลหะหลอมเหลว สามารถเป็น heterogenous nucleation site ได้ดี และมักพบอยู่ใจกลางเกรนซึ่งเป็นแกนกลางของ โครงสร้างเดนไดรท์ สอดคล้องกับการค้นพบของ P. S. Mohanty และ J. E. Gruzleski [32] ที่ว่า เมื่อพบบอไรด์กระจายตัวตามขอบเกรน การปรับปรุงขนาดเกรนของอะลูมิเนียมโดยบอไรด์ นั้นจะไม่เป็นผล และสำหรับระบบ Al-B จะมี AlB₂ ที่ทำหน้าที่เป็นจุดกำเนิดของเฟสอะลูมิเนียม ปฐมภูมิ แต่ AlB₂ มีความเสถียรน้อยกว่า TiB₂ จึงไม่เป็น heterogenous nucleation site ที่ดี สำหรับโลหะอะลูมิเนียม

ต่อมาในปี 1951 F. A. Crossley และ L. F. Mondolfo [33] เสนอเพิ่มเติมเกี่ยวกับ ทฤษฎีของการเริ่มต้นกำเนิดเฟสอะลูมิเนียมปฐมภูมิโดยคาร์ไบด์หรือบอไรด์ ว่า Al₃Ti เป็นจุด กำเนิดสำหรับการกำเนิดเฟสอะลูมิเนียมปฐมภูมิผ่านปฏิกิริยา peritectic ได้ดีกว่า TiB₂ และมี ความเป็นไปได้ที่จะกำเนิดได้มากกว่า TiB₂ อีกด้วย โดยมี J. A. Marcantonio และ L. F. Mondolfo [34] สนับสนุนเพิ่มเติมในปี 1970 ว่า เนื่องจาก Al₃Ti ใช้ปริมาณ undercooling ที่ น้อยกว่าเพื่อทำให้จุดกำเนิดนั้นถูกกระตุ้นให้สามารถกำเนิดเฟสอะลูมิเนียมปฐมภูมิขึ้นได้ แต่ อย่างไรก็ตาม Al₃Ti ไม่เสถียรในโลหะอะลูมิเนียมหลอมเหลว โดยเฉพาะกรณีที่ปริมาณ ไทเทเนียมน้อยกว่าร้อยละ 0.15 โดยน้ำหนัก (ปริมาณไทเทเนียมขั้นต่ำที่จะทำให้เกิดปฏิกิริยา peritectic) เพราะจะถูกละลายกลับเข้าสู่น้ำโลหะได้ง่าย โดยขึ้นกับความร้อนในโลหะ หลอมเหลว รวมถึงขนาดและรูปร่างของ Al₃Ti ที่เป็นผลจากปริมาณของไทเทเนียมที่เติม

2.5.3 กลไกการปรับปรุงโครงสร้างจุลภาคโดย TiB₂ และ Al₃Ti

จากการศึกษากลไกของ grain refinement ในระบบ Al-Ti-B พบว่า การปรับปรุง โครงสร้างจุลภาคจะมีประสิทธิภาพต้องมีปัจจัยหลัก 2 อย่างคือ (1) ต้องมีอนุภาคที่เหมาะสม สำหรับเป็นจุดกำเนิดแก่โลหะนั้น เพื่อให้เกิด heterogeneous nucleation ขึ้น และ (2) มีธาตุ ผสมที่เอื้อให้เฟสอะลูมิเนียมปฐมภูมิเติบโตขึ้น โดยปริมาณ undercooling ที่สูงขึ้น ส่งผลให้ โอกาสที่อนุภาคจะว่องไวต่อการเกิด heterogeneous nucleation มากขึ้นตามไปด้วย [26] เพราะฉะนั้น การปรับปรุงโครงสร้างจุลภาคของอะลูมิเนียมจึงเป็น duplex nucleation ซึ่งเป็น ทฤษฎีที่อธิบายโดย P.S. Mohanty และ J. E. Gruzleski [32] รวมทั้ง P. Schumacher และ คณะ [35] ว่า ชั้นของ Al₃Ti จะกำเนิดบนพื้นที่ผิวระหว่างบอไรด์และน้ำโลหะ (boride/melt interface) หรือบนพื้นผิวของอนุภาค TiB₂ ซึ่งเสถียรในโลหะหลอมเหลว จากนั้น Al₃Ti ซึ่ง เหมาะสมต่อการกำเนิดเฟสอะลูมิเนียมปฐมภูมิจะทำหน้าที่เป็นจุดกำเนิดของโครงสร้างเดนไดรท์ อะลูมิเนียม ทำให้เปลี่ยนโครงสร้างจาก columnar ไปเป็น equiaxed ได้

ร**ูปที่ 42** – โครงสร้างจุลภาคของโลหะอะลูมิเนียมผสมเมื่อเติม grain refiner Al-5Ti-1B ร้อย ละ 0.2 โดยน้ำหนัก ด้วยวิธีการต่างๆ (a) เติม Al-8TiB₂ (b) เติม Al-3.2TiB₂ ร้อยละ 0.2 โดย น้ำหนัก โดยปราศจากไทเทเนียมส่วนเกิน และ (c) เติม Al-8TiB₂ และโลหะผสม Al-10Ti ร่วม ด้วย [26]

การศึกษาเพิ่มเติมของ Z. Fan และคณะ [26] โดยเทคนิคการวิเคราะห์ภาพถ่าย อิเล็กตรอนในระดับอะตอม ยืนยันว่า TiB₂ สามารถเป็นจุดกำเนิดให้กับเฟสอะลูมิเนียมปฐมภูมิได้ แต่ไม่มีประสิทธิภาพที่ดี เพราะนอกจากจะต้องการ lattice matching ที่เหมาะสมแล้ว ยัง ต้องการความสามารถในการเกาะติด (wettability) และการกระจายตัวที่สม่ำเสมออีกด้วย เมื่อ พิจารณาผลการเติมโลหะผสม Al-5Ti-B ร้อยละ 0.2 โดยน้ำหนักโดยวิธีการต่างกัน ในรูปที่ 42 พบว่า การเติม grain refiner ในรูปของ Al-8TiB₂ (รูปที่42(a)) ได้โครงสร้างเกรนลักษณะ columnar dendrite ที่เล็กละเอียดมากกว่า รูปที่ 39(b) ซึ่งไม่เติม grain refiner และเมื่อ พิจารณาการเติม grain refiner ในรูปของ Al-3.2TiB₂ ร้อยละ 0.2 โดยน้ำหนัก โดยปราศจาก ไทเทเนียมส่วนเกิน รูปที่ 42(b) และการเติม grain refiner ในรูปของ Al-8TiB₂ และเติมโลหะ ผสม Al-10Ti ร่วมด้วย รูปที่ 42(c) ซึ่งเปรียบเสมือนการเติม Al-5Ti-1B ร้อยละ 0.2 โดยน้ำหนัก พบว่าโครงสร้างที่ได้ทั้งหมด เป็น columnar dendrite ไม่มีการเปลี่ยนโครงสร้างเป็น equiaxed dendrite แต่อย่างใด จึงยืนยันได้ว่า TiB₂ ไม่มีประสิทธิภาพที่จะเป็นจุดกำเนิดแก่ เฟสอะลูมิเนียมปฐมภูมิ นั่นคือไม่สามารถเป็นจุดกำเนิดได้ด้วยตัวเองหากไม่มีชั้นของ Al₃Ti แม้ว่า จะมีไทเทเนียมอิสระหรือไทเทเนียมส่วนเกิน ไม่ว่าจะเป็นวิธีการเติม grain refiner รูปแบบใดก็ ตาม

การศึกษาของ Z. Fan และคณะ [26] โดยใช้เทคนิค High Angle Annular Dark Field (HAADF) Scanning Transmission Electron Micreoscopy (STEM) ทำให้ยืนยันได้ว่าจุด กำเนิดที่มีประสิทธิภาพสำหรับเฟสอะลูมิเนียม คือ Al₃Ti two-dimensional compound (2DC) ที่เกิดบนพื้นผิวของอนุภาค TiB₂ ดังแสดงในรูปที่ 43(a) และได้เสนอแบบจำลองกลไกการ เกิด heterogeneous nucleation ของอะลูมิเนียมปฐมภูมิบนพื้นผิว (0001) ของอนุภาค TiB₂ ที่มีชั้น (112) Al₃Ti 2DC monolayer เกาะอยู่ ดังแสดงในรูปที่ 43(b)

รูปที่ 43 – (a) ภาพที่ได้จากเทคนิค High Angle Annular Dark Field (HAADF) STEM (Zcontrast) แสดง การกำเนิดของ monolayer ระดับอะตอมบนพื้นผิว (0001) ของอนุภาค TiB₂ และ (b) แบบจำลองกลไกการเกิด heterogeneous nucleation ของอะลูมิเนียมปฐมภูมิบน พื้นผิว (0001) ของอนุภาค TiB₂ ที่มีชั้น (112) Al₃Ti 2DC monolayer เกาะอยู่ [26] นอกจากนั้น ยังมีงานวิจัยที่พบว่า การเกาะติดของชั้น Al₃Ti บนพื้นผิวของ TiB₂ ยัง ขึ้นกับปริมาณของไทเทเนียมส่วนเกินอีกด้วย [32] ดังรูปที่ 44(a) เมื่อไม่มีปริมาณไทเทเนียม ส่วนเกิน จะไม่เกิดผลของการปรับปรุงสภาพเกรนขึ้น เนื่องจากเฟสของอะลูมิเนียมที่ได้โตเป็น ลักษณะ columnar และพบ TiB₂ ที่ขอบเกรน แต่เมื่อมีปริมาณไทเทเนียมร้อยละ 0.05 และ 0.5 โดยน้ำหนัก ดังรูปที่ 44(b) และ 44(c) ตามลำดับ จะพบ TiB₂ ภายในเกรนที่เป็นโครงสร้าง equiaxed นอกจากนั้น TiB₂ ยังล้อมรอบด้วยชั้นบาง ๆ ของ Al₃Ti อีกด้วย

รูปที่ 44 – โครงสร้างจุลภาคของอะลูมิเนียมผสมเหล็กร้อยละ 0.18 ซิลิกอนร้อยละ 0.08 โดย น้ำหนัก และ (a) ไม่เติมไทเทเนียม (b,c) เติมไทเทเนียมร้อยละ 0.05 และ 0.5 โดยน้ำหนัก ตามลำดับ [32]

นอกจากปริมาณไทเทเนียมส่วนเกินจะทำให้ปริมาณ TiB₂ ซึ่งเป็น heterogeneous nucleation site มีมากขึ้นและช่วยเปลี่ยนโครงสร้างจาก columnar ไปเป็น equiaxed แล้ว นั้น ขนาดของ TiB₂ ยังส่งผลต่อการเกาะติดของ Al₃Ti คือ TiB₂ ที่มีขนาดใหญ่จะถูกกระตุ้นเป็น ลำดับแรก เพราะฉะนั้นหากควบคุมให้ขนาดของ TiB₂ เหมาะสมและลดการกระจายตัวของขนาด ของ TiB₂ จะทำให้สัดส่วนของ TiB₂ ที่ถูกกระตุ้นมีปริมาณเพิ่มขึ้น การเกิดของชั้น Al₃Ti จึงมาก ขึ้นเป็นไปตาม the free-growth model แต่อย่างไรก็ตาม ไม่ง่ายที่อะตอมของธาตุไทเทเนียม จากน้ำโลหะของอะลูมิเนียมผสมไทเทเนียมจะเกาะติดบน particle ของ TiB₂ แล้วฟอร์มในรูป ของ Al₃Ti ยังขึ้นกับอีกหลายปัจจัย แม้ว่าจะอยู่ในสภาวะสมดุลทางเทอร์โมไดนามิกส์ก็ตาม

2.5.4 ความไม่เสถียรของชั้น Al₃Ti บนอนุภาค TiB₂

้ชั้น Al₃Ti ที่เกิดขึ้นบนอนุภาคของ TiB₂ ถึงแม้จะเสถียรในอะลูมิเนียมผสมเมื่อปริมาณ ของไทเทเนียมเกินกว่าค่าวิกฤติที่ร้อยละ 0.15 โดยน้ำหนัก แต่ก็ยังมีโอกาสที่จะละลายกลับเข้าสู่ น้ำโลหะได้ [26] โดยสามารถพิจารณาจากโครงสร้างจุลภาคในรูปที่ 45 ซึ่งมีการเติม grain refiner ระบบ Al-5Ti-1B ร้อยละ 0.2 โดยน้ำหนักเท่ากันใน 2 ชิ้นงาน แต่ทำการค้างอุณหภูมิ ของอะลูมิเนียมหลอมเหลวไว้ที่ 800℃ ในเวลาต่างกันก่อนจะกวนด้วยแท่งเซรามิกแล้วเทลง แบบหล่อ พบว่า ขนาดเกรนหลังเย็นตัวของทั้ง 2 ชิ้นงานต่างกัน โดยชิ้นงานที่ทำการค้างโลหะ หลอมเหลวที่อุณหภูมิสูงเป็นเวลา 1 ชั่วโมง จะมีเกรนของอะลูมิเนียมที่ได้มีลักษณะโครงสร้าง เป็น columnar ที่เล็กละเอียด ดังรูปที่ 45(a) เป็นผลจากการที่ Al₃Ti บน TiB₂ ละลายกลับเข้าสู่ น้ำโลหะเพียงเล็กน้อย เนื่องจากอะตอมของธาตุไทเทเนียมแพร่จากผิวของ TiB₂ ระหว่างการค้าง ไว้ที่อุณหภูมิสูง แต่เมื่อพิจารณาชิ้นงานที่ทำการค้างโลหะหลอมเหลวที่อุณหภูมิสูงไว้ 78 ชั่วโมง ดังรูปที่ 45(b) พบว่า โครงสร้าง columnar ที่ได้มีขนาดใหญ่มากกว่ารูปที่ 45(a) เนื่องจาก Al₃Ti ละลายกลับเข้าสู่น้ำโลหะมากกว่าเมื่อเวลานานขึ้น และจากการศึกษาเพิ่มเติมโดยค้างไว้ที่ อุณหภูมิ 800℃ ที่เวลาต่าง ๆ ดังรูปที่ 46 พบว่า Al₃Ti บน TiB₂ สามารถละลายกลับเข้าสู่น้ำ โลหะและทำให้ขนาดของเกรนเป็นฟังก์ชันกับเวลาที่ทำการค้างน้ำโลหะไว้ที่อุณหภูมิสูง แต่ ้อย่างไรก็ตาม การละลายที่อุณหภูมิสูงของ Al₃Ti เป็นกระบวนการที่เกิดขึ้นอย่างช้า ๆ โดยเฉพาะ ในช่วงแรก แต่หากมีการทำการกวนด้วย melt shearing ร่วมด้วยที่อุณหภูมิ 720°C เป็นเวลา 45 นาที ดังผลการศึกษาในรูปที่ 47 พบว่า Al₃Ti สามารถละลายกลับเข้าสู่น้ำโลหะได้ทั้งหมด เนื่องจาก melt shearing ช่วยเร่งการละลายของ Al₃Ti ให้เร็วขึ้นที่อุณหภูมิสูง แต่อย่างไรก็ตาม การที่ Al₃Ti จะละลายกลับเข้าสู่สารละลายของเหลวเป็นไปยาก หาก Al₃Ti ไม่ได้อยู่ในสภาวะ สมดุลทางเทอร์โมไดนามิกส์

รูปที่ 45 – โครงสร้างจุลภาคของอะลูมิเนียมผสม เติม grain refiner ระบบ Al-5Ti-1B ร้อยละ 0.2 โดยน้ำหนัก และค้างไว้ที่อุณหภูมิ 800°C เป็นเวลา (a) 1 ชั่วโมง (b) 78 ชั่วโมง [26]

รูปที่ 46 – ความสัมพันธ์ของขนาดเกรนที่ได้หลังจากค้างไว้ที่อุณหภูมิ 800℃ ที่เวลาต่าง ๆ ของ โลหะอะลูมิเนียมผสมที่เติม grain refiner ระบบ Al-5Ti-1B ร้อยละ 0.2 โดยน้ำหนัก [26]

ร**ูปที่ 47** - โครงสร้างจุลภาคหลังเย็นตัวหลังจากทำ intensive melt shearing ที่อุณหภูมิ 720°C เป็นเวลา 45 นาที ของโลหะอะลูมิเนียมผสม ที่เติม grain refiner ระบบ Al-5Ti-1B ร้อยละ 0.2 โดยน้ำหนัก [26]

- 2.5.5 การปรับปรุงโครงสร้างจุลภาคโดยวิธี grain refinement สำหรับอะลูมิเนียมผสม ซิลิกอนและทองแดง
  - 2.5.5.1 ผลของปริมาณ grain refiner ต่อขนาดของเกรน

ผลจากการวิเคราะห์ขนาดของเกรนเมื่อเติมโลหะผสม Al-5Ti-1B เป็น grain refiner ในปริมาณต่างกัน (หรือปริมาณไทเทเนียมที่ต่างกัน) ลงในโลหะหลอมเหลวของ อะลูมิเนียมผสมเกรด A319 [36] ดังตารางที่ 1 พบว่า grain refiner มีผลต่อการปรับปรุง ขนาดเกรนสูงสุด เมื่อปริมาณไทเทเนียมเท่ากับค่าวิกฤติที่ร้อยละ 0.17 โดยน้ำหนัก หรือ เท่ากับการผสม Al-5Ti-1B ร้อยละ 3.4 โดยน้ำหนัก ซึ่งไทเทเนียมจะไม่ส่งผลให้ปรับปรุง โครงสร้างเพิ่มขึ้น เมื่อเติมปริมาณมากกว่าร้อยละ 0.17 โดยน้ำหนัก ดังแสดงในรูปที่ 48 เนื่องจากผลของการเกิด agglomeration หรือการรวมกลุ่มกันของ Al₃Ti และ TiB₂ เมื่อ ไทเทเนียมมากกว่าค่าวิกฤติ ทำให้จุดกำเนิดในโลหะหลอมเหลวที่ว่องไวต่อการกำเนิดเฟส อะลูมิเนียมปฐมภูมิลดลง จึงไม่สามารถลดขนาดของเกรนเพิ่มขึ้นได้อีก [36] เพราะฉะนั้น ปริมาณสูงสุดของไทเทเนียมสำหรับเป็น grain refiner ของอะลูมิเนียมผสมเกรด A319 คือ ร้อยละ 0.17 โดยน้ำหนัก หรือเทียบเท่ากับการเติม Al-5Ti-1B ร้อยละ 3.4 โดยน้ำหนัก ทำ ให้ได้โครงสร้างจุลภาคหลังการปรับปรุงดังรูปที่ 49

ตารางที่ 1 - การวิเคราะห์ขนาดเกรนโดยเฉลี่ย เมื่อมีผลของปริมาณ Al-5Ti-1B หรือปริมาณ ของไทเทเนียมต่าง ๆ กัน ในโลหะอะลูมิเนียมผสมเกรด A319 [36]

รูปที่ 48 – ความสัมพันธ์ของขนาดเกรนเมื่อเติมโลหะผสม Al-5Ti-1B ในปริมาณที่ต่าง ๆ กัน ในโลหะอะลูมิเนียมผสมเกรด A319 [36]

รูปที่ 49 – โครงสร้างจุลภาคของโลหะอะลูมิเนียมผสมเกรด A319 (a,b) ไม่เติม grain refiner (c,d) เติม grain refiner ที่ปริมาณไทเทเนียมสูงสุด ร้อยละ 0.17 โดยน้ำหนัก [36]

2.5.5.2 ผลของ grain refiner ต่ออุณหภูมิการกำเนิดเฟส

การศึกษาของ S. G. Shabestari และคณะ [36] โดยการใช้วิธีการวิเคราะห์ทาง ความร้อน (thermal analysis) พบว่า การปรับปรุงสภาพเกรนด้วยการเติม grain refiner ส่งผลต่ออุณหภูมิการกำเนิดปฏิกิริยาระหว่างการเย็นตัวด้วย โดยเมื่อพิจารณาเส้นโค้งการ เย็นตัว (cooling curve) ของโลหะอะลูมิเนียมผสมเกรด A319 ในรูปที่ 50 พบว่า มี ปฏิกิริยาการกำเนิดเฟส 3 ปฏิกิริยาที่อุณหภูมิต่างกันในระบบโลหะอะลูมิเนียมผสมนี้ ได้แก่

- 1. การกำเนิดและเติบโตของเฟส lpha-Al หรือเฟสอะลูมิเนียมปฐมภูมิ
- 2. การกำเนิดและเติบโตของโครงสร้างยูเทคติคของอะลูมิเนียมและซิลิกอน
- 3. การกำเนิดและเติบโตของเฟส Al₂Cu

รูปที่ 50 – กราฟการเย็นตัวและอนุพันธ์ลำดับที่ 1 ของโลหะอะลูมิเนียมผสมเกรด A319 กรณีที่ (a) ไม่เติม grain refiner และ (b) เติม grain refiner ที่ปริมาณไทเทเนียมร้อยละ 0.4 โดยน้ำหนัก [36]

เมื่อเปรียบเทียบกรณีที่ไม่เดิม grain refiner ดังรูปที่ 50(a) เทียบกับกรณีเดิม grain refiner ดังรูปที่ 50(b) พบว่า grain refiner ทำให้อุณหภูมิการกำเนิดเฟสอะลูมิเนียมปฐมภูมิ สูงขึ้น และหากเติม grain refiner มากขึ้นจะยิ่งทำให้อุณหภูมิการกำเนิดเฟสอะลูมิเนียมปฐม ภูมิสูงขึ้นตามไปด้วย โดยเพิ่มขึ้นถึงประมาณ 12 องศาเซลเซียสเมื่อเติมถึงค่าวิกฤติ หรือปริมาณไทเทเนียมร้อยละ 0.17 โดยน้ำหนัก หากมากกว่านี้ อุณหภูมิการกำเนิดจะ ค่อนข้างคงที่ ดังความสัมพันธ์ในรูปที่ 51 นอกจากนั้น เมื่อเติม grain refiner มากขึ้นแต่ ยังคงน้อยกว่าค่าวิกฤติ จะช่วยลด undercooling ที่ต้องใช้ในการกำเนิดเฟสอะลูมิเนียมปฐม ภูมิลง ดังแสดงในรูปที่ 52 เป็นผลให้เฟสอะลูมิเนียมปฐมภูมิแต่ละเกรนสามารถกำเนิดขึ้น โดยใช้ driving force หรือ undercooling น้อยลง จึงมีโอกาสในการกำเนิดได้มากขึ้น โครงสร้างของเกรนหลังการปรับปรุงจึงละเอียดยิ่งขึ้น ส่วนกรณีที่เติมมากกว่าค่าวิกฤติ หรือปริมาณไทเทเนียมเกินกว่าร้อยละ 0.17 โดยน้ำหนัก ประสิทธิภาพของจุดกำเนิดจะลดลง เนื่องจากเกิดการ coincidence และ agglomeration ทำให้ต้องใช้ undercooling ที่สูงขึ้น กว่าเดิม จึงยากที่จะปรับปรุงโครงสร้างให้ละเอียดเพิ่มขึ้น ดังผลการศึกษาในรูปที่ 48

ร**ูปที่ 51** – ผลของการปรับปรุงสภาพเกรนด้วยวิธี grain refinement ต่ออุณหภูมิกำเนิด

ร**ูปที่ 52** – ผลของการปรับปรุงสภาพเกรนด้วยวิธี grain refinement ต่อ undercooling และเวลาสำหรับการกำเนิดโครงสร้างเดนไดรท์ของอะลูมิเนียม [36]

จากการศึกษาของ Backerud และคณะ [37], Argyropoulos และคณะ [38] รวมถึง Yen และคณะ [39] ให้ข้อสรุปว่า อุณหภูมิในการกำเนิดของโครงสร้างยูเทคติคของ ซิลิกอนและโครงสร้างยูเทคติคของทองแดงไม่เปลี่ยนแปลงเมื่อเติม grain refiner แต่จากรูป ที่ 53 โดยการศึกษาของ S.G. Shabestari [36] พบว่า อุณหภูมิในการกำเนิดของโครงสร้าง ยูเทคติคของซิลิกอนจะยิ่งเพิ่มขึ้นตามปริมาณ grain refiner ที่เติม ทำให้ช่วงเวลาในการ กำเนิดและเติบโตลดน้อยลง แต่อย่างไรก็ตาม ยังคงไม่พบการเปลี่ยนแปลงอุณหภูมิในการ เนิดและเติบโตของโครงสร้างยูเทคติคของทองแดง

2.6 อิทธิพลของการปรับปรุงสภาพเกรนด้วยวิธี grain refinement ต่อการกำเนิด ข้อบกพร่องในโลหะอะลูมิเนียมผสม

งานวิจัยในอดีตของ A. Hassani และคณะ [40] เกี่ยวกับอิทธิพลของการปรับปรุงสภาพเกรน ด้วยวิธี grain refinement ต่อการกำเนิดเฟสสารประกอบเชิงโลหะของเหล็กในโลหะอะลูมิเนียมผสม ซิลิกอนร้อยละ 8 และผสมเหล็กร้อยละ 0.8 โดยน้ำหนัก พบว่า เฟส β-AlFeSi กำเนิดได้ 2 ลักษณะ คือ primary β-AlFeSi ซึ่งกำเนิดที่อุณหภูมิสูงหรือก่อนอุณหภูมิยูเทคติค มีรูปร่างเป็นแท่งที่ยาวและ หนา รวมถึงเป็นอนุภาคที่เหมาะสมต่อการกำเนิดและเติบโตของเฟสอะลูมิเนียมปฐมภูมิ อีกลักษณะ คือ secondary β-AlFeSi ซึ่งจะกำเนิดบริเวณรอบ ๆ โครงสร้างยูเทคติค และเนื่องจากกำเนิดที่ อุณหภูมิต่ำจึงทำให้มีขนาดเล็กกว่า Primary β-AlFeSi ผลของวิธี grain refinement ทำให้ลักษณะ สัณฐานวิทยาของเฟสสารประกอบเชิงโลหะเปลี่ยนไปดังรูปที่ 54(b) คือ primary β-AlFeSi มีจำนวน ที่ลดลง แตกต่างจาก secondary β-AlFeSi กลับมีจำนวนอนุภาคเพิ่มขึ้นแต่ยังคงเล็กละเอียด เช่นเดียวกันกับกรณีที่ไม่ปรับปรุงโครงสร้างใด ๆ ดังรูปที่ 54(a)

รูปที่ 54 - โครงสร้างจุลภาคของเฟสสารประกอบเชิงโลหะของเหล็ก กรณีที่ (a) ไม่มีการปรับปรุง โครงสร้างจุลภาค และ (b) เติม grain refiner ร้อยละ 0.8 โดยน้ำหนัก ลูกศรสีดำแสดงเฟส secondary β-AlFeSi [40]

นอกจากนั้นการปรับปรุงสภาพเกรนด้วยวิธี grain refinement ยังมีอิทธิพลต่อข้อบกพร่อง ในงานหล่ออีกด้วย ข้อบกพร่องอย่างหนึ่งที่เป็นปัญหาในงานหล่อ คือ hot tearing ซึ่งมีสาเหตุ 2 ประการ ได้แก่ การป้อนน้ำโลหะเพื่อชดเซยระหว่างการแข็งตัวไม่เพียงพอ และ tensile load ในช่วง กึ่งแข็งกึ่งเหลว จากการศึกษาของ F. D. Elia F และ C. Ravindran ในปี 2009 [41] เกี่ยวกับผลของ วิธี grain refinement ต่อการเกิดปรากฏการณ์ hot tearing พบว่า เกรนลักษณะ globular ที่ผ่าน การปรับปรุงสภาพเกรนโดยการเติม grain refiner จะช่วยปรับปรุงการป้อนของน้ำโลหะระหว่างการ แข็งตัวในงานหล่อให้ดีขึ้นได้ สอดคล้องกับ S. A. Metz และ M. C. Flemings [42] ว่าเกรนลักษณะ globular จะช่วยเพิ่ม strain homogeneity อีกด้วย เนื่องจากเกรนลักษณะ globular จะมีความ ยืดหยุ่นมาก สามารถเกิด deformation ได้ในช่วงกึ่งแข็งกึ่งเหลว เพราะฉะนั้นวิธี grain refinement จึงช่วยเพิ่มความต้านทานต่อการเกิด hot tearing ในงานหล่อได้

การศึกษาของ F. D. Elia F และ C. Ravindran [41] เกี่ยวกับอิทธิพลของวิธี grain refinement ต่อการเกิดปรากฏการณ์ hot tearing ในโลหะอะลูมิเนียมผสม เกรด A319 ดังรูปที่ 55 พบรอยแตก (crack) จากผลของ hot tearing บริเวณข้อต่อระหว่างแท่งชิ้นงานหล่อกับส่วนของ ทางเดินน้ำโลหะ แต่เมื่อเติม grain refiner ระบบ Al-Ti-B ทำให้ความรุนแรงของการเกิดรอยแตก ลดลงอย่างเห็นได้ชัด และรอยแตกยิ่งลดลงตามปริมาณของ grain refiner ที่เติมมากขึ้น แต่อย่างไรก็ ตาม ไม่สามารถยับยั้งรอยแตกได้อย่างสมบูรณ์ เนื่องจากโครงสร้างจุลภาคของเกรนที่ได้หลังการหล่อ มีลักษณะเป็นเดนไดรท์หยาบดังรูปที่ 56 ซึ่งไม่สามารถเกิดการเปลี่ยนรูปได้ดีในช่วงกึ่งแข็งกึ่งเหลว เนื่องจากมีความยืดหยุ่นน้อยกว่าเกรนลักษณะ globular จึงเกิดปัญหา hot tearing ขึ้น เพราะฉะนั้น grain refiner จึงไม่มีอิทธิพลสำคัญในการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างจุลภาค หรือกำจัด ปัญหา hot tearing ในโลหะอะลูมิเนียมผสมเกรด A319 ได้

b) 0.02 wt% Ti alloy

c) 0.05 wt% Ti alloy

รูปที่ 55 – ผลของการทำ grain refinement ต่อการเกิด hot tearing ในโลหะอะลูมิเนียมผสมเกรด A319 [41]

บทที่ 3

ระเบียบวิธีการวิจัย

3.1 การเตรียมชิ้นงาน

ชิ้นงานที่ทำการศึกษา คือ โลหะอะลูมิเนียมผสมเกรด A319 (Al-Si-Cu alloys) เป็นโลหะ อะลูมิเนียมซึ่งมีธาตุผสมซิลิกอนร้อยละ 7.5 และทองแดงร้อยละ 3.5 โดยน้ำหนัก ที่มีธาตุเหล็กเจือ ปน (Al-7.5Si-3.5Cu-xFe) โดยแบ่งเป็น

- ชิ้นงานที่ไม่เติม grain refiner ที่ส่วนผสมของเหล็กเจือปนร้อยละ 0.4 และ 1.0 โดย น้ำหนัก
- ชิ้นงานที่เติม grain refiner ระบบ Al-5Ti-1B ที่ส่วนผสมของเหล็กเจือปนร้อยละ 0.6 และ 1.0 โดยน้ำหนัก

ขั้นตอนการเตรียมชิ้นงานในแต่ละส่วนผสมประกอบด้วยการหล่อโลหะที่มีลักษณะเป็น wedge ที่มีความสูง 200 มิลลิเมตร ความยาว 150 มิลลิเมตร และมีความกว้าง 14 มิลลิเมตรในด้าน ที่แคบที่สุด และ 35 มิลลิเมตรในด้านที่ยาวที่สุด จากนั้นทำการตัดด้วยเทคนิค Electrical discharge machining (EDM) ให้มีรูปร่างเป็นทรงกระบอกเส้นผ่านศูนย์กลาง 2.5 มิลลิเมตร และความสูง 4 มิลลิเมตร

3.2 การศึกษาอุณหภูมิการกำเนิดเฟสและปฏิกิริยาทางความร้อนระหว่างการเย็นตัวโดย เทคนิค DSC – Differential Scanning Calorimeters

ทดสอบขึ้นงานที่เตรียมในข้อ 3.1 โดยการให้ความร้อนแก่ชิ้นงานโดยใช้อัตราการให้ความ ร้อน 20 องศาเซลเซียสต่อนาที จากอุณหภูมิห้องจนถึงอุณหภูมิสูงสุดที่ 700°C และค้างไว้เป็นเวลา 10 นาที จากนั้นลดอุณหภูมิจนถึงอุณหภูมิห้อง โดยการเย็นตัวในช่วง 700°C จนถึง 400°C ใช้อัตรา การเย็นตัว 3 องศาเซลเซียสต่อนาทีเพื่อให้ได้ข้อมูลอุณหภูมิการการกำเนิดเฟสที่ละเอียด ขั้นตอน การควบคุมอุณหภูมิทั้งหมดเป็นไปตามแผนภาพดังรูปที่ 57 โดยใช้ Al₂O₃ pan เป็น crucible และมี อัตราการไหลของแก๊สอาร์กอน (Ar) สำหรับ protective เท่ากับ 20 ml/min และใช้ Purge เท่ากับ 50 ml/min

รูปที่ 57 – โพรไฟล์การควบคุมอุณหภูมิสำหรับการทดสอบด้วยเทคนิค DSC

3.3 การศึกษาภาพโครงสร้างจุลภาค 2 มิติหลังการแข็งตัว

นำซิ้นงานที่ได้จากหัวข้อที่ 3.1 และ 3.2 ขึ้นรูปตัวเรือนแบบเย็น (cold mounting) สำหรับ การขัดหยาบและขัดละเอียด โดยที่ไม่กัดผิวชิ้นงานด้วยสารเคมี จากนั้นถ่ายภาพโครงสร้างจุลภาค 2 มิติด้วยกล้องจุลทรรศน์อิเล็กตรอนแบบส่องกราด (SEM-Scanning Electron Microscope) โหมด backscattered electrons (BSE) ร่วมกับอุปกรณ์วิเคราะห์ธาตุเชิงพลังงาน (EDS-Energy Dispersive X-ray Spectrometer) ของชิ้นงานทั้งหมดเพื่อศึกษาโครงสร้างจุลภาคจากผลของ grain refiner และยืนยันการกำเนิดเฟส β-Al₅FeSi ในโครงสร้างจุลภาคที่ผ่านการแข็งตัวด้วยอัตราการเย็น ตัวที่กำหนด

3.4 การศึกษาโครงสร้างจุลภาค 3 มิติ ระหว่างการแข็งตัว โดยเทคนิค in situ X-ray tomography

ศึกษาอิทธิพลของการปรับสภาพเกรนด้วย grain refiner ระบบ Al-Ti-B ที่มีต่อการกำเนิด และการเติบโต รวมถึงปริมาณของเฟสต่าง ๆ ที่กำเนิดขึ้น โดยเฉพาะเฟส β-Al₅FeSi ระหว่างการ แข็งตัวจากข้อมูลภาพถ่ายโครงสร้างจุลภาค 3 มิติ โดยเทคนิค in situ X-ray tomography ของ ชิ้นงานที่มีส่วนผสมของเหล็กต่างกัน จำนวน 2 ส่วนผสม ทั้งกรณีที่เติมและไม่เติม grain refiner เพื่อ

a) เปรียบเทียบลักษณะรูปร่างของเฟสต่าง ๆ เมื่อมีและไม่มีผลจากการเติม grain refiner โดยเฉพาะเฟส β-Al₅FeSi

b) เปรียบเทียบปริมาณและขนาดของเฟส β-Al₅FeSi เมื่อมีและไม่มีผลจาก grain refiner

3.4.1 การทดลอง synchrotron in situ solidification

การทดลอง synchrotron in situ solidification มีการติดตั้งและปฏิบัติการที่ TOMCAT beamline of the Swiss Light Source (Paul Scherrer Institut, Switzerland) โดยการให้ความร้อนชิ้นงานกระทำผ่านเตาแบบใช้ลวดความต้านทาน (resistance furnace) ซึ่ง มีรูปแบบการติดตั้งการทดลองเช่นเดียวกันกับการศึกษาของ C. Puncreobutr และคณะ [5] ใน ระหว่างการทดลอง ชิ้นงานที่ทำการศึกษาจะถูกใส่ไว้ในภาชนะที่ทำจากวัสดุโบรอนไนไตรด์ (BN) ที่มีความบริสุทธ์สูงเพื่อกักเก็บน้ำโลหะหลอมเหลว ขั้นตอนในการทดลองประกอบไปด้วย เริ่มต้น ให้ความร้อนแก่ชิ้นงานไปที่อุณหภูมิสูงสุด 650 องศาเซลเซียส (วัดอุณหภูมิโดยใช้ thermocouple ชนิด K ที่ติดไว้ใต้ภาชนะ) และค้างไว้ที่อุณหภูมิคงที่เป็นเวลา 5 นาทีเพื่อให้ ชิ้นงานหลอมเหลวอย่างสมบูรณ์ จากนั้นลดอุณหภูมิด้วยอัตราการเย็นตัว 3 องศาเซลเซียสต่อ นาทีจนกระทั่งชิ้นงานแข็งตัวโดยสมบูรณ์

ในระหว่างกระบวนการแข็งตัวเทคนิค synchrotron X-ray tomographic microscopy ถูกใช้เพื่อบันทึกภาพโครงสร้างจุลภาคใน 3 มิติ โดยที่ ข้อมูล 1 ชุด ประกอบไป ด้วยภาพถ่าย 2 มิติจำนวน 1001 ภาพที่ถ่ายทั้งหมดภายในระยะเวลา 2 วินาทีหรือระหว่างการ หมุนชิ้นงาน 180 องศา และแต่ละชุดข้อมูลจะถูกบันทึกทุก ๆ 60 วินาที เพื่อให้มั่นใจว่าสามารถ บนทึกวิวัฒนาการการกำเนิดและการเติบโตของเฟสต่าง ๆ โดยเฉพาะสารประกอบเชิงโลหะได้ ครบตลอดช่วงการแข็งตัว หลังจากการทดลอง ภาพถ่าย 2 มิติในแต่ละชุดข้อมูลจะถูกนำมา ประมวลผลทางคณิตศาสตร์ด้วยเทคนิค filtered back projection (FBP) algorithm ให้เป็น ภาพโครงสร้างจุลภาค 3 มิติขนาด 1104×1104×1468 voxel³ ที่มีขนาดของ voxel ในแต่ละ ด้านเท่ากับ 2.75 ไมครอน

3.4.2 การวิเคราะห์ข้อมูลจากเทคนิค X-ray tomography

3.4.2.1 การแยกแยะเฟสที่สำคัญระหว่างการแข็งตัว

หลังจากการได้ภาพโครงสร้างจุลภาค 3 มิติระหว่างการแข็งตัว ขั้นตอนที่จำเป็นสำหรับ การวิเคราะห์การกำเนิดและเติบโต คือการแยกแยะเฟสที่สำคัญของแต่ละชุดข้อมูลระหว่างการ แข็งตัว ได้แก่ โครงสร้างเดนไดรท์ของอะลูมิเนียม เฟสสารประกอบเชิงโลหะ และเฟสของเหลว โดยเลือกบริเวณที่ทำการศึกษา (subvolume) ขนาด 400×400×400 voxels³ จากภาพถ่าย โครงสร้างจุลภาค 3 มิติ เพื่อลดข้อมูลในการศึกษาผ่านโปรแกรมทางคอมพิวเตอร์และการจำลอง การไหลของน้ำโลหะต่อไป

<u>ขั้นตอนที่ 1</u> ปรับลดความหยาบของภาพโดยการใช้ฟิลเตอร์

ฟิลเตอร์ชนิด 3D anisotropic diffusion ถูกนำมาใช้กับข้อมูลดิบ (raw data) เพื่อการ ปรับลดความหยาบภายในภาพ แต่ยังคงความคมชัดที่ขอบของโครงสร้างไว้ โดยอาศัยความ แตกต่างของระดับสีที่พิกเซลใกล้กัน ถ้าระดับสีมีความแตกต่างมาก จะถูกพิจารณาเป็นขอบของ โครงสร้างใดๆ และถ้ามีความแตกต่างน้อย ถือว่าบริเวณนั้นเป็นโครงสร้างเดียวกัน ผลการใช้ ฟิลเตอร์เพื่อลดความหยาบ แสดงไว้ในรูปที่ 58

รูปที่ 58 – โครงสร้างจุลภาคก่อนปรับลดความหยาบ (ซ้าย) หลังปรับลดความหยาบ (ขวา)

<u>ขั้นตอนที่ 2</u> การแยกแยะเฟสที่สำคัญ

การแยกแยะเฟส (segmentation) ใช้เพื่อจำแนกและแยกแยะเฟสของแข็งที่ต่างกัน จากน้ำโลหะ ได้แก่ เฟสอะลูมิเนียมปฐมภูมิรวมถึงโครงสร้างยูเทคติคของอะลูมิเนียมและซิลิกอน (ถ้ามี) และเฟส β-Al₅FeSi ซึ่งอาศัยความแตกต่างของระดับสีและหลักการทางคณิตศาสตร์ โดย ใช้เทคนิค 3D region growing และ manual segmentation ตามลำดับ ผลการแยกแยะเฟส ทำให้ได้ภาพขาวดำ (binary image) ของแต่ละเฟสดังรูปที่ 59

รูปที่ 59 - โครงสร้างจุลภาคก่อนการแยกแยะเฟส (ซ้าย) หลังการแยกแยะเฟส สำหรับเฟส อะลูมิเนียมปฐมภูมิ (ขวา)

3.4.2.2 การศึกษาลักษณะสัณฐานวิทยาของโครงสร้างจุลภาค 3 มิติ โดยการแสดงผล ข้อมูลภาพที่ผ่านการแยกแยะเฟสเป็นภาพโครงสร้าง 3 มิติ

นำข้อมูลภาพที่ผ่านการแยกแยะเฟสจากภาพโครงสร้างจุลภาคตัดขวาง 2 มิติ มาแสดง ข้อมูลเป็นภาพ 3 มิติ (rendering) เพื่อศึกษาและวิเคราะห์โครงสร้างจุลภาคที่อุณหภูมิต่าง ๆ รวมถึงขนาดและปริมาณที่พบ ด้วยใช้เทคนิคการสร้างพื้นผิว 3 มิติ (surface generating) จาก binary image ที่ได้จากการแยกแยะเฟสโดยใช้หลักการคำนวณทางคณิตศาสตร์ชนิด marching cubes เพื่อสร้างพื้นผิวของรูปหลายเหลี่ยม (polygon) จนได้เป็น enclosed volume ของเฟส ที่เราสนใจคือ เฟสอะลูมิเนียมปฐมภูมิรวมถึงโครงสร้างยูเทคติคของอะลูมิเนียมและซิลิกอน (ถ้า มี) และเฟส β-Al₅FeSi ในแต่ละช่วงเวลา ซึ่งสามารถจำแนกให้แต่ละเฟสมีสีของพื้นผิวที่ต่างกัน ได้ดังแสดงในรูปที่ 60 และ 61

รูปที่ 60 - เปรียบเทียบโครงสร้างจุลภาคระหว่างโครงสร้างจุลภาคตัดขวาง 2 มิติ (ซ้าย) โครงสร้างจุลภาคจากการสร้างพื้นผิวเป็น 3 มิติ (ขวา) ณ อุณหภูมิ 559°C ระหว่างการแข็งตัว โดยที่ สีเทาแสดงเฟสอะลูมิเนียมปฐมภูมิ และสีฟ้าแสดงเฟส β-Al₅FeSi

รูปที่ 61 - การแสดงข้อมูลภาพโครงสร้างจุลภาค 3 มิติที่อุณหภูมิ 559°C ระหว่างการแข็งตัว ของข้อมูลภาพที่ผ่านการแยกแยะเฟส โดย (a) เฟสของอะลูมิเนียมปฐมภูมิ (b) เฟส β-Al₅FeSi และ (c) เฟส β-Al₅FeSi ภายในช่องแขนของโครงสร้างเดนไดรท์

ภายหลังการแยกแยะเฟส β-Al₅FeSi ออกมาจากโครงสร้างจุลภาคแล้ว ในขั้นตอน ต่อไปจะทำการจำแนกเฟส β-Al₅FeSi แต่ละแผ่นออกจากกันโดยขึ้นกับบริเวณที่เชื่อมต่อกันและ ทิศทางในการจัดเรียงตัว แล้วทำการระบุตัวตน (labelling) ของแต่ละแผ่นเพื่อติดตามการเติบโต ระหว่างการแข็งตัว ดังรูปที่ 62

รูปที่ 62 –เฟส β-Al₅FeSi ที่ผ่านการแยกแยะเฟสจากโครงสร้างจุลภาค (a) ก่อนการจำแนก (b) หลังการจำแนก β-Al₅FeSi แต่ละแผ่น โดยที่ความแตกต่างของสีระบุถึง β-Al₅FeSi ต่างแผ่นกัน

หลังจากการสร้างพื้นผิว 3 มิติของเฟส ยังสามารถวัดสัดส่วนโดยปริมาตรของเฟสจาก การคำนวณหาพื้นที่ภายใต้ enclosed volume และสามารถหาพื้นที่ผิวของเฟสได้จากพื้นที่ผิว ของรูปหลายเหลี่ยมของเฟสนั้นทั้งหมด เพื่อใช้ในการวิเคราะห์เชิงปริมาณในการกำเนิดและ เติบโตในแต่ละช่วงเวลาของแต่ละเฟสได้

3.4.2.3 การศึกษาวิวัฒนาการในการเติบโตของเฟส β -Al₅FeSi

เพื่อศึกษาวิวัฒนาการในการเติบโตของเฟส β-Al₅FeSi จึงได้ทำการวัดความยาวในด้าน ที่ยาวที่สุดของเฟส β-Al₅FeSi โดยใช้เทคนิค principal component analysis (PCA) ดังรูปที่ 63 ของทุกแผ่น ณ แต่ละอุณหภูมิระหว่างการแข็งตัว และเพื่อศึกษาวิวัฒนาการและพฤติกรรม ในการเติบโตจึงสนใจเฉพาะเฟส β-Al₅FeSi แผ่นที่กำเนิดและเติบโตอย่างสมบูรณ์ภายใน 1 หน่วยปริมาตรที่ศึกษาขนาด 400×400×400 voxels³ เท่านั้น เพื่อป้องกันความคลาดเคลื่อนที่ อาจเกิดจากการเติบโตออกไปนอกบริเวณที่ทำการศึกษาได้

รูปที่ 63 – แสดงการวัดความยาวของเฟส β-Al₅FeSi ที่ผ่านการจำแนกแผ่น โดยที่ลูกศรสี เหลืองแสดงการวัดความยาวของแผ่นในด้านที่ยาวที่สุด

3.4.2.4 การศึกษาทิศทางในการจัดเรียงตัวของเฟส β -Al₅FeSi

เพื่อที่จะหาทิศทางในการจัดเรียงตัวจำเพาะ (preferred orientation) ของแผ่น β-Al₅FeSi ภายในช่องแขนของเดนไดรท์ จึงทำการวัดทิศทางในการจัดเรียงตัว (orientation) ของเฟส β-Al₅FeSi ทุกแผ่นใน 1 หน่วยปริมาตร ดังแสดงการวัดในรูปที่ 64 โดยการวัดมุม ระหว่างเวกเตอร์ที่ตั้งฉาก (normal vector) กับผิวหน้าของแผ่น β-Al₅FeSi (ลูกศรสีแดง) กับ ทิศทางที่ขนานกับแขนปฐมภูมิของเดนไดรท์หรือทิศทางแกน x (ลูกศรสีดำ) โดยพิจารณามุมของ ทุกแผ่นในช่วงระหว่าง 0-90 องศา สำหรับแผ่น β-Al₅FeSi ที่ทำมุมเกิน 90 องศา จะใช้การ คำนวณให้อยู่ในช่วง 0-90 องศา

เดนไดรท์

3.4.2.5 การศึกษาการเกิดปฏิสัมพันธ์ระหว่างเฟส β -Al₅FeSi

ในการวิจัยนี้ได้ทำการติดตามเหตุการณ์การเกิดปฏิสัมพันธ์ (intermetallicintermetallics interactions) ระหว่างเฟส β -Al₅FeSi ณ อุณหภูมิต่าง ๆ ตลอดช่วงการแข็งตัว ทั้งชนิด impingement และ branching โดยเหตุการณ์ impingement ถูกนับจากการที่เฟส β -Al₅FeSi ที่เติบโตอย่างอิสระแยกจากกันตั้งแต่สองแผ่นขึ้นไป เติบโตชนกันในอุณหภูมิถัดไป แต่เหตุการณ์ branching เกิดจากการที่ β -Al₅FeSi แผ่นเดิม เปลี่ยนทิศทางในการเติบโตใน อุณหภูมิถัดไปจากการขัดขวางทางกายภาพโดยแขนปฐมภูมิของเดนไดรท์ ดังแสดงตามแผนภาพ ในรูปที่ 65 โดยที่เหตุการณ์ unclassified ถูกนับเมื่อไม่สามารถบันทึกพฤติกรรมการกำเนิดและ เติบโตของเฟส β -Al₅FeSi ณ เวลาก่อนหน้าหรือขณะเกิดปฏิสัมพันธ์กันได้

รูปที่ 65 –แผนภาพเหตุการณ์การเกิดปฏิสัมพันธ์ระหว่างเฟส β-Al₅FeSi

การสร้างแบบจำลองการไหลทางคอมพิวเตอร์โดยเทคนิค CFD - Computational 3.5 Fluid Dynamics

เพื่อศึกษาพฤติกรรมการไหลของน้ำโลหะและความสามารถในการซึมผ่านของน้ำโลหะ ภายในโครงสร้างจลภาคกึ่งแข็งกึ่งเหลว จึงจำลองการไหลของน้ำโลหะภายในโครงสร้างจลภาคโลหะ อะลูมิเนียมผสมเกรด A319 โดยใช้ข้อมูลภาพถ่ายโครงสร้างจุลภาค 3 มิติที่ผ่านการแยกแยะเฟสจาก เทคนิค X-ray tomography ดังรูปที่ 66 ทั้งกรณีที่มีและไม่มีเฟสสารประกอบเชิงโลหะภายใน โครงสร้างจุลภาค ณ อุณหภูมิต่าง ๆ ระหว่างการแข็งตัว เป็นโดเมนโครงสร้างของแข็งสำหรับการ จำลองเทคนิคพลศาสตร์ของไหลเชิงคำนวณ หรือ computational fluid dynamics (CFD) ที่ใช้ ระเบียบวิธีการทางไฟในต์โวลุ่ม (finite volume method) ในการแก้ปัญหา โดยใช้ Stokes equations ดังสมการที่ (14) ร่วมกับ continuity equation ดังสมการที่ (15) เพื่ออธิบายการไหล ระดับจุลภาคของน้ำโลหะภายในช่องแขนของเดนไดรท์ ที่ไม่คำนึงถึงผลของความโน้มถ่วง

$$-\nabla p_{L} + \mu_{L} \nabla^{2} v_{L} = 0 \tag{14}$$

$$\nabla \cdot \mathbf{v}_{\mathrm{L}} = \mathbf{0} \tag{14}$$

$$\nabla \cdot \mathbf{v}_{\mathrm{L}} = \mathbf{0} \tag{15}$$

โดยที่ $abla p_L$ คือ ความแตกต่างของความดันในน้ำโลหะ, μ_L คือ ความหนืดของน้ำโลหะ และ $\mathbf{v}_{\mathrm{L}}$ คือ ความเร็วของน้ำโลหะ โดยในการศึกษาจะจำลองการไหลของน้ำโลหะเข้าสู่โครงสร้างในทั้ง 3 ทิศทาง คือ ตามแนวแกน x, y และ z ดังรูปที่ 66 หลังจากการจำลองการไหลของน้ำโลหะโดยใช้ Stokes equations จะสามารถประเมินค่าความสามารถในการซึมผ่านของน้ำโลหะได้จากการ คำนวณโดยใช้ Darcy's law ดังสมการที่ (16) พาวิทยาลัย

$$CHULALONGKOP_{K} ONVERSITY v = \frac{\mu_{L}}{\mu_{L}} \nabla p_{L} - \rho_{L}g$$
(16)

โดยที่ K คือ ค่าความสามารถในการซึมผ่าน, ho_L คือ ความหนาแน่นเชิงมวลของน้ำโลหะ และ g คือ ความเร่งโน้มถ่วง

รูปที่ 66 – ตัวอย่างข้อมูลภาพโครงสร้างจุลภาค 3 มิติที่ใช้เป็นโดเมนสำหรับการจำลองการไหลของ น้ำโลหะ ทั้งกรณีที่ (a) ไม่มี และ (b) มีเฟสสารประกอบเชิงโลหะภายในโครงสร้าง

โดยในการสร้างแบบจำลองสภาวะการไหล จะทำการต่อเติมทางเดินของน้ำโลหะขนาด 50 voxel เพื่อเป็น buffer zone ที่ผิวหน้าทั้งทางเข้าและทางออกของน้ำโลหะของโครงสร้างจุลภาค 3 มิติ เพื่อรักษาเสถียรภาพของของไหลไว้ ดังรูปที่ 67 โดยในการจำลองจะกำหนดให้มีความเร็วของ การไหลที่ต่ำ (เพื่อให้การไหลมีสภาวะแบบ laminar flow โดยที่ค่า Reynolds number < 0.1), กำหนดให้มี free pressure outlet (output pressure = 0 Pa), มีอัตราการไหลเซิงมวลที่ผิวหน้า ทางเข้า 5x10⁻⁸ mm³/s, เงื่อนไขขอบเขตแบบ no-slip condition ที่รอยต่อระหว่างเฟสของแข็งและ ของเหลว รวมถึงรอยต่อกับผนังด้านนอกทั้ง 4 ด้าน, การไหลอยู่ในสภาวะ steady-state และอัดตัว ไม่ได้ (incompressible fluid) รวมทั้งของไหลประพฤติตัวแบบ newtonian และมีค่าความหนืด 0.001 Pa.s

รูปที่ 67 - การติดตั้งการจำลองสภาวะการไหลสำหรับโครงสร้างแบบ 3 มิติ โดยติดตั้ง buffer zone เพิ่มเติมเพื่อรักษาเสถียรภาพของของไหล

ผลจากแบบจำลองสภาวะการไหลในกรณีที่โครงสร้างจุลภาคมีเฟสสารประกอบเชิงโลหะ สามารถแสดงในรูปชองขนาดความเร็ว (velocity magnitude) ของน้ำโลหะภายในช่องแขนของ เดนไดรท์ ดังแสดงในรูปที่ 68

รูปที่ 68 - โครงสร้างระหว่างการเย็นตัวที่อุณหภูมิ 559.0°C เมื่อมี เฟส β-Al₅FeSi (a) ภาพตัดขวาง ของโครงสร้างหลังจำแนกเฟส (b) ภาพโครงสร้างตัดขวาง 2 มิติและ (c) 3 มิติ แสดงความแตกต่าง ของความเร็วน้ำโลหะภายในช่องแขนของเดนไดรท์

าเทที่ 4

ผลการวิจัยและอภิปรายผล

ผลของปริมาณเหล็กต่อการกำเนิดและเติบโตของเฟสสารประกอบเชิงโลหะ 4.1

เพื่อศึกษาผลของปริมาณเหล็กที่เพิ่มขึ้น ต่อพฤติกรรมการกำเนิดและการเติบโตของเฟส สารประกอบเชิงโลหะ (Fe-rich intermetallics) งานวิจัยนี้จึงได้ใช้เทคนิค in situ X-ray tomography ถ่ายภาพโครงสร้างจุลภาค 3 มิติระหว่างการแข็งตัวของโลหะอะลูมิเนียมผสม เพื่อ ้ศึกษาถึงวิวัฒนาการในการกำเนิดและการเติบโตของเฟสสารประกอบเชิงโลหะและเฟสอื่น ๆ ร่วม ด้วย

4.1.1. ผลของปริมาณเหล็กต่ออุณหภูมิในการกำเนิดเฟสสารประกอบเชิงโลหะ

จากผลการศึกษาอุณหภูมิในการกำเนิดเฟสต่าง ๆ หรืออุณหภูมิที่สามารถพบเฟสนั้นได้เป็น ครั้งแรกจากข้อมูลภาพถ่ายโครงสร้างจุลภาคระหว่างการแข็งตัว ด้วยเทคนิค in situ X-ray tomography ของชิ้นงานทุกส่วนผสม พบว่า ลำดับของปฏิกิริยาการกำเนิดเฟสไม่เปลี่ยนแปลงตาม ้ปริมาณเหล็กเจือปนที่เพิ่มขึ้น โดยมีลำดับของการเกิดเฟสระหว่างการแข็งตัวของโลหะ คือ เฟส อะลูมิเนียมปฐมภูมิ (α-Al) เฟสสารประกอบเชิงโลหะ (β-Al₅FeSi) โครงสร้างยูเทคติคของอะลูมิเนียม และซิลิกอน (α-Al + Si) และ เฟส Al₂Cu ตามลำดับ ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ J. Wang และคณะ [3] ในโลหะที่มีส่วนผสมใกล้เคียงกัน ที่พบว่ามีปฏิกิริยาการกำเนิดเฟสใน 4 ลำดับ ดังต่อไปนี้

1. $L \rightarrow \alpha$ -Al

- 2. L $\rightarrow \alpha$ -Al+ β -Al₅FeSi
- 3. L $\rightarrow$ (α -Al + Si) + β -Al₅FeSi
- 4. $L \rightarrow (\alpha Al + Si) + \beta Al_5 FeSi + Al_2 Cu$

เมื่อพิจารณาถึงอุณหภูมิในการกำเนิดเฟส β-Al₅FeSi ในส่วนผสมที่มีเหล็กเจือปนแตกต่าง ้กัน จะพบว่า เฟส β-Al₅FeSi จะเริ่มกำเนิดที่อุณหภูมิที่สูงขึ้นอย่างชัดเจน เมื่อมีปริมาณเหล็กที่เพิ่มขึ้น แต่ไม่ได้เพิ่มขึ้นเป็นสัดส่วนที่เท่ากันกับปริมาณของเหล็กที่เพิ่มขึ้น ดังแสดงในตารางที่ 2 การที่เฟส β-Al₅FeSi เริ่มกำเนิดที่อุณหภูมิที่สูงขึ้น สามารถอธิบายได้จากผลของการผลักอะตอมของธาตุเข้าสู่น้ำ โลหะ (solute partitioning) โดยเมื่อมีปริมาณเหล็กในน้ำโลหะมากขึ้น (ในส่วนผสมที่มีเหล็กเจือปน สูง) จะทำให้ความเข้มข้นของเหล็กที่ละลายในน้ำโลหะยิ่งยวดมากเพียงพอที่จะตกตะกอนเฟส

β-Al₅FeSi ได้ที่อุณหภูมิสูงขึ้น ผลการศึกษาดังกล่าวสอดคล้องกับงานวิจัยในอดีตที่ใช้เทคนิค Differential Scanning Calorimetry (DSC) [43] อย่างไรก็ตาม อุณหภูมิในการกำเนิดเฟสอื่น ๆ จะ ไม่เปลี่ยนแปลงอย่างชัดเจนจากผลของปริมาณเหล็กที่เพิ่มขึ้น ซึ่งเป็นไปตามผลการทดสอบที่ได้จาก เทคนิค DSC และการคำนวณทางเทอร์โมไดนามิกส์ ดังแสดงในตารางที่ 2

ตารางที่ 2 – เปรียบเทียบอุณหภูมิในการกำเนิดเฟสต่าง ๆ ระหว่างการแข็งตัวของโลหะอะลูมิเนียม ผสมซิลิกอนและทองแดง ที่ส่วนผสมเหล็กเจือปนต่างกัน

	Temperature [°C]								
Nucleation Phase	0.4%Fe			0.6%Fe			1.0%Fe		
	Observation	ThermoCal	DSC	Observation	ThermoCal	DSC	Observation	ThermoCal	DSC
Primary Dendrite	598±1	601	597	600±1	600	598	597±1	599	598
β-Intermetallics	566±1	566	566	578±1	573	573	592±1	587	593
Al–Si Eutectic	560±1	565	558	561±1	565	565	563±1	565	560
Al ₂ Cu	-	505	508	-	505	507	-	505	515

4.1.2 ผลการศึกษาโครงสร้างจุลภาคแบบ 2 มิติ หลังการแข็งตัว ด้วยกล้องจุลทรรศน์ อิเล็กตรอนแบบส่องกราด

จากการศึกษาโครงสร้างจุลภาคแบบ 2 มิติ ภายหลังการแข็งตัว เพื่อยืนยันเฟสที่เกิดขึ้น ทั้งหมดในโลหะอะลูมิเนียมผสมซิลิกอนและทองแดง ที่มีส่วนผสมเหล็กเจือปนร้อยละ 0.4 และ 1.0 โดยน้ำหนัก ดังรูปที่ 69 พบว่าทั้งสองส่วนผสม มีเฟสที่กำเนิดขึ้นทั้งหมด 4 เฟส คือ (1) เฟสเนื้อพื้น ของอะลูมิเนียม (2) เฟสสารประกอบเชิงโลหะที่มีลักษณะเป็นเข็ม (needle-like morphology) ซึ่ง จากการตรวจสอบส่วนประกอบทางเคมีด้วยเทคนิค Energy-Dispersive X-ray spectroscopy (EDS) และเปรียบเทียบกับการศึกษาในอดีต พบว่ามีสูตรโครงสร้าง β -Al₅FeSi (3) เฟสซิลิกอน มี ลักษณะเป็นแท่งกระจายทั่วเนื้อพื้น แต่สังเกตได้ไม่ชัดเจนในภาพถ่ายโครงสร้างจุลภาคด้วยกล้อง จุลทรรศน์อิเล็กตรอนแบบส่องกราด เนื่องจากความใกล้เคียงกันของธาตุซิลิกอนและอะลูมิเนียมใน เนื้อพื้น และ (4) เฟส Al₂Cu มีลักษณะเป็นก้อนสีขาว โดยพบว่ามักจะกำเนิดในบริเวณที่มีเฟส β -Al₅FeSi ซึ่งอาจเกิดจากผลของการสะสมปริมาณธาตุทองแดงที่ละลายในน้ำโลหะบริเวณใกล้เฟส β -Al₅FeSi หรือเกิดในบริเวณที่แข็งตัวสุดท้าย

รูปที่ 69 - โครงสร้างจุลภาคหลังการแข็งตัวของโลหะอะลูมิเนียมผสมซิลิกอนและทองแดง ที่ส่วนผสม ของเหล็กเจือปนร้อยละ (a) 0.4 และ (b) 1.0 โดยน้ำหนัก ที่ถ่ายด้วยกล้องจุลทรรศน์อิเล็กตรอนแบบ ส่องกราด ที่กำลังขยาย 100 เท่า โดยเฟสสารประกอบเชิงโลหะแสดงด้วยลูกศรสีแดง

4.1.3. ผลการศึกษาโครงสร้างจุลภาคแบบ 3 มิติ ระหว่างการแข็งตัว (in situ) ด้วยเทคนิคX-ray tomography

ข้อมูลภาพถ่ายโครงสร้างจุลภาค 3 มิติ ที่ได้จากการทดลอง in situ solidification ด้วย เทคนิค X-ray tomography ของขึ้นงานทรงกระบอกที่มีส่วนผสมแตกต่างกัน จะถูกนำมาเลือก บริเวณ (subvolume) ขนาด 400×400×400 voxels³ (หรือประมาณ 1.3 mm³) เพื่อเป็นตัวแทน ในการวิเคราะห์ผล ดังแสดงในรูปที่ 70

รูปที่ 70 - ตัวอย่างภาพโครงสร้างจุลภาคระหว่างการแข็งตัว (in situ) ทั้งชิ้นงานทรงกระบอกด้วย เทคนิค in situ X-ray tomography และบริเวณที่ถูกเลือกเพื่อทำการศึกษา ขนาด 400×400×400 voxels³ (กรอบสีแดง) ภาพตัดขวางของโครงสร้างจุลภาคระหว่างการแข็งตัว ในบริเวณที่ถูกเลือกเพื่อศึกษาและ วิเคราะห์ผล ของโลหะอะลูมิเนียมผสมซิลิกอนและทองแดงที่มีเหล็กเจือปนร้อยละ 0.4–1.0 โดย น้ำหนัก ดังแสดงในรูปที่ 71 แสดงให้เห็นวิวัฒนาการของการกำเนิดและการเติบโตของเฟสต่างๆ โดย ที่สามารถแยกแยะเฟสต่าง ๆ ได้จากความแตกต่างของระดับสึในภาพถ่ายเนื่องจากผลของ X-ray attenuation ในระหว่างการแข็งตัวของแต่ละส่วนผสม จะพบว่าโครงสร้างเดนไดรท์ของอะลูมิเนียม ซึ่งมีสีเข้มกว่าน้ำโลหะ จะกำเนิดขึ้นเป็นเฟสแรก โดยมีลักษณะสัณฐานวิทยา (morphology) เป็น columnar dendritic อย่างเห็นได้ชัด และมีขนาดที่เติบโตขึ้นเมื่ออุณหภูมิลดต่ำลง เฟสที่สองที่ เกิดขึ้นคือ เฟสสารประกอบเชิงโลหะ β-Al₅FeSi ที่มีลักษณะสัณฐานวิทยาเป็นแท่งสีขาว โดยจะ กำเนิดและเติบโตในระหว่างช่องแขนของโครงสร้างเดนไดรท์ของอะลูมิเนียม (interdendritic channels) และเฟสที่สามที่เกิดขึ้นคือ โครงสร้างยูเทคติคของอะลูมิเนียมและซิลิกอน ที่พบว่ากำเนิด และเติบโตขึ้นในบริเวณที่มีหรือใกล้เคียงกับเฟสของแข็งทั้งสองที่เกิดขึ้นก่อนหน้า

รูปที่ 71 - วิวัฒนาการของโครงสร้างจุลภาคระหว่างการแข็งตัวในแนวตัดขวาง ของชิ้นงานโลหะ อะลูมิเนียมผสมซิลิกอนและทองแดง ที่มีส่วนผสมของเหล็กร้อยละ (a-c) 0.4, (d-f) 0.6 และ (g-i) 1.0 โดยน้ำหนัก โดยแสดงที่ (a-c) อุณหภูมิ 598±1, 566±1, 560±1℃, (d-f) อุณหภูมิ 596±1, 578±1, 561±1℃, และ (g-i) อุณหภูมิ 591±1, 578±1, 562±1℃ ตามลำดับ

เมื่อนำข้อมูลภาพถ่ายโครงสร้างจุลภาคมาทำการวิเคราะห์และแสดงผลใน 3 มิติ (3D rendering) จะพบว่า โครงสร้างเดนไดรท์ของอะลูมิเนียม ณ ขณะอุณหภูมิ ก่อนที่โครงสร้างยูเทคติค ของอะลูมิเนียมและซิลิกอนจะกำเนิดขึ้น มีลักษณะสัณฐานวิทยาเป็น columnar dendritic ทั้งสาม ส่วนผสม ดังแสดงในรูปที่ 72(a-c) โดยพบว่าโครงสร้างเดนไดรท์ของอะลูมิเนียมในแต่ละส่วนผสมที่ แข็งตัวภายใต้เงื่อนไขการเย็นตัวเดียวกัน มีค่า dendrite arm spacing ใกล้เคียงกัน อยู่ในช่วง 270-295 μm ทำให้สามารถสรุปได้ว่าปริมาณของเหล็กที่เจือปนในชิ้นงาน ไม่ส่งผลต่อขนาดและลักษณะ สัณฐานวิทยาของโครงสร้างเดนไดรท์ของอะลูมิเนียม

นอกจากนั้น ผลการศึกษายังพบว่า ส่วนผสมของเหล็กที่เจือปนมากขึ้น ยังไม่ส่งผลต่อ ลักษณะสัณฐานวิทยาของเฟสสารประกอบเชิงโลหะอีกด้วย โดยเมื่อพิจารณาภาพถ่ายโครงสร้าง จุลภาค 3 มิติของเฟสสารประกอบเชิงโลหะ β-Al₅FeSi ณ ช่วงสุดท้ายของการแข็งตัว ดังแสดงในรูป ที่ 72(d-f) จะเห็นได้ชัดเจนว่า ลักษณะสัณฐานวิทยาของเฟสสารประกอบเชิงโลหะมีลักษณะเป็นแผ่น (plate-like) ใน 3 มิติ และเป็นเข็ม (needle-like) ใน 2 มิติ ในทุกส่วนผสม สอดคล้องกับผล การศึกษาในอดีตของ C. Puncreobutr และคณะ [15] ที่ไม่พบสารประกอบเชิงโลหะในลักษณะ สัณฐานวิทยาอื่นๆ ดังเช่น แบบตัวอักษรจีน (Chinese script) ดังที่พบในโลหะอะลูมิเนียมผสมเกรดที่ มีซิลิกอนน้อย จากการศึกษาในอดีต [44]

ร**ูปที่ 72** – การแสดงข้อมูลในรูปแบบ 3 มิติในบริเวณที่ถูกเลือก ของชิ้นงานโลหะอะลูมิเนียมผสม ซิลิกอนและทองแดง ที่ส่วนผสมของเหล็กเจือปนร้อยละ (a, d) 0.4, (b, e) 0.6 และ (c, f) 1.0 โดย น้ำหนัก โดยที่ (a-c) แสดงโครงสร้างเดนไดรท์ของอะลูมิเนียม ก่อนกำเนิดโครงสร้างยูเทคติค ที่ อุณหภูมิ 563±1, 566±1 และ 565±1°C ตามลำดับ และ (d-f) แสดงเฟสสารประกอบเชิงโลหะ β-Al₅FeSi ที่อุณหภูมิ 548.5±1, 550±1 และ 545±1°C ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาข้อมูลเชิงปริมาณของเฟสสารประกอบเชิงโลหะ β-Al₅FeSi จากรูปที่ 72(d-f) จะพบว่า ในชิ้นงานที่มีส่วนผสมของเหล็กเจือปนที่มากขึ้น จะมีสัดส่วนโดยปริมาตรและจำนวนแผ่น ของสารประกอบเชิงโลหะ β-Al₅FeSi ที่เพิ่มสูงขึ้น ทำให้จำเป็นต้องทำการศึกษาพฤติกรรมการ กำเนิดและการเติบโตของเฟส β-Al₅FeSi เมื่อมีส่วนผสมของเหล็กเจือปนที่ต่างกัน ซึ่งจะกล่าวใน หัวข้อถัดไป

4.1.4. ผลการวิเคราะห์เชิงปริมาณของพฤติกรรมการกำเนิดและการเติบโตของเฟส สารประกอบเชิงโลหะ β-Al₅FeSi

เมื่อนำผลการวิเคราะห์เชิงปริมาณของแต่ละส่วนผสม มาแสดงความสัมพันธ์ระหว่างสัดส่วน โดยปริมาตรของเฟส β-Al₅FeSi ที่เกิดขึ้น ณ อุณหภูมิต่าง ๆ ระหว่างการแข็งตัว ดังรูปที่ 73 จะพบว่า ส่วนผสมของเหล็กเจือปนที่มากขึ้น นอกจากจะทำให้เฟส β-Al₅FeSi เริ่มกำเนิดที่อุณหภูมิที่สูงขึ้นแล้ว นั้น ยังทำให้สัดส่วนโดยปริมาตรของเฟส β-Al₅FeSi โดยรวมเพิ่มสูงขึ้นอีกด้วย แต่สัดส่วนโดยปริมาตร ของเฟสไม่ได้เพิ่มขึ้นเป็นสัดส่วนที่เท่ากันกับส่วนผสมของเหล็กที่เจือปนเพิ่มขึ้น โดยพบว่า ปริมาณ ของเฟส β-Al₅FeSi ณ ช่วงสุดท้ายของการแข็งตัว มีค่าร้อยละ 1.74, 2.04 และ 6.75 โดยปริมาตร ที่ ส่วนผสมของเหล็กเจือปนร้อยละ 0.4, 0.6 และ 1.0 โดยน้ำหนัก ตามลำดับ ซึ่งผลการศึกษาเป็นไป ในทางเดียวกันกับการศึกษาของ S. Terzi และคณะ [14] รวมทั้ง J. A. Taylor และคณะ [45]

รูปที่ 73 - สัดส่วนของแข็งโดยปริมาตรของสารประกอบเชิงโลหะที่อุณหภูมิต่าง ๆ ระหว่างการ แข็งตัว ของชิ้นงานโลหะอะลูมิเนียมผสมซิลิกอนและทองแดงที่ส่วนผสมของเหล็กเจือปนต่างกัน ที่ได้ จากการทดลอง in situ solidification และเปรียบเทียบกับผลการศึกษาในอดีต [14, 15] นอกจากนั้น จากความสัมพันธ์ที่แสดงในรูปที่ 73 พบว่า สัดส่วนโดยปริมาตรของเฟส β-Al₅FeSi ไม่ได้เพิ่มขึ้นในอัตราที่คงที่ตลอดช่วงของการแข็งตัว โดยเมื่อพิจารณาสัดส่วนโดยปริมาตร ของเฟส β-Al₅FeSi ที่เพิ่มขึ้น สามารถแบ่งการกำเนิดและการเติบโตออกเป็น 2 ช่วงตามปฏิกิริยาที่ กำเนิด ตามลำดับ คือ

ช่วงที่ 1 : เฟส β -Al₅FeSi กำเนิดผ่านปฏิกิริยา L $\rightarrow \alpha$ -Al+ β -Al₅FeSi หรือ ก่อนโครงสร้าง ยูเทคติคของอะลูมิเนียมและซิลิกอนจะกำเนิดขึ้น ในช่วงนี้ สัดส่วนโดยปริมาตรของเฟส β -Al₅FeSi จะเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วในช่วงระยะเวลาสั้นๆ ด้วยเหตุผลสองประการ คือ (1) ผลของการเกิด solute partitioning ของธาตุผสมเข้าสู่น้ำโลหะระหว่างช่องแขนของโครงสร้างเดนไดรท์ของอะลูมิเนียม ทำ ให้เกิดสภาวะอิ่มตัวยิ่งยวด (supersaturation) และ (2) ผลของการขัดขวางทางกายภาพ (physical blocking) โดยเฟสของแข็งที่เกิดขึ้นก่อน ทำให้เกิดเป็นผลของพื้นที่อิสระที่เฟส β -Al₅FeSi จะ สามารถเติบโตได้ (available space) เนื่องจากเฟส β -Al₅FeSi ยังคงมีพื้นที่อิสระในการเติบโตใน ช่วงแรกของการแข็งตัว ที่สัดส่วนโดยปริมาตรของโครงสร้างเดนไดรท์ของอะลูมิเนียมยังไม่สูงมาก แต่ เฟส β -Al₅FeSi จะมีพื้นที่อิสระในการเติบโตที่น้อยลงเมื่อสัดส่วนเฟสของแข็งเพิ่มขึ้นระหว่างการ แข็งตัว

ช่วงที่ 2 : เฟส β -Al₅FeSi กำเนิดผ่านปฏิกิริยา L $\rightarrow$ (α -Al + Si) + β -Al₅FeSi หรือปฏิกิริยา ternary eutectic ซึ่งการแข็งตัวจะเข้าสู่ช่วงนี้ภายหลังจากที่โครงสร้างยูเทคติคของอะลูมิเนียมและ ซิลิกอนเริ่มกำเนิดขึ้นแล้ว ในช่วงนี้ สัดส่วนโดยปริมาตรของเฟส β -Al₅FeSi จะเริ่มคงที่ เนื่องจาก อะตอมของธาตุที่ละลายในน้ำโลหะมีปริมาณลดลง ทำให้ลดอัตราการกำเนิดของเฟส β -Al₅FeSi นอกจากนั้นการเติบโตของเฟส β -Al₅FeSi จะถูกขัดขวางจากทั้งเฟสอะลูมิเนียมปฐมภูมิและเฟส β -Al₅FeSi ที่เกิดขึ้นก่อนบริเวณรอบ ๆ อีกทั้งยังถูกขัดขวางอย่างเต็มที่จากโครงสร้างยูเทคติคของ อะลูมิเนียมและซิลิกอนที่เกิดขึ้นอย่างอิสระภายในช่องแขนของเดนไดรท์ ทำให้เฟส β -Al₅FeSi มีพื้นที่ อิสระในเติบโตน้อยลงอย่างมาก ดังนั้นในช่วงนี้ สัดส่วนโดยปริมาตรของเฟส β -Al₅FeSi มีการ เปลี่ยนแปลงในปริมาณที่น้อย ทั้งจากผลของการกำเนิดและการเติบโต (nucleation and growth) ของเฟส β -Al₅FeSi

นอกจากสัดส่วนโดยปริมาตรของเฟส β-Al₅FeSi จะเพิ่มขึ้นมากในช่วงแรกของการแข็งตัว แล้วนั้น การกำเนิดของเฟส β-Al₅FeSi ยังมีอัตราการเพิ่มขึ้นที่สูงในช่วงแรกเช่นเดียวกัน แต่มีอัตราไม่ คงที่ โดยสังเกตได้จากผลการวิเคราะห์ในรูปที่ 74 ที่แสดงความถี่ของจำนวนเฟส β-Al₅FeSi ที่กำเนิด ขึ้นใน 1 หน่วยปริมาตร (nucleation density) ณ อุณหภูมิที่ถือกำเนิดขึ้น (*T_n*) ระหว่างแข็งตัว ของ ทั้ง 2 ส่วนผสมที่มีปริมาณเหล็กเจือปนที่ต่างกัน โดย *ΔT_n* แสดง nucleation undercooling ที่ คำนวณจากความแตกต่างของอุณหภูมิในการกำเนิดระหว่างการแข็งตัวที่ได้จากการทดลองและ อุณหภูมิเริ่มกำเนิดเฟส β-Al₅FeSi ที่ได้จากการคำนวณทางเทอร์โมไดนามิกส์ (ซึ่งมีค่าเท่ากับ 566 และ 587 องศาเซลเซียส ในส่วนผสมที่มีเหล็กเจือปนร้อยละ 0.4 และ 1.0 โดยน้ำหนัก ตามลำดับ)

ร**ูปที่ 74** - กราฟแสดงความถี่ในการกำเนิดเฟสสารประกอบเชิงโลหะแต่ละอุณหภูมิ (T_n) ระหว่างการ แข็งตัวใน 1 หน่วยปริมาตรของขึ้นงานโลหะอะลูมิเนียมผสมซิลิกอนและทองแดงที่ส่วนผสมของเหล็ก เจือปนร้อยละ (a) 0.4 และ (b) 1.0 โดยน้ำหนัก โดยที่ ∆T_n แสดง nucleation undercooling และ เส้นสีแดงแสดงการกระจายตัวแบบระฆังคว่ำ

เมื่อนำผลการวิเคราะห์การกำเนิดของเฟส β-Al₅FeSi จากรูปที่ 74 มาทำการ fitting พบว่า พฤติกรรมในการกำเนิดมีลักษณะการกระจายตัวแบบระฆังคว่ำ หรือ Gaussian distribution สอดคล้องกับสมการในการกำเนิดเฟส ตามสมการที่ (17) [46]

$$n = n_{max} exp\left(-\frac{(\Delta T_n - \Delta T_m)^2}{2\Delta T_\sigma^2}\right)$$
(17)

โดยที่ n คือ จำนวนเฟส β-Al₅FeSi ที่กำเนิดขึ้นใน 1 หน่วยปริมาตร (nucleation density), n_{max} คือ จำนวนเฟส β-Al₅FeSi ที่กำเนิดขึ้นสูงสุดใน 1 หน่วยปริมาตร (maximun nucleation density), △T_n คือ nucleation undercooling, △T_m และ △T_σ คือ ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบน มาตรฐานของการกระจายตัวแบบระฆังคว่ำของ nucleation undercooling ตามลำดับ

เมื่อพิจารณา Gaussian distribution fitting (เส้นสีแดง) ในรูปที่ 74 พบว่าชิ้นงานที่มี ส่วนผสมของเหล็กเจือปนร้อยละ 1.0 โดยน้ำหนัก มีช่วงของการกำเนิดที่กว้างกว่า รวมทั้งมีอุณหภูมิ เฉลี่ยของการกำเนิดเฟส β-Al₅FeSi ที่สูงกว่า เมื่อเทียบกับส่วนผสมที่มีเหล็กเจือปน ร้อยละ 0.4 โดย น้ำหนัก (สอดคล้องกับผลการพิจารณาอุณหภูมิเริ่มกำเนิดเฟส β-Al₅FeSi ที่สูงขึ้นจากผลของปริมาณ เหล็กดังที่กล่าวไปแล้วในหัวข้อที่ 4.1.1) เมื่อพิจารณา maximum nucleation density (*n_{max}*) ของ เฟส β-Al₅FeSi ในแต่ละส่วนผสม พบว่า มีค่าเท่ากับ 18.58 และ 137.5 mm⁻³ ในชิ้นงานที่มีส่วนผสม ของเหล็กเจือปนร้อยละ 0.4 และ 1.0 โดยน้ำหนัก ตามลำดับ ทำให้สามารถสรุปได้ว่า ความถี่ในการ กำเนิดของเฟส β-Al₅FeSi มีปริมาณสูงขึ้นตามปริมาณเหล็กที่เจือปน แต่จำนวนของเฟส β-Al₅FeSi ที่กำเนิดขึ้น ไม่เพิ่มขึ้นในสัดส่วนเดียวกันกับปริมาณเหล็กเจือปนที่เพิ่มขึ้น ซึ่งเป็นไปในรูปแบบ เดียวกันกับสัดส่วนของแข็งโดยปริมาตร (volume fraction) ของเฟส β-Al₅FeSi ที่เพิ่มขึ้นเมื่อมีผล ของปริมาณเหล็กเจือปน

นอกจากนั้น จากช่วงของการแข็งตัวทั้งหมด (solidification range) ประมาณ 100 องศา เซลเซียส พบว่าเฟส β-Al₅FeSi กำเนิดขึ้นและเติบโตในช่วงอุณหภูมิแคบ ๆ อย่างรวดเร็ว โดยมีค่า เบี่ยงเบนมาตรฐานของอุณหภูมิในการกำเนิดเฟส อยู่ในช่วง ±5 องศาเซลเซียส ในทุกส่วนผสม ทำให้ สามารถอธิบายลักษณะการเติบโตของเฟส β-Al₅FeSi ได้ว่ามีลักษณะแบบ burst growth ที่จะเกิด การเติบโตอย่างรวดเร็วภายหลังการกำเนิดเฟส

เพื่อศึกษาพฤติกรรมในการเติบโตของเฟส β-Al₅FeSi จึงได้ทำการคัดเลือกเฟส β-Al₅FeSi ทุกตัวที่กำเนิดและเติบโตทั้งแผ่นภายใน sub-volume หรือ 1 หน่วยปริมาตรที่ศึกษาเท่านั้น เพื่อ หลีกเลี่ยงผลคลาดเคลื่อนจากการที่แผ่น β-Al₅FeSi สามารถเติบโตต่อไปออกจากบริเวณที่เลือกได้ จากนั้นทำการวัดความยาวของเฟส β-Al₅FeSi ในทิศทางที่ยาวที่สุดของทุกแผ่น (ตามรายละเอียดใน บทที่ 3) ทั้งแผ่นที่กำเนิดใหม่และเติบโตจากเดิม ณ อุณหภูมิต่าง ๆ

รูปที่ 75 - กราฟแสดงความสัมพันธ์ระหว่างความยาวเฉลี่ยของเฟสสารประกอบเชิงโลหะ β-Al₅FeSi เฉพาะแผ่นที่กำเนิด ณ อุณหภูมิแรกระหว่างการแข็งตัวของชิ้นงานโลหะอะลูมิเนียมผสมซิลิกอนและ ทองแดงที่ส่วนผสมของเหล็กเจือปนต่างกัน
เมื่อพิจารณาความยาวเฉลี่ยของสารประกอบเชิงโลหะ β -Al₅FeSi เฉพาะแผ่นที่กำเนิด ณ อุณหภูมิแรกระหว่างการแข็งตัว (รูปที่ 75) เพื่อยืนยันพฤติกรรมการเติบโตของเฟส β -Al₅FeSi หลังจากกำเนิดขึ้น พบว่า ความยาวเฉลี่ยของเฟส β -Al₅FeSi เพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วในช่วงแรกเป็น ลักษณะ burst growth หลังจากนั้นความยาวโดยเฉลี่ยจะเปลี่ยนแปลงน้อยมาก จนกระทั่งคงที่ โดย พบลักษณะเดียวกันนี้ในทุกส่วนผสม พฤติกรรมการเติบโตในลักษณะนี้สามารถอธิบายได้จากผลของ แรงขับเคลื่อนทางเทอร์โมไดนามิกส์ (undercooling ที่สูง) ที่ทำให้เกิดการเติบโตอย่างรวดเร็วเมื่อ กำเนิดขึ้น ประกอบกับสภาพความเป็น anoisotropic ของเฟส β -Al₅FeSi ทำให้เกิดการเติบโตใน ทิศทางด้านข้าง (lateral growth) จนเป็นผลให้เฟส β -Al₅FeSi เกิดเป็นลักษณะแผ่นที่มีความยาว ของแผ่นเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว นอกจากนั้นยังมีผลจากการขัดขวางทางกายภาพโดยเฟสของแข็งรอบ ๆ อีกด้วย ทำให้พื้นที่อิสระที่เฟส β -Al₅FeSi จะสามารถเติบโตได้มีน้อยลง เมื่อสัดส่วนของแข็งมาก ขึ้นระหว่างกระบวนการการแข็งตัว

ผลการวิเคราะห์การกระจายตัวของความยาวของเฟส β-Al₅FeSi ทุกแผ่น ที่เปลี่ยนไป ณ อุณหภูมิต่าง ๆ ระหว่างการแข็งตัว แสดงไว้ในรูปที่ 76 โดยที่ *T_n-T* แสดงถึง nucleation undercooling พบว่า ในชิ้นงานที่มีส่วนผสมของเหล็กเจือปนร้อยละ 0.4 โดยน้ำหนัก (รูปที่ 76) ณ อุณหภูมิหลังจากเฟส β-Al₅FeSi เริ่มกำเนิด การกระจายตัวของเฟส β-Al₅FeSi มีลักษณะแคบ (ความ ยาวเฉลี่ยของแผ่นประมาณ 100 μ m) หลังจากนั้นเมื่ออุณหภูมิลดต่ำลง ช่วงของการกระจายตัวจะ ค่อยๆ กว้างขึ้น (ฐานนิยมของความยาวแผ่นประมาณ 150 μ m) และคงการกระจายตัวลักษณะเดิม ในช่วงหลัง ลักษณะการกระจายตัวที่ค่อยๆกว้างขึ้นนี้อธิบายได้ว่า นอกจากเฟส β-Al₅FeSi จะกำเนิด แผ่นใหม่ (ที่มีขนาดเล็ก) แล้ว β-Al₅FeSi แผ่นเดิม ยังมีความยาวเพิ่มขึ้นไปพร้อมๆ กันอีกด้วย (ทำให้ จำนวนของ β-Al₅FeSi ที่มีขนาดใหญ่เพิ่มขึ้นเมื่ออุณหภูมิลดลง) นั่นคือมีทั้งกลไกการกำเนิดและ เติบโต (nucleation และ growth) ของ β-Al₅FeSi ในระหว่างการแข็งตัว

ลักษณะพฤติกรรมเดียวกัน พบได้ในขึ้นงานที่มีส่วนผสมของเหล็กเจือปนร้อยละ 1.0 โดย น้ำหนัก ดังรูปที่ 76(b) โดยมีข้อแตกต่างเล็กน้อยคือ กราฟจะขยับเบ้ขวามากขึ้น (ฐานนิยมลดลง) ใน ระหว่างการเย็นตัว ทำให้พิสูจน์ได้ชัดเจนว่าเฟส β -Al₅FeSi ที่กำเนิดใหม่มีความยาวที่สั้น จึงสามารถ ถ่วงน้ำหนักพีคของกราฟให้ขยับเบ้ขวาได้มากขึ้น ซึ่งการที่เห็นได้ชัดเจนในชิ้นงานที่มีส่วนผสมของ เหล็กเจือปนร้อยละ 1.0 โดยน้ำหนัก เนื่องจากจำนวนเฟส β -Al₅FeSi ที่กำเนิดขึ้น (nucleation density) ในช่วงหลังยังคงมีปริมาณสูง ดังรูปที่ 74(b) จึงทำให้มี impact มากพอจะที่ขยับพีคของ กราฟได้ ต่างจากชิ้นงานที่มีส่วนผสมของเหล็กเจือปนร้อยละ 0.4 โดยน้ำหนัก ที่ β -Al₅FeSi แผ่นใหม่ ซึ่งมีความยาวสั้น มีจำนวนน้อย อีกทั้ง β -Al₅FeSi แผ่นเก่าซึ่งมีความยาวเพิ่มขึ้น มีจำนวนน้อย เช่นเดียวกัน จึงทำให้กราฟค่อนข้างคงลักษณะเดิม

รูปที่ 76 - กราฟแสดงการกระจายตัวของความยาวของเฟสสารประกอบเชิงโลหะ β-Al₅FeSi ที่ เปลี่ยนแปลงระหว่างการแข็งตัวของชิ้นงานโลหะอะลูมิเนียมผสมซิลิกอนและทองแดงที่ส่วนผสมของ เหล็กเจือปนร้อยละ (a) 0.4 และ (b) 1.0 โดยน้ำหนัก โดยที่ T_n-T แสดงถึง nucleation undercooling

เมื่อทำการเปรียบเทียบการกระจายตัวของความยาวสุดท้ายของเฟส β-Al₅FeSi (ณ อุณหภูมิ ที่การกำเนิดและเติบโตของเฟส β-Al₅FeSi สิ้นสุดแล้ว) ดังแสดงในรูปที่ 77 พบว่า ชิ้นงานที่มีส่วนผสม ของเหล็กเจือปนร้อยละ 1.0 โดยน้ำหนัก จะมีลักษณะเบ้ขวามากกว่าชิ้นงานที่มีส่วนผสมของเหล็ก เจือปนร้อยละ 0.4 โดยน้ำหนัก นั่นหมายความว่า ในชิ้นงานที่มีส่วนผสมของเหล็กเจือปนร้อยละ 1.0 โดยน้ำหนัก เฟส β-Al₅FeSi โดยส่วนใหญ่มีความยาวที่สั้นเป็นจำนวนมาก เพราะนอกจาก β-Al₅FeSi แผ่นที่กำเนิดใหม่จะถูกขัดขวางการเติบโตโดยเดนไดรท์ของอะลูมิเนียมแล้วนั้น ยังมีโอกาสถูกขัดขวาง โดยเฟส β-Al₅FeSi ด้วยกันเองเพิ่มขึ้นจากการที่มีจำนวนของเฟส β-Al₅FeSi ที่กำเนิดขึ้นมากกว่า นอกจากนั้น จากการที่เฟส β-Al₅FeSi ในชิ้นงานที่มีส่วนผสมของเหล็กเจือปนร้อยละ 1.0 โดยน้ำหนัก มีช่วงของการกำเนิดและเติบโตที่กว้าง ทำให้แผ่นที่กำเนิดช่วงหลัง จะยิ่งถูกขัดขวางและไม่สามารถ เดิบโตต่อเป็นแผ่นยาวได้ เฟส β-Al₅FeSi จึงยิ่งมีจำนวนแผ่นที่สั้นมากขึ้น และมากกว่าชิ้นงานที่มี ส่วนผสมของเหล็กเจือปนร้อยละ 0.4 โดยน้ำหนัก

จากการวิเคราะห์เปรียบเทียบขนาดความยาวของเฟส β-Al₅FeSi ของส่วนผสมที่มีเหล็ก เจือปนต่างกัน ทำให้เห็นว่า แผ่น β-Al₅FeSi ส่วนใหญ่มีความยาวอยู่ในช่วงตั้งแต่ 25-500 µm โดยที่ ผลของเหล็กเจือปนไม่ส่งผลต่อขนาดโดยรวมของเฟส β-Al₅FeSi

ผลการวิเคราะห์วิวัฒนาการด้านจำนวนและขนาดของเฟส β -Al₅FeSi ทำให้สามารถยืนยัน ผลของสัดส่วนโดยปริมาตร (volume fraction) ของเฟส β-Al₅FeSi ที่เพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วในช่วง ก่อนปฏิกิริยายูเทคติค (ดังรูปที่ 73) ว่าเป็นผลทั้งจากการกำเนิดของแผ่นใหม่และการเติบโตขึ้นของ แผ่นเดิม แต่การเติบโตเพิ่มขึ้นของแผ่นเดิมไม่ได้ส่งผลต่อการเพิ่มขึ้นของสัดส่วนโดยปริมาตรของเฟส β-Al₅FeSi อย่างมีนัยสำคัญ เนื่องจากเฟส β-Al₅FeSi สามารถเติบโตเพิ่มขึ้นได้อย่างรวดเร็วเฉพาะ แผ่นที่กำเนิดในช่วงแรกเท่านั้น โดยเมื่อมีสัดส่วนของแข็งจากทุกเฟสมากขึ้น การเติบโตขึ้นของแผ่น เดิมจะยิ่งเป็นไปได้ยาก เนื่องจากพื้นที่อิสระที่เฟส β-Al₅FeSi จะเติบโตได้มีน้อยลงจากผลของการ ขัดขวางโดยเฟสของแข็ง แต่ผลของการผลักอะตอมของธาตุที่ละลายในน้ำโลหะ (solute partitioning) ยังคงมีอยู่ต่อเนื่อง เป็นสาเหตุให้เกิดการตกตะกอนเป็น β-Al₅FeSi แผ่นใหม่ได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในกรณีของส่วนผสมของเหล็กที่เจือปนในชิ้นงานเพิ่มขึ้น จะส่งผลต่อกลไกการ ้กำเนิด (nucleation) อย่างเห็นได้ชัด สังเกตได้จากจำนวนของเฟส β-Al₅FeSi ที่กำเนิดขึ้นต่อ ้ปริมาตร (nucleation density) เพิ่มขึ้นเป็นอย่างมาก แต่ไม่ส่งผลต่อกลไกการเติบโต (growth) ของ เฟส β-Al₅FeSi ให้สามารถเติบโตเพิ่มขึ้นได้แต่อย่างใด นั่นหมายความว่า พฤติกรรมการเติบโตไม่ เปลี่ยนแปลงตามส่วนผสมของเหล็กที่เจือปนเพิ่มขึ้น เพราะฉะนั้น สัดส่วนโดยปริมาตรของเฟส eta-Al₅FeSi ที่เพิ่มขึ้น มีผลหลักมาจากการตกตะกอนของ eta-Al₅FeSi แผ่นใหม่ หรือ nucleation and burst growth

หลังจากปฏิกิริยายูเทคติคของอะลูมิเนียมและซิลิกอน สัดส่วนโดยปริมาตรของเฟส β-Al₅FeSi เปลี่ยนแปลงน้อยมาก กลไกการกำเนิดแทบจะสิ้นสุดแล้ว ซึ่งอาจจะอธิบายได้จากการ กำเนิดโครงสร้างยูเทคติคของอะลูมิเนียมและซิลิกอน ทำให้อะตอมของธาตุซิลิกอนที่ละลายในน้ำ โลหะลดลง จึงส่งผลให้การเกิดเฟส β-Al₅FeSi ใหม่เป็นไปได้ยากขึ้น และทำให้จำนวนเฟส β-Al₅FeSi ที่กำเนิดใหม่น้อยมาก นอกจากนั้น กลไกการเติบโตหยุดอย่างเห็นได้ชัด เพราะนอกจากผลของอะตอม ของธาตุที่ละลายในน้ำโลหะจะลดลงแล้ว ยังถูกขัดขวางเพิ่มมากขึ้นอย่างเต็มที่ จากโครงสร้างยูเทคติค ของอะลูมิเนียมและซิลิกอนที่กำเนิดอย่างอิสระภายในช่องแขนของเดนไดรท์ ทำให้ β-Al₅FeSi แผ่น เดิมที่กำเนิดขึ้นมาแล้วไม่มีพื้นที่ให้เติบโตต่อไปได้

นอกจากนั้นงานวิจัยนี้ยังได้ทำการศึกษา เหตุการณ์การเกิดปฏิสัมพันธ์ระหว่างเฟส สารประกอบเชิงโลหะ β -Al₅FeSi (intermetallic-intermetallics interactions) ณ อุณหภูมิต่าง ๆ ตลอดการแข็งตัว ทั้งชนิด impingement และ branching โดยเหตุการณ์ impingment ถูกนับจาก การที่เฟส β -Al₅FeSi ที่เติบโตอย่างอิสระแยกจากกันตั้งแต่สองแผ่นขึ้นไป เติบโตชนกันในอุณหภูมิ ถัดไป แต่เหตุการณ์ branching เกิดจากการที่ β -Al₅FeSi แผ่นเดิม เปลี่ยนทิศทางในการเติบโตใน อุณหภูมิถัดไปจากการขัดขวางทางกายภาพโดยแขนปฐมภูมิของเดนไดรท์ โดยที่เหตุการณ์ unclassified ถูกนับเมื่อไม่สามารถบันทึกพฤติกรรมการกำเนิดและเติบโตของเฟส β -Al₅FeSi ณ เวลาก่อนหน้าหรือขณะเกิดปฏิสัมพันธ์กันได้

รูปที่ 78 เปรียบเทียบความถี่ของเหตุการณ์การเกิดปฏิสัมพันธ์ระหว่างแผ่น β-Al₅FeSi ณ อุณหภูมิต่างๆ ระหว่างการแข็งตัว พบว่าปฏิสัมพันธ์ระหว่างแผ่น β-Al₅FeSi มีโอกาสเกิดทั้ง impingement และ branching โดยผู้วิจัยคาดหวังว่าเมื่อมีจำนวนของเฟส β-Al₅FeSi ต่อหน่วย ปริมาตรเพิ่มสูงขึ้นจากผลของปริมาณเหล็ก เหตุการณ์ impingement ควรจะเพิ่มสูงขึ้นตามไปด้วย เนื่องจากมีโอกาสในการเติบโตอย่างอิสระมาชนกันมากขึ้น ซึ่งเมื่อพิจารณารูปที่ 78(b) เปรียบเทียบ กับรูปที่ 78(a) ผลที่ได้จากการทดลองสอดคล้องกับสิ่งที่คาดไว้ เนื่องจากในชิ้นงานที่มีส่วนผสมของ เหล็กเจือปนร้อยละ 1.0 โดยน้ำหนัก มีจำนวนของเฟส β-Al₅FeSi เกิดขึ้นเยอะกว่าชิ้นงานที่มี ้ส่วนผสมของเหล็กเจือปนร้อยละ 0.4 โดยน้ำหนัก จึงพบเหตุการณ์ impingement มากกว่า แต่ ้ส่วนผสมที่มีเหล็กเจือปนเพิ่มขึ้น ไม่ได้ส่งผลให้การมีปฏิสัมพันธ์เพิ่มขึ้นเฉพาะเหตุการณ์ impingement เนื่องจากรูปที่ 78(b) พบว่า เหตุการณ์ในการเกิด branching สูงขึ้นตามเหตุการณ์ impingement ไปด้วย ซึ่งเป็นไปได้จาก 2 สาเหตุหลัก คือ (1) เมื่อจำนวนของเฟส β -Al₅FeSi มาก ู้ขึ้น โอกาสหรือความถี่ที่จะเกิด branching จะเพิ่มขึ้นเป็นสัดส่วนตามไปด้วย และ (2) เหตุการณ์ branching ที่ถูกนับ อาจจะเป็นเหตุการณ์ impingement แต่ด้วย temporal resolution ทำให้ไม่ สามารถบันทึกภาพวิวัฒนาการในการกำเนิดและเติบโตขณะเกิดปฏิสัมพันธ์ได้ สรุปได้ว่า ส่วนผสมที่มี เหล็กเจือปนเพิ่มขึ้น ไม่ได้ส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมในการเกิดปฏิสัมพันธ์ระหว่างเฟส สารประกอบเชิงโลหะ β-Al₅FeSi แบบใดแบบหนึ่งอย่างเห็นได้ชัด

ร**ูปที่ 78** – ความถี่ของการเกิดปฏิสัมพันธ์ระหว่างเฟสสารประกอบเชิงโลหะ β-Al₅FeSi ณ อุณหภูมิ ต่าง ๆ ตลอดการแข็งตัว ทั้งชนิด impingement และ branching โดยที่ unclassified หมายถึงชนิด ของการเกิดปฏิสัมพันธ์ที่ไม่สามารถสรุปได้แน่ชัด ของชิ้นงานที่มีส่วนผสมของเหล็กเจือปนร้อยละ (a) 0.4 และ (b) 1.0 โดยน้ำหนัก

4.2 ผลของปริมาณเหล็กต่อความสามารถในการไหลของน้ำโลหะ

 4.2.1. ผลการศึกษาพฤติกรรมการกำเนิดและเติบโตของโครงสร้างจุลภาคต่อความสามารถ ในการไหลของน้ำโลหะ ด้วยการสร้างแบบจำลองทางคอมพิวเตอร์ ด้วยเทคนิค CFD

- Computational Fluid Dynamics

ในงานวิจัยนี้ได้จำลองผ่านน้ำโลหะอะลูมิเนียมเข้าไปในโครงสร้างจุลภาคกึ่งแข็งกึ่งเหลว 3 มิติของทั้ง 2 ส่วนผสม ด้วยเทคนิค computational fluid dynamics (CFD) โดยมีทิศทางการไหล ที่ขนานกับแขนปฐมภูมิของเดนไดรท์ของอะลูมิเนียม จากการพิจารณาความแตกต่างความเร็วของน้ำ โลหะระหว่างแขนของเดนไดรท์ภายในโครงสร้างจุลภาคระหว่างการแข็งตัว ทั้งที่มีและไม่มีเฟส β-Al5FeSi ได้ผลแสดงความเร็วของน้ำโลหะที่เปลี่ยนไประหว่างการแข็งตัว ดังรูปที่ 79 และรูปที่ 80

ในชิ้นงานที่มีส่วนผสมของเหล็กเจือปนร้อยละ 0.4 โดยน้ำหนัก (รูปที่ 79) พบว่า ระหว่างการ แข็งตัว ความเร็วของน้ำโลหะที่ซึมผ่านระหว่างช่องแขนของเดนไดรท์มีการเปลี่ยนแปลง เป็นผลจาก การขัดขวางโดยเฟสอะลูมิเนียมปฐมภูมิที่แข็งตัวมากขึ้นเมื่ออุณหภูมิลดลง และนอกจากโครงสร้าง เดนไดรท์ที่โตขึ้นจะส่งผลต่อการขัดขวางทางเดินของน้ำโลหะแล้วนั้น เฟส β-Al₅FeSi ที่กำเนิดและ เติบโตขึ้น ณ อุณหภูมิเดียวกัน ยังส่งผลต่อการขัดขวางของน้ำโลหะอย่างชัดเจนอีกด้วย

รูปที่ 79 - แสดงความเร็วของน้ำโลหะภายในช่องแขนของเดนไดรท์ระหว่างการแข็งตัวของชิ้นงาน โลหะอะลูมิเนียมผสมซิลิกอนและทองแดงที่ส่วนผสมของเหล็กเจือปนร้อยละ 0.4 โดยน้ำหนัก ทั้งไม่ มี (a,c,e,g) และมี (b,d,f,h) เฟส β-Al₅FeSi ระหว่างการแข็งตัว โดยที่ปริมาตรของเฟส β-Al₅FeSi ร้อยละ (a,b) 0.01 (566±1°C), (c,d) 0.63 (563±1°C), (e,f) 1.40 (560±1°C) และ (g,h) 1.74 (548.5±1°C) บริเวณที่แสดงด้วยสีเทาแสดงเฟสเดนไดรท์ของอะลูมิเนียม และสีขาวแสดงถึงเฟส β-Al₅FeSi

เมื่อพิจารณาที่อุณหภูมิ 566±1℃ (รูปที่ 79(a, b)) ความเร็วของน้ำโลหะในกรณีที่มีและไม่มี เฟส β -Al₅FeSi ยังไม่แตกต่างกัน เนื่องจากเฟส β -Al₅FeSi ที่กำเนิดขึ้นยังมีปริมาณน้อย แต่เมื่อ อุณหภูมิลดลงเป็น 563±1℃ (รูปที่ 79(c, d)) เฟส β-Al₅FeSi เริ่มขัดขวางช่องทางเดินของน้ำโลหะ ในบางบริเวณเมื่อเปรียบเทียบกับกรณีที่ไม่มีเฟส β-Al_sFeSi และเมื่อสัดส่วนโดยปริมาตรของเฟส β-Al₅FeSi มากขึ้น ณ อุณหภูมิ 560±1°C (รูปที่ 79(e, f)) การขัดขวางช่องทางเดินของน้ำโลหะยิ่ง ชัดเจนมากขึ้น สังเกตได้จากความเร็วของน้ำโลหะที่เปลี่ยนแปลงอย่างชัดเจน การขัดขวางโดยเฟส β-Al₅FeSi นี้ อาจเป็นสาเหตุให้น้ำโลหะไม่สามารถไหลเข้าไปได้อย่างทั่วถึงในบางบริเวณ (lack of feeding) และนำไปสู่การเกิดข้อบกพร่องจากการหล่อ (solidification defects) ได้

สำหรับชิ้นงานที่มีส่วนผสมของเหล็กเจือปนร้อยละ 1.0 โดยน้ำหนัก เมื่อพิจารณา เปรียบเทียบความเร็วของน้ำโลหะระหว่างช่องแขนของเดนไดรท์ภายในโครงสร้างจุลภาคจาก ภาพตัดขวาง 2 มิติ ทั้งที่มีและไม่มีเฟส β-Al₅FeSi (รูปที่ 80) พบว่าความเร็วของน้ำโลหะที่ซึมผ่าน ภายในช่องทางเดินของน้ำโลหะหรือระหว่างช่องแขนของเดนไดรท์มีการเปลี่ยนแปลง เป็นผลทั้งจาก การขัดขวางโดยแขนของเดนไดรท์ที่แข็งตัวมากขึ้น และเฟส β-Al₅FeSi ร่วมกัน เช่นเดียวกับชิ้นงานที่ มีส่วนผสมของเหล็กเจือปนร้อยละ 0.4 โดยน้ำหนัก แต่เฟส β-Al₅FeSi เริ่มขัดขวางการไหลของน้ำ โลหะอย่างเห็นได้ชัดเจนตั้งแต่อุณหภูมิ 591±1°C สังเกตได้จากทิศทางและขนาดของความเร็วที่ เปลี่ยนแปลง ดังรูปที่ 80(a, b) ซึ่งเป็นช่วงอุณหภูมิที่โลหะที่ทำการศึกษาเริ่มแข็งตัว แต่ชิ้นงานที่มี ส่วนผสมของเหล็กเจือปนร้อยละ 0.4 โดยน้ำหนัก เฟส β-Al₅FeSi เริ่มส่งผลต่อการขัดขวางการไหล ของน้ำโลหะช้ากว่าที่อุณหภูมิ 566±1℃ เนื่องจากชิ้นงานที่มีส่วนผสมของเหล็กร้อยละ 1.0 โดย ้น้ำหนัก มีอุณหภูมิในการกำเนิดเฟส β-Al₅FeSi สูงกว่า ซึ่งเป็นผลจากส่วนผสมของเหล็กที่มากขึ้นใน ชิ้นงานโลหะผสมอะลูมิเนียม

นอกจากน้ำโลหะจะถูกขัดขวางโดยโครงสร้างเดนไดรท์ของอะลูมิเนียมและเฟส β-Al₅FeSi แล้วนั้น เมื่อพิจารณา ณ อุณหภูมิ 559±1℃ ดังรูปที่ 80(g,h) พบว่าเกิดการขัดขวางการไหลของน้ำ โลหะที่กำลังแข็งตัวระหว่างช่องแขนของเดนไดรท์อย่างเห็นได้ชัด ทั้งกรณีที่มีและไม่มีเฟส eta-Al $_5$ FeSi ซึ่งเป็นผลจากโครงสร้างยูเทคติคของอะลูมิเนียมและซิลิกอนที่กำเนิดขึ้นภายในช่องแขนระหว่างเดน ไดรท์ ความเร็วของน้ำโลหะจึงเปลี่ยนแปลงอย่างชัดเจน

รูปที่ 80 - แสดงความเร็วของน้ำโลหะ ภายในช่องแขนของเดนไดรท์ระหว่างการแข็งตัวของชิ้นงาน โลหะอะลูมิเนียมผสมซิลิกอนและทองแดงที่ส่วนผสมของเหล็กเจือปนร้อยละ 1.0 โดยน้ำหนัก ทั้งไม่ มี (a,c,e,g) และมี (b,d,f,h) เฟส β-Al₅FeSi ระหว่างการแข็งตัว โดยที่ปริมาตรของเฟส β-Al₅FeSi ร้อยละ (a,b) 2.36 (591±1°C), (c,d) 6.43 (574±1°C), (e,f) 6.67 (562±1°C) และ (g,h) 6.70 (559±1°C) บริเวณที่แสดงด้วยสีเทาแสดงเฟสเดนไดรท์ของอะลูมิเนียม และสีขาวแสดงถึงเฟส β-Al₅FeSi

ผลของการขัดขวางการไหลของน้ำโลหะจากเฟสของแข็งต่างๆ ที่กำเนิดขึ้น สามารถพิจารณา ได้จากค่าความสามารถในการซึมผ่านของน้ำโลหะ (permeability) รูปที่ 81 แสดงความสัมพันธ์ของ ค่าความสามารถในการซึมผ่านของน้ำโลหะที่วัดได้ทั้งกรณีที่ไม่มีและมีเฟส β-Al₅FeSi ณ อุณหภูมิ ต่าง ๆ ระหว่างการแข็งตัว ของทั้ง 2 ส่วนผสม พบว่าในกรณีที่จำลองให้ไม่มีเฟส β-Al₅FeSi ใน โครงสร้าง (จุดทีบสีดำ) ค่าความสามารถในการซึมผ่านจะลดลงเมื่อปริมาณของแข็งเพิ่มขึ้นระหว่าง การแข็งตัว เนื่องจากน้ำโลหะถูกขัดขวางการไหลโดยโครงสร้างเดนไดรท์ของอะลูมิเนียม แต่ในกรณีที่ มีเฟส β-Al₅FeSi ภายในโครงสร้างจุลภาค (จุดโปร่งสีแดง) จะส่งผลให้ค่าความสามารถในการซึมผ่าน ลดลงกว่ากรณีที่ไม่มีเฟส β-Al₅FeSi ณ อุณหภูมิเดียวกัน เนื่องจากน้ำโลหะถูกขัดขวางการไหลทั้งผล ของโครงสร้างเดนไดรท์ของอะลูมิเนียมและเฟส β₇Al₅FeSi ร่วมกัน

เมื่อทำการเปรียบเทียบการลดลงของค่าความสามารถในการซึมผ่านในกรณีที่มีเฟส β-Al₅FeSi ของชิ้นงานที่มีส่วนผสมของเหล็กเจือปนร้อยละ 0.4 โดยน้ำหนัก (รูปที่ 81(a)) เทียบกับ ชิ้นงานที่มีส่วนผสมของเหล็กเจือปนร้อยละ 1.0 โดยน้ำหนัก (รูปที่ 81(b)) พบว่า ค่าความสามารถใน การซึมผ่านเมื่อมีเฟส β-Al₅FeSi ของส่วนผสมที่มีเหล็กเจือปนสูง จะลดลงมากกว่า เนื่องจากมีสัดส่วน ของแข็งโดยปริมาตรและจำนวนแผ่นของเฟส β-Al₅FeSi มากกว่า จึงส่งผลต่อการขัดขวางการไหล ของน้ำโลหะได้มากกว่า (ดังที่สังเกตได้ชัดเจนจากการเปลี่ยนแปลงความเร็วของน้ำโลหะในรูปที่ 80) นอกจากนั้น ในชิ้นงานที่มีส่วนผสมของเหล็กเจือปนร้อยละ 1.0 โดยน้ำหนัก เฟส β-Al₅FeSi เริ่ม กำเนิดที่อุณหภูมิสูงกว่า ทำให้มีผลจากการขัดขวางโดยเฟส β-Al₅FeSi ตั้งแต่ช่วงแรกของการแข็งตัว และในช่วงนี้สัดส่วนโดยปริมาตรของโครงสร้างเดนไดรท์ของอะลูมิเนียมยังไม่สูง ผลของการขัดขวาง การไหลของน้ำโลหะโดยเฟส β-Al_sFeSi จึงเห็นได้อย่างชัดเจน อย่างไรก็ตาม พบว่า ความสามารถใน การซึมผ่านที่ลดลงในกรณีที่มีเฟส β-Al₅FeSi เป็นผลหลักมาจากสัดส่วนโดยปริมาตรและจำนวนแผ่น ของเฟส β-Al₅FeSi เท่านั้น ผลของปฏิสัมพันธ์ระหว่างเฟสสารประกอบเชิงโลหะ β-Al₅FeSi ต่อ พฤติกรรมการไหลของน้ำโลหะยังไม่สามารถสรุปได้ เนื่องจากการอภิปรายในหัวข้อก่อนหน้า พบว่า ปฏิสัมพันธ์ระหว่างเฟส β-Al₅FeSi มีโอกาสเกิดทั้ง impingement และ branching และเมื่อมี ้ส่วนผสมของเหล็กเจือปนที่เพิ่มขึ้น ไม่ได้ส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมในการเกิดปฏิสัมพันธ์ ระหว่างเฟสสารประกอบเชิงโลหะ β -Al₅FeSi แบบใดแบบหนึ่งอย่างเห็นได้ชัด

รูปที่ 81 - ความสัมพันธ์ระหว่างค่าความสามารถในการซึมผ่านของน้ำโลหะ เมื่อไหลในทิศทางขนาน กับแขนปฐมภูมิของเดนไดรท์ของอะลูมิเนียมทั้งที่มีและไม่มีเฟส β-Al₅FeSi กับอุณหภูมิ รวมทั้ง ความสัมพันธ์ระหว่างสัดส่วนของแข็งโดยปริมาตร กับ อุณหภูมิต่าง ๆ ระหว่างการแข็งตัว ของชิ้นงาน โลหะอะลูมิเนียมผสมซิลิกอนและทองแดงที่ส่วนผสมของเหล็กเจือปนร้อยละ (a) 0.4 และ (b) 1.0 โดยน้ำหนัก โดยเส้นประ แสดงถึง อุณหภูมิในการกำเนิดเฟสสารประกอบเชิงโลหะ β-Al₅FeSi และ โครงสร้างยูเทคติคของอะลูมิเนียมและซิลิกอน

จากการวัดพิศพางในการจัดเรียงตัว (orientation) ของเฟส β-Al₅FeSi เพื่อที่จะหาผลของ พิศพางในการจัดเรียงตัวจำเพาะ (preferred orientation) ของแผ่น β-Al₅FeSi ภายในช่องแขนของ เดนไตรท์ต่อการขัดขวางการไหลของน้ำโลหะ โดยทำการวัดมุมระหว่างเวกเตอร์ที่ตั้งฉาก (normal vector) กับผิวหน้าของแผ่น β-Al₅FeSi กับพิศพางแขนปฐมภูมิของเดนไดรท์ โดยพิจารณามุมของ ทุกแผ่นในช่วงระหว่าง 0-90 องศา สำหรับแผ่น β-Al₅FeSi ที่ทำมุมเกิน 90 องศา จะใช้การคำนวณ ให้อยู่ในช่วง 0-90 องศา โดยหากพื้นผิวหน้าของแผ่น β-Al₅FeSi วางตัวตั้งฉากกับแขนปฐมภูมิของ เดนไดรท์ (มุมระหว่างเวกเตอร์ที่ตั้งฉากกับแผ่น กับพิศพางแขนปฐมภูมิของเดนไดรท์ มีค่าเข้าใกล้ 0 องศา) จะส่งผลต่อพฤติกรรมการไหลของน้ำโลหะอย่างชัดเจน เนื่องจากจะวางตัวปิดกั้นช่องทางเดิน ของน้ำโลหะหรือขัดขวางการไหลของน้ำโลหะอย่างเต็มที่ ส่งผลให้น้ำโลหะไม่สามารถไหลอ้อมแผ่น β-Al₅FeSi ได้ง่าย แต่หากพื้นผิวหน้าของแผ่น β-Al₅FeSi วางตัวขนานกับแขนปฐมภูมิของเดนไดรท์ (มุมระหว่างเวกเตอร์ที่ตั้งฉากกับแผ่น กับพิศทางแขนปฐมภูมิของเดนไดรท์ มีค่าเข้าใกล้ 90 องศา) น้ำ โลหะจะสามารถไหลอ้อมแผ่น β-Al₅FeSi ได้ง่าย ดังนั้น แผ่น β-Al₅FeSi ที่ขนานกับแขนปฐมภูมิของ เดนไดรท์จึงไม่ส่งผลต่อการลดลงของค่าความสามารถในการซึมผ่านของน้ำโลหะเท่ากับแผ่น β-Al₅FeSi ที่ตั้งฉากกับแขนปฐมภูมิของเดนไดรท์

จากผลข้อมูลวิเคราะห์ความถึ่ของมุมระหว่างแผ่น β -Al₅FeSi กับแขนปฐมภูมิของเดนไดรท์ ดังรูปที่ 82 พบว่าการจัดเรียงตัวของแผ่น β -Al₅FeSi ไม่มีทิศทางจำเพาะอย่างชัดเจนในทิศทางใด ทิศทางหนึ่ง ทั้งขึ้นงานที่มีส่วนผสมของเหล็กเจือปนร้อยละ 0.4 และ 1.0 โดยน้ำหนัก ดังรูปที่ 82(a) และ 82(b) ตามลำดับ นั่นหมายความว่า ส่วนผสมของเหล็กที่เจือปนเพิ่มขึ้นไม่ได้ส่งผลต่อการ เปลี่ยนแปลงการจัดเรียงตัวของแผ่น β -Al₅FeSi ให้มีทิศทางจำเพาะในทิศทางใดทิศทางหนึ่งได้ โดย การที่แผ่น β -Al₅FeSi มีมุมการจัดเรียงตัวภายในช่องทางเดินของน้ำโลหะที่กระจายตัว แสดงถึง การ ที่แผ่น β -Al₅FeSi ไม่ได้มีทิศทางจำเพาะที่จะเติบโตตั้งฉากกับทิศทางการไหลของน้ำโลหะไม่ว่าน้ำ โลหะจะไหลในทิศทางใด น้ำโลหะจึงไม่ถูกปิดกั้นอย่างเต็มที่ด้วยแผ่น β -Al₅FeSi ยังคงสามารถไหล ผ่านหรือไหลอ้อมแผ่น β -Al₅FeSi ได้บ้าง เพราะฉะนั้นจึงสรุปได้ว่า การจัดเรียงตัวของแผ่น β -Al₅FeSi ภายในช่องแขนของเดนไดรท์ ไม่มีทิศทางจำเพาะ (no preferred orientation) ที่ส่งผลต่อการ ขัดขวางการไหลของน้ำโลหะภายในช่องแขนของเดนไดรท์อย่างชัดเจน ทั้งในทิศทางขนานและตั้งฉาก กับแขนปฐมภูมิของเดนไดรท์

รูปที่ 82 - ความถี่ของทิศทางในการจัดเรียงตัวของแผ่น β-Al₅FeSi โดยการวัดมุมระหว่างเวกเตอร์ ที่ตั้งฉากกับผิวหน้าของแผ่น β-Al₅FeSi กับแขนปฐมภูมิของเดนไดรท์ ของชิ้นงานที่มีส่วนผสมของ เหล็กเจือปนร้อยละ (a) 0.4 และ (b) 1.0 โดยน้ำหนัก

ในระหว่างการแข็งตัว เมื่อโครงสร้างยูเทคติคของอะลูมิเนียมและซิลิกอนเริ่มกำเนิดที่ อุณหภูมิ 560±1 และ 562±1 องศาเซลเซียส ในชิ้นงานที่มีส่วนผสมของเหล็กเจือปนร้อยละ 0.4 และ 1.0 โดยน้ำหนัก ตามลำดับ ค่าความสามารถในการซึมผ่านจะลดลงอย่างรวดเร็วทั้งกรณีที่มีและไม่มี เฟส β-Al₅FeSi เนื่องจากโครงสร้างยูเทคติคของอะลูมิเนียมและซิลิกอนกำเนิดและเติบโตอย่างอิสระ ภายในช่องว่างระหว่างแขนเดนไดรท์ จึงขัดขวางน้ำโลหะได้อย่างเต็มที่ โดยพบว่า ณ อุณหภูมิที่เริ่ม เกิดโครงสร้างยูเทคติคของอะลูมิเนียมและซิลิกอนนั้น โครงสร้างจุลภาคที่มีเฟส β-Al₅FeSi จะส่งผล ต่อการขัดขวางการไหลของน้ำโลหะอย่างชัดเจนกว่า ในกรณีที่ไม่มีเฟส β-Al₅FeSi ดังแสดงในรูปที่ 81

เมื่อศึกษาโครงสร้างจุลภาคระหว่างการแข็งตัว ณ อุณหภูมิกำเนิดโครงสร้างยูเทคติคของ อะลูมิเนียมและซิลิกอน ดังรูปที่ 83 พบว่าโครงสร้างยูเทคติคของอะลูมิเนียมและซิลิกอน มีแนวโน้มที่ จะกำเนิดในบริเวณพื้นที่ระหว่างโครงสร้างเดนไดรท์ของอะลูมิเนียมและเฟส β -Al₅FeSi เนื่องจากเป็น บริเวณที่ความเข้มข้นของอะตอมของธาตุที่ละลายในน้ำโลหะบริเวณรอบ ๆ แขนของเดนไดรท์ มากพอและเอื้อต่อการกำเนิดโครงสร้างยูเทคติคของอะลูมิเนียมและซิลิกอน ทำให้โครงสร้างยูเทคติค ของอะลูมิเนียมและซิลิกอนไม่เพียงแต่กำเนิดบริเวณผนังของช่องแขนระหว่างเดนไดรท์ แต่กำเนิด กระจายทั่วไปภายในช่องแขนของเดนไดรท์ด้วย โครงสร้างยูเทคติคของอะลูมิเนียมและซิลิกอน กำเนิดบริเวณเฟส β -Al₅FeSi นี้ จะปิดกั้นบริเวณช่องทางเดินของน้ำโลหะที่เหลืออยู่ระหว่างเฟส β -Al₅FeSi ทำให้น้ำโลหะไม่สามารถไหลแทรกหรือไหลอ้อมแผ่น β -Al₅FeSi ได้ และจากการที่ช่องทาง เดินของน้ำโลหะมีความซับซ้อนมากขึ้น น้ำโลหะจึงไม่สามารถไหลได้อย่างราบลื่น ทำให้ค่า ความสามารถในการซึมผ่านของน้ำโลหะเมื่อโครงสร้างโครงสร้างยูเทคติคของอะลูมิเนียมและซิลิกอน กำเนิดขึ้นจึงลดลงอย่างรวดเร็วทั้งจากผลของเฟส β-Al₅FeSi และโครงสร้างยูเทคติคของอะลูมิเนียม และซิลิกอนที่ปิดกั้นระหว่างแผ่น β-Al₅FeSi ภายในช่องทางเดินของน้ำโลหะร่วมกัน

500 µm

รูปที่ 83 - โครงสร้างจุลภาคตัดขวางระหว่างการแข็งตัว ณ อุณหภูมิกำเนิดโครงสร้างยูเทคติค Al-Si ของชิ้นงานโลหะอะลูมิเนียมผสมซิลิกอนและทองแดง ที่ส่วนผสมของเหล็กร้อยละ (a) 0.4 และ (b) 1.0 โดยน้ำหนัก ที่อุณหภูมิ 560±1 และ 562±1 องศาเซลเซียส ตามลำดับ โดยที่บริเวณสีม่วงแสดง โครงสร้างยูเทคติคของอะลูมิเนียมและซิลิกอน บริเวณสีเทาแสดงโครงสร้างเดนไดรท์ของอะลูมิเนียม และบริเวณสีขาวแสดงเฟสสารประกอบเชิงโลหะ β-Al₅FeSi

ในขึ้นงานที่มีส่วนผสมของเหล็กเจือปนร้อยละ 0.4 โดยน้ำหนัก มีส่วนผสมของเหล็กที่เจือปน ต่ำจึงมีสัดส่วนโดยปริมาตรและจำนวนของแผ่น β-Al₅FeSi น้อย โครงสร้างยูเทคติคของอะลูมิเนียม และซิลิกอนซึ่งมีแนวโน้มจะกำเนิดในบริเวณที่มีเฟส β-Al₅FeSi จึงส่งเสริมการขัดขวางทางเดินของน้ำ โลหะได้ไม่ทุกบริเวณ ส่งผลให้ยังมีทางเดินของน้ำโลหะบางบริเวณที่น้ำโลหะสามารถไหลผ่านได้ดังรูป ที่ 83(a) แต่ขึ้นงานที่มีส่วนผสมของเหล็กเจือปนร้อยละ 1.0 โดยน้ำหนัก มีจำนวนของแผ่น β-Al₅FeSi มากและกระจายทั่วทั้งช่องแขนของเดนไดรท์ ทำให้โครงสร้างยูเทคติคของอะลูมิเนียมและซิลิกอน กำเนิดแบบกระจายตัวมากขึ้นภายในช่องทางเดินของน้ำโลหะตามแผ่น β-Al₅FeSi ดังรูปที่ 83(b) เพราะฉะนั้น นอกจากแผ่น β-Al₅FeSi จำนวนมากจะขัดขวางการไหลของน้ำโลหะอยู่แล้วนั้น ยังถูกโครงสร้าง ยูเทคติคของอะลูมิเนียมและซิลิกอนปิดกั้นบริเวณช่องทางเดินของน้ำโลหะที่เหลืออยู่ระหว่างแผ่น β -Al₅FeSi อีกด้วย และนอกจากช่องทางเดินของน้ำโลหะจะถูกปิดกั้นอย่างเต็มที่จนมีพื้นที่ลดลงแล้ว นั้น ยังทำให้ช่องทางเดินของน้ำโลหะมีความซับซ้อนเพิ่มขึ้นอีกด้วย จึงเป็นสาเหตุให้ค่าความสามารถ ในการซึมผ่านกรณีที่มีเฟส β -Al₅FeSi ณ อุณหภูมิกำเนิดโครงสร้างยูเทคติคของอะลูมิเนียมและ ซิลิกอนลดลงทันทีทันใดอย่างเห็นได้ชัดดังรูปที่ 81(b) และลดลงมากกว่าในกรณีที่มีส่วนผสมของ เหล็กเจือปนสูง เพราะฉะนั้น เมื่อมีส่วนผสมของเหล็กที่เจือปนมากขึ้น ทั้งผลของเฟส β -Al₅FeSi ที่มี จำนวนมากขึ้น และโครงสร้างยูเทคติคของอะลูมิเนียมและซิลิกอนที่ยิ่งปิดกั้นพื้นที่อิสระภายในช่อง แขนระหว่างเดนไดรท์ จะยิ่งร่วมกันลดความสามารถในการไหลของน้ำโลหะให้น้อยลง

ผลการศึกษาระหว่างการแข็งตัวในงานวิจัยนี้ สอดคล้องกับ การศึกษาของ J. A. Taylor และ คณะ [21] ที่ศึกษาโครงสร้างจุลภาคภายหลังการแข็งตัวของโลหะ และได้เสนอว่า โครงสร้างยูเทคติค ของอะลูมิเนียมและซิลิกอนมีแนวโน้มที่จะกำเนิดและเติบโตได้ดีบนแผ่น β-Al₅FeSi ภายในช่องว่าง ระหว่างแขนของเดนไดรท์ ไม่ว่าจะเป็นแผ่น β-Al₅FeSi ที่กำเนิดก่อนหรือหลังปฏิกิริยายูเทคติค [22] และเมื่อส่วนผสมของเหล็กที่เจือปนในชิ้นงานสูงขึ้น ส่งผลให้จำนวนของเฟส β-Al₅FeSi มากขึ้น [45] ก็จะยิ่งมีโครงสร้างยูเทคติคของอะลูมิเนียมและซิลิกอนจำนวนมากขึ้นในขนาดที่เล็กลง ซึ่งโครงสร้าง ยูเทคติคของอะลูมิเนียมและซิลิกอนที่กำเนิดบนแผ่น β-Al₅FeSi นี้ จะยิ่งทำให้ช่องทางเดินของน้ำ โลหะแคบลง ทำให้ทั้งเฟส β-Al₅FeSi และโครงสร้างยูเทคติคของอะลูมิเนียมและซิลิกอนต่างก็ลด ความสามารถในการไหลของน้ำโลหะ [21]

เมื่อทำการวิเคราะห์ในช่วงสุดท้ายของการแข็งตัว พบว่า ค่าความสามารถในการซึมผ่าน ระหว่างกรณีที่มีและไม่มีเฟส β-Al₅FeSi จะมีความแตกต่างกันน้อยลง ซึ่งเกิดขึ้นในลักษณะเดียวกัน ทั้ง 2 ส่วนผสม ดังแสดงในรูปที่ 81 อันเป็นผลมาจาก การที่สัดส่วนโดยปริมาตรของเฟส β-Al₅FeSi ในโครงสร้างจุลภาคส่งผลน้อยมากเมื่อเปรียบเทียบกับสัดส่วนโดยปริมาตรของเฟสอื่นทั้งหมดที่ เกือบจะแข็งตัวสมบูรณ์

4.2.2. แบบจำลองทางคณิตศาสตร์สำหรับการทำนายค่าความสามารถในการซึมผ่านของ น้ำโลหะในช่องแขนของเดนไดรท์

ค่าความสามารถในการซึมผ่านของน้ำโลหะสามารถทำนายได้จากหลายแบบจำลองทาง คณิตศาสตร์ขึ้นกับลักษณะโครงสร้างจุลภาคระหว่างการแข็งตัว โดยแบบจำลองทางคณิตศาสตร์หนึ่ง ที่ถูกออกแบบเพื่อทำนายค่าความสามารถในการซึมผ่านของน้ำโลหะภายในช่องแขนของเดนไดรท์ เมื่อโครงสร้างของเดนไดรท์มีลักษณะเป็น columnar นั่นคือแบบจำลองทางคณิตศาสตร์ของ Blake-Kozeny โดย D. R. Poirier [24] ซึ่งถูกออกแบบเพื่อใช้ทำนายการไหลทั้งในทิศทางขนาน (สมการที่ (18)) และทิศทางตั้งฉากกับแขนปฐมภูมิของเดนไดรท์ (สมการที่ (19)) โดยที่ C. Puncreobutr และคณะ [5] ได้เสนอแบบจำลองทางคณิตศาสตร์เพิ่มเติมเพื่อให้สามารถทำนายค่า ความสามารถในการซึมผ่านของโครงสร้างที่มีเฟส β-Al₅FeSi ทั้งในทิศทางขนาน (สมการที่ (20)) และ ทิศทางตั้งฉากกับแขนปฐมภูมิของเดนไดรท์ (สมการที่ (21))

$$K_{p}^{\text{orig}} = C_{1} \frac{\lambda_{1}^{2} f_{L}^{3}}{1 - f_{L}}$$
(18)

$$K_n^{\text{orig}} = C_2 \left(\frac{\lambda_1}{\lambda_2}\right)^p \frac{\lambda_2^2 f_L^3}{(1 - f_L)^n}$$
(19)

$$K_p^{\text{mod}} = (1 - \beta f_I) K_p^{\text{orig}}$$
(20)

$$K_n^{mod} = (1 - \beta f_I) K_n^{orig}$$
(21)

โดยที่ K_p^{orig} , K_p^{mod} และ K_n^{orig} , K_n^{mod} เป็นค่าความสามารถในการซึมผ่านของน้ำโลหะในทิศทาง ขนานและตั้งฉากกับแขนปฐมภูมิของเดนไดรท์ตามลำดับ λ_1 คือ ระยะห่างระหว่างแขนเดนไดรท์ปฐม ภูมิ λ_2 คือ ระยะห่างระหว่างแขนเดนไดรท์ทุติยภูมิ f_L คือ สัดส่วนโดยปริมาตรของน้ำโลหะที่ยังไม่ แข็งตัว f_l คือ สัดส่วนโดยปริมาตรของเฟสสารประกอบเชิงโลหะ ($f_l = 0$ ในกรณีที่ไม่มีเฟส สารประกอบเชิงโลหะภายในโครงสร้าง) β หรือ beta factor คือ ตัวคูณผลของสารประกอบเชิงโลหะ n, p, C₁ และ C₂ เป็นตัวแปร โดยที่ C₁ และ C₂ เป็นตัวแปรจากผลของลักษณะสัณฐานวิทยาของ ช่องทางเดินของน้ำโลหะที่ส่งผลจากสัดส่วนโดยปริมาตรของของเหลวที่ลดลงระหว่างการแข็งตัวจาก การที่เฟสอะลูมิเนียมปฐมภูมิเติบโตขึ้น โดยมีการศึกษาค่าคงที่เหล่านี้ในอดีต ดังสรุปในตารางที่ 3

ตารางที่ 3 - ตัวแปรในการคำนวณเพื่อทำนายค่าความสามารถในการซึมผ่านโดยใช้แบบจำลองทาง คณิตศาสตร์ของ Blake-Kozeny [5, 24]

Parameter	Model						
	This study	C. Puncreobutr [5]	D. R. Poirier [24]				
Parallel flow	(Eq.(18))						
<i>C</i> ₁	$8 \times 10^{-4} + 6 \times 10^{-5} (f_L + 0.05)^{-3}$	8.5×10^{-4}	$4.53 \times 10^{-4} + 4 \times 10^{-6} (f_L + 0.1)^{-5}$				
Normal flow	(Eq.(19))						
<i>C</i> ₂	$4 \times 10^{-3} f_L^{-1}$	8.5×10^{-3}	1.73×10^{-3}				
p	1	1	1.09				
n	0.3	0.3	0.749				

จากการศึกษาตัวแปรจากแบบจำลองทางคณิตศาสตร์ของ Blake-Kozeny ในโลหะตะกั่ว ผสมดีบุก ที่เสนอโดย D. R. Poirier [24] พบว่า ค่าตัวแปรเหล่านี้ไม่สามารถใช้เพื่อทำนายค่า ความสามารถในการซึมผ่านของโลหะอะลูมิเนียมผสมซิลิกอนและทองแดงได้ แต่เมื่อนำค่าตัวแปรที่ ได้จากการศึกษาโลหะอะลูมิเนียมผสมซิลิกอนและทองแดงที่ส่วนผสมของเหล็กเจือปนร้อยละ 0.6 โดยน้ำหนัก ของ C. Puncreobutr และคณะ [5] ดังสรุปในตารางที่ 3 มาใช้เพื่อทำนายค่า ความสามารถในการซึมผ่านของขิ้นงานที่มีส่วนผสมของเหล็กเจือปนร้อยละ 0.4 และ 1.0 โดยน้ำหนัก พบว่า ค่าที่คำนวณได้จากแบบจำลองทางคณิตศาสตร์ มีความใกล้เคียงกับ ค่าที่ได้จากการทดลองผ่าน การจำลองด้วยคอมพิวเตอร์ ดังแสดงในรูปที่ 84 และจะสังเกตได้ว่า ค่าที่คำนวณได้จากแบบจำลอง ทางคณิตศาสตร์ สามารถทำนายค่าความสามารถในการซึมผ่านได้ดีเมื่อ $f_L > 0.6$ ทั้งการไหลใน ทิศทางขนานและตั้งฉากกับแขนปฐมภูมิของเดนไดรท์ เนื่องจากในขณะนั้น สัดส่วนโดยปริมาตรของ เฟสอะลูมิเนียมปฐมภูมิยังไม่สูง รวมถึงโครงสร้างยูเทคติคของอะลูมิเนียมและซิลิกอนยังไม่กำเนิด ลักษณะสัณฐานวิทยาของช่องทางเดินของน้ำโลหะจึงยังไม่ชับซ้อนมาก

แต่เมื่อ f_L < 0.6 ค่าที่คำนวณได้จากแบบจำลองทางคณิตศาสตร์ จะเริ่มเบี่ยงเบนออกจาก ค่าที่ได้จากการทดลองผ่านการจำลองด้วยคอมพิวเตอร์ ทั้งการไหลในทิศทางขนานและตั้งฉากกับแขน ปฐมภูมิของเดนไดรท์ เนื่องจากความซับซ้อนของช่องทางเดินของน้ำโลหะเพิ่มขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ภายหลังจากโครงสร้างยูเทคติคของอะลูมิเนียมและซิลิกอนกำเนิดขึ้น ค่าที่คำนวณได้จากแบบจำลอง ทางคณิตศาสตร์จะไม่สามารถทำนายค่าความสามารถในการซึมผ่านที่แท้จริงได้ เนื่องจากโครงสร้าง ยูเทคติคของอะลูมิเนียมและซิลิกอนกำเนิดและเติบโตอย่างอิสระภายในช่องแขนระหว่างเดนไดรท์ จึง ปิดกั้นช่องทางเดินของน้ำโลหะและทำให้ช่องทางเดินของน้ำโลหะซับซ้อนขึ้นอย่างมาก นอกจากนั้น ยังเป็นผลจากการที่แบบจำลองทางคณิตศาสตร์ของ Blake-Kozeny อาศัยการคำนวณโดยที่ช่อง ทางเดินของน้ำโลหะมีลักษณะเป็นท่อ ทำให้ลักษณะสัณฐานวิทยาของช่องทางเดินของน้ำโลหะในช่วง หลังของการแข็งตัวไม่สอดคล้องกับแบบจำลองทางคณิตศาสตร์ เพราะฉะนั้น ตัวแปร C₁ และ C₂ ที่ เป็นค่าคงที่ จะไม่สามารถทำนายค่าความสามารถในการซึมผ่านตลอดช่วงการแข็งตัวได้ จากผลของ ลักษณะสัณฐานวิทยาที่เปลี่ยนแปลงไป ทั้งการไหลในทิศทางขนานและตั้งฉากกับแขนปฐมภูมิของ เดนไดรท์

รูปที่ 84 - เปรียบเทียบค่าความสามารถในการซึมผ่าน ที่ได้จากการจำลองการไหลของน้ำโลหะ ภายในโครงสร้างที่ไม่มีเฟสสารประกอบเชิงโลหะระหว่างการแข็งตัว ของโลหะอะลูมิเนียมผสม ซิลิกอนและทองแดงที่มีส่วนผสมของเหล็กเจือปนร้อยละ 0.4, 0.6 และ 1.0 โดยน้ำหนัก (จุดสีดำ) กับ ค่าที่ได้จากแบบจำลองทางคณิตศาสตร์ในรูปแบบต่างๆ ทั้งการไหลของน้ำโลหะในทิศทาง (a) ขนาน และ (b) ตั้งฉากกับแขนปฐมภูมิของเดนไดรท์

จากการศึกษาการลดลงของค่าความสามารถในการซึมผ่าน พบว่าค่าความสามารถในการซึม ผ่านไม่ได้ลดลงในอัตราที่คงที่ตลอดช่วงของการแข็งตัว โดยเมื่อพิจารณาค่าความสามารถในการซึม ผ่านของน้ำโลหะที่ลดลง สามารถแบ่งออกได้เป็น 2 ช่วงตามปฏิกิริยาที่กำเนิด ตามลำดับ คือ

ช่วงที่ 1 : เฟสต่าง ๆ กำเนิดผ่านปฏิกิริยา L → α-Al+ β-Al₅FeSi หรือก่อนโครงสร้างยูเทคติค ของอะลูมิเนียมและซิลิกอนจะกำเนิดขึ้น ในช่วงนี้สัดส่วนโดยปริมาตรของน้ำโลหะ (*f*_L) ยังคงมากกว่า 0.6 ความสามารถในการซึมผ่านลดลงในอัตราที่คงที่ (ความชันของกราฟคงที่) จากการขัดขวางของ เฟสอะลูมิเนียมปฐมภูมิที่แข็งตัวเพิ่มขึ้นเมื่ออุณหภูมิลดลง ในลักษณะที่ทำให้ช่องทางเดินของน้ำโลหะ แคบลง แต่ลักษณะสัณฐานวิทยาของช่องทางเดินของน้ำโลหะยังไม่ซับซ้อนมาก

ช่วงที่ 2 : เฟสต่าง ๆ กำเนิดผ่านปฏิกิริยา L → (α-Al + Si) + β-Al₅FeSi ซึ่งการแข็งตัวจะเข้า สู่ช่วงนี้ภายหลังจากที่โครงสร้างยูเทคติคของอะลูมิเนียมและซิลิกอนเริ่มกำเนิดขึ้นแล้ว ทำให้สัดส่วน โดยปริมาตรของน้ำโลหะเหลืออยู่น้อยกว่า 0.6 ค่าความสามารถในการซึมผ่านจะลดลงอย่างรวดเร็ว ในอัตราที่ไม่คงที่ (ความชันของกราฟไม่คงที่) เนื่องจากโครงสร้างยูเทคติคของอะลูมิเนียมและซิลิกอน กำเนิดขึ้น ทำให้สัดส่วนโดยปริมาตรของของแข็งเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว และโครงสร้างยูเทคติคเติบโต อย่างอิสระภายในช่องแขนระหว่างเดนไดรท์ จึงปิดกั้นช่องทางเดินของน้ำโลหะและทำให้ช่องทางเดิน ของน้ำโลหะซับซ้อนขึ้นอย่างมาก

การศึกษานี้ จึงได้พัฒนาปรับปรุงตัวแปรในแบบจำลองทางคณิตศาสตร์ของ Blake-Kozeny ให้สามารถทำนายค่าความสามารถในการซึมผ่านของน้ำโลหะได้ตลอดช่วงของการแข็งตัว ทั้งก่อน และหลังการกำเนิดโครงสร้างยูเทคติคของอะลูมิเนียมและซิลิกอน โดยการใช้ข้อมูลค่าความสามารถ ในการซึมผ่านที่ได้จากการทดลองผ่านการจำลองด้วยคอมพิวเตอร์ ของชิ้นงานโลหะอะลูมิเนียมผสม ซิลิกอนและทองแดงที่มีส่วนผสมของเหล็กเจือปนร้อยละ 0.4, 0.6 และ 1.0 โดยน้ำหนัก ร่วมกันทั้ง 3 ส่วนผสม ในการปรับปรุงเพิ่มเติมแบบจำลองทางคณิตศาสตร์ของ Blake-Kozeny รวมทั้งค่าตัวแปร C_1 และ C_2 สำหรับทำนายค่าความสามารถในการซึมผ่านของโครงสร้างที่มีเฟส β -Al₅FeSi ทั้งใน ทิศทางขนาน (สมการที่ (22)) และทิศทางตั้งฉากกับแขนปฐมภูมิของเดนไดรท์ (สมการที่ (23))

$$K_{p} = \left[1 - \left(\frac{\beta f_{I}}{1 - f_{L,\alpha}}\right)^{\frac{1}{f_{s}}}\right] K_{p}^{orig}$$
(22)

$$K_{n} = \left[1 - \left(\frac{\beta f_{I}}{1 - f_{L,\alpha}}\right)^{\frac{1}{f_{s}}}\right] K_{n}^{\text{orig}}$$
(23)

โดยที่ $\mathbf{f}_{\mathbf{L},\alpha}$ คือ สัดส่วนโดยปริมาตรของน้ำโลหะที่ยังไม่แข็งตัว ซึ่งคิดในกรณีที่ไม่มีเฟส สารประกอบเชิงโลหะในโครงสร้างจุลภาค f_s คือ สัดส่วนโดยปริมาตรของทุกเฟสของแข็ง (รวมถึง เฟสสารประกอบเชิงโลหะ)

ซึ่งจากการศึกษาในหัวข้อที่ผ่านมา พบว่า โครงสร้างเดนไดรท์ของอะลูมิเนียมมีลักษณะเป็น columnar dendrite ซึ่งช่องทางเดินของน้ำโลหะในทิศทางขนานกับแขนปฐมภูมิของเดนไดรท์มี ลักษณะคล้ายกับโครงสร้างที่ D. R. Poirier [24] ศึกษา ในงานวิจัยนี้จึงอาศัยรูปสมการ C₁ ตามการ เสนอของ Poirier ในการทำการวิเคราะห์การถดถอย (regression) เพื่อหาค่าสัมประสิทธิ์ต่าง ๆ สำหรับโลหะอะลูมิเนียมเกรดนี้ นอกจากนั้น จากการศึกษาพบว่า การไหลในทิศทางตั้งฉากกับแขน ปฐมภูมิของเดนไดรท์ ยังคงมีผลจากลักษณะสัณฐานวิทยาของช่องทางเดินของน้ำโลหะที่เปลี่ยนแปลง จากผลของโครงสร้างเดนไดรท์ของอะลูมิเนียมที่แข็งตัวเพิ่มขึ้นระหว่างการเย็นตัว ดังนั้น ค่า C₂ จึง ควรเปลี่ยนแปลงไปตามสัดส่วนโดยปริมาตรของน้ำโลหะที่ลดลงระหว่างการแข็งตัว ในงานวิจัยนี้ ค่า C₂ จึงไม่เป็นค่าคงที่ดังการศึกษาที่ผ่านมา

เมื่อเปรียบเทียบค่าที่ได้จากการทดลองผ่านการจำลองทางคอมพิวเตอร์ กับค่าที่คำนวณได้ จากแบบจำลองทางคณิตศาสตร์ของ Blake-Kozeny ที่ปรับปรุงเพิ่มเติมแล้ว โดยใช้ค่าตัวแปร C₁ และ C₂ ที่ได้จากการศึกษานี้ และใช้ค่าคงที่ p และ n ตามการศึกษาของ C. Puncreobutr และคณะ [5] ดังแสดงในรูปที่ 84 พบว่าค่าที่คำนวณได้จากแบบจำลองทางคณิตศาสตร์ สามารถทำนายค่า ความสามารถในการซึมผ่านที่แท้จริงของโครงสร้างที่เฟส β-Al₅FeSi ได้เป็นอย่างดีตลอดช่วงของการ แข็งตัว ทั้งการไหลในทิศทางขนานและตั้งฉากกับแขนปฐมภูมิของเดนไดรท์

นอกจากนั้น ยังได้ทำการเปรียบเทียบ กับแบบจำลองทางคณิตศาสตร์ของ Hagen-Poiseuille ที่เสนอโดย R. G. Santos [23] ในการทำนายความสามารถในการซึมผ่านของน้ำโลหะทั้ง การไหลในทิศทางขนาน (สมการที่ (24)) และตั้งฉากกับแขนปฐมภูมิของเดนไดรท์ (สมการที่ (25)) โดยที่ค่า i=3 สำหรับการไหลในทิศทางขนาน และค่า i=2 สำหรับการไหลในทิศทางตั้งฉากกับแขน ปฐมภูมิของเดนไดรท์ สำหรับความซับซ้อนของช่องทางเดินของน้ำโลหะถูกแสดงเป็นฟังก์ชันกับค่า ระยะห่างระหว่างแขนเดนไดรท์ปฐมภูมิ และระยะห่างระหว่างแขนเดนไดรท์ทุติยภูมิ ดังสมการที่ (26)

$$C_{\text{HULALONG}} K_{\text{p}} = \frac{\lambda_1^2 f_{\text{L}}^2}{8\pi\tau^3} \text{ (24)}$$

$$K_{\rm p} = \frac{\lambda_1 \lambda_2 f_{\rm L}^2}{8\pi\tau^3} \tag{25}$$

$$\tau = 1 + \sum_{k=0}^{i} \left(\frac{\lambda_2}{\lambda_1}\right)^{f^k}$$
(26)

พบว่า ค่าที่คำนวณได้จากแบบจำลองทางคณิตศาสตร์ของ Hagen-Poiseuille ยังมีข้อจำกัด ในการทำนายค่าความสามารถในการซึมผ่านที่ได้จากการทดลองผ่านการจำลองทางคอมพิวเตอร์ โดยเฉพาะช่วงแรกของการแข็งตัว ดังแสดงในรูปที่ 84 และพบว่าค่าที่คำนวณได้จากแบบจำลองทาง คณิตศาสตร์เบี่ยงเบนออกจากค่าที่ได้จากการทดลองผ่านการจำลองทางคอมพิวเตอร์ ทั้งการไหลใน ทิศทางขนานและตั้งฉากกับแขนปฐมภูมิของเดนไดรท์ เพราะฉะนั้น จึงสามารถยืนยันได้ว่า การใช้ แบบจำลองทางคณิตศาสตร์ของ Blake-Kozeny ร่วมกับค่าตัวแปรและค่าสัมประสิทธิ์ที่ได้จาก การศึกษานี้ สามารถทำนายผลของค่าความสามารถในการซึมผ่านของโลหะอะลูมิเนียมผสมซิลิกอน และทองแดง ในโครงสร้างที่ไม่มีเฟส β-Al₅FeSi ได้เป็นอย่างดีตลอดช่วงของการแข็งตัว ทั้งการไหลใน ทิศทางขนาน และตั้งฉากกับแขนปฐมภูมิของเดนไดรท์

นอกจากพฤติกรรมการไหลของน้ำโลหะและค่าความสามารถในการซึมผ่าน จะเป็นผลจาก การขัดขวางทางกายภาพโดยโครงสร้างเดนไดรท์ของอะลูมิเนียมแล้วนั้น โครงสร้างจุลภาคที่มีเฟส eta-Al_FeSi จะมีผลจากการขัดขวางโดยเฟส eta-Al_FeSi ณ อุณหภูมิเดียวกัน เพิ่มเติมอีกด้วย โดยการ ลดลงของค่าความสามารถในการซึมผ่าน ที่เป็นผลเพิ่มเติมจากเฟส β-Al₅FeSi นั้น C. Puncreobutr และคณะ [5] ได้มีการเสนอพจน์ (1 – βf_l) เพิ่มเติมในแบบจำลองทางคณิตศาสตร์ของ Blake-Kozeny ดังสมการที่ (20) และสมการที่ (21) เพื่อใช้ทำนายค่าความสามารถในการซึมผ่านเมื่อมีเฟส eta-Al_FeSi ในโครงสร้างโลหะอะลูมิเนียมผสมซิลิกอนและทองแดงที่มีส่วนผสมของเหล็กเจือปน ร้อยละ 0.6 โดยน้ำหนักได้ดี แต่จากการวิเคราะห์ในการศึกษานี้พบว่า การใช้พจน์นี้ยังคงมีข้อจำกัด และไม่สามารถใช้เพื่อทำนายค่าความสามารถในการซึมผ่าน ของส่วนผสมเดียวกันที่มีเหล็กเจือปน ร้อยละ 0.4 และ 1.0 โดยน้ำหนักได้ ยกตัวอย่างเช่น การใช้ beta factor (β) เท่ากับ 15 ตามที่ C. Puncreobutr และคณะ [5] เสนอไว้ ในกรณีที่การไหลในทิศทางขนานกับแขนปฐมภูมิของ โครงสร้างเดนไดรท์ มีขีดจำกัดการใช้ที่สัดส่วนโดยปริมาตรของเฟส eta-Al $_5$ FeSi (f_I) ไม่เกินร้อยละ 6.67 เท่านั้น (เนื่องจากพจน์ **(1** – βf_l) จะติดลบ) แต่ในชิ้นงานที่มีส่วนผสมของเหล็กเจือปนร้อยละ 1.0 โดยน้ำหนัก มีสัดส่วนโดยปริมาตรของเฟส β-Al₅FeSi สูงถึงร้อยละ 6.75 จึงไม่สามารถใช้ค่าตัว แปรเหล่านี้ในการทำนายค่าความสามารถในการซึมผ่านกรณีที่มีเฟสสารประกอบเชิงโลหะ β -Al₅FeSi ในโครงสร้างจุลภาคได้ GHULALONGKORN UNIVERSITY

ในงานวิจัยนี้ จึงได้ทำการปรับปรุงพจน์ของการลดลงของค่าความสามารถในการซึมผ่านจาก ผลของเฟส β-Al₅FeSi เพิ่มเติมในแบบจำลองทางคณิตศาสตร์ของ Blake-Kozeny โดยใช้ข้อมูลค่า ความสามารถในการซึมผ่านจากโลหะอะลูมิเนียมผสมซิลิกอนและทองแดง ทั้งชิ้นงานที่มีส่วนผสมของ เหล็กเจือปนร้อยละ 0.4, 0.6 และ 1.0 โดยน้ำหนัก ตามที่ได้อภิปรายข้างต้นในสมการที่ (22) และ สมการที่ (23) สำหรับ กรณีการไหลในทิศทางขนานและตั้งฉากกับแขนปฐมภูมิของเดนไดรท์ ตามลำดับ และเนื่องจากการศึกษาในหัวข้อก่อนหน้าพบว่า แผ่น β-Al₅FeSi ไม่มีทิศทางจำเพาะใน การจัดเรียงตัว ทำให้ผลของเฟส β-Al₅FeSi ต่อการไหลของน้ำโลหะจึงไม่ขึ้นกับทิศทางการไหลของ น้ำโลหะภายในโครงสร้าง ในงานวิจัยนี้จึงได้กำหนดให้ค่า beta factor (β) เท่ากับ 2 สำหรับทั้งกรณี ที่ทิศทางการไหลขนานและตั้งฉากกับแขนปฐมภูมิของเดนไดรท์ ดังสรุปในตารางที่ 4

Parameter	Model				
	This study	C. Puncreobutr [5]			
An additional term	$1 - \left[\frac{\beta f_I}{1 - f_{L,\alpha}}\right]^{\left(\frac{1}{f_s}\right)}$	$1 - \beta f_I$			
Parallel flow (Eq.(2	2))				
β	2	15			
Normal flow (Eq.(2	3))				
β	2	10			

ตารางที่ 4 - พจน์จากผลของเฟส β-Al₅FeSi และค่าสัมประสิทธิ์ ที่เพิ่มเติมในแบบจำลองทาง คณิตศาสตร์ของ Blake-Kozeny เพื่อทำนายค่าความสามารถในการซึมผ่าน

ผลการเปรียบเทียบค่าความสามารถในการซึมผ่านในกรณีที่มีเฟส β-Al₅FeSi ในโครงสร้าง ดังแสดงในรูปที่ 85 พบว่า ค่าความสามารถในการซึมผ่านที่คำนวณได้จากแบบจำลองทางคณิตศาสตร์ ใกล้เคียงกับค่าที่ได้จากการทดลองผ่านการจำลองทางคอมพิวเตอร์ ตลอดช่วงการแข็งตัว ทั้งทิศทาง การไหลขนานและตั้งฉากกับแขนปฐมภูมิของเดนไดรท์ ทุกส่วนผสมของเหล็กที่เจือปนในชิ้นงาน

จากผลความสามารถในการซึมผ่าน ที่ได้จากการทดลองผ่านการจำลองทางคอมพิวเตอร์ ดัง แสดงในรูปที่ 85 พบว่า การลดลงเพิ่มเติมของค่าความสามารถในการซึมผ่าน จากผลของเฟส β-Al₅FeSi ไม่ได้ลดลงเป็นเชิงเส้นตลอดการแข็งตัว คือ การลดลงไม่ได้ขึ้นกับสัดส่วนโดยปริมาตรของ เฟส β-Al₅FeSi เท่านั้น แต่พบว่า การลดลงจะขึ้นกับสัดส่วนโดยปริมาตรของเฟส β-Al₅FeSi เทียบ

กับสัดส่วนโดยปริมาตรของเฟสเดนไดรท์และเฟสอื่นด้วย ($rac{eta f_I}{1-f_{L,lpha}}$ หรือ $rac{eta f_I}{f_{lpha}+f_{eut}}$) CHULALONGKORN UNIVERSITY ในช่วงแรกของการแข็งตัว ค่าความสามารถในการซึมผ่านที่ลดลงเพิ่มเติมจากผลของเฟส

ในช่วงแรกของการแข็งตัว ค่าความสามารถในการซึมผ่านที่ลดลงเพิ่มเติมจากผลของเฟส β-Al₅FeSi นั้น จะลดลงอย่างเห็นได้ชัด เนื่องจากสัดส่วนโดยปริมาตรของเฟส β-Al₅FeSi สูง เมื่อ เปรียบเทียบกับสัดส่วนโดยปริมาตรของเฟสเดนไดรท์ที่ยังน้อยอยู่ในช่วงแรก โดยเฉพาะชิ้นงานที่มี ส่วนผสมของเหล็กเจือปนสูง มีสัดส่วนโดยปริมาตรของเฟส β-Al₅FeSi สูงมากตั้งแต่ช่วงแรกของการ แข็งตัว และมีอุณหภูมิในการกำเนิดที่สูงขึ้น ทำให้ผลการลดลงของค่าความสามารถในการซึมผ่านจาก ผลของ β-Al₅FeSi ยิ่งเห็นได้ชัดเจนขึ้น นอกจากนั้น ในช่วงหลังของการแข็งตัว สัดส่วนโดยปริมาตร ของเฟส β-Al₅FeSi จะเริ่มคงที่ แต่สัดส่วนโดยปริมาตรของโครงสร้างเดนไดรท์ของอะลูมิเนียมเพิ่ม สูงขึ้นมาก โดยเฉพาะหลังจากกำเนิดโครงสร้างยูเทคติคของอะลูมิเนียมและซิลิกอน ทำให้ค่า ความสามารถในการซึมผ่านที่ลดลงเป็นผลจากการขัดขวางโดยโครงสร้างเดนไดรท์ของอะลูมิเนียม และโครงสร้างยูเทคติค ร่วมกับเฟส β-Al₅FeSi เป็นสาเหตุให้พจน์ (**1** – βf₀) ตามการเสนอของ Puncreobutr ไม่สามารถทำนายการลดลงของค่าความสามารถในการซึมผ่านจากผลของเฟส β-Al₅FeSi ได้ตลอดช่วงของการแข็งตัว

รูปที่ 85 - เปรียบเทียบค่าความสามารถในการซึมผ่าน ที่ได้จากการทดลองผ่านการจำลองทาง คอมพิวเตอร์ กับค่าที่ได้จากแบบจำลองทางคณิตศาสตร์ ดังสมการที่ (6) และ (7) ทั้งกรณีที่มีและไม่มี เฟส β-Al₅FeSi สำหรับการไหลของน้ำโลหะในทิศทาง (a, c, e) ขนานและ (b, d, f) ตั้งฉากกับแขน ปฐมภูมิของเดนไดรท์ระหว่างการแข็งตัว ของชิ้นงานที่มีเหล็กเจือปนร้อยละ (a-b) 0.4, (c-d) 0.6 และ (e-f) 1.0 โดยน้ำหนัก

เพราะฉะนั้น การลดลงของค่าความสามารถในการซึมผ่านจากผลของเฟส β-Al₅FeSi จึง ขึ้นกับสัดส่วนโดยปริมาตรของเฟส β-Al₅FeSi เทียบกับสัดส่วนโดยปริมาตรของโครงสร้างเดนไดรท์ ของอะลูมิเนียมและเฟสอื่นที่แข็งตัวแล้ว ณ อุณหภูมินั้น ๆ จึงจะสามารถทำนายได้ตลอดช่วงของการ แข็งตัว และใช้ได้กับทุกส่วนผสม ที่มีสัดส่วนโดยปริมาตรของเฟส β-Al₅FeSi และอุณหภูมิในการ กำเนิดเฟสต่างกัน

นอกจากค่าความสามารถในการซึมผ่านที่ลดลงจากผลของเฟส β-Al₅FeSi จะลดลงไม่เป็น ความสัมพันธ์แบบเชิงเส้น (linear) แล้วนั้น ยังพบว่า การลดลงไม่เป็นความสัมพันธ์แบบยกกำลัง (power law) ด้วยเช่นกัน เป็นเหตุให้ในการศึกษานี้ กำหนดให้ พจน์จากผลของเฟส β-Al₅FeSi ที่

แสดงด้วย $\left(\frac{\beta_{f_1}}{1-f_{1,a}}\right)^{\frac{1}{f_2}}$ มีเลขยกกำลังที่เป็นผลจากความซับซ้อน (complexity) ของช่องทางเดินของ น้ำโลหะ ซึ่งความซับซ้อนนี้จะขึ้นกับสัดส่วนโดยปริมาตรของเฟสของแข็งทั้งหมด (f_s) ที่เปลี่ยนแปลง ไประหว่างแข็งตัว ในช่วงแรกที่สัดส่วนโดยปริมาตรของน้ำโลหะยังสูง ช่องทางเดินของน้ำโลหะจะมี ขนาดกว้าง เมื่อมีผลของเฟส β-Al_sFeSi เข้ามาในช่องระหว่างแขนของเดนไดรท์ ความซับซ้อนจึง สูงขึ้นอย่างมาก ค่าความสามารถในการซึมผ่านจากผลของเฟส β-Al_sFeSi จึงลดลงอย่างรวดเร็ว แต่ เมื่อเฟสอะลูมิเนียมปฐมภูมิแข็งตัวมากขึ้น ความซับซ้อนของช่องทางเดินของน้ำโลหะที่เกิดจากผลของ เฟส β-Al₅FeSi จะยิ่งลดลง โดยเฉพาะหลังจากโครงสร้างยูเทคติคของอะลูมิเนียมและซิลิกอนกำเนิด ขึ้นในช่องแขนระหว่างเดนไดรท์ เนื่องจากผลของการมีเฟส β-Al₅FeSi ในช่องทางเดินของน้ำโลหะ ไม่ได้ทำให้ความซับซ้อนเพิ่มขึ้นมาก เมื่อเปรียบเทียบกับการที่ช่องทางเดินของน้ำโลหะแคบลงและ ชับข้อนมากขึ้นจากโครงสร้างเดนไดรท์และโครงสร้างยูเทคติคของอะลูมิเนียมและซิลิกอน ทำให้ค่า ความสามารถในการซึมผ่านจากผลของเฟส β-Al₅FeSi จะไม่ลดลงอย่างรวดเร็วในช่วงหลังของการ แข็งตัว (ค่าเลขยกกำลังเข้าใกล้ 1) ทำให้ค่าความสามารถในการซึมผ่านระหว่างกรณีที่มีและไม่มีเฟส β-Al₅FeSi จะยิ่งแตกต่างกันน้อยลง สอดคล้องกับผลการศึกษาในหัวข้อที่ผ่านมา

กล่าวโดยสรุปคือ พจน์จากผลของเฟส β-Al₅FeSi และค่าตัวแปรที่ได้จากการศึกษา เมื่อ นำมาใช้ปรับปรุงแบบจำลองทางคณิตศาสตร์ของ Blake-Kozeny สามารถแก้ปัญหาการทำนายที่ คลาดเคลื่อนจากผลของการกำเนิดโครงสร้างยูเทคติคของอะลูมิเนียมและซิลิกอน และจากผลของเฟส สารประกอบเชิงโลหะ β-Al₅FeSi ที่ส่วนผสมของเหล็กเจือปนที่ต่างกันได้ โดยสามารถใช้ทำนายค่า ความสามารถในการซึมผ่านทั้งการไหลของน้ำโลหะในทิศทางขนานและตั้งฉากกับแขนปฐมภูมิของ เดนไดรท์ได้ดี ตลอดช่วงของการแข็งตัว ทั้งในกรณีที่มีและไม่มีเฟส β-Al₅FeSi นอกจากนั้น พจน์ จากผลของเฟสสารประกอบเชิงโลหะ ยังสามารถนำมาประยุกต์ใช้เพื่อทำนายค่าความสามารถในการ ซึมผ่าน ของโครงสร้างระหว่างการแข็งตัวที่มีลักษณะเป็น columnar ในโลหะชนิดอื่น ๆ ได้อีกด้วย

4.3 ผลของการปรับปรุงสภาพเกรนต่อการกำเนิดและเติบโตของโครงสร้างจุลภาค

เพื่อศึกษาผลของการปรับปรุงสภาพเกรนจากการเติม grain refiner ระบบ Al-5Ti-1B ใน โลหะอะลูมิเนียมผสม ต่อโครงสร้างจุลภาคที่เปลี่ยนแปลงไปภายหลังการแข็งตัว รวมถึงพฤติกรรมใน การกำเนิดและเติบโตของเฟสต่าง ๆ ระหว่างการแข็งตัว และทำการเปรียบเทียบกับกรณีที่ไม่เติม grain refiner ในการศึกษานี้ จึงได้ใช้เทคนิค in situ X-ray tomography ถ่ายภาพโครงสร้างจุลภาค 3 มิติในการศึกษาวิวัฒนาการของการกำเนิดและเติบโตของเฟสต่าง ๆ รวมถึงอิทธิพลของเกรนที่ถูก ปรับสภาพต่อการกำเนิดและเติบโตของเฟสอื่น ๆ โดยเฉพาะเฟสสารประกอบเชิงโลหะ

4.3.1. ผลของการปรับปรุงสภาพเกรนต่ออุณหภูมิในการกำเนิดเฟส

เมื่อนำผลการศึกษาอุณหภูมิในการกำเนิดเฟสต่างๆระหว่างการแข็งตัว ด้วยเทคนิค in situ X-ray tomography ของโลหะอะลูมิเนียมผสมซิลิกอนและทองแดง ทั้งในกรณีที่ไม่เติม grain refiner (NGR) และเติม grain refiner (GR) มาเปรียบเทียบกับอุณหภูมิที่วัดได้จากการทดสอบด้วย เทคนิค DSC และการคำนวณทางเทอร์โมไดนามิกส์ ดังสรุปในตารางที่ 5 พบว่า ลำดับในการเกิดเฟส สอดคล้องกันทุกเทคนิค แต่มีความแตกต่างของอุณหภูมิในการกำเนิดเฟสระหว่างเทคนิคเพียง เล็กน้อย โดยในกรณีที่เติม grain refiner อุณหภูมิในการกำเนิดเฟสอะลูมิเนียมปฐมภูมิและเฟส β-Al₅FeSi จะเพิ่มขึ้นเล็กน้อยจากผลของการปรับปรุงสภาพเกรนเมื่อเปรียบเทียบกับกรณีที่ไม่เติม grain refiner โดยเฉพาะเฟสอะลูมิเนียมปฐมภูมิ เนื่องจาก การเติม grain refiner ระบบ Al-5Ti-1B สำหรับโลหะอะลูมิเนียมผสม จะสนับสนุนการกำเนิดแบบ heterogeneous ทำให้อุณหภูมิ undercooling ลดลง โครงสร้างเดนไดรท์ของอะลูมิเนียมจึงเริ่มกำเนิดที่อุณหภูมิสูงขึ้น สอดคล้องกับ การศึกษาโดยการวิเคราะห์ทางความร้อน (thermal analysis assessment) ในอดีต [36] นอกจากนั้น มีการศึกษาอื่น ๆ เพิ่มเติมว่า อนุภาค TiB₂ จากผลของการเติม grain refiner ระบบนี้ สามารถทำหน้าที่เป็น heterogeneous nucleation site ให้กับเฟส β -Al₅FeSi ได้ เฟส β -Al₅FeSi จึงควรจะกำเนิดที่อุณหภูมิสูงขึ้น [47, 48] แต่อย่างไรก็ตาม จากการศึกษานี้พบว่า อุณหภูมิในการ ้กำเนิดเฟส β-Al₅FeSi ไม่ได้เพิ่มขึ้นอย่างชัดเจนเมื่อเติม grain refiner จึงไม่สามารถยืนยันข้อสรุป ดังกล่าวได้

ตารางที่ 5 - ผลเปรียบเทียบอุณหภูมิในการกำเนิดเฟสต่าง ๆ ระหว่างการแข็งตัว ด้วยเทคนิคต่าง ๆ ทั้งกรณีที่ไม่เติม (NGR) และเติม grain refiner (GR) ของโลหะอะลูมิเนียมผสมซิลิกอนและทองแดงที่ ส่วนผสมของเหล็กเจือปนร้อยละ 0.6 และ 1.0 โดยน้ำหนัก

	0.6%Fe				1.0%Fe					
Nucleation Phase	No Grain Refiner Grain Refiner		ThormoCol	No Grain Refiner		Grain Refiner		ThormoCol		
	Observation	DSC	Observation	DSC	mermoca	Observation	DSC	Observation	DSC	mermoca
Primary Dendrite	596±1	598	602±1	601	600	597±1	598	602±1	603	599
β-Intermetallics	578±1	573	581±1	576	580	592±1	593	595±1	596	587
Al–Si Eutectic	561±1	565	564±1	561	565	563±1	560	565±1	562	565
Al ₂ Cu	-	507	-	511	505	-	515	-	518	505

4.3.2. ผลการศึกษาโครงสร้างจุลภาคแบบ 2 มิติ หลังการแข็งตัว ด้วยกล้องจุลทรรศน์อิเล็กตรอนแบบส่องกราด

การศึกษาโครงสร้างจุลภาคแบบ 2 มิติ ภายหลังการแข็งตัว เพื่อยืนยันเฟสที่เกิดขึ้นในโลหะ อะลูมิเนียมผสมซิลิกอนและทองแดง ที่ส่วนผสมของเหล็กเจือปนร้อยละ 0.6 และ 1.0 โดยน้ำหนัก เมื่อมีการเติม grain refiner ร่วมด้วย แสดงไว้ในรูปที่ 86 และ 87 ตามลำดับ ผลการศึกษาในทั้งสอง ส่วนผสม พบว่า มีเฟสที่กำเนิดขึ้นทั้งหมด 4 เฟส คือ (1) เฟสเนื้อพื้นของอะลูมิเนียม (2) เฟส สารประกอบเชิงโลหะที่มีลักษณะเป็นเข็ม (3) เฟสซิลิกอน มีลักษณะเป็นแท่งกระจายทั่วเนื้อพื้น และ มีสีที่ใกล้เคียงกับเนื้อพื้น และ (4) เฟส Al₂Cu มีลักษณะเป็นก้อนสีขาว และมักกำเนิดในบริเวณที่มี เฟสสารประกอบเชิงโลหะ จากผลของการสะสมปริมาณธาตุทองแดงที่ละลายในน้ำโลหะบริเวณใกล้ เฟสสารประกอบเชิงโลหะ หรือบริเวณที่แข็งตัวสุดท้าย เมื่อทำการตรวจสอบส่วนประกอบทางเคมี ด้วยเทคนิค Energy-Dispersive X-ray spectroscopy (EDS) ในตำแหน่งของทั้ง 4 เฟส ดังแสดงใน ตารางที่ 86(c) และ 87(c) สามารถยืนยันส่วนผสมทางเคมีของเฟสต่างๆที่ปรากฏ รวมทั้งสามารถ ยืนยันได้ว่าสารประกอบเชิงโลหะที่มีลักษณะเป็นเข็ม มีสูตรโครงสร้าง β-Al₅FeSi สอดคล้องกับผล การศึกษาในอดีต [1, 2]

(b)

	Spectrum	Composition (%atomic)					
(C)	Spectrum -	A	Si	Fe	Cu		
	Spectrum 1	100.00	0.00	0.00	0.00		
	Spectrum 2	63.50	19.40	17.09	0.00		
	Spectrum 3	1.31	98.69	0.00	0.00		
	Spectrum 4	73.61	1.97	0.00	24.41		

รูปที่ 86 - โครงสร้างจุลภาคหลังการแข็งตัวของโลหะอะลูมิเนียมผสมซิลิกอนและทองแดง ที่ส่วนผสม ของเหล็กของเจือปนร้อยละ 0.6 โดยน้ำหนัก ในกรณีของการเติม grain refiner โดยศึกษาด้วยกล้อง จุลทรรศน์อิเล็กตรอนแบบส่องกราด ที่กำลังขยาย (a) 100 เท่า และ (b) 400 เท่า และ (c) แสดง ส่วนประกอบทางเคมี (โดยอะตอม) ณ บริเวณต่าง ๆ จากรูป (b) ด้วยเทคนิค Energy-dispersive

X-ray spectroscopy

(c)	Chastrum	Composition (%atomic)					
	Spectrum	A	Si	Fe	Cu		
	Spectrum 1	100.00	0.00	0.00	0.00		
	Spectrum 2	64.08	19.03	16.88	0.00		
	Spectrum 3	0.86	99.14	0.00	0.00		
	Spectrum 4	88.74	0.00	0.00	11.26		

รูปที่ 87 - โครงสร้างจุลภาคหลังการแข็งตัวของโลหะอะลูมิเนียมผสมซิลิกอนและทองแดง ที่ส่วนผสม ของเหล็กของเจือปนร้อยละ 1.0 โดยน้ำหนัก ในกรณีของการเติม grain refiner โดยศึกษาด้วยกล้อง จุลทรรศน์อิเล็กตรอนแบบส่องกราด ที่กำลังขยาย (a) 100 เท่า และ (b) 400 เท่า และ (c) แสดง ส่วนประกอบทางเคมี (โดยอะตอม) ณ บริเวณต่าง ๆ จากรูป (b) ด้วยเทคนิค Energy-dispersive X-ray spectroscopy

เฟสที่กำเนิดขึ้นทั้ง 4 เฟสนี้ มีสูตรโครงสร้างและลักษณะสัณฐานวิทยาหลังการแข็งตัว ที่ ปรากฏในภาพถ่ายโครงสร้างจุลภาค 2 มิติ เหมือนกันกับผลการศึกษาโลหะอะลูมิเนียมเกรดนี้ ในกรณี ที่ไม่เติม grain refiner ตามที่ได้อภิปรายในส่วนก่อนหน้า นั่นหมายความว่า ผลของ grain refiner ไม่ ส่งผลต่อชนิดและสัณฐานวิทยาของเฟสที่กำเนิดขึ้น ทั้งในส่วนผสมที่มีเหล็กเจือปนร้อยละ 0.6 หรือ 1.0 โดยน้ำหนัก

4.3.3. ผลการศึกษาโครงสร้างจุลภาคแบบ 3 มิติ ระหว่างการแข็งตัว ด้วยเทคนิค X-ray tomography

4.3.3.1 <u>ชิ้นงานที่มีส่วนผสมของเหล็กเจือปนร้อยละ 0.6 โดยน้ำหนัก ที่เติม grain refiner</u>

โครงสร้างจุลภาคตัดขวางแนวตั้งจากข้อมูลภาพถ่าย 3 มิติโดยเทคนิค in situ X-ray tomography ในรูปที่ 88 แสดงโครงสร้างจุลภาคกึ่งแข็งกึ่งเหลวของชิ้นงานโลหะอะลูมิเนียม ผสมซิลิกอนและทองแดงที่มีเหล็กเจือปนร้อยละ 0.6 โดยน้ำหนัก โดยที่ความแตกต่างของแต่ละ เฟส สามารถแยกแยะได้อย่างชัดเจนจากระดับสีที่แตกต่างกัน คือ โครงสร้างเดนไดรท์ของ อะลูมิเนียมมีสีเทาเข้ม และเฟสสารประกอบเชิงโลหะ β-Al₅FeSi มีสีขาว เมื่อเปรียบเทียบ ลักษณะโครงสร้างจุลภาคระหว่างการแข็งตัวในกรณีที่เติม grain refiner ดังรูปที่ 88(a) กับกรณี ที่ไม่เติม grain refiner ดังรูปที่ 88(b) จะพบว่า กรณีที่เติม grain refiner พบโครงสร้างเดน ไดรท์ของอะลูมิเนียมมีลักษณะแบบ equiaxed ทั้งหมด 3 เกรน (ดังแสดงในรูปที่ 89) สังเกตได้ จากทิศทางในการกำเนิดและเติบโตที่อิสระจากกัน แต่ในกรณีที่ไม่เติม grain refiner พบว่า โครงสร้างเดนไดรท์ของอะลูมิเนียมมีลักษณะแบบ columnar เพียงแค่ 1 เกรนเท่านั้น โดยแขน ของเดนไดรท์จัดเรียงตัวในทิศทางทแยงมุมกับชิ้นงาน ดังรูปที่ 88(b) ทำให้สรุปได้ว่า การเติม grain refiner ส่งผลโดยตรงต่อการปรับปรุงสภาพเกรน ซึ่งการที่โครงสร้างเดนไดรท์ของ อะลูมิเนียมกำเนิดและเติบโตเป็นลักษณะ equiaxed นั้น เป็นผลมาจากอนุภาค TiB₂ (ที่มีชั้น ของ Al₃Ti เกาะอยู่) ในน้ำโลหะที่มาจากการเติม grain refiner ระบบ Al-5Ti-1B ทำหน้าที่เป็น heterogeneous nucleation site ให้แก่การกำเนิดโครงสร้างเดนไดรท์ของอะลูมิเนียม [26, 31]

ร**ูปที่ 88** - โครงสร้างจุลภาคตัดขวางแนวตั้งระหว่างการแข็งตัวของชิ้นงานโลหะอะลูมิเนียมผสม ซิลิกอนและทองแดงที่ส่วนผสมของเหล็กเจือปนร้อยละ 0.6 โดยน้ำหนัก ระหว่าง (a) เติม และ (b) ไม่เติม grain refiner โดยแสดงโครงสร้างจุลภาคที่สัดส่วนของแข็ง (a) 0.35 (577±1℃) และ (b) 0.33 (575±1℃) กรอบสีเหลืองแสดงบริเวณที่ถูกเลือกเพื่อทำการศึกษา

เมื่อพิจารณาโครงสร้างจุลภาคระหว่างการแข็งตัวในกรณีที่เติม grain refiner พบว่า โครงสร้างเดนไดรท์ของอะลูมิเนียม มีลักษณะแบบ equiaxed โดยพบว่าจุดกำเนิดของทั้ง 3 เกรนอยู่ใกล้กับผนังของชิ้นงาน (รูปที่ 89(a)) ในระหว่างการแข็งตัว โครงสร้างเดนไดรท์ของ อะลูมิเนียมแต่ละเกรนจะเติบโตขึ้น จนกระทั่งชนกัน (รูปที่ 89(b)) โดยในการทดลองนี้ไม่พบ เกรนใหม่กำเนิดขึ้น เมื่อทำการคำนวณค่า local mean curvature ของโครงสร้างเดนไดรท์ใน แต่ละบริเวณ ดังแสดงในรูปที่ 89(c, d) ทำให้สามารถอธิบายถึงความเร็วในการเติบโตของ โครงสร้างเดนไดรท์จากผลของ curvature ได้ โดยในบริเวณปลายของเดนไดรท์ (dendrite tips) ที่ mean curvature สูงจะเติบโตด้วยความเร็วสูงกว่าบริเวณที่ mean curvature ต่ำกว่า

ภาพถ่ายโครงสร้างจุลภาค 3 มิติของชิ้นงานทรงกระบอกระหว่างการแข็งตัวที่ได้จาก เทคนิค in situ X-ray tomography จะถูกเลือกบริเวณ (subvolume) ที่แสดงถึงโครงสร้าง เดนไดรท์ลักษณะ equiaxed ได้ดี (กรอบสีเหลืองในรูปที่ 88(a)) ขนาด 400×400×400 voxels³ เท่ากันกับการศึกษาในกรณีที่ไม่เติม grain refiner ในหัวข้อก่อนหน้า เพื่อเป็นตัวแทนในการ วิเคราะห์ผลการกำเนิดและเติบโตของแต่ละเฟส และเพื่อลดขนาดของข้อมูลสำหรับการจำลอง การไหลของน้ำโลหะต่อไป วิวัฒนาการของโครงสร้างจุลภาคตัดขวางระหว่างการแข็งตัว ของขึ้นงานโลหะ อะลูมิเนียมผสมชิลิกอนและทองแดง ที่มีส่วนผสมของเหล็กเจือปนร้อยละ 0.6 โดยน้ำหนัก เมื่อ เติม grain refiner แสดงไว้ในรูปที่ 90(a-d) ที่อุณหภูมิ 602±1, 585±1, 581±1 และ 564±1°C ตามลำดับ เฟสแรกที่พบคือเฟสอะลูมิเนียมปฐมภูมิซึ่งมีสีเข้มกว่าน้ำโลหะ ลักษณะโครงสร้าง เดนไดรท์เป็น equiaxed ดังรูปที่ 90(a) เมื่ออุณหภูมิลดลง โครงสร้างเดนไดรท์ของอะลูมิเนียม เติบโตขึ้น ทำให้เกิดการผลักอะตอมของธาตุทองแดงละลายเข้าสู่น้ำโลหะมากขึ้น จึงยิ่งเกิดความ แตกต่างของระดับสีระหว่างเฟส จากผลของ X-ray attenuation ดังรูปที่ 90(b) เมื่ออุณหภูมิ ลดลงมากขึ้น พบการกำเนิดและเติบโตของเฟสสารประกอบเชิงโลหะ β-Al₅FeSi ที่มีลักษณะ สัณฐานวิทยาเป็นเข็ม ดังรูปที่ 90(c) หลังจากนั้นพบการกำเนิดขึ้นของโครงสร้างยูเทคติคของ อะลูมิเนียมและซิลิกอน ในรูปที่ 90(d) และเฟส Al₂Cu ที่กำเนิดขึ้นใช่วงสุดท้ายของการแข็งตัว (ไม่ได้แสดงไว้) ผลการทดลองจากเทคนิค in situ X-ray tomopraghy ยืนยันได้ว่า การกำเนิด เฟสของโลหะอะลูมิเนียมผสมเกรดนี้เมื่อเติม grain refiner จะมีลำดับในการกำเนิดเฟส เช่นเดียวกันกับกรณีที่ไม่เติม grain refiner ในขณะที่อุณหภูมิกำเนิดเฟสแตกต่างกันเล็กน้อย ดัง แสดงในตารางที่ 5 ซึ่งปฏิกิริยาและลำดับของการกำเนิดเฟสสอดคล้องกับการศึกษาอื่น ๆ ใน อดีตของโลหะอะลูมิเนียมผสมเกรดเดียวกันที่ส่วนผสมของเหล็กเจือปนแตกต่างกัน [3, 14]

รูปที่ 90 - วิวัฒนาการของโครงสร้างจุลภาคตัดขวางระหว่างการแข็งตัวในบริเวณที่ถูกเลือกเพื่อ ทำการศึกษา ของชิ้นงานโลหะอะลูมิเนียมผสมซิลิกอนและทองแดงที่ส่วนผสมของเหล็กเจือปน ร้อยละ 0.6 โดยน้ำหนัก เมื่อเติม grain refiner ร่วมด้วย โดยแสดงที่สัดส่วนปริมาตรของแข็ง 0.08, 0.28, 0.31 และ 0.56 ตามลำดับ

รูปที่ 91 แสดงโครงสร้างเดนไดรท์ของอะลูมิเนียมในรูปแบบ 3 มิติ ณ อุณหภูมิแรกที่ พบการกำเนิดของเฟสอะลูมิเนียมปฐมภูมิ (อุณหภูมิเดียวกันกับรูปที่ 90(a)) พบว่า โครงสร้าง เดนไดรท์ภายในบริเวณที่ถูกเลือกเพื่อทำการศึกษา เป็นบริเวณร่วมกันระหว่าง 3 เกรน และ ครอบคลุมบริเวณที่ทั้ง 3 เกรนมาชนกัน ซึ่งเป็นบริเวณส่วนตรงกลางของชิ้นงานทรงกระบอก ดังแสดงในรูปที่ 88(a)

รูปที่ 91 – ข้อมูลในรูปแบบ 3 มิติแสดงโครงสร้างเดนไดรท์ของอะลูมิเนียมระหว่างการแข็งตัว ในกรณีที่เติม grain refiner โดยพิจารณาในบริเวณที่ถูกเลือกเพื่อทำการศึกษา ณ อุณหภูมิ 596±1°C และความแตกต่างของสีบ่งบอกเกรนที่แตกต่างกัน

รูปที่ 92 แสดงข้อมูลภาพถ่าย 3 มิติของโครงสร้างเดนไดรท์ของอะลูมิเนียมระหว่างการ แข็งตัว โดยในงานวิจัยนี้เลือกทำการศึกษาใน 2 บริเวณ ดังรูปที่ 92(a) เพื่อยืนยันว่าบริเวณที่ เลือกศึกษาเป็นตัวแทนของทั้งขึ้นงาน เมื่อพิจารณาบริเวณที่ 1 (กรอบสีเหลืองของขิ้นงานดังรูปที่ 92(a)) พบว่า ลักษณะสัณฐานวิทยาของโครงสร้างเดนไดรท์เป็น equiaxed ที่เติบโตขึ้นเมื่อ อุณหภูมิลดต่ำลง โดยจะสังเกตได้ว่าช่องว่างระหว่างแขนของเดนไดรท์ของโครงสร้าง equiaxed มีความซับซ้อนมากกว่าโครงสร้าง columnar (ในกรณีที่ไม่เติม grain refiner) ดังแสดงในรูปที่ 93 โดยเฉพาะอย่างยิ่งบริเวณที่เป็นรอยต่อระหว่างเกรน เมื่อโครงสร้างยูเทคติคของอะลูมิเนียม และซิลิกอนกำเนิดขึ้นที่อุณหภูมิ 564±1℃ ดังรูปที่ 92(d) โครงสร้างยูเทคติคจะกำเนิดอย่าง เต็มที่ภายในช่องแขนของเดนไดรท์อย่างเห็นได้ชัด ทำให้สัดส่วนของแข็งโดยปริมาตรเพิ่มขึ้น อย่างรวดเร็ว ซึ่งมีลักษณะเช่นเดียวกันกับชิ้นงานที่ไม่เติม grain refiner เมื่อพิจารณาบริเวณที่ 2 (กรอบสีแดงของขิ้นงานดังรูปที่ 92(a)) พบว่าลักษณะโครงสร้างเดนไดรท์และโครงสร้างยูเทคติค ของอะลูมิเนียมและซิลิกอนมีพฤติกรรมการกำเนิดและเติบโตเช่นเดียวกันกับบริเวณที่ 1 และมี สัดส่วนของแข็งโดยปริมาตรใกล้เคียงกันกับบริเวณที่ 1 ตลอดช่วงของการแข็งตัว

รูปที่ 92 – ข้อมูลในรูปแบบ 3 มิติแสดงโครงสร้างอะลูมิเนียมเดนไดรท์ระหว่างการแข็งตัว ของ ชิ้นงานโลหะอะลูมิเนียมผสมซิลิกอนและทองแดงที่ส่วนผสมของเหล็กเจือปนร้อยละ 0.6 โดย น้ำหนัก เมื่อเติม grain refiner ร่วมด้วย โดยที่ (b-d) ถูกเลือกเพื่อศึกษาจากบริเวณที่ 1 (กรอบ สีเหลือง) และ (e-g) บริเวณที่ 2 (กรอบสีแดง) ขนาด 400×400×400 voxels³ ที่อุณหภูมิ (b, e) 602±1°C, (c, f) 581±1°C และ (g, d) 564±1°C

รูปที่ 93 แสดงข้อมูลภาพถ่ายในรูปแบบ 3 มิติ ของโครงสร้างเดนไดรท์ของอะลูมิเนียม ในโครงสร้างจุลภาคกึ่งแข็งกึ่งเหลว ระหว่างกรณีที่มีและไม่มีผลของ grain refiner พบลักษณะ สัณฐานวิทยาของโครงสร้างที่แตกต่างกันอย่างเห็นได้ชัด โดยรูป 93(a) ซึ่งแสดงลักษณะสัณฐาน วิทยาของโครงสร้างเดนไดรท์เป็น equiaxed และรูปที่ 93(b) แสดงลักษณะโครงสร้างเดนไดรท์ เป็น columnar ที่แขนของเดนไดรท์เรียงตัวขนานกันกับทิศทางแกน x ทั้งนี้สัดส่วนของแข็งโดย ปริมาตรของทั้งสองโครงสร้างมีค่าใกล้เคียงกัน ($f_s \sim 0.28\pm0.1$) แต่ช่องว่างระหว่างแขนของเดน โดรท์ในโครงสร้างลักษณะ equiaxed จะมีความซับซ้อนกว่ามาก โดยเฉพาะบริเวณรอยต่อ ระหว่างเกรน

รูปที่ 93 - เปรียบเทียบโครงสร้างเดนไดรท์ของอะลูมิเนียมที่แสดงผลเป็น 3 มิติระหว่างการ แข็งตัว ทั้งในกรณี (a) เติม และ (b) ไม่เติม grain refiner โดยพิจารณาที่อุณหภูมิ (a) 585±1℃ และ (b) 582±1℃ ซึ่งเป็นอุณหภูมิก่อนการกำเนิดเฟสสารประกอบเชิงโลหะ

เมื่อวิเคราะห์เปรียบเทียบสัดส่วนของแข็งโดยปริมาตรของโครงสร้างเดนไดรท์ตลอดช่วง ของการแข็งตัว กับแบบจำลอง Equilibrium solidification (lever rule) และแบบจำลอง Scheil solidification ดังรูปที่ 94 พบว่า สัดส่วนของแข็งโดยปริมาตรในช่วงแรกของการแข็งตัว จะสูงกว่า ค่าที่คำนวณได้จากแบบจำลอง เป็นผลจากการปรับปรุงสภาพเกรน ที่มี TiB₂ เป็น heterogeneous nucleation site ในการกำเนิด ทำให้ในช่วงแรก สัดส่วนของแข็งของ โครงสร้างเดนไดรท์มากขึ้นกว่าค่าที่คำนวณได้จากแบบจำลองหรือกรณีที่ไม่มี TiB₂ เป็นอนุภาคที่ เอื้อต่อการกำเนิดและเติบโต นอกจากนั้น จากผลของอุณหภูมิกำเนิดเฟสที่เพิ่มขึ้น ทำให้ โครงสร้างเดนไดรท์มีระยะเวลาในการกำเนิดและเติบโตได้สัดส่วนโดยปริมาตรมากกว่าเดิม เมื่อ เปรียบเทียบ ณ อุณหภูมิเดียวกัน แต่อย่างไรก็ตาม หลังจากผ่านช่วงแรกของการกำเนิดและ เติบโต สัดส่วนของแข็งของโครงสร้างเดนไดรท์จะใกล้เคียงกับค่าที่คำนวณได้จากแบบจำลอง เมื่อพิจารณาสัดส่วนของแข็งโดยปริมาตร ภายในบริเวณที่ทำการศึกษาทั้ง 2 บริเวณ พบว่า มีค่า ใกล้เคียงกันตลอดช่วงของการแข็งตัว ทำให้ยืนยันว่าบริเวณที่ทำการศึกษาสามารถใช้เป็น ตัวแทนของชิ้นงานได้

(เส้นทึบ)

เมื่อพิจารณาโครงสร้าง 3 มิติของเฟสสารประกอบเชิงโลหะ β -Al₅FeSi ของชิ้นงาน โลหะอะลูมิเนียมผสมซิลิกอนและทองแดง ที่มีการเติม grain refiner ดังแสดงในรูปที่ 95 พบว่า ลักษณะสัณฐานวิทยาของเฟส β -Al₅FeSi เป็นแผ่น (plate-like) ที่มีทิศทางการจัดเรียงตัวใน แต่ละแผ่นแตกต่างกันออกไป โดยไม่พบลักษณะสัณฐานวิทยาอื่น เช่น Chinese script ดังที่พบ ในโลหะอะลูมิเนียมผสมซิลิกอนจากการศึกษาที่ผ่านมา [8] นั่นหมายความว่า การเติม grain refiner เพื่อให้ส่งผลต่อการปรับปรุงสภาพเกรน จะเปลี่ยนลักษณะสัณฐานวิทยาของโครงสร้าง เดนไดรท์ของอะลูมิเนียม แต่จะไม่ส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงลักษณะสัณฐานวิทยาของโครงสร้าง เดนไดรท์ของอะลูมิเนียม แต่จะไม่ส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงลักษณะสัณฐานวิทยาของเพส สารประกอบเชิงโลหะ (สอดคล้องกับผลการวิเคราะห์ด้วยกล้องจุลทรรศน์อิเล็กตรอนแบบส่อง กราด ตามที่ได้กล่าวไปแล้ว) เมื่อพิจารณาลักษณะสัณฐานวิทยาและขนาดของเฟส β -Al₅FeSi ในบริเวณที่ทำการศึกษาทั้ง 2 บริเวณ พบว่าไม่มีความแตกต่างกัน แต่ในบริเวณที่ 2 (กรอบสีแดง ในรูปที่ 95(a)) มีสัดส่วนโดยปริมาตรของเฟส β -Al₅FeSi ในช่วงแรกสูงกว่าบริเวณที่ 1 (กรอบสี เหลือง ในรูปที่ 95(a)) ซึ่งเมื่อพิจารณาร่วมกันกับโครงสร้างเดนไดรท์ของอะลูมิเนียมทั้งชิ้นงาน ระหว่างการเติบโต ดังรูปที่ 89(a, c) พบว่า การกำเนิดและเติบโตของเฟสอะลูมิเนียมปฐมภูมิไม่ เท่ากันตลอดทั้งชิ้นงาน โดยมีการกำเนิดและเติบโตในส่วนล่างของชิ้นงานทรงกระบอกเร็วกว่า ส่วนบน (คาดว่าเป็นผลของการมี temperature gradient ภายในชิ้นงาน) จึงน่าจะเป็นสาเหตุ ให้สัดส่วนโดยปริมาตรของเฟส β-Al₅FeSi ในบริเวณที่ 2 มากกว่าบริเวณอื่นในช่วงแรก และ บริเวณเหนือขึ้นไปจากบริเวณที่ 1 มีปริมาณที่น้อยกว่าปกติ ณ อุณหภูมิเดียวกัน แต่อย่างไรก็ ตาม สัดส่วนโดยปริมาตรของเฟส β-Al₅FeSi ในช่วงหลังของการแข็งตัว ไม่แตกต่างอย่างมี นัยสำคัญ ด้วยเหตุผลดังกล่าว ในงานวิจัยนี้จึงเลือกข้อมูลจากบริเวณที่ 1 ซึ่งเป็นช่วงกลางของ ชิ้นงาน สำหรับการวิเคราะห์การกำเนิดและเติบโตของเฟส β-Al₅FeSi เชิงปริมาณต่อไป

ร**ูปที่ 95** – ข้อมูลในรูปแบบ 3 มิติแสดงเฟสสารประกอบเชิงโลหะ β-Al₅FeSi ระหว่างการ แข็งตัว ของขึ้นงานโลหะอะลูมิเนียมผสมซิลิกอนและทองแดงที่ส่วนผสมของเหล็กเจือปนร้อยละ 0.6 โดยน้ำหนัก เมื่อเติม grain refiner ร่วมด้วย โดยที่ (b-d) ถูกเลือกเพื่อศึกษาจากบริเวณที่ 1 (กรอบสีเหลือง) และ (e-g) บริเวณที่ 2 (กรอบสีแดง) ขนาด 400×400×400 voxels³ ที่ อุณหภูมิ (b, e) 581±1°C, (c, f) 577±1°C และ (g, d) 541±1°C โดยที่สามารถแยกแยะแผ่นได้ จากความแตกต่างของสี

นอกจากนั้น เมื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการกำเนิดและเติบโตของเฟส β-Al₅FeSi ต่อโครงสร้างเดนไดรท์ของอะลูมิเนียม พบว่า เฟสสารประกอบเชิงโลหะ β-Al₅FeSi มักจะกำเนิด ใกล้ ๆ หรือบนเฟสของอะลูมิเนียมปฐมภูมิภายในช่องว่างระหว่างแขนของเดนไดรท์ ดังรูปที่ 96 ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาในอดีต [15] แต่อย่างไรก็ตาม การจัดเรียงตัวของเฟส β-Al₅FeSi แต่ละแผ่น ไม่มีทิศทางจำเพาะภายในช่องแขนของเดนไดรท์และไม่พบทิศทางในการจัดเรียงตัว จำเพาะของ β-Al₅FeSi ต่อแขนทุติยภูมิของเดนไดรท์เช่นเดียวกัน ทั้งในบริเวณที่ 1 และ 2

รูปที่ 96 - ข้อมูลในรูปแบบ 3 มิติแสดงการกำเนิดและเติบโตของเฟส β-Al₅FeSi ภายในช่อง แขนระหว่างเดนไดรท์ ของขึ้นงานโลหะอะลูมิเนียมผสมซิลิกอนและทองแดงที่ส่วนผสมของ เหล็กเจือปนร้อยละ 0.6 โดยน้ำหนัก เมื่อเติม grain refiner ร่วมด้วย ของทั้ง 2 บริเวณที่ ทำการศึกษา ณ อุณหภูมิ 581±1℃

เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบข้อมูลภาพถ่าย 3 มิติของเฟสสารประกอบเชิงโลหะ β-Al₅FeSi ระหว่างกรณีที่เติมและไม่เติม grain refiner ดังรูปที่ 97 ไม่พบความแตกต่างระหว่าง 2 ชิ้นงาน ทั้งลักษณะสัณฐานวิทยาและขนาดของแผ่น β-Al₅FeSi รวมถึงไม่พบทิศทางในการ จัดเรียงตัวจำเพาะของแผ่น β-Al₅FeSi อีกด้วย

ร**ูปที่ 97** - เปรียบเทียบลักษณะสัณฐานวิทยาและขนาดของเฟส β-Al₅FeSi ของชิ้นงานโลหะ อะลูมิเนียมผสมซิลิกอนและทองแดงที่ส่วนผสมของเหล็กเจือปนร้อยละ 0.6 โดยน้ำหนัก ระหว่าง (a) เติม และ (b) ไม่เติม grain refiner ที่อุณหภูมิ (a) 551±1℃ และ (b) 550±1℃ ในช่วงสุดท้ายของการแข็งตัว โดยที่สามารถแยกแยะแผ่นได้จากความแตกต่างของสี
4.3.3.2 ชิ้นงานที่มีส่วนผสมของเหล็กเจือปนร้อยละ 1.0 โดยน้ำหนัก ที่เติม grain refiner

พิจารณาภาพถ่ายโครงสร้างจุลภาคระหว่างการแข็งตัวของโลหะอะลูมิเนียมผสมซิลิกอน และทองแดง ที่มีส่วนผสมของเหล็กเจือปนร้อยละ 1.0 โดยน้ำหนัก ในกรณีที่เติม grain refiner จากเทคนิค in situ X-ray tomography ดังรูปที่ 98 ที่บันทึกได้ ณ อุณหภูมิ 598±1°C, 592±1°C, 567±1°C และ 564±1°C พบว่า ลำดับในการกำเนิดเฟสเหมือนกันกับชิ้นงานที่มี ส่วนผสมของเหล็กเท่ากันในกรณีที่ไม่เติม grain refiner และเหมือนกับชิ้นงานที่มีส่วนผสมของ เหล็กเจือปนร้อยละ 0.4 และ 0.6 โดยน้ำหนัก นอกจากนั้นยังสอดคล้องกับการศึกษาด้วยวิธีการ คำนวณทางเทอร์โมไดนามิกส์อีกด้วย โดยเฟสแรกที่พบคือเฟสของอะลูมิเนียมปฐมภูมิ ซึ่งมีสีเทา เข้มกว่าบริเวณอื่นในรูปที่ 98(a) จากนั้นเมื่ออุณหภูมิลดต่ำลง พบการกำเนิดขึ้นของเฟส สารประกอบเชิงโลหะ β-Al₅FeSi ในรูปที่ 98(b) มีลักษณะสัณฐานวิทยาเป็นเข็มในภาพถ่าย โครงสร้างจุลภาคตัดขวางเช่นเดียวกันกับกรณีที่ไม่เติม grain refiner และเมื่ออุณหภูมิลดลงถึง 564±1°C พบการกำเนิดของโครงสร้างยูเทคติคของอะลูมิเนียมและซิลิกอนที่เติบโตอย่างเต็มที่ ภายในช่องแขนของเดนไดรท์ ดังรูปที่ 98(d)

รูปที่ 98 - วิวัฒนาการของโครงสร้างจุลภาคตัดขวางระหว่างการแข็งตัวในบริเวณที่ถูกเลือกเพื่อ ทำการศึกษา ขนาด 400×400 voxels² ของชิ้นงานโลหะอะลูมิเนียมผสมซิลิกอนและทองแดงที่ ส่วนผสมเหล็กเจือปนร้อยละ 1.0 โดยน้ำหนัก เมื่อเติม grain refiner ร่วมด้วย โดย (a-d) แสดง ที่สัดส่วนปริมาตรของแข็ง 0.24, 0.29, 0.35 และ 0.56 ตามลำดับ

รูปที่ 99 - ข้อมูลในรูปแบบ 3 มิติแสดง (a) โครงสร้างเดนไดรท์ของอะลูมิเนียม ณ อุณหภูมิเริ่ม กำเนิด, (b) การกำเนิดและเติบโตของเฟสสารประกอบเชิงโลหะ β-Al₅FeSi ภายในช่องแขน ระหว่างเดนไดรท์ และ (c) เฟสสารประกอบเชิงโลหะ β-Al₅FeSi ในช่วงสุดท้ายของการแข็งตัว ของชิ้นงานโลหะอะลูมิเนียมผสมซิลิกอนและทองแดงที่ส่วนผสมเหล็กเจือปนร้อยละ 1.0 โดย น้ำหนัก เมื่อเติม grain refiner ร่วมด้วย โดยที่ (a-c) แสดงที่อุณหภูมิ 598±1, 592±1 และ 564±1°C ตามลำดับ

พิจารณาลักษณะของโครงสร้างเดนไดรท์ในรูปแบบ 3 มิติ พบว่า โดยส่วนใหญ่มีลักษณะ โครงสร้างเป็น columnar ที่แขนของเดนไดรท์เรียงตัวขนานกัน ดังรูปที่ 99 (a) มีเพียงบาง บริเวณของชิ้นงานที่แขนของเดนไดรท์ไม่ขนานกัน ซึ่งเป็นบริเวณเดียวกันกับที่ถูกเลือกเพื่อทำ การวิเคราะห์การกำเนิดและเติบโต (เนื่องจากเป็นบริเวณเดียวที่มีความซับซ้อนของช่องแขน ระหว่างเดนไดรท์ ดังรูปที่ 100) โดยที่พบเดนไดรท์ลักษณะนี้เพียงแค่ช่วงประมาณ 200 ไมครอน จากชิ้นงานขนาด 5 มิลลิเมตร และไม่สามารถยืนยันได้อย่างแน่ชัดว่าเป็นโครงสร้างลักษณะ columnar หรือ equiaxed เนื่องจากอาจจะเป็นผลของอนุภาค TiB₂ ที่อยู่ใกล้ผนังของชิ้นงาน หรืออาจเป็นแขนทุติยภูมิของโครงสร้างเดนไดรท์ลักษณะ columnar ที่ไม่สามารถยืนยันได้

พิจารณาลักษณะสัณฐานวิทยาและขนาดของเฟสสารประกอบเชิงโลหะ β -Al₅FeSi ดัง แสดงในรูปที่ 99(b) พบว่า เฟส β -Al₅FeSi ไม่เปลี่ยนแปลงจากกรณีที่ไม่มีการเติม grain refiner โดยที่เฟส β -Al₅FeSi ยังคงกำเนิดใกล้ ๆ หรือบนเฟสของอะลูมิเนียมปฐมภูมิภายในช่องว่าง ระหว่างแขนของเดนไดรท์ และไม่พบทิศทางของการจัดเรียงตัวจำเพาะของเฟส β -Al₅FeSi ต่อ แขนของเดนไดรท์ นอกจากนั้นยังพบว่า สัดส่วนของแข็งโดยปริมาตรและจำนวนของเฟส β -Al₅FeSi สูงตั้งแต่ช่วงแรกของการแข็งตัว เช่นเดียวกันกับกรณีที่ไม่เติม grain refiner เนื่อง ด้วยเหตุผลจากการที่มีปริมาณเหล็กในน้ำโลหะมากขึ้น จะทำให้ความเข้มข้นของเหล็กที่ละลาย ในน้ำโลหะมากเพียงพอที่จะตกตะกอนเฟส β -Al₅FeSi ได้สัดส่วนของแข็งมากขึ้นตั้งแต่ช่วงแรก ของการกำเนิดและเติบโต และพบว่าสัดส่วนของแข็งโดยปริมาตรหลังจากการแข็งตัวสมบูรณ์ ของเฟส β-Al₅FeSi สูงถึงร้อยละ 6.06 (รูปที่ 99(c)) ซึ่งไม่แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญกับกรณีที่ไม่ เติม grain refiner ที่มีสัดส่วนของแข็งโดยปริมาตรร้อยละ 6.75

รูปที่ 100 – ภาพโครงสร้างจุลภาคตัดขวางแนวตั้งระหว่างการแข็งตัวของชิ้นงานโลหะ ้อะลูมิเนียมผสมซิลิกอนและทองแดงที่ส่วนผสมของเหล็กเจือปนร้อยละ 1.0 โดยน้ำหนัก ที่เติม grain refiner โดยแสดงโครงสร้างจุลภาคที่สัดส่วนของแข็ง 0.24 (598±1℃)

จากผลของโครงสร้างเดนไดรท์ของอะลูมิเนียมที่มีลักษณะเป็น columnar และไม่พบ โครงสร้างเดนไดรท์ลักษณะ equiaxed อย่างชัดเจน รวมถึงสัดส่วนของแข็งโดยปริมาตรของเฟส β-Al₅FeSi ไม่เพิ่มขึ้นเมื่อเติม grain refiner เหมือนกับผลการศึกษาในชิ้นงานที่มีส่วนผสมของ เหล็กร้อยละ 0.6 โดยน้ำหนัก เพราะฉะนั้น จึงไม่สามารถสรุปได้ว่า ชิ้นงานที่มีส่วนผสมของเหล็ก ร้อยละ 1.0 โดยน้ำหนักที่เติม grain refiner นี้ เกิดการปรับปรุงสภาพเกรนจากผลของ grain refiner หรือไม่

4.3.4. ผลการวิเคราะห์พฤติกรรมการกำเนิดและเติบโตของสารประกอบเชิงโลหะ β-Al₅FeSi เชิงปริมาณ

้ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบสัดส่วนโดยปริมาตรของเฟส β-Al₅FeSi ระหว่างการแข็งตัว ทั้ง ในกรณีที่มีและไม่มีการเติม grain refiner แสดงดังรูปที่ 101 เมื่อพิจารณาชิ้นงานที่มีส่วนผสมของ เหล็กเจือปนร้อยละ 0.6 โดยน้ำหนัก (เส้นสีน้ำเงิน) สัดส่วนโดยปริมาตรของเฟส β-Al₅FeSi ในกรณีที่ เติม grain refiner (เส้นประ) สูงกว่ากรณีที่ไม่เติม grain refiner (เส้นทึบ) ตลอดช่วงของการแข็งตัว โดยหลังจากการแข็งตัวสมบูรณ์ สัดส่วนโดยปริมาตรของเฟส β-Al₅FeSi ในกรณีที่เติม grain refiner ้สูงถึงร้อยละ 2.94 เทียบกับกรณีที่ไม่เติม grain refiner คือ ร้อยละ 2.04 นอกจากนั้นยังพบว่า สัดส่วนโดยปริมาตรที่เพิ่มขึ้นของเฟส β -Al₅FeSi แบ่งออกเป็น 2 ช่วงตามปฏิกิริยาที่กำเนิดและเติบโต เช่นเดียวกันกับกรณีที่ไม่เติม grain refiner คือ เฟส β-Al₅FeSi จะเริ่มกำเนิดผ่านปฏิกิริยา L $\rightarrow \alpha$ -Al+ β -Al₅FeSi หรือก่อนโครงสร้างยูเทคติคของอะลูมิเนียมและซิลิกอนจะกำเนิดขึ้น ในช่วงนี้ สัดส่วนโดยปริมาตรของเฟส β -Al₅FeSi จะเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วในช่วงระยะเวลาสั้น ๆจนกระทั่ง อุณหภูมิลดลงถึง 564±1°C เฟส β -Al₅FeSi จะเริ่มกำเนิดผ่านปฏิกิริยา L $\rightarrow$ (α -Al + Si) + β -Al₅FeSi ซึ่งสัดส่วนโดยปริมาตรของเฟส β -Al₅FeSi จะเริ่มคงที่อย่างเห็นได้ชัด เนื่องจากอะตอมของธาตุที่ ละลายในน้ำโลหะมีปริมาณลดลง และเฟส β -Al₅FeSi ถูกขัดขวางอย่างเต็มที่จากโครงสร้างยูเทคติค ของอะลูมิเนียมและซิลิกอนที่กำเนิดอย่างอิสระภายในช่องแขนของเดนไดรท์ สัดส่วนโดยปริมาตรของ เฟส β -Al₅FeSi จึงแทบจะไม่เปลี่ยนแปลง ทั้งจากผลของการกำเนิดและเติบโตที่ลดลงของเฟส β -Al₅FeSi

รูปที่ 101 - สัดส่วนของแข็งโดยปริมาตรของเฟสสารประกอบเชิงโลหะที่อุณหภูมิต่าง ๆ ระหว่างการ แข็งตัว ของชิ้นงานโลหะอะลูมิเนียมผสมซิลิกอนและทองแดงที่ส่วนผสมของเหล็กเจือปนต่างกัน ทั้ง กรณีที่เติมและไม่เติม grain refiner โดยที่ GR หมายถึงกรณีที่เติม grain refiner

พฤติกรรมในการกำเนิดของเฟส β -Al₅FeSi เมื่อมีผลของ grain refiner มีลักษณะการ กระจายตัวแบบระฆังคว่ำ (Gaussian distribution) ดังรูปที่ 102(a) ซึ่งมีลักษณะเดียวกันกับกรณีที่ ไม่เติม grain refiner ดังรูปที่ 102(b) จากการ fitting สมการเกาส์เซียนในการกำเนิดดังสมการที่ (17) (เส้นสีแดง) พบว่า กรณีที่เติม grain refiner มีช่วงของการกำเนิดที่กว้างกว่า รวมทั้งมีอุณหภูมิ เฉลี่ยของการกำเนิดเฟส β -Al₅FeSi ที่สูงกว่ากรณีที่ไม่เติม grain refiner เมื่อวิเคราะห์ความถี่ในการ กำเนิดของเฟส β -Al₅FeSi พบว่า เฟส β -Al₅FeSi กำเนิดขึ้นจำนวนมากทันทีตั้งแต่อุณหภูมิแรกที่ ตรวจพบการกำเนิดเฟส β -Al₅FeSi เนื่องจากเฟสอะลูมิเนียมปฐมภูมิกำเนิดและเติบโตออกมาใน ปริมาณสูงกว่ากรณีที่ไม่เติม grain refiner ตั้งแต่ช่วงแรกของการแข็งตัว ทำให้เกิดการผลักอะตอม ของธาตุเข้าสู่น้ำโลหะได้มากขึ้น ความเข้มข้นของธาตุผสมในน้ำโลหะจึงยิ่งยวดพอที่จะตกตะกอนเฟส β-Al₅FeSi ได้จำนวนมากที่อุณหภูมิสูงขึ้น สังเกตได้จากการที่เฟส β-Al₅FeSi โดยส่วนใหญ่ยังคง กำเนิดใกล้ ๆ หรือบนแขนของเดนไดรท์ ภายในช่องว่างระหว่างแขนของเดนไดรท์ นอกจากนั้นการที่ เฟส β-Al₅FeSi เริ่มกำเนิดที่อุณหภูมิสูงขึ้นนี้ อาจเป็นผลมาจากอนุภาค TiB₂ ทำหน้าที่เป็น nucleation site ให้แก่การกำเนิดของเฟส β-Al₅FeSi ตามที่เคยมีผู้เสนอไว้ในอดีต [47, 48]

การที่จำนวนของเฟส β-Al₅FeSi ที่กำเนิดมากขึ้น ณ อุณหภูมิกำเนิดเฟส ในกรณีที่เติม grain refiner ประกอบกับพฤติกรรมการเติบโตอย่างรวดเร็วภายหลังการกำเนิด จึงเป็นสาเหตุหลักให้ สัดส่วนโดยปริมาตรของเฟส β-Al₅FeSi ในกรณีที่เติม grain refiner เพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว เมื่อเทียบ กับกรณีที่ไม่เติม grain refiner ในส่วนผสมของเหล็กที่เจือปนเท่ากัน

รูปที่ 102 - เปรียบเทียบกราฟแสดงความถี่ในการกำเนิดเฟสสารประกอบเชิงโลหะต่อหน่วยปริมาตร ในแต่ละอุณหภูมิ (T_n) ระหว่างการแข็งตัว ของชิ้นงานโลหะอะลูมิเนียมผสมซิลิกอนและทองแดงที่ ส่วนผสมของเหล็กเจือปนร้อยละ 0.6 โดยน้ำหนัก ระหว่างกรณีที่ (a) เติม และ (b) ไม่เติม grain refiner โดยที่ ∆T_n แสดง nucleation undercooling และเส้นสีแดงแสดงการกระจายตัวแบบระฆัง คว่ำ

เมื่อพิจารณาพฤติกรรมการเติบโตของเฟส β-Al₅FeSi จากการกระจายตัวของความยาวแผ่น ที่เปลี่ยนไป ณ อุณหภูมิต่าง ๆ ระหว่างการแข็งตัว ดังแสดงในรูปที่ 103 พบว่าในกรณีที่ไม่เติม grain refiner (รูปที่ 103(b)) การเติบโตของเฟส β-Al₅FeSi มีพฤติกรรมเช่นเดียวกันกับชิ้นงานที่มีส่วนผสม ของเหล็กเจือปนอื่น คือ ในช่วงแรก เฟส β-Al₅FeSi ที่กำเนิดขึ้นแล้วยังสามารถเติบโตเพิ่มขนาดขึ้นได้ ในอุณหภูมิถัดไป (ยังไม่ถูกจำกัดด้วยขนาดของช่องระหว่างแขนของเดนไดรท์) ในขณะเดียวกัน β-Al₅FeSi แผ่นใหม่ก็สามารถกำเนิดขึ้นได้โดยมีขนาดความยาวเริ่มต้นที่สั้น แต่ภายหลังจากโครงสร้าง ยูเทคติคของอะลูมิเนียมและซิลิกอนกำเนิดขึ้น การกระจายตัวของความยาว β-Al₅FeSi แทบจะไม่ เปลี่ยนแปลง เพราะนอกจาก β-Al₅FeSi แผ่นเดิมจะเติบโตเพิ่มขึ้นได้อย่างจำกัดเนื่องจากการขัดขวาง จากเฟสอื่นแล้ว β-Al₅FeSi แผ่นใหม่ยังกำเนิดขึ้นน้อยมาก (ดังรูปที่ 102(b)) อีกด้วย

เมื่อพิจารณาในกรณีที่เติม grain refiner เฟส β-Al₅FeSi จะกำเนิดขึ้นจำนวนมาก ตั้งแต่ อุณหภูมิแรกที่ตรวจพบ (ดังรูปที่ 102(a)) ซึ่งเฟส β-Al₅FeSi เหล่านี้ โดยส่วนใหญ่มีความยาวอยู่ ในช่วง 100-200 µm (เส้นสีดำ ในรูปที่ 103(a)) เมื่ออุณหภูมิลดต่ำลงระหว่างการแข็งตัว พบว่า การ กระจายตัวของความยาวมีลักษณะเดิม แต่จะมีจำนวนของแผ่นที่แต่ละขนาดความยาวเพิ่มมากขึ้น รวมทั้งมีค่าฐานนิยมของความยาวแผ่นคงที่ประมาณ 150 µm ลักษณะการกระจายตัวนี้ แสดงให้เห็น ว่า ถึงแม้จะมีการกำเนิดขึ้นของ β-Al₅FeSi แผ่นใหม่ที่มีขนาดที่สั้น แต่ β-Al₅FeSi แผ่นเดิมก็จะเติบโต เพิ่มขึ้นได้อย่างมากในอุณหภูมิถัดไป ทำให้ฐานนิยมของกราฟจึงอยู่ ณ ตำแหน่งความยาวของแผ่นเท่า เดิม ไม่เปลี่ยนแปลงอย่างเห็นได้ชัด ทำให้เป็นข้อที่แตกต่างอย่างชัดเจนเมื่อเทียบกับกรณีไม่เติม grain refiner (ดังรูปที่ 103(b)) ที่การกระจายตัวของกราฟจะขยับเบ้ขวามากขึ้น (ฐานนิยมลดลง) ใน ระหว่างการเย็นตัว เนื่องจากเฟส β-Al₅FeSi ที่กำเนิดใหม่มีความยาวที่สั้นและมีข้อจำกัดในการเติบโต จึงสามารถถ่วงน้ำหนักพีคของกราฟให้ขยับเบ้ขวาได้มากขึ้น

รูปที่ 103 - เปรียบเทียบการกระจายตัวของความยาวของเฟสสารประกอบเชิงโลหะที่เปลี่ยนแปลง ระหว่างการแข็งตัวของชิ้นงานโลหะอะลูมิเนียมผสมซิลิกอนและทองแดงที่ส่วนผสมของเหล็กเจือปน ร้อยละ 0.6 โดยน้ำหนัก ระหว่างกรณีที่ (a) เติม และ (b) ไม่เติม grain refiner โดยที่ T_n-T แสดงถึง nucleation undercooling

เมื่อทำการเปรียบเทียบการกระจายตัวของความยาว β-Al₅FeSi หลังจากแข็งตัวสมบูรณ์ ระหว่างชิ้นงานที่เติมและไม่เติม grain refiner ดังรูปที่ 104 พบว่า เฟส β-Al₅FeSi ในชิ้นงานที่เติม grain refiner มีโอกาสที่จะเติบโตเป็นแผ่นยาวได้มากกว่า (ค่าฐานนิยมของความยาวแผ่น 150 μm เทียบกับ 100 μm ดังรูปที่ 104(a)) เนื่องจากในชิ้นงานนี้ เฟส β-Al₅FeSi กำเนิดขึ้นจำนวนมากตั้งแต่ อุณหภูมิแรก ในขณะที่สัดส่วนของแข็งของเฟสต่าง ๆ และความซับซ้อนของช่องแขนระหว่าง เดนไดรท์ยังไม่สูงมาก ทำให้เฟส β-Al₅FeSi โดยส่วนใหญ่ กำเนิดออกมาในช่วงที่ยังมีพื้นที่อิสระให้ เติบโตต่อได้ แตกต่างจากชิ้นงานที่ไม่เติม grain refiner ที่เฟส β-Al₅FeSi โดยส่วนใหญ่กำเนิดที่ อุณหภูมิต่ำกว่า (อุณหภูมิกำเนิดเฟส 578±1°C เทียบกับ 581±1°C) จึงมีความยาวแผ่นที่สั้นเพราะมี พื้นที่ให้เติบโตเหลืออยู่น้อยลง (ปริมาณสัดส่วนของแข็งของโครงสร้างเดนไดรท์ของอะลูมิเนียม ณ อุณหภูมิกำเนิดเฟส β-Al₅FeSi คือ 0.31 เทียบกับ 0.29) เพื่อยืนยันถึงคำอธิบายเกี่ยวกับการเติบโต ของเฟส β-Al₅FeSi ดังที่ได้อภิปรายนี้ งานวิจัยนี้จึงได้ทำการวิเคราะห์วิวัฒนาการของความยาวเฉลี่ย ระหว่างการแข็งตัว ของเฟสสารประกอบเชิงโลหะ β -Al₅FeSi เฉพาะแผ่นที่กำเนิด ณ อุณหภูมิแรก ในกรณีที่เติมและไม่เติม grain refiner ดังรูปที่ 104(b) ผลการวิเคราะห์แสดงให้เห็นว่า เฟส β-Al₅FeSi ในชิ้นงานที่มีการเติม grain refiner มีความยาวเฉลี่ย ณ อุณหภูมิที่เกิดสูงกว่า และ สามารถเติบโตเป็นเฟสที่ความความยาวเฉลี่ยสูงกว่าได้เมื่อเทียบกับกรณีที่ไม่มีการเติม grain refiner อันเป็นผลมาจากการที่มีพื้นที่อิสระให้สามารถเติบโตต่อได้ดังที่ได้กล่าวข้างต้น

รูปที่ 104 - (a) การกระจายตัวของความยาวของเฟสสารประกอบเชิงโลหะ β-Al₅FeSi หลังจากการ แข็งตัวสมบูรณ์ และ (b) ความสัมพันธ์ระหว่างความยาวเฉลี่ยของเฟส β-Al₅FeSi เฉพาะแผ่นที่กำเนิด ณ อุณหภูมิแรกระหว่างการแข็งตัว ของชิ้นงานโลหะอะลูมิเนียมผสมซิลิกอนและทองแดงที่มีเหล็ก เจือปนร้อยละ 0.6 โดยน้ำหนัก ระหว่างกรณีที่เติมและไม่เติม grain refiner

เพราะฉะนั้น จึงสามารถยืนยันได้ว่า สัดส่วนโดยปริมาตรของเฟส β -Al₅FeSi ที่เพิ่มขึ้นอย่าง มากในช่วงแรกของชิ้นงานที่เติม grain refiner นอกจากจะมีผลหลักจากการกำเนิดขึ้นจำนวนมาก ตั้งแต่อุณหภูมิแรกแล้วนั้น การที่แผ่น β -Al₅FeSi ที่กำเนิดในช่วงแรกสามารถเติบโตต่อได้หลังจากการ กำเนิด ก็เป็นสาเหตุให้สัดส่วนโดยปริมาตรของเฟส β -Al₅FeSi เพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วในช่วงแรกของ การแข็งตัวเช่นเดียวกัน โดยที่ grain refiner ส่งผลโดยตรงต่อการปรับปรุงสภาพเกรนทำให้พฤติกรรม การกำเนิดและเติบโตของโครงสร้างเดนไดรท์ของอะลูมิเนียมเปลี่ยนไป จึงเป็นสาเหตุให้พฤติกรรม การกำเนิดและเติบโตของเฟส β -Al₅FeSi เปลี่ยนแปลงตามไปด้วย อย่างไรก็ตามผลการศึกษาใน งานวิจัยนี้ยังไม่สามารถพิสูจน์ข้อเสนอที่ว่า grain refiner สามารถเป็น nucleation site ให้กับเฟส β -Al₅FeSi โดยตรงได้

4.4 ผลการศึกษาความสามารถในการไหลของน้ำโลหะระหว่างการแข็งตัวของโครงสร้าง จุลภาคที่มีผลของ grain refiner ร่วมด้วย

ผลการศึกษาความสามารถในการไหลของน้ำโลหะระหว่างการแข็งตัว ภายในโครงสร้าง จุลภาคที่มีเดนไดรท์ลักษณะ equiaxed จากผลของ grain refiner ทั้งในกรณีที่มีและไม่มีเฟส สารประกอบเชิงโลหะ β-Al₅FeSi โดยการจำลองการไหลของน้ำโลหะเข้าสู่โครงสร้างจุลภาคทั้ง 3 ทิศทาง (ไหลทิศทางขนานกับแกน x, y และ z) ได้ค่าความสามารถในการซึมผ่านที่วัดได้ ณ อุณหภูมิ ต่าง ๆ ดังแสดงในตารางที่ 6

ตารางที่ 6 - ค่าความสามารถในการซึมผ่าน ณ อุณหภูมิต่าง ๆ จากการจำลองการไหลของน้ำโลหะ เข้าสู่โครงสร้างจุลภาคระหว่างการแข็งตัวทั้งที่ไม่มีและมีเฟส β-Al₅FeSi โดยการจำลองการไหลของ น้ำโลหะเข้าสู่โครงสร้างจุลภาคทั้ง 3 ทิศทาง (ไหลทิศทางขนานกับแกน x, y และ z)

Temperature (°C)	Permeability ×10 ⁻¹² [m²]								· 14 -
	Without intermetallics				With intermetallics				<i>in situ</i> identification
	Kxx	Куу	Kzz	Kavg	Kxx	Куу	Kzz	Kavg	Genuication
602	478.28	491.63	387.68	452.53					α-A
598	325.04	283.45	300.61	303.03					
594	275.25	243.66	257.08	258.66					
589	182.18	163.70	176.45	174.11					
585	166.96	148.78	154.03	156.59					
581	151.24	139.91	138.75	143.30	125.96	116.31	113.15	118.47	β-intermetallics
577	131.38	125.86	125.46	127.56	79.56	75.14	78.15	77.62	
572	108.62	104.71	105.29	106.21	54.64	53.33	56.20	54.72	
568	104.86	100.82	101.99	102.56	51.06	49.93	53.34	51.44	
564	40.83	45.27	43.82	43.31	19.65	19.96	19.44	19.69	Al-Si eutectic
561	10.64	15.98	11.75	12.79	5.69	5.99	5.44	5.70	
551	1.36	2.79	1.56	1.90	1.36	1.44	1.50	1.43	
541	1.11	1.20	1.20	1.17	1.09	0.94	0.99	1.01	
526	0.72	0.68	0.64	0.68	0.67	0.67	0.56	0.63	
520	0.70	0.52	0.51	0.58	0.59	0.54	0.47	0.53	

จากผลการศึกษา พบว่า ค่าความสามารถในการขึมผ่านมีค่าใกล้เคียงกันในทั้ง 3 ทิศทาง ($K_{xx} \approx K_{yy} \approx K_{zz}$) ทั้งในกรณีที่มีและไม่มีเฟส β -Al₅FeSi อันเป็นผลมาจากการที่โครงสร้าง เดนไดรท์ของอะลูมิเนียมมีลักษณะเป็น equiaxed ทำให้ลักษณะช่องทางเดินของน้ำโลหะในทิศทาง ต่าง ๆ ไม่แตกต่างกันเหมือนกับในกรณีของ columnar dendrite และจากการที่เฟส β -Al₅FeSi ไม่ มีทิศทางจำเพาะในการจัดเรียงตัว (no preferred orientation) เฟส β -Al₅FeSi จึงส่งผลต่อการ ขัดขวางการไหลที่ไม่แตกต่างกันในแต่ละทิศทาง ดังนั้น จึงได้ใช้ค่าความสามารถในการขึมผ่านเฉลี่ย (K_{avg}) ของทั้ง 3 ทิศทาง (K_{xx}, K_{yy}, K_{zz}) เป็นค่าความสามารถในการขึมผ่าน (K) สำหรับการวิเคราะห์ ต่อไป ซึ่งแตกต่างอย่างชัดเจนกับผลการศึกษาในหัวข้อที่ 4.2 และงานวิจัยในอดีต [5, 49] ที่พบว่า การไหลของน้ำโลหะภายในโครงสร้างเดนไดรท์ที่มีลักษณะ columnar น้ำโลหะจะไหลได้ดีกว่าใน ทิศทางขนานกับแขนปฐมภูมิของเดนไดรท์ เมื่อเทียบกับการไหลในทิศทางตั้งฉากกับแขนปฐมภูมิของ เดนไดรท์

ผลการศึกษาความเร็วของน้ำโลหะที่ไหลภายในช่องแขนของเดนไดรท์ที่มีโครงสร้างเป็น equiaxed ระหว่างการแข็งตัว ทั้งกรณีที่มีและไม่มีสารประกอบเชิงโลหะ β-Al₅FeSi แสดงไว้ดังรูปที่ 105 โดยจำลองการไหลของน้ำโลหะในทิศทางแกน × (ทิศทางจากซ้ายไปขวาในรูป) เมื่อพิจารณาการ เปลี่ยนแปลงขนาดและทิศทางของความเร็วน้ำโลหะ ณ อุณหภูมิกำเนิดเฟสอะลูมิเนียมปฐมภูมิที่ 598±1°C ซึ่งยังไม่พบการกำเนิดของเฟส β-Al₅FeSi ดังรูปที่ 105(a-b) พบว่า น้ำโลหะไหลเข้าสู่แต่ละ ช่องทางเดินของน้ำโลหะได้ดีทั้งบริเวณระหว่างเกรนและบริเวณระหว่างแขนของเดนไดรท์ภายใน เกรน โดยความเร็วของน้ำโลหะที่เกิดการเปลี่ยนแปลงระหว่างการไหลเป็นผลจากการขัดขวางทาง กายภาพโดยโครงสร้างเดนไดรท์ของอะลูมิเนียม จากนั้นที่อุณหภูมิ 581±1°C เฟส β-Al₅FeSi กำเนิด ขึ้นภายในโครงสร้างเดนไดรท์ของอะลูมิเนียม จากนั้นที่อุณหภูมิ 581±1°C เฟส β-Al₅FeSi กำเนิด ขึ้นภายในโครงสร้างจุลภาค ดังรูปที่ 105(d) เฟส β-Al₅FeSi ที่กำเนิดขึ้นนี้ ส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลง ความเร็วของน้ำโลหะเมื่อเปรียบเทียบกับกรณีที่ไม่มีเฟส β-Al₅FeSi ณ อุณหภูมิเดียวกัน ดังรูปที่ 105(c) เมื่อเฟส β-Al₅FeSi กำเนิดและเติบโตเพิ่มขึ้น ดังรูปที่ 105(f) ช่องทางเดินของน้ำโลหะซับซ้อน มากขึ้น จากการที่เฟส β-Al₅FeSi ขัดขวางการไหลของน้ำโลหะ และส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลง ความเร็วของน้ำโลหะอย่างชัดเจนเมื่อเปรียบเทียบกับกรณีที่ไม่มีเฟส β-Al₅FeSi ดังรูปที่ 105(e) ณ อุณหภูมิเดียวกัน

รูปที่ 105 - แสดงความเร็วของน้ำโลหะ หรือ fluid flow ภายในช่องแขนของเดนไดรท์ระหว่างการ แข็งตัวของขิ้นงานโลหะอะลูมิเนียมผสมซิลิกอนและทองแดงที่ส่วนผสมของเหล็กเจือปนร้อยละ 0.6 โดยน้ำหนัก เมื่อมีผลของ grain refiner ร่วมด้วย ทั้งกรณีไม่มี (a,c,e,g) และมี (b,d,f,h) เฟส β-Al₅FeSi โดยที่ปริมาตรของแข็งของเฟส β-Al₅FeSi ร้อยละ (a,b) 0.00 (598±1°C), (c,d) 0.97 (581±1°C), (e,f) 2.83 (572±1°C) และ (g,h) 2.94 (564±1°C) บริเวณสีเทาแสดงโครงสร้างเดน ไดรท์ของอะลูมิเนียมและบริเวณสีขาวแสดงถึงเฟส β-Al₅FeSi

การกำเนิดและเติบโตของเฟส β-Al₅FeSi ซึ่งมีลักษณะสัณฐานวิทยาเป็นแบบแผ่น ทำให้ ส่งผลโดยตรงต่อการขัดขวางการไหลของน้ำโลหะทางกายภาพ ในบางบริเวณที่ช่องทางเดินของน้ำ โลหะซับซ้อนมาก และถูกขัดขวางด้วยเฟส β-Al₅FeSi จะเกิดการเปลี่ยนเส้นทางในการไหลเข้าสู่ช่อง ทางเดินของน้ำโลหะอื่นที่ไม่ถูกขัดขวางด้วยเฟส β-Al₅FeSi ดังเช่นบริเวณส่วนล่างของรูป 105(f) ในขณะที่บางบริเวณ น้ำโลหะเกิดการไหลย้อนกลับหรือไหลอ้อมแผ่น β-Al₅FeSi ในบริเวณช่องว่างที่ เหลืออยู่ เห็นได้ชัดจากบริเวณตรงกลางของภาพตัดขวางรูปที่ 105(d, f) และเนื่องจากรูปที่ 105 เป็น การแสดงภาพตัดขวาง 2 มิติ ทำให้ในบางบริเวณจะพบการเปลี่ยนแปลงความเร็วของน้ำโลหะ จาก การที่มีเฟส β-Al₅FeSi ในระนาบอื่น (ด้านหลังระนาบของภาพตัดขวางที่แสดง) ขัดขวางการไหลของ น้ำโลหะ และทำให้น้ำโลหะไหลอ้อมแผ่น β-Al₅FeSi นั้น ปรากฏให้เห็นเป็นการเปลี่ยนแปลงความเร็ว ของน้ำโลหะในระนาบที่พิจาณา

นอกจากน้ำโลหะจะถูกขัดขวางโดยโครงสร้างเดนไดรท์ของอะลูมิเนียมและเฟส β-Al₅FeSi แล้วนั้น เมื่อพิจารณา ณ อุณหภูมิ 564±1°C ดังรูปที่ 105(g,h) พบว่า เกิดการขัดขวางการไหลของน้ำ โลหะที่กำลังแข็งตัวระหว่างช่องแขนของเดนไดรท์อย่างเห็นได้ชัด ทั้งกรณีที่มีและไม่มีเฟส β-Al₅FeSi ซึ่งเป็นผลจากโครงสร้างยูเทคติคของอะลูมิเนียมและซิลิกอนที่กำเนิดขึ้นภายในช่องแขนระหว่างเดน ไดรท์ การขัดขวางการไหลของน้ำโลหะจึงเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว

ผลความสัมพันธ์ระหว่างค่าความสามารถในการซึมผ่านที่วัดได้จากการทดลองผ่านการ จำลองทางคอมพิวเตอร์ ณ อุณหภูมิต่าง ๆ ระหว่างการแข็งตัว ที่เปรียบเทียบระหว่างกรณีที่มีและไม่ มีเฟส β-Al₅FeSi แสดงไว้ดังรูปที่ 106 เมื่อพิจารณาจะพบว่า ค่าความสามารถในการซึมผ่านของน้ำ โลหะลดลงระหว่างการแข็งตัว จากการขัดขวางทางกายภาพโดยโครงสร้างเดนไดรท์ของอะลูมิเนียมที่ มีสัดส่วนโดยปริมาตรเพิ่มขึ้นเมื่ออุณหภูมิลดลง หลังจากนั้นเมื่อเฟส β-Al₅FeSi กำเนิดขึ้นที่อุณหภูมิ 581±1°C ค่าความสามารถในการซึมผ่านในกรณีที่มีเฟส β-Al₅FeSi จะต่ำกว่ากรณีที่จำลองให้ไม่มี เฟส β-Al₅FeSi ในโครงสร้าง โดยเฉพาะอย่างยิ่ง เมื่อสัดส่วนโดยปริมาตรของเฟส β-Al₅FeSi เพิ่มขึ้น ค่าความสามารถในการซึมผ่านเมื่อมีเฟส β-Al₅FeSi จะยิ่งแตกต่างจากกรณีที่ไม่มีเฟส β-Al₅FeSi ณ อุณหภูมิเดียวกัน สอดคล้องกับความซับซ้อนของช่องทางเดินของน้ำโลหะที่เพิ่มขึ้นและความเร็วของ น้ำโลหะที่เปลี่ยนแปลงอย่างชัดเจนดังรูปที่ 105(f)

ในช่วงอุณหภูมิก่อนที่โครงสร้างยูเทคติคของอะลูมิเนียมและซิลิกอนจะกำเนิดขึ้น การลดลง ของค่าความสามารถในการซึมผ่านในกรณีที่มีเฟส β-Al₅FeSi เป็นผลโดยตรงจากการขัดขวางทาง กายภาพโดยเฟส β-Al₅FeSi แต่เมื่อโครงสร้างยูเทคติคของอะลูมิเนียมและซิลิกอนกำเนิดขึ้น ณ อุณหภูมิ 564±1°C ค่าความสามารถในการซึมผ่านจะยิ่งลดลงทั้งกรณีที่มีและไม่มีเฟส β-Al₅FeSi (ดัง แสดงในรูปที่ 106) เนื่องจากช่องทางเดินของน้ำโลหะยิ่งถูกปิดกั้นจากโครงสร้างยูเทคติคที่กำเนิด อย่างอิสระภายในช่องแขนของเดนไดรท์ สังเกตได้จากรูปที่ 105(g, h) การไหลของน้ำโลหะจึงถูก ขัดขวางอย่างเห็นได้ชัดทั้งกรณีที่มีและไม่มีเฟส β-Al₅FeSi โดยทั้งเฟส β-Al₅FeSi และโครงสร้าง ยูเทคติคของอะลูมิเนียมและซิลิกอนจะส่งผลร่วมกันในการปิดกั้นช่องทางเดินของน้ำโลหะที่เหลืออยู่ และเมื่อสัดส่วนโดยปริมาตรของโครงสร้างยูเทคติคเพิ่มขึ้น ค่าความสามารถในการซึมผ่านระหว่าง กรณีที่มีและไม่มีเฟส β-Al₅FeSi จะยิ่งแตกต่างกันน้อยลง เนื่องจากผลของการขัดขวางโดยเฟส β-Al₅FeSi น้อยมากเมื่อเปรียบเทียบกับผลของการขัดขวางโดยเฟสอื่น ๆ โดยเฉพาะโครงสร้าง ยูเทคติคของอะลูมิเนียมและซิลิกอน

รูปที่ 106 - ความสัมพันธ์ระหว่างค่าความสามารถในการซึมผ่านของน้ำโลหะเมื่อไหลภายใน โครงสร้างเดนไดรท์ลักษณะ equiaxed ทั้งที่มีและไม่มีเฟส β-Al₅FeSi กับสัดส่วนของแข็งโดย ปริมาตร ณ อุณหภูมิต่าง ๆ ระหว่างการแข็งตัว ของชิ้นงานโลหะอะลูมิเนียมผสมซิลิกอนและทองแดง ที่ส่วนผสมของเหล็กเจือปนร้อยละ 0.6 โดยน้ำหนัก เมื่อมีผลของ grain refiner ร่วมด้วย เส้นประ แสดงอุณหภูมิในการกำเนิดเฟสสารประกอบเชิงโลหะ β-Al₅FeSi และโครงสร้างยูเทคติคของ อะลูมิเนียมและซิลิกอน

ในงานวิจัยนี้ ยังได้ทำการศึกษาเปรียบเทียบค่าความสามารถในการซึมผ่าน ของโครงสร้าง เดนไดรท์ลักษณะ equiaxed ที่มีเฟส β-Al₅FeSi ของโลหะอะลูมิเนียมผสมซิลิกอนและทองแดงที่ ส่วนผสมของเหล็กเจือปนร้อยละ 0.6 โดยน้ำหนัก ที่ได้จากการทดลองผ่านการจำลองทาง คอมพิวเตอร์ด้วยเทคนิค CFD ในการศึกษานี้ กับค่าความสามารถในการซึมผ่านของโลหะเกรด เดียวกัน ซึ่งมีโครงสร้างเดนไดรท์เป็นลักษณะ columnar (ไม่เติม grain refiner) ทั้งการไหลใน ทิศทางขนานและตั้งฉากกับแขนปฐมภูมิของเดนไดรท์ [5] และเทียบกับค่าความสามารถในการซึม ผ่านของโลหะอะลูมิเนียมผสมทองแดงที่มีโครงสร้างเดนไดรท์ลักษณะ equiaxed จากการศึกษาของ [50] ดังแสดงในรูปที่ 107

จากความสัมพันธ์ระหว่างค่าความสามารถในการซึมผ่านกับสัดส่วนของแข็งโดยปริมาตร ใน รูปที่ 107 พบว่า ค่าความสามารถในการซึมผ่านที่ได้จากการศึกษานี้มีค่าใกล้เคียงกับ ค่าที่ได้จาก โลหะอะลูมิเนียมผสมทองแดง ที่โครงสร้างเดนไดรท์มีลักษณะ equiaxed เช่นเดียวกัน ตลอดช่วงการ แข็งตัว เมื่อเปรียบเทียบกับค่าความสามารถในการซึมผ่านของโลหะอะลูมิเนียมผสมเกรดเดียวกันที่มี โครงสร้างเดนไดรท์เป็นลักษณะ columnar พบว่า ผลที่ได้มีแนวโน้มไปในทิศทางเดียวกันและมีค่า ใกล้เคียงกับค่าความสามารถในการซึมผ่าน กรณีที่น้ำโลหะไหลในทิศทางขนานกับแขนปฐมภูมิของ เดนไดรท์ โดยเฉพาะช่วงที่สัดส่วนของแข็งโดยปริมาตรยังไม่สูง และโครงสร้างยูเทคติคระหว่าง อะลูมิเนียมและซิลิกอนยังไม่กำเนิด

เมื่อพิจารณาค่าความสามารถในการซึมผ่านกรณีที่น้ำโลหะไหลในทิศทางตั้งฉากกับแขนปฐม ภูมิของเดนไดรท์ พบว่า ค่าความสามารถในการซึมผ่านในช่วงแรกของการแข็งตัว (สัดส่วนของแข็ง โดยปริมาตรยังไม่สูง) มีค่าต่ำกว่าค่าที่ได้จากการไหลภายในโครงสร้างเดนไดรท์ลักษณะ equiaxed เนื่องจากลักษณะช่องทางเดินของน้ำโลหะกรณีที่น้ำโลหะไหลในทิศทางตั้งฉากกับแขนปฐมภูมิของ เดนไดรท์จะไม่ต่อเนื่องและการไหลของน้ำโลหะถูกขัดขวางได้มากกว่าการไหลในทิศทางขนานกับ แขนปฐมภูมิของเดนไดรท์ ณ อุณหภูมิเดียวกัน ซึ่งในช่วงที่สัดส่วนของแข็งโดยปริมาตรยังไม่สูงนี้ ช่อง ทางเดินของน้ำโลหะภายในโครงสร้างเดนไดรท์ลักษณะ equiaxed มีช่องการไหลที่ต่อเนื่อง น้ำโลหะ จึงไหลได้ราบลื่นกว่าการไหลในทิศทางตั้งฉากกับแขนปฐมภูมิของเดนไดรท์ลักษณะ columnar แต่อย่างไรก็ตาม เมื่อสัดส่วนของแข็งโดยปริมาตรมากขึ้น โดยเฉพาะหลังจากโครงสร้าง ยูเทคติคของอะลูมิเนียมและซิลิกอนกำเนิด ค่าความสามารถในการซึมผ่านของน้ำโลหะภายใน โครงสร้างเดนไดรท์ลักษณะ equiaxed ไม่แตกต่างอย่างชัดเจนจากโครงสร้างลักษณะ columnar ทั้ง กรณีการไหลในทิศทางขนานหรือตั้งฉากกับแขนปฐมภูมิของเดนไดรท์ เนื่องจากโครงสร้างยูเทคติค กำเนิดและเติบโตอย่างเต็มที่ภายในช่องแขนของเดนไดรท์ ทำให้ช่องทางเดินของน้ำโลหะซับซ้อน เพิ่มขึ้นอย่างมากและถูกปิดกั้นอย่างเต็มที่ทุกทิศทาง น้ำโลหะจึงไม่สามารถไหลได้อย่างต่อเนื่อง แม้แต่ การไหลในทิศทางขนานกับแขนปฐมภูมิของเดนไดรท์ลักษณะ columnar ก็ถูกปิดกั้นและไม่สามารถ ไหลได้อย่างราบลื่นได้ การกำเนิดของโครงสร้างยูเทคติคนี้ทำให้ลักษณะสัณฐานวิทยาของช่องทางเดิน ของน้ำโลหะที่เหลืออยู่ซับซ้อนอย่างมาก และเป็นผลให้ค่าความสามารถในการซึมผ่านใกล้เคียงกันใน ทุกกรณี

CHULALONGKORN UNIVERSITY

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย

5.1 ผลของปริมาณเหล็กต่อการกำเนิดและเติบโตของเฟสสารประกอบเชิงโลหะ

จากการศึกษาผลของปริมาณเหล็กที่เพิ่มขึ้น ต่อพฤติกรรมการกำเนิดและการเติบโตของเฟส สารประกอบเชิงโลหะ (Fe-rich intermetallics) โดยใช้เทคนิค in situ X-ray tomography พบว่า ลำดับของปฏิกิริยาการกำเนิดเฟสไม่เปลี่ยนแปลงตามปริมาณเหล็กเจือปนที่เพิ่มขึ้น แต่เฟส β -Al₅FeSi จะเริ่มกำเนิดที่อุณหภูมิที่สูงขึ้นอย่างชัดเจน แตกต่างจากอุณหภูมิในการกำเนิดเฟสอื่น ๆ ที่ไม่เปลี่ยนแปลงอย่างชัดเจนจากผลของปริมาณเหล็กที่เพิ่มขึ้น นอกจากนั้น ปริมาณของเหล็กยังไม่ ส่งผลต่อลักษณะสัณฐานวิทยาของโครงสร้างเดนไดรท์ของอะลูมิเนียม ซึ่งมีลักษณะเป็น columnar dendritic ทุกส่วนผสม อีกทั้งยังไม่ส่งผลต่อลักษณะสัณฐานวิทยาของเฟสสารประกอบเชิงโลหะ β -Al₅FeSi ซึ่งมีลักษณะเป็นแผ่น (plate-like) ทั้งหมด โดยที่ไม่พบสารประกอบเชิงโลหะในลักษณะ สัณฐานวิทยาอื่น ๆ ในทุกส่วนผสม

ส่วนผสมที่มีเหล็กเจือปนมากขึ้น นอกจากจะทำให้เฟส β -Al₅FeSi เริ่มกำเนิดที่อุณหภูมิสูงขึ้น แล้วนั้น ยังทำให้สัดส่วนโดยปริมาตรของเฟส β -Al₅FeSi โดยรวมเพิ่มสูงขึ้นอีกด้วย โดยเมื่อพิจารณา สัดส่วนโดยปริมาตรของเฟส β -Al₅FeSi ที่เพิ่มขึ้น ณ อุณหภูมิต่างๆ สามารถแบ่งการกำเนิดและการ เติบโตของเฟส β -Al₅FeSi ออกเป็น 2 ช่วงตามปฏิกิริยาที่กำเนิด คือ ก่อนโครงสร้างยูเทคติคของ อะลูมิเนียมและซิลิกอนจะกำเนิดขึ้น สัดส่วนโดยปริมาตรของเฟส β -Al₅FeSi จะเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว แต่ภายหลังจากที่โครงสร้างยูเทคติคของอะลูมิเนียมและซิลิกอนเริ่มกำเนิดขึ้นแล้ว สัดส่วนโดย ปริมาตรของเฟส β -Al₅FeSi มีการเปลี่ยนแปลงในปริมาณที่น้อย ทั้งจากผลของการกำเนิดและการ เติบโตที่ลดลง

ผลการวิเคราะห์เชิงปริมาณ ทำให้พบว่า เมื่อส่วนผสมของเหล็กที่เจือปนในชิ้นงานเพิ่มขึ้น จะ ส่งผลต่อกลไกการกำเนิด (nucleation) ของเฟส β -Al₅FeSi ทั้งในด้านอุณหภูมิกำเนิดเฟสที่สูงขึ้น และจำนวนต่อปริมาตรที่เพิ่มสูงขึ้น โดยพฤติกรรมการกำเนิดของเฟส β -Al₅FeSi จะเกิดขึ้นในช่วง แคบๆและมีลักษณะการกระจายตัวแบบระฆังคว่ำ (Gaussian distribution) กลไกการเติบโต (growth) ของเฟส β -Al₅FeSi ไม่ได้รับผลจากปริมาณเหล็กเจือปน โดยมีพฤติกรรมการเติบโตแบบ Burst growth คือเติบโตในช่วงอุณหภูมิแคบ ๆ อย่างรวดเร็วภายหลังการกำเนิดเฟส สรุปได้ว่า สัดส่วนโดยปริมาตรของเฟส β -Al₅FeSi ที่เพิ่มขึ้น มีผลหลักมาจาก nucleation and burst growth นอกจากนั้นยังพบว่า เหล็กเจือปนที่เพิ่มขึ้นไม่ได้ส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมในการเกิด ปฏิสัมพันธ์ระหว่างเฟสสารประกอบเชิงโลหะ β-Al₅FeSi (intermetallic-intermetallics interactions) แบบใดแบบหนึ่งอย่างเห็นได้ชัด

5.2 ผลของปริมาณเหล็กต่อความสามารถในการไหลของน้ำโลหะ

จากการจำลองผ่านน้ำโลหะอะลูมิเนียมเข้าไปในโครงสร้างจุลภาคกึ่งแข็งกึ่งเหลว 3 มิติของ ทั้ง 2 ส่วนผสม ด้วยเทคนิค computational fluid dynamics (CFD) พบว่าเฟส β-Al₅FeSi ส่งผลให้ ค่าความสามารถในการซึมผ่านลดลงกว่ากรณีที่ไม่มีเฟส β-Al₅FeSi ณ อุณหภูมิเดียวกัน เนื่องจากการ ไหลของน้ำโลหะถูกขัดขวางทั้งจากผลของโครงสร้างเดนไดรท์ของอะลูมิเนียมและเฟส β-Al₅FeSi ร่วมกัน โดยที่ค่าความสามารถในการซึมผ่านเมื่อมีเฟส β-Al₅FeSi ของส่วนผสมที่มีเหล็กเจือปนสูง จะ ลดลงมากกว่า เนื่องจากมีสัดส่วนของแข็งโดยปริมาตรและจำนวนแผ่นของเฟส β-Al₅FeSi มากกว่า จึงส่งผลต่อการขัดขวางการไหลของน้ำโลหะได้มากกว่า นอกจากนั้น ยังพบว่าการจัดเรียงตัวของแผ่น β-Al₅FeSi ภายในช่องแขนของเดนไดรท์ ไม่มีทิศทางจำเพาะ (no preferred orientation) ที่ส่งผล ต่อการขัดขวางการไหลของน้ำโลหะภายในช่องแขนของเดนไดรท์อย่างชัดเจน ทั้งในทิศทางขนานและ ตั้งฉากกับแขนปฐมภูมิของเดนไดรท์

ในงานวิจัยนี้ยังพบว่า โครงสร้างยูเทคติคของอะลูมิเนียมและซิลิกอน มีแนวโน้มที่จะกำเนิด ในบริเวณพื้นที่ระหว่างโครงสร้างเดนไดรท์ของอะลูมิเนียมและเฟส β-Al₅FeSi ทำให้โครงสร้าง ยูเทคติคของอะลูมิเนียมและซิลิกอนที่กำเนิดบริเวณเฟส β-Al₅FeSi นี้ ปิดกั้นบริเวณช่องทางเดินของ น้ำโลหะที่เหลืออยู่ระหว่างเฟส β-Al₅FeSi และยังทำให้ช่องทางเดินของน้ำโลหะมีความซับซ้อน เพิ่มขึ้นอีกด้วย เมื่อมีเหล็กเจือปนมากขึ้น จะส่งผลให้เฟส β-Al₅FeSi มีจำนวนมากขึ้น ทำให้เกิด โครงสร้างยูเทคติคของอะลูมิเนียมและซิลิกอนที่ยิ่งปิดกั้นพื้นที่อิสระภายในช่องแขนระหว่างเดนไดรท์ มากขึ้น จึงเกิดเป็นผลร่วมกันในการขัดขวางการไหลและลดความสามารถในการซึมผ่านของน้ำโลหะ ให้น้อยลง

พจน์จากผลของเฟส β-Al₅FeSi และค่าตัวแปรที่ได้จากการศึกษา เมื่อนำมาใช้พัฒนา ปรับปรุงแบบจำลองทางคณิตศาสตร์ของ Blake-Kozeny สามารถใช้ทำนายค่าความสามารถในการ ซึมผ่านทั้งการไหลของน้ำโลหะในทิศทางขนาน (สมการที่ (27)) และตั้งฉาก (สมการที่ (28)) กับแขน ปฐมภูมิของเดนไดรท์ได้ดี ตลอดช่วงของการแข็งตัว ทั้งในกรณีที่มีและไม่มีเฟส β-Al₅FeSi นอกจากนั้น พจน์จากผลของเฟสสารประกอบเชิงโลหะ ยังสามารถนำไปประยุกต์ใช้เพื่อทำนายค่า ความสามารถในการซึมผ่านของโครงสร้างระหว่างการแข็งตัวที่มีลักษณะเป็น columnar ในโลหะ ชนิดอื่น ๆ ได้อีกด้วย

$$K_{p} = \left[1 - \left(\frac{\beta f_{I}}{1 - f_{L,\alpha}}\right)^{\frac{1}{f_{s}}}\right] C_{1} \frac{\lambda_{1}^{2} f_{L}^{3}}{1 - f_{L}}$$
(27)

$$K_{n} = \left[1 - \left(\frac{\beta f_{I}}{1 - f_{L,\alpha}}\right)^{\frac{1}{f_{s}}}\right] C_{2} \left(\frac{\lambda_{1}}{\lambda_{2}}\right)^{p} \frac{\lambda_{2}^{2} f_{L}^{3}}{(1 - f_{L})^{n}}$$
(28)

5.3 ผลของการปรับปรุงสภาพเกรนต่อการกำเนิดและเติบโตของโครงสร้างจุลภาค

จากผลการศึกษาทางความร้อน พบว่า การเติม grain refiner ระบบ Al-5Ti-1B ในโลหะ อะลูมิเนียมผสม ทำให้อุณหภูมิในการกำเนิดเฟสอะลูมิเนียมปฐมภูมิ เพิ่มขึ้นอย่างชัดเจน และอุณหภูมิ ในการกำเนิดเฟส β-Al₅FeSi เพิ่มขึ้นเล็กน้อย จากการตรวจสอบโครงสร้างจุลภาคภายหลังการแข็งตัว ยืนยันเฟสที่เกิดขึ้นได้ว่าไม่มีความแตกต่างกับกรณีที่ไม่เติม grain refiner

จากผลการศึกษาภาพถ่ายโครงสร้างจุลภาคในช่วงกึ่งแข็งกึ่งเหลว 3 มิติโดยเทคนิค in situ X-ray tomography พบว่า ลำดับในการกำเนิดเฟสของโลหะอะลูมิเนียมผสมเกรดนี้เมื่อเติม grain refiner ไม่แตกต่างกับกรณีที่ไม่เติม grain refiner ในขณะที่อุณหภูมิกำเนิดเฟสแตกต่างกันเล็กน้อย กรณีที่เติม grain refiner โครงสร้างเดนไดรท์ของอะลูมิเนียมมีลักษณะแบบ equiaxed ในขณะที่ กรณีที่ไม่เติม grain refiner โครงสร้างเดนไดรท์ของอะลูมิเนียมมีลักษณะแบบ equiaxed ในขณะที่ กรณีที่ไม่เติม grain refiner โครงสร้างเดนไดรท์ของอะลูมิเนียมมีลักษณะแบบ columnar สัดส่วน ของแข็งโดยปริมาตร ในช่วงแรกของการแข็งตัวที่มีการเติม grain refiner จะสูงกว่าแบบจำลอง Equilibrium solidification (lever rule) และแบบจำลอง Scheil solidification เป็นผลจากการ ปรับปรุงสภาพเกรนและผลของอุณหภูมิกำเนิดเฟสที่เพิ่มขึ้น แต่อย่างไรก็ตาม หลังจากผ่านช่วงแรก ของการกำเนิดและเติบโต สัดส่วนของแข็งของโครงสร้างเดนไดรท์จะใกล้เคียงกับค่าที่คำนวณได้จาก แบบจำลอง

แบบงาลอง การเติม grain refiner จะเปลี่ยนลักษณะสัณฐานวิทยาของโครงสร้างเดนไดรท์ของ อะลูมิเนียม แต่จะไม่ส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงลักษณะสัณฐานวิทยาของเฟสสารประกอบเชิงโลหะ โดยพบว่า ลักษณะสัณฐานวิทยาของเฟส β-Al₅FeSi เป็นแผ่น (plate-like) โดยไม่พบลักษณะสัณฐาน วิทยาอื่น และพบว่าเฟส β-Al₅FeSi มักจะกำเนิดใกล้ ๆ หรือบนเฟสของอะลูมิเนียมปฐมภูมิภายใน ช่องว่างระหว่างแขนของเดนไดรท์ โดยไม่พบทิศทางในการจัดเรียงตัวจำเพาะของ β-Al₅FeSi ผล การวิเคราะห์เปรียบเทียบสัดส่วนโดยปริมาตรของเฟส β-Al₅FeSi ระหว่างการแข็งตัว พบว่าสัดส่วน โดยปริมาตรของเฟส β-Al₅FeSi ในกรณีที่เติม grain refiner สูงกว่ากรณีที่ไม่เติม grain refiner ตลอดช่วงของการแข็งตัว นอกจากนั้นยังพบว่า สัดส่วนโดยปริมาตรที่เพิ่มขึ้นของเฟส β-Al₅FeSi แบ่ง ออกเป็น 2 ช่วงตามปฏิกิริยาที่กำเนิดและเติบโตเช่นเดียวกันกับกรณีที่ไม่เติม grain refiner อันเป็น ผลจากการกำเนิดและการเติบโตที่ลดลงของเฟส β-Al₅FeSi พฤติกรรมในการกำเนิดของเฟส β-Al₅FeSi เมื่อมีผลของ grain refiner มีลักษณะการ กระจายตัวแบบระฆังคว่ำ (Gaussian distribution) เช่นเดียวกับกรณีที่ไม่เติม grain refiner แต่ พบว่าเฟส β-Al₅FeSi กำเนิดขึ้นจำนวนมากทันทีตั้งแต่อุณหภูมิแรกของการกำเนิด ประกอบกับ พฤติกรรมการเติบโตอย่างรวดเร็วภายหลังการกำเนิด จึงเป็นสาเหตุหลักให้สัดส่วนโดยปริมาตรของ เฟส β-Al₅FeSi ในกรณีที่เติม grain refiner เพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว เมื่อเทียบกับกรณีที่ไม่เติม grain refiner ในส่วนผสมที่มีเหล็กเจือปนเท่ากัน

เมื่อพิจารณาพฤติกรรมการเดิบโตของเฟส β -Al₅FeSi พบว่า การเติบโตของเฟส β -Al₅FeSi มีพฤติกรรมเช่นเดียวกันกับ ในกรณีที่ไม่เติม grain refiner แต่เฟส β -Al₅FeSi ในซิ้นงานที่มีการเติม grain refiner มีความยาวเฉลี่ย ณ อุณหภูมิที่กำเนิดสูงกว่า และสามารถเติบโตเป็นเฟสที่ความความ ยาวเฉลี่ยสูงกว่าได้ อันเป็นผลจากการที่มีพื้นที่อิสระให้สามารถเติบโตต่อได้มากกว่า เพราะฉะนั้น จึง สามารถยืนยันได้ว่า สัดส่วนโดยปริมาตรของเฟส β -Al₅FeSi ที่เพิ่มขึ้นอย่างมากในช่วงแรกของขึ้นงาน ที่เติม grain refiner นอกจากจะมีผลหลักจากการกำเนิดขึ้นจำนวนมากตั้งแต่อุณหภูมิแรกแล้วนั้น การที่แผ่น β -Al₅FeSi ที่กำเนิดในช่วงแรกสามารถเติบโตต่อได้อย่างรวดเร็วหลังจากการกำเนิด ก็เป็น สาเหตุให้สัดส่วนโดยปริมาตรของเฟส β -Al₅FeSi เพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วหลังจากการกำเนิด ก็เป็น สาเหตุให้สัดส่วนโดยปริมาตรของเฟส β -Al₅FeSi เพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วในช่วงแรกของการแข็งตัว เช่นเดียวกัน โดยที่ grain refiner ส่งผลโดยตรงต่อการปรับปรุงสภาพเกรนทำให้พฤติกรรมการ กำเนิดและเติบโตของโครงสร้างเดนไดรท์ของอะลูมิเนียมเปลี่ยนไป จึงเป็นสาเหตุให้พฤติกรรมการ กำเนิดและเติบโตของเฟส β -Al₅FeSi เปลี่ยนแปลงตามไปด้วย อย่างไรก็ตามผลการศึกษาในงานวิจัยนี้ ยังไม่สามารถพิสูจน์ข้อเสนอที่ว่า grain refiner สามารถเป็น กนcleation site ให้กับเฟส β -Al₅FeSi โดยตรงได้

จากการศึกษาขึ้นงานที่มีส่วนผสมของเหล็กร้อยละ 1.0 โดยน้ำหนักที่เติม grain refiner พบว่าโครงสร้างเดนไดรท์ของอะลูมิเนียมมีลักษณะเป็น columnar และไม่พบโครงสร้างเดนไดรท์ ลักษณะ equiaxed อย่างชัดเจน รวมถึงสัดส่วนของแข็งโดยปริมาตรของเฟส β-Al₅FeSi ไม่เพิ่มขึ้น เมื่อเติม grain refiner เหมือนกับผลการศึกษาในชิ้นงานที่มีส่วนผสมของเหล็กร้อยละ 0.6 โดย น้ำหนัก เพราะฉะนั้น จึงไม่สามารถสรุปได้ว่า ชิ้นงานนี้ เกิดการปรับปรุงสภาพเกรนจากผลของ grain refiner หรือไม่

5.4 ผลการศึกษาความสามารถในการไหลของน้ำโลหะระหว่างการแข็งตัวของโครงสร้าง จุลภาคที่มีผลของ grain refiner ร่วมด้วย

ผลการศึกษาความสามารถในการไหลของน้ำโลหะระหว่างการแข็งตัว ภายในโครงสร้าง จุลภาคที่มีเดนไดรท์ลักษณะ equiaxed พบว่าค่าความสามารถในการซึมผ่านมีค่าใกล้เคียงกันในทั้ง 3 ทิศทาง ทั้งในกรณีที่มีและไม่มีเฟส β-Al₅FeSi อันเป็นผลมาจากการที่โครงสร้างเดนไดรท์ของ อะลูมิเนียมมีลักษณะเป็น equiaxed ทำให้ลักษณะช่องทางเดินของน้ำโลหะในทิศทางต่าง ๆ ไม่ แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาความเร็วของน้ำโลหะในช่องทางเดินของน้ำโลหะระหว่างแขนของเดนไดรท์ พบว่า เฟส β-Al₅FeSi สามารถขัดขวางการไหลของน้ำโลหะได้ และการขัดขวางการไหลของน้ำโลหะ จะเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วเมื่อโครงสร้างยูเทคติคของอะลูมิเนียมและซิลิกอนกำเนิดขึ้นภายในช่องแขน ระหว่างเดนไดรท์ ซึ่งให้ผลในลักษณะเช่นเดียวกันกับการไหลภายในโครงสร้างที่มีเดนไดรท์ลักษณะ columnar

จากการศึกษาเปรียบเทียบค่าความสามารถในการซึมผ่าน ของโครงสร้างเดนไดรท์ลักษณะ equiaxed ของงานวิจัยนี้ พบว่ามีค่าใกล้เคียงกันกับ ค่าที่เคยศึกษาได้ในโลหะอะลูมิเนียมผสม ทองแดง ที่โครงสร้างเดนไดรท์มีลักษณะ equiaxed เช่นเดียวกัน และจากการศึกษาเปรียบเทียบกับ ค่าความสามารถในการซึมผ่าน ของโครงสร้างเดนไดรท์ลักษณะ equiaxed เทียบกับโครงสร้าง เดนไดรท์ลักษณะ columnar ที่มีเฟส β-Al₅FeSi พบว่า ผลที่ได้มีแนวโน้มไปในทิศทางเดียวกัน โดยมี ้ค่าความสามารถในการซึมผ่านใกล้เคียงกันกับกรณีที่น้ำโลหะไหลในทิศทางขนานกับแขนปฐมภูมิของ เดนไดรท์ โดยเฉพาะช่วงที่สัดส่วนของแข็งโดยปริมาตรยังไม่สูงนัก แต่ค่าความสามารถในการซึมผ่าน ของการไหลในทิศทางตั้งฉากกับแขนปฐมภูมิของเดนไดรท์ มีค่าต่ำกว่าค่าที่ได้จากการไหลภายใน โครงสร้างเดนไดรท์ลักษณะ equiaxed เนื่องจากลักษณะช่องทางเดินของน้ำโลหะกรณีที่น้ำโลหะไหล ในทิศทางตั้งฉากกับแขนปฐมภูมิของเดนไดรท์จะไม่ต่อเนื่องและการไหลของน้ำโลหะถูกขัดขวางได้ มากกว่าการไหลในทิศทางขนานกับแขนปฐมภูมิของเดนไดรท์ ณ อุณหภูมิเดียวกัน อย่างไรก็ตาม เมื่อ สัดส่วนของแข็งโดยปริมาตรมากขึ้น ค่าความสามารถในการซึมผ่านของน้ำโลหะภายในโครงสร้าง เดนไดรท์ลักษณะ equiaxed ไม่แตกต่างอย่างชัดเจนจากโครงสร้างลักษณะ columnar ทั้งกรณีการ ใหลในทิศทางขนานหรือตั้งฉากกับแขนปฐมภูมิของเดนไดรท์ เนื่องจากการเกิดโครงสร้างยูเทคติคนี้ ทำให้ลักษณะสัณฐานวิทยาของช่องทางเดินของน้ำโลหะที่เหลืออยู่ซับซ้อนอย่างมาก และถูกปิดกั้น ้อย่างเต็มที่ทุกทิศทาง น้ำโลหะจึงไม่สามารถไหลได้อย่างต่อเนื่อง เป็นผลให้ค่าความสามารถในการซึม ผ่านใกล้เคียงกันในทุกกรณี

5.5 ประโยชน์จากงานวิจัยและแนวทางการพัฒนา

ผลของปริมาณเหล็กเจือปนและผลของการปรับปรุงสภาพเกรนด้วยวิธี grain refinement ที่ มีต่อพฤติกรรมในการกำเนิดและเติบโตของโครงสร้างจุลภาคและความสามารถในการซึมผ่านของน้ำ โลหะระหว่างการแข็งตัว จะเป็นประโยชน์ต่ออุตสาหกรรมยานยนต์ โดยเฉพาะการผลิตเสื้อสูบ รถยนต์ ในการควบคุมและทำนายคุณภาพของโลหะอะลูมิเนียมผสมในกระบวนการหล่อให้มี ข้อบกพร่องน้อยลงได้ นอกจากนั้น ยังสามารถนำองค์ความรู้ ความเข้าใจถึงสาเหตุและกลไกในการ กำเนิดข้อบกพร่องจากผลของเฟสสารประกอบเชิงโลหะในงานวิจัยนี้ เพื่อการวิจัยและพัฒนาต่อยอด แนวทางและกรรมวิธีต่าง ๆ สำหรับการปรับปรุงน้ำโลหะ (melt treatment) ทั้งทางเคมีและทางกล ผ่านกระบวนการ heterogeneous nucleation เพื่อให้โลหะอะลูมิเนียมผสมเกรดรีไซเคิล มีสมบัติ ทางกลหลังการหล่อที่ดีขึ้น และสามารถนำไปใช้งานทางวิศวกรรม เช่น ในอุตสาหกรรมยานยนต์ได้ ซึ่งจะเป็นการลดต้นทุนในการผลิตและสามารถลดการปลดปล่อยก๊าซ CO₂ ที่ส่งผลเสียต่อสิ่งแวดล้อม ระหว่างกระบวนการผลิตอะลูมิเนียมได้อีกด้วย

Chulalongkorn University

รายการอ้างอิง

- Taylor, J. A. Iron-containing intermetallic phases in Al-Si based casting alloys. <u>Procedia Materials Science</u>. 1 (2012): 19-33.
- Lu, L. and Dahle, A. K. Iron-rich intermetallic phases and their role in casting defect formation in hypoeutectic Al–Si alloys. <u>Metallurgical and Materials</u> <u>Transactions A</u>. 36 (2005): 819-835.
- Wang, J., Lee, P. D., Hamilton, R. W., Li, M., and Allison, J. The kinetics of Fe-rich intermetallic formation in aluminium alloys: In situ observation. <u>Scripta</u> <u>Materialia</u>. 60 (2009): 516-519.
- 4. Liu, L., et al. Precipitation of β -Al₅FeSi phase platelets in Al-Si based casting alloys. <u>Metallurgical and Materials Transactions A</u>. 40 (2009): 2457-2469.
- 5. Puncreobutr, C., Phillion, A. B., Fife, J. L., and Lee, P. D. Coupling in situ synchrotron X-ray tomographic microscopy and numerical simulation to quantify the influence of intermetallic formation on permeability in aluminium-silicon-copper alloys. <u>Acta Materialia</u>. 64 (2014): 316-325.
- 6. Mikolajczak, P. and Ratke, L. Interplay between melt flow and the 3D distribution and morphology of Fe-rich phases in AlSi alloys. <u>Metallurgical and Materials Transactions A</u>. 46 (2015): 1312-1327.
- 7. Narayanan, L. A., Samuel, F. H., and Gruzleski, J. E. Crystallization behavior of iron-containing intermetallic compounds in 319 aluminum alloy. <u>Metallurgical and Materials Transactions A</u>. 25 (1994): 1761-1773.
- Samuel, A. M., Samuel, F. H., and Doty, H. W. Observations on the formation of β-Al₅FeSi phase in 319 type Al-Si alloys. <u>Journal of Materials Science</u>. 31 (1996): 5529-5539.
- 9. Bonsack, W. Discussion on the effect of minor alloying elements on aluminum casting alloys. <u>ASTM Bulletin 117 (1942)</u>:
- 10. Mascre, C. Influence of iron and manganese alloys on the type of TA-S13. <u>Fonderie</u>. 108 (1955): 30-36.

- 11. Colwell, D. L. and Kissling, R. J. Die and permanent mold casting aluminum alloy minor elements. <u>AFS Transactions</u>. 69 (1961): 610-616.
- 12. Villeneuve, C. and Samuel, F. H. Fragmentation and dissolution of β -Al₅FeSi phase during solution heat treatment of Al-13%Si-Fe alloys. International Journal of Cast Metals Research. 12 (1997): 145-160.
- 13. Pennors, A., Samuel, A. M., Samuel, F. H., and Doty, H. W. Precipitation of β -Al₅FeSi iron intermetallic in Al-6% Si-3.5%Cu (319) type alloys: role of Sr and P. <u>AFS Transactions</u>. 106 (1998): 98-105.
- 14. Terzi, S., et al. In situ study of nucleation and growth of the irregular α -Al/ β -Al₅FeSi eutectic by 3-D synchrotron X-ray microtomography. <u>Acta Materialia</u>. 58 (2010): 5370-5380.
- Puncreobutr, C., et al. In situ quantification of the nucleation and growth of Ferich intermetallics during Al alloy solidification. <u>Acta Materialia</u>. 79 (2014): 292-303.
- 16. Mikolajczak, P. and Ratke, L. Effect of stirring induced by rotating magnetic field on β -Al₅FeSi intermetallic phases during directional solidification in AlSi alloys. International Journal of Cast Metals Research. 26 (2013): 339-353.
- Steinbach, S. and Ratke, L. The influence of fluid flow on the microstructure of directionally solidified AlSi-base alloys. <u>Metallurgical and Materials Transactions</u> <u>A</u>. 38 (2007): 1388-1394.
- 18. Puncreobutr, C., et al. Influence of Fe-rich intermetallics on solidification defects in Al–Si–Cu alloys. <u>Acta Materialia</u>. 68 (2014): 42-51.
- 19. Mbuya, T. O., Odera, B. O., and Ng'ang'a, S. P. Influence of iron on castability and properties of aluminium silicon alloys. <u>International Journal of Cast Metals</u> <u>Research</u>. 16 (2003):
- 20. Roy, N., Samuel, A. M., and Samuel, F. H. Porosity formation in AI-9 wt pct Si-3 wt pct Cu alloy systems: Metallographic observations. <u>Metallurgical and Materials Transactions A</u>. 27 (1996): 415-429.
- Taylor, J. A., Schaffer, G. B., and StJohn, D. H. The role of iron in the formation of porosity in Al-Si-Cu-based casting alloys: Part III. A microstructural model. <u>Metallurgical and Materials Transactions A</u>. 30 (1999): 1657-1662.

- 22. Dinnis, C. M., Taylor, J. A., and Dahle, A. K. Iron-related porosity in Al–Si–(Cu) foundry alloys. <u>Materials Science and Engineering: A</u>. 425 (2006): 286-296.
- 23. Santos, R. G. and Melo, M. L. N. M. Permeability of interdendritic channels. <u>Materials Science and Engineering: A</u>. 391 (2005): 151-158.
- 24. Poirier, D. R. Permeability for flow of interdendritic liquid in columnar-dendritic alloys. <u>Metallurgical Transactions B</u>. 18 (1987): 245-255.
- 25. Quested, T. E. Understanding mechanisms of grain refinement of aluminium alloys by inoculation. <u>Materials Science and Technology</u>. 20 (2004): 1357-1369.
- 26. Fan, Z., et al. Grain refining mechanism in the Al/Al–Ti–B system. <u>Acta Materialia</u>.
  84 (2015): 292-304.
- 27. Delamore, G. W. and Smith, R. W. The mechanism of grain refinement in dilute Al alloys. <u>Metallurgical and Materials Transactions A</u>. 2 (1971): 1733-1738.
- 28. Sigworth, G. K. The grain refining of aluminum and phase relationships in the Al-Ti-B system. <u>Metallurgical Transactions A</u>. 15 (1984): 277-282.
- 29. Maxwell, I. and Hellawell, A. The constitution of the system Al-Ti-B with reference to Al-base alloy. <u>Metallurgical Transactions A</u>. 3 (1972): 1487-1493.
- 30. Jones, G. P. and Pearson, J. Factors affecting the grain-refinement of aluminum using titanium and boron additives. <u>Metallurgical Transactions B</u>. 7 (1976): 223-234.
- 31. Cibula, A. Discussion of the mechanisms of grain refinement in dilute aluminum alloys. <u>Metallurgical Transactions</u>. 3 (1972): 751-753.
- 32. Mohanty, P. S. and Gruzleski, J. E. Grain refinement mechanisms of hypoeutectic AlSi alloys. <u>Acta Materialia</u>. 44 (1996): 3749-3760.
- 33. Crossley, F. A. and Mondolfo, L. F. Mechanism of grain refinement in aluminum alloys. <u>AIME Trans</u>. 191 (1951): 1143-1148.
- Marcantonio, J. A. and Mondolfo, L. F. Grain refinement in aluminum alloyed with Ti and some other elements. <u>Metallurgical Transactions A</u>. 98 (1970): 23-27.
- 35. Schumacher, P., et al. New studies of nucleation mechanisms in aluminium alloys: implications for grain refinement practice. <u>Materials Science and Technology</u>. 14 (1998): 394-404.

- 36. Shabestari, S. G. and Malekan, M. Assessment of the effect of grain refinement on the solidification characteristics of 319 aluminum alloy using thermal analysis. Journal of Alloys and Compounds. 492 (2010): 134-142.
- 37. Backuerud, L., Chai, G., and Tamminen, J. <u>Solidification characteristics of</u> <u>aluminum alloys</u>. 3rd ed. Foundry Alloys. vol. 2. Stockholm, Sweden: AFS Skanaluminium, 1990.
- Argyropoulos, S., Closset, B., and Gruzleski, J. E. Application of microprocessors in metal casting studies. in <u>Transactions of the American Foundrymen's Society</u>, 515-522. 1983
- 39. Yen, C. M., Evans, W. J., Nowicki, R. M., and Cole, G. S. Measuring the quality of aluminum casting alloys with microprocessor-aided thermal analysis. <u>AFS Trans</u>.
  93 (1985): 199-204.
- 40. Hassani, A., Ranjbar, K., and Sami, S. Microstructural evolution and intermetallic formation in Al-8wt% Si-0.8wt% Fe alloy due to grain refiner and modifier additions. <u>International Journal of Minerals, Metallurgy, and Materials</u>. 19 (2012): 739-746.
- 41. D'Elia, F. and Ravindran, C. Influence of grain refinement on hot tearing in B206 and A319 aluminum alloys. <u>Transactions of the Indian Institute of Metals</u>. 62 (2009): 315-319.
- 42. Metz, S. A. and Flemings, M. C. A Fundamental study of hot tearing. <u>AFS</u> <u>Transactions</u>. 78 (1970): 453.
- 43. Ferdian, D., et al. Differential thermal analysis assessment of beta phase precipitation in Al-6.5Si-1Fe alloy. <u>Transactions of the Indian Institute of Metals</u>.
  65 (2012): 821-825.
- 44. Dinnis, C. M., Taylor, J. A., and Dahle, A. K. As-cast morphology of ironintermetallics in Al–Si foundry alloys. <u>Scripta Materialia</u>. 53 (2005): 955-958.
- 45. Taylor, J. A., Schaffer, G. B., and StJohn, D. H. The role of iron in the formation of porosity in Al-Si-Cu-based casting alloys: Part I. Initial experimental observations. <u>Metallurgical and Materials Transactions A</u>. 30 (1999): 1643-1650.
- 46. Oldfield, W. A quantitative approach to casting solidification: freezing of cast iron. <u>Transactions of american society for metals</u>. 59 (1966): 945-959.

- Rakhmonov, J., Timelli, G., Bonollo, F., and Arnberg, L. Influence of grain refiner addition on the precipitation of Fe-rich phases in secondary AlSi7Cu3Mg alloys. <u>International Journal of Metalcasting</u>. 11 (2017): 294-304.
- 48. Kumar, S., Malisano, J., Ito, Y., and O'Reilly, K. A. Q. <u>Influence of trace element</u> additions on Fe bearing intermetallic solidification of a 6063 Al alloy. in Light Metals 2017. A.P. Ratvik, Editor. Springer International Publishing: Cham, 2017.
- 49. Poirier, D. R. and Ocansey, P. Permeability for flow of liquid through equiaxial mushy zones. <u>Materials Science and Engineering: A</u>. 171 (1993): 231-240.
- 50. Ehsan, K. and Daan, M. M. Permeability evolution during equiaxed dendritic solidification of Al–4.5 wt%Cu. <u>Modelling and Simulation in Materials Science</u> <u>and Engineering</u>. 20 (2012): 035004.

ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์

นางสาวสุรดา ช่วยประดิษฐ์ กำเนิดเมื่อวันที่ 6 สิงหาคม พ.ศ. 2537 ที่จังหวัดพัทลุง จบ การศึกษามัธยมศึกษาตอนปลายจากโรงเรียนพัทลุง จังหวัดพัทลุง สำเร็จการศึกษาระดับปริญญา ตรึในสาขาวิชาวิศวกรรมโลหการและวัสดุ คณะวิศวกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เมื่อปี พ.ศ. 2559 ด้วยเกียรตินิยมอันดับ 2 จากนั้นศึกษาต่อระดับปริญญาโทในสาขาวิชาวิศวกรรมโลห การและวัสดุ คณะวิศวกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และสำเร็จการศึกษาในปีพ.ศ. 2561

ระหว่างการศึกษาในระดับปริญญาโท่ได้รับทุนอุดหนุนการศึกษาจากบัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (ทุนอุดหนุนการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เพื่อ เฉลิมฉลองวโรกาสที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงเจริญพระชนมายุครบ 72 พรรษา) นอกจากนั้น ได้รับรางวัล Best Oral Presentation จากการนำเสนอผลงานในการประชุม The First Materials Research Society of Thailand International Conference ในปีพ.ศ. 2560 และในปีเดียวกัน ได้รับรางวัล Best Oral Presentation จากการนำเสนอผลงานในการประชุม The 10th Thailand Metallurgy Conference และในปีพ.ศ. 2561 ได้รับการคัดเลือกให้ไป นำเสนอผลงานในการประชุมวิชาการ 147th TMS Annual Meeting and Exhibition ณ เมือง ฟีนิกซ์ รัฐแอริโซนา สหรัฐอเมริกา ซึ่งได้รับการตีพิมพ์เผยแพร่ผลงานในวารสารวิชาการ Light Metals 2018 ภายใต้หัวข้อ "Quantifying effects of grain refiner addition on Fe-rich intermetallic solidification of Al-Si-Cu alloys using in-situ synchrotron X-ray tomography"